

இந்து சமய பாடம்

ஸ்ரீலங்கா வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.

உ

இந்து சமய பாடம்

கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர (சாதாரண) தரம்

தரம் 9 — 1979 தொடக்கம்

தரம் 10 — 1980 தொடக்கம்

பாட நூல்

வித்துவான் க. சொக்கலிங்கம் M. A.
(சொக்கன்)

வெளியீடு :

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை

234, காங்கேசன் துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

முதலாம் பதிப்பு — 1979

இந்நூல், 1979 ஆம் ஆண்டு,
கல்வியமைச்சு வெளியிட்டுள்ள
பாடத்திட்டத்திற்கு அமைவாய்
எழுதப்பட்டது.

விலை ரூபா : 8-50

1. எமது சமயம்

1. வைதிகநெறி
2. வேதங்களும் உபநிடதங்களும் (வேதோபநிடதங்கள்)
3. சைவநெறியும் அதன் வரலாற்றுப் பழமையும்
4. தோத்திரமரபு
5. பன்னிருதிருமுறைகள்
6. திருமுறைகளுக்குப் பின் எழுந்த தோத்திரப் பாடல்கள்
 - (i) கச்சியப்பசிவாசாரியர்
 - (ii) அருணகிரிநாதர்
 - (iii) தாயுமானவர்
 - (iv) குமரகுருபரர்
 - (v) அபிராமிப்பட்டர்
7. சாத்திரமரபு
 - (i) மெய்கண்ட சாத்திரங்கள்
 - (ii) சந்தானகுரவர்
8. சமய தத்துவம்

பதிப்புரை

'இந்து சமய பாடம்' என்ற இந்த நூல் 1979ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 9ஆந்தரத்துக்கும் 1986ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 10ஆந்தரத்துக்கும் பாடநூலாக வித்துவான் க. சொக்கலிங்கம் M. A. எழுதியதாகும்.

ஆசிரியர் கல்வித்துறையிலே நீண்ட கால அநுபவமும் சைவசமய அறிவும் நிறையப் பெற்றவர். முன்னரும் இவருடைய இந்து சமய பாடநூலை நாம் வெளியிட்டு அந்நூல் ஆசிரியர்களாலும் மாணவர்களாலும் உவந்து ஏற்கப்பட்டமையை நினைவூட்ட விரும்புகின்றோம்.

முன்னைய நூலுக்கு அளித்த ஆதரவு இதற்கும் கிடைக்கும் என்று நம்புகின்றோம். நாம் கேட்டுக்கொண்டபடி குறுகிய காலத்தில் இந்நூலை எழுதித்தந்த வித்துவான் க. சொக்கலிங்கம் அவர்களுக்கும் அழகிய முறையிலே அச்சிற் பதித்து உதவிய ஆசிர்வாதம் அச்சகத்தினர்க்கும் எமது நன்றி உரியது.

நா. தெய்வேந்திரம்

பதிப்பாளர்

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை

யாழ்ப்பாணம்

10-08-79

இந்து சமய பாடம் மேற்கோள் நூல்கள்

தமிழ் நூல்கள்

1. அபிராமியந்தாதி
2. கந்தரலங்காரம்
3. குமர குருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு
4. குழந்தைவேற் சுவாமிகளும் குருபரம்பரையும்
— பண்டிதர் மு. கந்தையா B. A.
5. சிவஞான போதமும் சிற்றுரையும்
— ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலரவர்கள் பரிசோதித்தன
6. சிவஞான சித்தியார் - சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழக வெளியீடு
7. சைவசமய புண்ணியகாலம் - பண்டிதர் த. சுப்பிரமணியம்
8. சைவ சித்தாந்தத் தெளிவியல்
— மகாவித்துவான் அருணைவடிவேல் முதலியார்
9. சைவ வினாவிடை, முதலாம் இரண்டாம் புத்தகங்கள்
— ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலரவர்கள்
10. சைவ சமய வளர்ச்சி - டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்
11. தாயுமான சுவாமிகள் வரலாறும் ஆராய்ச்சியும்
— கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை
12. ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ்
— ஜெ. மு. குருநாதசுவாமியன் - மதுரை
13. திருப்பெருவடிவம் — புலோவிநகர் ச. சிவபாதசுந்தரம் B. A.
14. திருவருட்பயன் —
15. திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு-வித்துவான் பட்டுச்சாமி ஓதுவார்
16. நல்லை நகர் தந்த நாவலர் - சொக்கன்

ஆங்கில நூல்கள்

1. A Concise History of Ceylon - Published by the University of Ceylon, Peradeniya.
2. A Short History of Hinduism in Ceylon.
— C. S. Navaratnam
3. Sankara and Shanmata-Souvenir, Published in the Conference, Sankara and Shanmata held in Madras from June 1- June 9, 1969.

மலர்கள்

1. இராஜராஜேஸ்வரி (நாயன்மார்கட்டு) கும்பாபிதேக மலர்.
2. திருமந்திர மாநாட்டு மலர். 1-4-திருவாவடுதுறை ஆதின வெளியீடு

முகவுரை

கல்வியமைச்சு, சைவசமய பாடத்தினை 9 ஆம் 10 ஆம் வகுப்புக் களுக்கு முறையே 1979, 1980 ஆம் ஆண்டுகள் தொடக்கம் கற்பிப்பதற்கென வகுத்த பாடத்திட்டத்திற்கமைவாக ஒரு நூல் எழுத வேண்டுமென்று ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை அதிபர் என்னை வேண்டிக் கொண்டார். அதற்கிணங்க இந்நூலை எழுதியுள்ளேன்.

பாடத்திட்டத்தின் தொடக்கத்திலே சைவ சமயத்தை வைதிக நெறி, சைவ நெறி என இரண்டாகப் பிரித்துள்ளனர். வைதிக நெறி வேள்வியை முன்வைத்து நிகழும் கிரியைகளுக்கு முதன்மை அளிப்பது. சைவ நெறி என்பது கோயில் வழிபாடு, அடியார் வழிபாடு, சரியை முதலான நாற்பாதங்கள் என்ற இன்னொன்றின் விடயங்களை அடியொற்றியது. இவ்விரண்டினையும் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் தமது வாழ்விலும் வாக்கிலும் அழகுற இணைத்துள்ளமை காரணமாக ஆலய வழிபாட்டிலே தலைநின்ற அப்பெருந்தகையார் தமது தந்தையாரின் யாகத்திற்கென இறைவனிடம் பொன்வேண்டிப் பெற்றமை நாம் அறிந்ததே. ஆக, வேதகிரியைகளின் அடிப்படையிலே அமைந்த சைவசித்தாந்த நெறியே அன்றும் இன்றும் தமிழ் மக்களிடையே பெரிதும் வழக்கிலுள்ளது. இந்த அடிப்படையிலேயே 'இந்து சமய பாடம்' எழுதப்பட்டுள்ளது என்பதை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சைவ நெறியின் வரலாற்றுப் பழமை, தோத்திர மரபு, பன்னிரு திருமுறைகள், அவற்றின்பின் எழுந்த தேரத்திரப்பாடல்கள், வாழ்க்கையிற் சைவநெறி, அடியார்கண்ட அன்பு நெறி, ஈழத்து, மெய்ஞ்ஞான பரம்பரை, சமய இலக்கியம், சண்மதம், திருமுறைப் பாடல்கள், பின்வந்த தோத்திரப் பாடல்கள் ஆகியவற்றை மாணவர் விளங்கத்தக்க முறையிலும் ஆசிரியர்களுக்குப் பயன்தரத்தக்க வகையிலும் என்னால் இயன்ற அளவு நன்முறையில் எழுதியுள்ளேன். மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் இந்நூலை உவந்து ஏற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

என்னைத் தூண்டி எழுதுவித்த ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை அதிபருக்கும் குறுகிய காலத்திலே அச்சிட்டுத் தனிய ஆசீர்வாத அச்சகத்தினருக்கும் நன்றியுடையேன்.

“வாணி”

நாயன்மார்கட்டு,
யாழ்ப்பாணம்.

10-05-79

க. சொக்கலிங்கம்
(சொக்கன்)

பொருளடக்கம்

	—	பக்கம்
1. எமது சமயம்	—	1
2. வாழ்க்கையிற் சைவ நெறி	—	73
3. அடியார் கண்ட அன்பு நெறி	—	111
4. ஈழத்து மெய்ஞ்ஞான பரம்பரை	—	123
5. சமய இலக்கியம்	—	147
6. சண்மதம்	—	175
7. i. திருமுறைப் பாடல்கள்	—	197
ii. பின் எழுந்த தோத்திரப் பாடல்கள்		

இந்து சமய பாடம்

1. எமது சமயம்

முகவுரை

எமது சமயத்தின் முதலூல்கள் வேதங்களும் ஆகமங்களும்மாகும். வேதம் பொதுநூல் எனவும் ஆகமம் சிறப்பு நூல் எனவும் கொள்வது சைவ மரபு. வேதங்களை ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்தினாலே எமது சைவ சமயம் வைதிக நெறி எனவும் வழங்கும்.

'வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்க' என்பது, திருத்தொண்டர் பெரிய புராணத் திருவாக்கு.

(அ) வைதிக நெறி

வேதம் என்ற சொல் 'வித்' என்ற வினையடியிலிருந்து பிறந்தது. 'வித்' என்பதன் பொருள், அறிதல். பரம்பொருளை அறிவதற்குரிய ஞானத்தை வேதங்கள் அருளவல்லன. இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வம் என்பன வடமொழியில் அருளப்பட்ட நான்கு வேதங்கள். இவற்றின் வழிவந்த சைவ சமயத்தை வைதிக நெறி எனல் பொருந துவதே. வைதிக நெறியிலே சாக்தம், வைணவம் முதலிய பிற சமயங்களும் அடங்கும். சாக்தம் சத்தியை முழுமுதற்கடவுளாகவும், வைணவம் விட்டுணுவை முழுமுதற்கடவுளாகவும் ஏற்றுள்ளன.

இருக்கு வேதம் பாட்டுக்களாலானது. இருக்கு என்ற சொல்லின் பொருள் பாட்டு என்பதாகும். இந்தப் பாட்டுக்கள் இந்திரன், வருணன், அக்கினி, உருத்திரன் முதலான தெய்வங்களைப் போற்றி வழிபட்டு மக்கள் நன்மைகளைப் பெறுவதற்கு உதவுவன. இவ்வாறு பல தெய்வங்கள் இருக்கு வேதத்திலே போற்றப்பட்டாலும் பரம் பொருள் ஒன்றே என்பதுதான் இருக்கு வேதத்தின் முடிந்த முடிபு. 'உண்மைப் பொருள் ஒன்றே. அறிவாளர் அதனைப் பல பெயர்களால் வழங்குவார்' என்று இருக்குவேதம் கூறும். அந்த உண்மைப் பொருளைச் சைவரான நாம் சிவம் என்று போற்றுகின்றோம். சிவம் மங்கலமானது, ஆனந்தமயமானது, பேரறிவும் பேராற்றலும் பேரருளும் வாய்ந்தது.

வேதவழிபாடு யாகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. யாக முறைகளை விரித்துரைக்கும் வேதம் யகர் வேதம். யகர் என்ற சொல் 'யஜ்' என்ற பதத்தின் அடியாகப் பிறந்தது. 'யஜ்' என்பதன் பொருள் வேள்வி என்பதாகும். இது முற்றும் உரைநடையால் அமைந்தது.

சாமம் என்ற சொல்லின் பொருள் இசை என்பது. இசைப் பாடல்களால் அமைந்ததே சாமவேதம். இவ்வேதத்தைக் சற்பதற்கு இசை அறிவு அவசியமாகும். வேள்விகளின்போது சாமவேதகாரணம் இசைக்கப்பட்டது.

அதர்வவேதம் ஒரு காலத்தில் வேத வரிசையிலே சேர்க்கப்படவில்லை. 'அதர்வ' என்ற சொல்லின் பொருளும் தெளிவாயில்லை. அதர்வர், அங்கிரசர் என்ற இருவகைப் புரோகிதர்களுக்கு உரியது என்ற பொருளிலே 'அத்ர்வங்கிரஸ்' என்னும் பெயரில் இவ்வேதம் வழங்கப்பட்டது என்பர் இது உலகியல் சார்ந்த வாழ்விற்றகே பெரிதும் உதவவல்லது; பாட்டாலும் உரைநடையாலும் ஆக்கப்பட்டது.

வேதங்கள் தனித்தனி நான்கு பிரிவுகள் கொண்டவை. அவை சங்கிதைகள், பிராமணங்கள், ஆரணியகங்கள், உபநிடதங்கள் என பட்டவாகும். இவற்றுள் முதல் இரண்டையும் கன்மகாண்டம் எனவும் பின்னைய இரண்டையும் ஞானகாண்டம் எனவும் வழங்குவது மரபு. சங்கிதைகள் பாடற்றொகுப்புக்கள். பிராமணங்கள் வேள்விக்கான விதிமுறைகள். ஆரணியகங்கள் வனங்களிலே ஞானிகள் அருளிச் செய்தவை. யாகங்களின் உண்மைப் பொருளையும் அவை குறிப்பனவற்றையும் ஆரணியகங்கள் விளக்குகின்றன. உபநிடதங்களே வேதங்களின் எல்லை. ஆழமான தத்துவங்களை இவை புலப்படுத்தும். இவற்றை வேதாந்தங்கள் எனவும் அழைப்பர்.

(ஆ) ஆகமாந்தம்

நாம் கைக்கொள்ளும் சைவசமயமானது வேதங்களோடு ஆகமங்களையும் முதலாக்களாய் ஏற்றுள்ளது. வேதங்கள் யாகக்கிரியைகளை வழிபாட்டு முறைமையாகக் கொள்கின்றன. ஆகமங்களோ ஆலய வழிபாட்டிற்கு முதன்மை அளிக்கின்றன. சைவராகிய நாம் ஆலய வழிபாட்டிலேயே பெரிதும் ஈடுபட்டு ஒருவதால் ஆகமங்கள் எமக்குச் சிறப்பு நூல்களாகும். 'ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான்தாள் வாழ்க' என்பது மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் திருவாக்கு. ஆகமங்கள் முதன்மை பெறுவதாற் சைவ நெறியினை ஆகமாந்தம் என வழங்குவதும் மரபு.

ஆகமம் என்ற சொல் இறைவனிடமிருந்து வருவது எனவும் பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருள்களின் உண்மையை விளக்குவது எனவும் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை அருள்வது எனவும் பலவாறு பொருள் உரைக்கப்படும். சைவாகமங்கள் இருபத்தெட்டு. அவையாவன, காமிகம், யோகசம், சிந்தியம் காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்ருமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபோதம், விஜயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கியேயம், வீரம் ரௌரவம், மகுடம், விமலம். சந்திரஞானம் முகவிம்பம், புரோற்கீதம், லனிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுரம், கிரணம், லாதுளம்.

ஆகமங்களின் வாயிலாகக் கோயில்களின் அமைப்பு, விக்ரிகங்களின் அமைப்பு, அவற்றை ஆலயங்களிலே எழுந்தருள் செய்தல் (பிரதிஷ்டை), பூசைக்கிரமம், அபிடேகம், ஆகியவற்றையும் பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள்களின் இயல்புகளையும் மூவகை வழிபாட்டு முறைமைகளையும் நால்வகைப் பாதங்களையும் இன்னொன்றின் பல வேறு விடயங்களையும் விரிவாக அறியலாம்.

இவை மட்டுமன்றிப் பதினெண்புராணங்கள் இராமாயணம் பாரதம் ஆகிய இதிகாசங்களும் சமய அறிவிற்கும் விளக்கத்திற்கும் உதவுகின்றன.

சைவ சித்தாந்தம்

வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் முறையே பொது, சிறப்பு என வகுத்து ஏற்றுக் கொண்ட சைவ சமயம் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்த வரையில் தமிழிலே உள்ள தோத்திரங்களையும் சாத்திரங்களையும் மிகுதியும் போற்றி அவற்றையும் தனக்குப் பிரமாணநூல்களாகக் கொள்கின்றது. இவ்வாறு கொள்ளும் நெறி சைவசித்தாந்த நெறி எனப் பெயர் பெறும். சைவசமயம் பற்றிய அறிவின் முடிந்த முடிவு என்பது சைவசித்தாந்தம் என்ற சொற்றொடரின் பொருளாகும்.

இறைவனைப் பல நிலைகளிலே வழிபாட்டு அவன் பெருமைகளைத் திருப்பாடல்களாக அடியார் பெருமக்கள் எமக்கு அருளியுள்ளனர். இவை தோத்திரப்பாக்கள். சிவபெருமானின் அருளைத் துணைகொண்டு பாடியருளப்பட்டவையாதலின் இவற்றைத் 'திருவருட்பாக்கள்' எனச் சான்றோர் வழங்குவர். இவை பன்னிரு திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவையே தோத்திரங்களாகும்.

ஆகமக் கருத்துக்களையும் திருமுறைகளிற் பொதிந்துள்ள உண்மைகளையும் தொகுத்துப் பதிபசுபாச இயல்புகளையும் நுட்பங்களையும் எடுத்த

துக் காட்டித் தமிழில் யாத்தருளிய நூல்கள் சாத்திரங்களாகும். இவை தொகையாற் பதினான்கு. இவற்றைச் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் என்றும் மெய்கண்ட சாத்திரங்களென்றும் அழைப்பர்.

இவற்றிற்கு விளக்க உரைகள், வியாக்கியானங்கள் மெய்ந்நெறியுணர்ந்த சான்றோர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. தோத்திரவரிசையில் அருணகிரிநாதர், தாயுமானவர், குமரகுருபரசுவாமிகள் போன்றோரின் திருப்பாடல்களும் இடம் பெறுகின்றன.

இவ்வாறு பரந்த நூற்பரப்பும், செழுமையும், பத்தியுணர்வும், ஞானநோக்கும் ஒன்றிணைந்து வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலந் தொடக்கம் சைவ மக்களை வழிப்படுத்தி ஊரும் பெருநெறியே வைதிக நெறியாகும்,

வினாக்கள்

1. சைவசமயத்தின் முதலூல்கள் எவை ?
2. சைவசமயத்தை வைதிக நெறி என்பதேன் ?
3. வைதிக சமயங்கள் எனக் குறிக்கப்படும் வேறு இரு சமயங்களின் பெயர் தருக. அவை எவ்வெக் கடவுள்களைப் பரம்பொருளாகப் போற்றுகின்றன ?
4. வேத வழிபாடு எதனை அடிப்படையாகக் கொண்டது ?
5. வேதம் ஒவ்வொன்றும் எத்தனை பிரிவுகள் கொண்டது ? அப்பிரிவுகளைக் கூறுக.
6. உபநிடதங்களை வேதாந்தங்கள் என அழைப்பதேன் ?
7. சைவ சமயத்தை ஆகமாந்தம் என்பது ஏன் ?
8. ஆகமம் என்ற சொல்லின் பொருள் யாது ?
9. திருவருட்பாக்களை வேறு எப்பெயரால் அழைப்பர் ?
10. சைவம் - வைதிகநெறி என்ற தலையங்கத்திற் சிறிய கட்டுரை எழுதுக.

2. வேதங்களும் உபநிடதங்களும்

முகவுரை

வேதங்களும் உபநிடதங்களும் வடமொழிச் சொற்றொடர் அமைப்பில் 'வேதோபநிடதம்' எனப்படும். வேதங்கள் பற்றி வைதிக நெறி என்ற முன்னைய பாடப் பிரிவிலே சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டது. வேதங்களை எழுதாக்கிளவி, சுருதி, நிகமம், மறை, அபௌருடேயம் என்னும் பல பெயர்களால் வழங்குவர். வேதங்கள் ஆதியிலே எழுத்தில் வடிக்கப்படவில்லை. செவிவழியாகக் கேட்கப்பட்டே வந்தன. சுருதி என்ற சொல்லின் பொருள் கேட்பதற்கு உரியது என்பது. நிகமம் என்ற சொல் என்றும் அறிதற்கு உரியதாய் உள்ளது எனப் பொருள் படும். மறை என்பது இரகசியமான உட்பொருள் பல அமைந்தது என்று பொருள்படும். மனிதனால் ஆக்கப்படாதது எனக் குறிப்பதற்கு வேதங்களை அபௌருடேயம் என்ற பெயரால் வழங்கினர்.

வேதத்தின் இறுதியாகவும் சாரமாகவும் முடிந்த முடிவாகவும் விளங்குபவை உபநிடதங்களாகும். இதனால் இவற்றிற்கு வேதாந்தங்கள் எனவும் பெயர் கூறப்படும். வேதங்கள் யாவிற்கும் மறை என்ற பெயர் பொதுவாக வழங்கினாலும் அது உபநிடதங்களுக்கே பெரிதும் பொருந்துவதாகும். ஏனெனில், அவை இரகசியமான பல தத்துவங்களை உள்ளடக்கியுள்ளன.

உபநிடதங்கள்

உப+நி+ஷத் என்னும் மூன்று உறுப்புக்களாலான சொற்றொடரே உபநிடதம் ஆகும். உப = நெருக்கமாக, நி = கீழே, சத் (ஷத்) = அமர்ந்திருத்தல். (அதாவது குருவும் கீடனும் நெருங்கியிருந்து சுற்றல் என்பது இதன் பொருள்) இவ்வாறு நெருங்கி இருந்து கூற்பதற்குப் போதிய கவனம் (சிரத்தை) அவசியமாகும். எனவே சிரத்தையோடு ஆசிரியர் பக்கத்தில் மாணவர் அமர்ந்திருந்து மெய்ப்பொருள் பற்றி ஆராய்ந்து பெற்ற முடிவுகளே உபநிடதங்களின் உள்ளடக்கமாகும். இவை இந்து சமயத்தின் ஞானக் கருவூலங்களாக மதித்துப் போற்றப்படுகின்றன. இந்து மதத்தின் எல்லாப் பிரிவுகளும் தமது சிந்தனைகளுக்கும் கோட்பாடுகளுக்கும் உபநிடதங்களிலிருந்து கடன் பெற்றே உள்ளன.

ஆதிகாலத்தில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட உபநிடதங்கள் இருந்தன. இவை ஆரணியகங்களின் ஓர் உறுப்பாக அவற்றின் இறுதியில் அமைந்திருந்தன. அதாவது பிராமணங்கள், சங்கிதைகள் ஆகியவை வேள்வி விளக்கங்களாக வேதத்தின் கன்மகாண்டப் பிரிவுள் அடங்கின. ஞானகாண்டத்திலே ஆரணியகங்களும் அவற்றின் பிற்பகுதியிலே உபநிடதங்களும் இணைந்தன. இதனால் நான்கு வேதங்களுக்கும் தனித்தனி உபநிடதங்கள் உரியனவாயுள்ளன என்பது தெரிகிறது.

தொடக்கத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் இருந்த உபநிடதங்கள் பின்னொருகாலத்தில் நூற்றெட்டாகச் சுருங்கின. பின்னர் அவற்றில் பன்னிரண்டு எஞ்சின. அவற்றுள்ளும் இன்று முதன்மை பெற்று விளங்குவன பத்து உபநிடதங்களே. இவற்றிற்குச் சங்கராச்சாரியார் என்ற சமயப் பெரியார் விளக்கவுரை செய்துள்ளார். ஐதரேய உபநிடதம், ஈசாவால்ய உபநிடதம், கடோபநிடதம், தைத்திரீய உபநிடதம், பிரச்சன உபநிடதம், முண்டக உபநிடதம், மாண்டூக்கிய உபநிடதம், சாந்தோக்கிய உபநிடதம், கேன உபநிடதம், பிரகதாரணியக உபநிடதம் என்பன இப்பத்து உபநிடதங்களுமாகும். இவற்றிற் சில செய்யுளாலும், சில செய்யுளாலும் உரையாலும், சில உரையாலும் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. ஐதரேயம் இருக்குவேதத்தையும் தைத்திரீயம், ஈசாவால்யம், கடோ, பிரகதாரணியகம் யசர்வேதத்தையும், சாந்தோக்கியம், கேனம் சாமவேதத்தையும் எஞ்சிய மூன்றும் அதர்வவேதத்தையும் சேர்ந்த உபநிடதங்களாம்.

உபநிடதங்கள் இந்த உலகம் தோற்றுவதற்கு மூலமாயுள்ள பொருள் எது என்று ஆராய்கின்றன. அதன் இயல்பைப் பல உதாரணங்களால் எடுத்துக் காட்ட முயல்கின்றன. அந்த மூலப் பொருளைப் பிரமம் என்று அழைத்து அதனோடு உலகில் உள்ள உயிர்களின் தொடர்பை விளக்குகின்றன. பிரமம், ஆன்மா, பிரபஞ்சம் என்பன பற்றி எமது முன்னோர் சிந்தித்த சிந்தனைகள் யாவும் கதைகளாகவும் உரையாடல்களாகவும் உபதேசங்களாகவும் உபநிடதங்களிலே தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் படிக்கும்போது சுவையாகவும் அதேசமயத்தில் விளங்குவதற்கு அரியனவாகவும் உள்ளன. இதனாலேயே உபநிடதங்களுக்கு இரகசியம் என்ற பெயரும் அமைந்தது.

கடோபநிடதத்தில் வரும் நச்சிகேதன் என்ற சிறுவனின் கதை மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது. அவனுக்குத் தந்தையான வால்கிரவஸ் வேள்வி ஒன்றை நடத்தினார். அந்த வேள்வியின் முடிவில் பிராமணர்களுக்குப் பசுக்கள் தானமாக வழங்கப்பட்டன. அப்பசுக்கள் நோய், முதுமை என்பவற்றால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தன. தானம் வழங்கும்போது

வழங்குவோன் தன்னிடமுள்ள சிறந்த பொருள்களையே வழங்கல் வேண்டும். ஆனால் வாஜிசிரவசோ இழிந்தவற்றையே வழங்கினார். இதனைக் கவனித்திருந்த நச்சிகேதனுக்கு வருத்தம் உண்டாயிற்று. அவன் தன் தந்தையை நோக்கி, “தந்தையே, தானத்தில் உமக்கு விருப்பமான மிக உயர்ந்த பொருளையே வழங்கல் வேண்டும். உமக்கு மிகவும் விருப்பமான பொருளாக நானே உள்ளேன். என்னை யாருக்கு வழங்கப் போகிறீர்?” என்று கேட்டான். அவன் கேள்வியாலே எரிச்சலுற்ற வாஜிசிரவஸ் “உன்னை யமனுக்கு அளிப்பேன்” என்றார் அதனை உண்மை என்று கொண்டு தந்தை எவ்வளவோ தடுத்தும் கேளாது நச்சிகேதன் யமனுலகை நோக்கிச் சென்றான். அங்கு மூன்று நாள்கள் காத்திருந்து இறுதியில் யமனைத் தரிசித்தான்.

யமன், பிராமணச் சிறுவனான அவனை மூன்று நாள் பசி பட்டினியோடு காக்கவைத்த குற்றத்திற்குக் கழுவாயாக மூன்று வரங்களை நச்சிகேதனுக்கு வழங்க முன்வந்தான். நச்சிகேதன் ஒருவரத்தால் தன் தந்தையின் வேள்விப்பயன் அவருக்குகிடைத்தல் வேண்டும் என்றும், மறு வரத்தால் அவர் தமது கோபம் ஆறித் தன்னை மீண்டும் ஏற்றல் வேண்டும் என்றும் கேட்டுப்பெற்றான். மூன்றும் வரத்தின் மூலம் “மரணத்தின் பின் உயிரின் நிலையாது?” என்று விளக்குமாறு வேண்டினான்.

யமன் முதலில் இதற்கு ஒப்பவில்லை. ஞானியராலும் அறிய ஒண்ணாக பரம ரகசியத்தை இச்சிறுவன் எங்ஙனம் அறிதல் கூடும் என்று அவன் ஐயுற்றான். ஆனால் நச்சிகேதனோ அந்த உண்மையையே அறிய வேண்டும் என்று உறுதியாய் நின்றுன். யமன் அவனுக்கு ஆசை காட்டிய இன்பங்களில் மனம் செல்லவில்லை. யமன் வேறு வழியின்றி மரணத்தைப் பற்றியும் ஆன்மாவைப் பற்றியும், பிரமத்தை அறியும் வழிவகைகள் பற்றியும் மிக விரிவாக நச்சிகேதனுக்கு உபதேசித்தருளினான். “உடல் ஒரு தேர். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐம் பொறிகளும் அதிற் பூட்டிய குதிரைகள். மனமே கடிவாளம். இந்தக் கடிவாளத்தைப் பற்றித் தேரை நடத்தும் சாரதியே புத்தி. இந்தத் தேரிலே அமர்ந்திருப்பவனே ஆன்மா. ஆன்மா உள்ளே அமர்ந்திருக்கும் உண்மையை உணர்ந்தவன் ஞானியாவான்”. என்று கடுபநிடதத்திலே கூறப்பட்டுள்ளது. இவை போன்ற பல உவமைகளால் உண்மைகளை உபநிடதங்கள் தெளிவாக விளக்குகின்றன.

உலக வாழ்விற்கு வேண்டிய அறிவுரைகளையும் உபநிடதங்களில் ஆங்காங்குக் காணலாம். தந்தையும் தாயும் தெய்வமாவார் எனவும் குருவை மகேஸ்வரனாகவே கருதவேண்டும் எனவும் அன்னத்தைப் (உணவை)போற்றவேண்டும் எனவும் உண்மையே வெற்றியை அளிக்கும்

எனவும், நல்வினை தீவினையாகிய இரண்டினையும் அடைதற்குரிய செயல்களை நீக்கிப் பற்றுக்களைத்துறப்பதே பரம்பொருளாகிய பிரமத்தை அடைந்து பேரின்பம் அநுபவிக்க உகந்த வழி எனவும் அவை போதிக்கின்றன.

சமயகுரவர், சந்தானகுரவர் ஆகிய எம் சமய முதல்வர்கள் வேத உபநிடதக் கருத்துக்களையெல்லாம் தமது தோத்திர சாத்திர நூல்களிலே மிகுதியும் கையாண்டுள்ளனர். தேவாரங்களை வேதசாரம் எனவும் திருவாசகத்தை உபநிடதசாரம் எனவும் சைவச்சான்றோர்கள் போற்றுவர். இவற்றின் பெருமையை உணர்ந்த ஐரோப்பியர் இவற்றைத் தத்தம் மொழிகளிலே மொழிபெயர்த்துள்ளமையும் குறிப்பிடத் தக்கது.

' தீமைகளினின்று என்னை நன்மைக்கு அழைத்துச்செல்
 இருளினின்று என்னை ஒளிக்கு அழைத்துச்செல்
 சாவிவின்று என்னைச் சர்காமைக்கு அழைத்துச்செல்'

—பிரஹ்மநாரணியக் உபநிடதம்

வினாக்கள்

1. வேதோபநிடதம் என்ற சொற்றொடரைப் பிரித்துப் பொருள் கூறுக.
2. வேதத்தின் மறு பெயர்கள் மூன்று தருக. அவற்றின் பொருளையும் விளக்குக.
3. இன்று முதன்மைபெறும் உபநிடதங்கள் பத்தினதும் பெயர்களைத் தருக.
4. உபநிடதங்களுக்கு விளக்கவுரை தந்த பெரியார் யாவர்?
5. உபநிடதங்களிற் கூறப்படும் பிரதான விடயங்கள் எவை எனக் கூறுக.
6. கடோபநிடதத்திற் கூறப்படும் நச்சிகேதனின் கதையைச் சுருக்கமாகத் தருக.
7. கடோபநிடதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள (உடல், பொறிகள், புத்தி, ஆன்மா) உவமையை எடுத்துக் காட்டுக.
8. உபநிடதங்களிலே கூறப்படும் உலகியல் விடயங்கள் இவை என எடுத்துக் காட்டுக.
9. உபநிடதங்களிலுள்ள கருத்துக்களை எந்தத் திருமுறையில் அதிகமாகக் காணலாம்? இக்காரணத்தால் அதனை எவ்வாறு அணுப்பர்.
10. உபநிடதம் இந்து சமயத்தின் ஞானச்சுரங்கம் என்ற தலையங்கத்தில் சிறிய கட்டுரை ஒன்று வரைக.

3. சைவநெறியும் அதன் வரலாற்றுப் பழைமையும்

முகவுரை

வைதிக நெறி எனவும் ஆகமாந்தம் எனவும் சைவசித்தாந்தம் எனவும் முதலாவது பாடத்திலே குறிப்பிட்ட எமது சமயத்துக்குச் சைவநெறி என்ற பெயரும் பண்டைக்காலந்தொட்டு வழங்கி வருகின்றது. சிவத்தோடு தொடர்புடைய சமயம், சிவத்தை முழுமுதற்கடவுளாக ஏற்றுக் கொண்ட சமயம் என்று சைவநெறி என்னும் சொற்றொடருக்குப் பொருள் கூறலாம்.

(அ) சைவநெறியின் மூலகை இயல்புகள்

சைவநெறி ஏனைய சமயநெறிகளைப் போலவே வழிபாட்டு முறைமை, ஒழுக்கவியற் கோட்பாடு, தத்துவ ஆராய்ச்சி என்னும் மூன்று கூறுகளையும் தன்னகத்துக் கொண்டதாகும். சிவபெருமானைப் பலவகைத் திருமேனிகளிலே ஆலயத்தில் எழுந்தருளச் செய்து வேத சிவாகம முறை தவறாது பூசை அபிடேகம் முதலியவற்றால் வழிபடலும் திருமுறைகளை ஒதுதலும் பஞ்சாட்சரமந்திர செபமும் திருநீறு உருத்திராக்க தாரணமும் வழிபாட்டிற் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. குரு, இலீங்கம், சங்கமம் ஆகிய மூலகை வழிபாடுகளும் சரிடை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நால்வகைப் பாதங்களும் சைவ நெறிக்கு உயிர்நாடிகளாய் உள்ளன.

'அன்புஞ் சிவமும் வேறல்ல, ஒன்றே' என்ற கோட்பாட்டிற்கிசைய உயிர்கள் யாவிலும் அன்பு காட்டல், பொய்ப்பேசாமை, மயமிசம் உண்ணாமை, மது அருந்தாமை, விபசாரம் செய்யாமை, கோலை செய்யாமை ஆகியன சைவநெறி வற்புறுத்தும் ஒழுக்கங்களாகும். தமக்குவேண்டியவர் வேண்டாதவர் என்ற பாகுபாடின்றி எவருக்கும் சமமான நீதி வழங்கலையும் சைவநெறி வற்புறுத்தும். 'மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகம் எல்லாம்' என்பதே சைவச் சான்றோர் ஏற்று ஒழுகும் உயர்ந்த குறிக்கோள். இக்குறிக்கோளினை மனுநீதி கண்ட சோழனின் வரலாறு எமக்கு நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. தன் மைந்தனின் தேர்க்காலிற் சிக்கிப் பசுக்கன்று இறந்துபோயிற்று என்று கேள்வியுற்ற அவ்வேந்தன் உற்ற துயரினைப் பின்வரும் திருத்தொண்டர் பெரிய புராணப் பாடல் எமக்குக் காட்டும்.

அவ்வுரை கேட்ட வேந்தன்
 ஆவறு துயரம் எய்தி
 வெவ்விடம் தலைக்கொண் டாற்போல்
 வேதனை அகத்து மீக்கிங்
 கெவ்வீனை வினைந்த வாறென்
 றிடருறும் இரங்கும் ஏங்கும்
 செவ்விதென் செங்கோல் என்னும்
 தெருமரும் தெளியும் தேருள்

தன்னுயிர்ப்போல் மன்னுயிர்களையும் எண்ணி அவற்றிற்கு நீதி வழங்குவதோடு அவற்றிற்கு இரங்கி அவற்றின் நல்வாழ்விக்காய்த் தொண்டுகள் புரிதலும் சைவ நெறியேயாகும்.

எல்லாரும் இன்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
 அல்லாமல் வேறென் றறியேன் பராபரமே
 என்றும்

அன்பர்ப்பணி செய்யஎன ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால்
 இன்பநிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரமே
 என்றும்

எவ்வுயிரும் என்னுயிர்ப்போல் எண்ணி இரங்கவுநின்
 தெய்வ அருட்கருணை செய்யாய் பராபரமே

என்றும் தாயுமான சுவாமிகள் கூறியுள்ளமையை அறிந்து சைவமக்கள் ஓழுருதல்வேண்டும்.

இவ்வாறு உயிர்களிடத்துக் கொள்ளும் முறுகிய அன்பு உயிருள் உயிராய் அமர்ந்து அருள்பாலிக்கும் சிவத்தின் மீதான பத்தியாகக் கனிந்து ஈற்றில் ஞானமாய் விளைந்து பயன் அளிக்கின்றது. இந்த ஞான நிலையினை அடையத் தத்துவ ஆராய்ச்சி கைகொடுத்து உதவும். பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருள் உண்மை பாசத்தை வலிகெடுக்கத் திருவருள் உதவும் வகை, திருவருளே குருவடிவாக வந்து உபதேசம் புரிந்து பிறளிப் பெருங்கடலினின்றும் காத்து முத்தியருளும் பேறு என்பன சைவநெறியின் தத்துவக் கோட்பாட்டிலே விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன.

(ஆ) சைவநெறியின் வரலாற்றுப் பழைமை

வட இந்தியாவிலே சிந்து நதி பாய்ந்து வளப்படுத்தும் பள்ளத் தாக்கிலே ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தலைசிறந்த நாகரிகம் நிலவியது. இந்த நாகரிகத்தின் சிறப்பியல்புகளை அறியச் சிந்து வெளியிலே அரப்பா, மொகஞ்சதாரோ என்ற புராதன நகரங்களிற் கண்

டெடுக்கப்பட்ட புதைபொருள்களும் முத்திரைகளும் உறுதுணை புரிகின்றன. இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் சிவனை மூன்று தலைகள் கொண்ட பசுபதிவடிவிலும் சிவலிங்க வடிவிலும் வழிபட்டமைக்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. அகில உலகையும் காத்தருள் புரிகின்ற தாய்த் தெய்வத்தையும் சிந்து லெளிமக்கள் வழிபட்டனர் என்று அறிகின்றோம். ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் சிந்துவெளி மக்களைத் திராவிட இனத்தவர் என்று நிறுவியுள்ளனர் திராவிட இனத்தவரே தமிழ் மக்கள். எனவே தமிழ்மக்கள் சிவபெருமானை மிகப் பழங்காலந் தொடர்ந்து வழிபட்டுவந்தனர் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

எமக்கு இன்று கிடைக்கும் மிகப் பழைமையான தமிழ் நூல்கள் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவையாகும். இவற்றைச் சங்க இலக்கியங்கள் என்பர். இவற்றின் தொகை பதினெட்டு. நற்றிணை முதலாகக் கலித்தொகை ஈறாக உள்ள எட்டு நூல்களும் எட்டுத்தொகை என்ற பெயரால் வழங்கும் திருமுருகாற்றுப் படைமுதலாக மலைபடுகடாம் வரையுள்ள பத்து நூல்களும் பத்துப் பாட்டு என அழைக்கப்படும். இவற்றிற் சிவபெருமான் பற்றிய செய்திகள் வந்துள்ளன.

சிவபெருமான் மூன்று திருவிழிகள் உள்ளவர் என்ற உண்மை புறநானூற்றின் இரண்டு பாடல்களிலே (முக்கட செல்வர், பிறைநுதல் விளங்கும் ஒருகண்) காட்டப்படுகின்றது. இந்நானின் வேறொருபாடலிலே அவரின் நீலகண்டம் (நீலமணி மிடற்றொருவன்) குறிக்கப் படுகின்றது. சிவபெருமான் நிலம், நீர், தீ, வான், காற்று ஆகிய ஐம்பூதங்களையும் படைத்தருளலும், மழ, வான் முதலிய ஆயுதங்களைத் தாங்கியருளலும் (நீரும், நிலனும், தீயும் வளியுமாக விசும் பொடு ஐந்துடன் இயற்றிய, மழ வான் நெடியோன்) மதுரைக் காஞ்சியிலே கூறப்படுகின்றன. அவர் ஆலமரத்தின் கீழ் அமர்ந்தருள்வதும் இடபக்கொடி உயர்த்தி உமையம்மையை ஒருபாகத்திற் கொண்டு இமையாத முக்கண்ணராய் முப்புரம் எரித்து விளங்கும் செய்தியும் (வெள்ளேறு வலவயினுயரிய உமை அமர்ந்து விளங்கும் இமையாமுக்கண் முவெயின் முருக்கீய முரண்மிகு செல்வனும்) திருமுருகாற்றுப் படை யிலே கூறப்படுகின்றன. இராவுணன் திருக்கயிலையை எடுத்து இறைவனால் அவைமுற்ற வரலாறு (இமயவில் வாங்கிய ஈர்ஞ்சடை அந்தணன் உமையமர்ந் துயர்மலை இருந்தனனாக, ஐயிருதலையின் அரக்கர் கோமான் தொடிப் பொலி தடக்கையிற் கீழ்ப்புகுந் தம்மலை எடுக்கல் செல்லாது உழப்பவன் போல) கலித்தொகையிற் பேசப்படுகின்றது. அக்காலத்திலே ஆலயங்கள் இருந்தமைக்கும் புறநானூறு, சிறுபாணாற்றுப் படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை முதலாம் நூல்களிலே சான்றுகள் உள்ளன.

சங்க காலத்திலே வாழ்ந்த தமிழ் அரசர்கள் வேதநெறியினைப் போற்றி வேள்விகள் நடத்தினர். இவ்வுண்மை பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி, இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கீள்ளி முதலிய பாண்டிய சோழ அரசர்களின் பெயர்களிலிருந்து தெரிய வருகின்றது. அக்காலத்திலே சோயில் வழிபாடும் நிகழ்ந்தது? பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைக் காரிகிழார் என்ற புலவர் புகழ்ந்து பாடுகையில் “முனிவராலே போற்றப்படும் முக்கண்ணரான இறைவனின் திருக்கோயிலை வலம்வரும் பொழுது உனது வெண்கொற்றக் குடை தாழ்வதாக” என்று கூறுகின்றார். இச்செய்தி புறநானூற்றின் ஆறாம் பாடலிலே வந்துள்ளது. இதே பாடலில் “நான்கு வேதத்தினை யுடைய அந்தணர் உன்னை வாழ்த்துகையில் அவர்களின் கைகளின் முன்பு உனது முடி தாழ்ந்து வணங்குக” என்றும் கூறப்படுகின்றது.

சங்ககாலத்தை அடுத்து வாழ்ந்த கோச்செங்கட்சோழர் சிவனுக்கு எழுபது கோயில்கள் கட்டியதாகத் திருமங்கையாழ்வாரின் பாசரம் வாயிலாக அறிகின்றோம். கோச்செங்கட்சோழர் திருத்தொண்டர் பெரிய புராணத்திலே நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவராகப் போற்றப்படுகின்றார். இவர் சிவாலயங்கள் கட்டியதைப் பெரிய புராணம்,

“ அந்தமில்சீர்ச் சோனாட்டில் அகநாடு தொறும் அனியார்
சந்திரசே கரமரும் தானங்கள் பல சமைத்தார் ”

எனக் குறித்துள்ளது.

தமிழ் நாட்டைச் சோழப் பெருமன்னர் ஆட்சி செய்த ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிறுதி தொடக்கம் பதினான்காம் நூற்றாண்டுவரை அவர்களின் ஆணைக்குக் கிழே, யாவா, சுமாதிரா, கம்போடியா, போர்னியோ, இந்தோனேசியா முதலிய தென்கிழக்காசிய நாடுகள் வந்தன. அங்கெல்லாம் சைவசமயமும் திராவிட சிற்பக்கலைகளும் பரவின. இன்றும் அந்நாடுகளிலுள்ள பழைய கோயில், சிற்பச் சிதைவுகள் மூலம் இவ்வுண்மையை அறிந்து கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு படிப்படியாகச் சைவநெறியானது உலகளாவிய ஒன்றாக மாறிப் பலரின் ஆன்ம சிந்தனைகளையும் பண்பாட்டையும் வளர்த்து வந்துள்ளது. சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதிப் பிரிவிலே போப் பாப்திசியார் போன்றவர்களாலே திருவாசகம் முதலான சைவநூல்கள் ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதோடு சைவசித்தாந்தப் பெருநெறியும் அவர்களின் உள்ளங்களைக் கவரத் தொடங்கியது.

(இ) சைவசித்தாந்த நெறிபற்றிய மேல்நாட்டறிஞர் இருவரின் கூற்றுக்கள் :

(I) “சைவசித்தாந்தமே திராவிட மேதையின் மிக உன்னதமான படைப்பாகும். அதுவே இந்தியாவில் தோன்றிய மதங்கள் யார்களும் மிகவும் நுட்பமானதும் மிகப் பெறுமதி வாய்ந்ததும் மற்றைய மதங்களிலே தன் செல்வாக்கினைப் பதித்ததுமான தலைசிறந்த சமயமாகும்”

வண. ஜி. யு. போப்

(II) “சைவசித்தாந்தம் மிகுதியான ஆர்வத்தாலோ கட்டுப்பாடற்ற வெறும் சொற்களாலோ ஆன புகழுரைகளின் தொகுப்பன்று. அது மிகவும் ஒழுங்காக அமைந்த தத்துவம் என்பது ஆராய் வின் போது புலப்படும்.”

வண. எஃப். குட்வில்

வினாக்கள்

1. சைவநெறியின் மூலகை இயல்புகளும் எவை? அவை பற்றித் தனித்தனி ஒவ்வொரு வசனம் எழுதுக.
2. சைவநெறியை அன்பு நெறி என்றும் சொன்னால் அது பொருந்துமா? எவ்வாறு?
3. சிந்துவெளி நாகரிகம் எவ்வளவு காலத்திற்கு முன்பு நிலவியது? இந்து நாகரிகம் நிலவியதாகக் கொள்ளப்படும் இரு புராதன நகரங்களின் பெயர் தருக.
4. புறநானூற்றிலே சிவபெருமானைக் குறிக்க வழங்கிய இஊ சொற் றொடர்களைத் தருக.
5. சங்ககாலத்திலே வேத வழிபாடு நிலவியதற்கு இரு சான்றுகள் தருக.
6. கலித்தொகையிலே கூறப்படும் புராண வரலாறு யாது?
7. கோச்செங்கட்சோழர் சைவசமயத்திற்காற்றிய அருந்தொண்டு யாது? இதனை எவ்வெச் சான்றுகளால் அறியலாம்?
8. சோழப் பெருமன்னர் காலத்திலே சைவசமயப் பரம்பல் தொடர் பாக நிகழ்ந்த முதன்மையான நிகழ்ச்சி யாது?
9. திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த பெரியார் யாவர்? அவர் சைவசித்தாந்தம் பற்றி யாது கூறியுள்ளார்?
- 10; சைவசமயத்தின் வரலாற்றுப் பழைமைபற்றி விபரிக்கുക.

4. தோத்திர மரபு

முகவுரை

இறைவனைப் போற்றி வழிபடலும் அவன் இயல்புகளைச் சிந்தித்தலும் தெளிதலும் உலகிலுள்ள எல்லாச் சமயங்களுக்கும் பொதுவான நெறியாகும். சைவநெறியில் முன்னையதைத் தோத்திரம் எனவும் பின்னைய இரண்டையும் சாத்திரம் எனவும் வழங்குவர். சைவமுதனூல்களான வேதங்களின் சங்கிதைப் பிரிவிலே பல தெய்வங்களையும் போற்றும் தோத்திரங்கள் உள்ளன என்பதை முன்னரே கண்டோம். தமிழிலே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றியவையாகக் கொள்ளப்படும் சங்க இலக்கியங்களிலேயே தோத்திரமரபு தோன்றிவிட்டதெனலாம்.

(அ) பழந்தமிழ் இலக்கியத்திலே தோத்திரங்கள்

புறநானூறு என்பது எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்று. அதன் முதற் செய்யுள் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் இயற்றியது. அது சிவபெருமானின் சிறப்புக்களைப் போற்றும் காப்புச் செய்யுளாகும். “எல்லாவகை உயிர்களுக்கும் காவலான, நீர் என்றும் குறையாத குண்டிகையை உடையவனும் தாழ்ந்த திருச்சடையினுமான சிவபெருமான் தனது திருமுடிமேற் குடுவது கொன்றை மாலையாகும்; அவனது அழகிய திருமார்பில் திகழும் மாலையும் கொன்றை மாலையே, அவனது ஆரோகணிக்கும் வாசனமோ இடபம். மிகப் பெருமை பொருந்திய கொடியும் இடபமேயாம், ஆலகாலமாகிய நஞ்சு அப்பெருமானது கண்டத்தை அழகு செய்தது மட்டுமோ? அந்தக் கறுப்பு மறுவே தேவர்களையும் காத்தருளியதாகும். இதனால் வேதத்தைப் பயிலும் அந்தணர்களால் அந்த மறு புகழ்ப்படுவதாயிற்று. அவனின் ஒருபக்கம் பெண்வடிவை உடையது. அவ்வடிவத்தினை அவன் தன்னுள்ளே ஒடுக்கி மறைத்தலும் உண்டு. பிறை திருநெற்றிக்கு அழகைத் தந்தது. அதுவே பதினெண் கணங்களாலும் புகழவும் படும்.” என்பது அந்தத் தோத்திரத்தின் சாரம்.

“நீல மேனியாளும் வெண்மையான ஆபரணங்களை அணிந்தவருமான உமாதேவியைப் பாகமாகக் கொண்ட ஒப்பற்ற ஒருவனின் (சிவ பிரானின்) திருப்பாத மலர்களிலிருந்து மூன்று உலகங்களும் முமைறையாகத் தோன்றின” என்பது சங்கநூல்களில் வேறு ஒன்றான ஐங்குறு நூற்றிலே காணப்படும் காப்புச் செய்யுளின் சாரமாகும்.

‘நீல மேனி வாலிழை பாகத்து
ஒருவன் இருதாள் நிழற்கீழ்
முவுலக கங்கனும் முகிழ்த்தன முறையே’

பரிபாடல் என்ற சங்கநூலிலே திருமாவிலைப் புகழ்ந்துபாடும் எட்டுப் பாடல்களும் செல்வேளாகிய திருமுருகனைப் பாடும் முப்பத்தொரு பாடல்களும் முன்னர் இருந்தன. இன்று அவற்றுள்ளே திருமாலுக்குரிய பாடல்கள் ஆறும் முருகனுக்குரிய எட்டும் எஞ்சியுள்ளன. கடுவன் இளவெயினனார் என்ற புலவர் முருகப்பெருமானிடம் “கடப்பமாவை அணிந்த பெருமானே, யாம் உன்னிடம் இரப்பவை பொன்னும் பொருளும் போகங்களும் அல்ல. அருளும் அன்பும் அறமுமாகிய மூன்றுமே” என்று வேண்டுவது பரிபாடலிலே காணப்படும் சிறந்த பகுதியாகும்.

“யாஅ மிரப்பவை

பொருளும் பொன்னும் போகமும்ல்ல நிற்பால்
அருளும் அன்பும் அறனும் மூன்றும்
உருளிணர்க் கடப்பின் ஒலிதா ரோயே”

எட்டுத் தொகையிலுள்ள எட்டுநூல்களுக்கும் காப்பாக அமைந்த பாடல்கள் யாவும் தோத்திரங்களே. பத்துப்பாட்டிலே முதற் பாடல் திருமுருகாற்றுப் படை. முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள ஆறுபடை வீடுகளுக்கும் அடியார்களை வழிகாட்டி வீடுவதுபோல நக்கீரராலே பாடப்பெற்ற அரிய பாராயணநூல் இது. இதன் சிறப்பு பறிந்து இதனைப் பதினாறு திருமுறையினுள்ளே அடக்குவர். பரிபாடலிற்போலவே திருமுருகாற்றுப் படையிலும் முருகப்பெருமானின் திருஅவதாரச் செய்திகள் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

(ஆ) சங்க மருவிய காலமும் தோத்திரங்களும்

கி. பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 6 ஆம் நூற்றாண்டு வரையுமுள்ள காலப்பகுதியைச் சங்கமருவிய காலம் என்பர் இக் காலப்பிரிவிலே தோன்றிய உலகப்பொது நூலாகிய திருக்குறளிலே கடவுள் வாழ்த்தாக அமைந்த முதற் பத்துக் குறட்பாக்களும் தோத்திரங்கள் என்று சொல்ல இயலாதவையாயினும் பரம்பொருளின் இயல்புகளையும் அவர்தம் திருவடிகளை வழிபடலால் உயிர்கள் அடையும் பயன்களையும் அழகாக எடுத்துரைக்கின்றன.

கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றான் தொழாஅ ரெனின்

இக்காலப் பிரிவிலேயே தோத்திர மரபு இசையோடு கூடிய திருப்பாடல்களாக அமையத் தொடங்குகின்றது எனலாம். பதிகம் பாட வழிகாட்டிய காரைக்காலம்மையார் திரு அவதாரம் செய்திருளிய காலம் இக்காலமே. திருவிரட்டை மணிமாலை, அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் ஆகிய மூன்றும் அம்மையார் அருளிச்செய்த தோத்திரங்களாகும். இவை பதினேராந்திருமுறையினுள்ளே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

(இ) பல்லவர் காலத்தின் பத்தியெழுச்சியும் தோத்திரப் பாக்களின் பெருக்கமும்

பரந்தெழுந்த பிறசமயங்களின் ஆதிக்கத்தினின்றும் சைவ நெறியைக் காத்து அதன் பெருமையை மேலோங்கச் செய்த சமய குரவர்கள் தோன்றிய காலம் பல்லவப் பெருமன்னர் காலமாகும். கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுவரையுள்ள இக்காலப் பிரிவிலே சைவத் தமிழகத்திலே பத்திவெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடியது.

“அற்சனை பாட்டியோரும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு”

என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைச் சிவபெருமான் பணித்தருளிய செய்தி ஒன்று திருத்தொண்டர் பெரிய புராணத்திலே காணப்படுகின்றது. மலர்களாலும் தூபதீபங்களாலும் பூசித்து அருச்சனை செய்வதிலும் திருப்பாடல்களைப் பண்ணிசையோடு உருகிப் பாடுதலே இறைவனுக்குச் சிறந்த அருச்சனையாய் அமையும் என்பது இதனாற் புலப்படுகின்றது.

இவ்வுண்மையை உணர்ந்து காரைக்காலம்மையார் பாடிய பதிக முறையினைப் பின்பற்றிப் பாடிய வாய் தேனூறப் பெருந்தொகையான பதிகங்கள் இக்காலப் பிரிவிலே பாடியருளப்பட்டன. சமய குரவர்கள் மட்டுமன்றிப் பல்லவப் பெருமன்னர் ஒருவரும் இக்காலப் பிரிவிலே (ஐயடிகள் காடவர்கோன் - சேஷத்திர வெண்பா) அழகிய தோத்திரப் பாக்களைப் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

‘மெய்தான் அரும்பி வீதிர்வீதிர்த்து இறைவனின் விரையார்
கழல்களைத் தலையின்மேற் குடிநின்று தமிழோடிசைபாடி. இறைவனின்
திருவருளுக்கு உரியவராயினர் எமது சமய குரவர் பெருமக்கள்.

இக்காலப் பிரிவிலே சங்கமருவியகாலத்து முதலாழ்வார்களின் அடிச்சுவட்டிலே வைணவ ஆழ்வார்கள் ஒன்பதின்மர் தோன்றித் திருமால்மீது பாசுரமாலைகள் சூட்டியதும் சூறிப்பிடத்தக்கதே. தோத்திரமாக மட்டுமன்றிச் சாத்திரக் கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கி அருமையான மூவாயிரம் திருப்பாடல்களைத் திருமூலர் பாடியருவிய காலமும் இந்தக் காலமே. இவர் அருளிய திருப்பாடல்கள் அமைந்த நூல் திருபத்திரமாகும். இதன் பெருமையைப் போற்றி இதனைப் பத்தாம் திருமுறையாகச் சைவ உலகம் ஏற்றுக் கொண்டது.

சோழர்காலத்துத் தோத்திர மரபு

கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்பு பதினாலாம் நூற்றாண்டுவரை சோழப்பெருமன்னர் காலம் என்று கொள்வர். இக்காலத்திலே ஒன்பதாம் திருமுறையாகிய திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்லாண்டும் தோற்றுகின்றன. சைவசித்தாந்த அடிப்படைச் சாதனைகளுள் ஒன்றான அடியார் வழிபாடு மேலோங்கிய காலமும் சோழர் காலமேயாகும். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தமது திருத்தொண்டத் தொகை மூலம் தோற்றுவித்த சங்கம வழிபாட்டை முழுமை செய்யும்வகையிலே சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிய திருத்தொண்டர் பெரியபுராணமும் இக்காலத்திலேதான் தோன்றியது. திருமுறைகளின் முடிவிலே பன்னிரண்டாந் திருமுறையாக இப்புராணம் அமையலாயிற்று இவையாவும் சைவப் பெருநெறியின் தோத்திரமரபிற்கு அணியாகவும் கட்டளைக் கல்லாகவும் விளங்குகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.

பிற்காலத் தோத்திரங்கள்

பதினான்காம் நூற்றாண்டுக்குப்பின்பு நாயக்கமன்னர் ஐரோப்பியர் ஆகியோர் ஒருவர் பின் ஒருவராக ஆட்சி நடத்திய காலத்திலே தோத்திரமரபு பிள்ளைத் தமிழ், நான்மணிமாலை, மும்மணிக்கோவை, கலம்பகம் முதலான பிரபந்தங்களாகவும், திருப்புகழ் போன்ற சந்த இசைப்பாடல்களாகவும் உருவம் கொள்ளக் காண்கின்றோம். கச்சியப்ப சிவாசாரியார் குமரகுருபரசுவாமிகள், அருணகிரிநாதர், தாயுமான சுவாமிகள் அபிராமிப்பட்டர் போன்ற சைவச் சான்றோரின் தோத்திரப்பா மலர்கள் சிவபெருமான், உமை, முருகன் ஆகியோரின் திருவடி மலர்களிலே சூட்டப்பெற்றுப் பெருமையடையக் காண்கின்றோம். இன்றும் இந்த மரபு தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

வினாக்கள்

1. எல்லாச் சமயங்களுக்கும் பொதுவான நெறி யாது?
2. புறநானூற்றுக் காப்புச் செய்யுளை இயற்றியவர் யாவர்? அவரின் பாடலிலே கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளைத் தருக.
3. பரிபாடலில் கடுவன் இளவெயினனார் முருகப் பெருமானிடம் வேண்டுவன யாவை?
4. திருமுருகாற்றுப்படையை இயற்றியர் யார்? இதன் கண் கூறப்படுவது யாது?
5. காரைக்காலம்மையார் சமயகுரவர்களுக்கு எவ்வாறு வழி காட்டினார்?
6. 'அற்சனை பாட்டேயாகும்' எனத்தெர்டங்கும் பாடலடி எந்நூலிலே காணப்படுகின்றது? இது யாரால் யாருக்குக் கூறியருளப்பட்டது?
7. சோழர்காலத்திலே பாடப்பட்ட தோத்திரநூல்கள் எவை? அவற்றின் பெருமை எதனாற் புலனாகின்றது?
8. சைவத் தோத்திர மரபுபற்றி நீர் அறிந்தவற்றை விளக்கி எழுதுக.

— / —

5. பன்னிரு திருமுறைகள்

முகவுரை

திருமுறைகள் சிவபெருமானின் அநுபூதியைப் பெற்ற சைவப் பெருமக்கள் இயற்றி அருளியவை. அவை மந்திரங்கள் போன்ற ஆற்றல் பொருந்தியவை. திருமுறைகளின் சிறப்பு நோக்கிப் பெரியார்கள் அவற்றைப் பலவாறு போற்றியுள்ளனர். 'வேதாந்த தத்துவத்திற்கு உபநிடதங்கள் போலச் சைவ சித்தாந்த தத்துவத்துக்குத் திருமுறைகள் அமைந்தன' எனப் பெரியார் ஒருவர் குறித்திருக்கின்றார்.

(அ) பன்னிரு திருமுறைகள்

திருமுறைகளின் முதல் ஏழு தொகுப்புக்களும் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் முதலான மூவரும் அருளிச்செய்தவை. இவை தேவாரம் என்னும் பொதுச்சொல்லால் வழங்கும். 'தேவாரம் வேத சாரம்' என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. எட்டாந் திருமுறையான திருவாசகம் நெஞ்சக் கனகல்லை நெகிழ்த்துருக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. இதன் சிறப்புச் சைவ மக்களை மட்டுமன்றி. வேற்று நாட்டு, வேற்றுச் சமய மக்களையும் மிகுதியும் கவர்ந்து வந்துள்ளது.

சிவநேயச் செல்வர்கள் ஒன்பதின்மர் இயற்றியருளிய திருவிசைப்பாவும், அவ்வொன்பதின்மருள் ஒருவரான சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டும் பத்தி நெறி வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உபகார மாவன. இவை ஒன்பதாம் திருமுறையாகக் கொள்ளப்படும். பத்தாந் திருமுறையாகிய திருமந்திரம் ஒரு காலத்திலே மங்கியிருந்த சைவ நெறிக்கு மீண்டும் புத்துயிர் அளித்து. அதன் தத்துவங்களைப் பேணிக் காத்து எமக்குத் தந்த ஞானக் கருவூலமாகும். சிவாகமங்களின் சாரம் முழுவதுமே திருமந்திரத்தினுள் அடங்கி விட்டதெனலாம். இதன் சிறப்பு நோக்கி இதனைத் 'திருமூலர் சொல்' என்று போற்றுவது வழக்கம். பதினோராந் திருமுறையிலே திருவாலவாய் உடையாரான இறைவர் உள்ளிட்ட சைவச்சான்றோர் பன்னிருவரின் திருப்பாசரங்கள் அடங்கியுள்ளன. சங்ககாலப் புலவர், சைவ நாயன்மார் பிற்காலச் சைவ பெருமக்கள் முதலிய இவர்களின் திருப்பாடல்களிலே பத்தி நெறியும், தத்துவ நெறியும் ஒன்றாகச் சங்கமிக்கின்றன. பன்னிரண்டாந் திருமுறையாகச் சிவனடியார்களின் வரலாற்றையும் சிறப்புக்களையும் விரித்துரைக்கும் திருத்தொண்டர் பெரிய புராணம் அமைந்

துள்ளது. இதிலுள்ள திருப்பாடல்கள் யாவும் 'பத்திச் சுவை நனி
சொட்டச் சொட்டச், சேக்கிழார் சுவாமிகளாலே பாடியருள்
பட்டவை.

நால்வரும் நக்கீரதேவரும்

வாக்கீற் கருணகீரி வாதலு ரர்களிவில்
தாக்கில் திருஞான சம்பந்தர் — நோக்கினில்
நக்கீர தேவர் நயத்திற்குச் சந்தரனார்
சொற்குறுதிக் கப்பரெனச் சொல்.

— தனிப்பாடல்

திருமூலநாயனார்

“குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குலம் மேய்ப்போன்
சூரம்பைபுக்கு
முடிமன்னு கூனற் பிறையாளன் றன்னை
முழுத்தமிழின்
படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படியே
பரவிட் டென் னுச்சி
அடிமன்ன வைத்தபி ரான்மூல
னுகின்ற அங்கணனே”

— நம்பியாண்டார் நம்பி

சேக்கிழார் சுவாமிகள்

உள்ளும் அவருக்கு எய்ப்பிடை வைப்பு
ஒத்துள் எழுய்ஒள் ளொளிவருக
ஒழியாய் பத்திக் கடல் வருக
உலவா தமைந்த விவபோகம்
கொள்ளும் சைவப் பயிர்வளர்க்கும்
கொண்டல் வருக வருகவே
குன்றைப் பெருமா ளிகைக் குன்றைக்
கோமான் வருக வருகவே.

(குன்றைக்கோமான் - குன்றையூர் என்னும் பதியிலே தோன்றிய
தலைவர் சேக்கிழார்.)

திருசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசந்தரம்பிள்ளை.

(ஆ) திருமுறை என்பதன் பொருள்

திருமுறைகளிலே அமைந்துள்ள சொற்கள்யாவும் தெய்விகம் வாய்ந்தவை. அந்த வாக்குகள் வாயிலாக அற்புதங்கள் பல நிகழ்ந்தன. இறைவனின் திருவருளிலிருந்து அடியார்கள் வாயிலாக வெளிப்பட்டவையாதலால் அவை அருட்பாக்கள் என வழங்கும். திரு என்பது அழகு, செல்வம், தெய்விகம் எனப் பல பொருள் தரும். முறை என்பது ஒழுங்கு, விதி, முறைமை, வேண்டிதல் எனப் பலவாகிய சருத்துக்களை உள்ளடக்கியது. திருமுறை என்ற சொற்றொடருக்குத் தேய்வத்தன்மையும், அழகும், மெய்ஞ்ஞானச் செல்வமும் அமைந்ததும் ஒழுங்கும் முறைமையும், இறைவனிடம் வேண்டிதலும் கொண்டதுமான தொகுப்பு எனப் பொருள் கொள்வது. பொருத்த முடையது. திருமுறையிலும் மேலான செல்வம் சைவருக்கு இல்லை.

(இ) திருமுறைகள் தொகுக்கப்பெற்ற வரலாறு

திருநரையூரிலே ஆதிசைவர் குலத்திலே, பொல்லாப்பிள்ளையாருக்குப் பூசை செய்தலாகிய திருப்பணி பூண்டொழுகிய அந்தணருக்குப் புதல்வராய் நம்பியாண்டார் நம்பி அவதாரஞ் செய்தருளினார். அவர் பள்ளியிற் படித்துவந்த காலத்தில் ஒருநாள் அவரின் தந்தையார் வெளியூர் செல்லல் நேரிட்டது. தந்தையின் கடமையைச் செய்ய முன்வந்த நம்பி, பொல்லாப்பிள்ளையாரின் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று முறைமையாகப் பூசை நிகழ்த்தினார். தாம் கொண்டுகொண்ட நிவேதனப் பொருளை அந்தச் சிறுவர் பிள்ளையாரின் திருமுன்பு படைத்து, “எம்பெருமானே! இவற்றைத் திருவமுது செய்தருள்க” என்று இறைஞ்சினார். பிள்ளையார், வேண்டுகோளை ஏற்றுத் திருவமுது செய்தருளாமையால் வருந்திய நம்பி தமது தலையைக் கல்லிலே மோதிக் கொண்டார். அப்போது பிள்ளையார் அவர் முன்னர்த் தோன்றி, “நம்பி பொறு” எனப் பணித்துத் திருவமுது செய்தருளி, நம்பியின் குழந்தை உள்ளத்திற்கு மகிழ்ச்சி ஈந்தருளினார். அதுமட்டுமன்றி நம்பியின் வேண்டுகோட்கிசைந்து நம்பி, பாடசாலை செல்லாமலே எல்லாக் கலைஞானங்களையும் பெறுமாறு திருக்கடைக்கண்ண சாத்தியருளினார். அன்றிலிருந்து நம்பியே பொல்லாப் பிள்ளையாரின் அருச்சகராய் அமர்ந்து, அன்புப் பணி பூண்டொழுகலானார். அவர்தம் புகழும் தமிழ்நாடெங்கும் பரவிற்று.

இஃது இவ்வாறிருக்க, அக்காலத்திற் சோழநாட்டின் பேரரசனாய் விளங்கிய இராசராசன், திருமுறைகள்மீது ஆராக் காதல் கொண்டவனாய் அவற்றைத் தேடித் தொகுக்க முயன்றுவந்தான். அவனுக்கு நம்பியின் பெருமை செவிக்கெட்டவே ஒருநாள் பொல்லாப் பிள்ளை

யாருக்கு வேண்டிய நிவேதனப் பொருள்களெல்லாம் கொண்டுவந்து நம்பியிடம் அளித்து அவற்றைப் பிள்ளையார் திருவமுது செய்தருளச் செய்யும் வண்ணம் அவரை இறைஞ்சினான். அவரும் அவ்வாறே செய்வித்தார். அதன்பின் சோழவேந்தன் தன் குறையை நம்பிக்கு எடுத்துரைக்க, நம்பி பொல்லாப்பிள்ளையாரிடம் சோழனின் குறையை முடித்துவைக்குமாறு குறையிரந்தார். பொல்லாப்பிள்ளையார், "திருமுறைகள் யாவும் இல்லையிலே பரமன் திருக்கூத்தியற்றும் திருச்சிற்றும் பலத்தின் புறக்கடையில் வைத்துக் கையடையாளமிடப் பெற்றுள்ளன" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். நம்பியும் சோழனும் சிதம்பரம் சேர்ந்து திருமுறைகள் இருந்த அறையின் திருக்கதவைத் திறந்து திருப்பாசுரங்களை எடுத்தனர். திருப்பாசுரங்கள் எழுதிய ஏடுகளிற் பல சிதைந்தும், அழிந்தும் போயிருந்த நிலைகண்டு சோழன் பெரிதும் வருந்தினான். அவன் வருத்தத்தினைப் போக்கத் திருவுளங்கொண்ட இல்லைக்கூத்தர், "காலத்தின் தேவை நோக்கி வேண்டியவற்றை மட்டுமே எஞ்சச் செய்து மீதியை நாமே அழித்தருளினோம். நீ வருந்தவேண்டாம். இவற்றைப் பெற்று அமைதி அடைவாய்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். சோழனும் அமைதி அடைந்தான். அவன் வேண்டுகோட்படி நம்பியாண்டார் நம்பி திருமுறைகளைத் தொகுத்தருளினார்.

(ஈ) திருமுறைகளின் தொகையும் வகையும்

முதலாந்திருமுறை:- திருஞான சம்பந்தப்பெருமான் செய்தருளிய 136 பதிகங்கள் கொண்டது இதன்கண் உள்ள பதிகங்களிலே மேகராசக் குறிஞ்சி தொடக்கம், யாழ்முரிப்பண்ணீரூக (யாழ் முரிப்பண்ணுக்குப் பண்ணமைதி வகுக்கப்படவில்லை) எட்டுப் பண்களில் அமைந்த பதிகங்கள் உள்ளன.

இரண்டாந்திருமுறை:- திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் செய்தருளிய 122 பதிகங்கள் கொண்டது. இந்தளம் முதல், செவ்வழி ஈரூக ஆறு பண்களில் அமைந்த பதிகங்கள் இவை.

மூன்றாந்திருமுறை :- 125 பதிகங்கள். இவையும் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் செய்தருளியவையாம். காந்தார பஞ்சமந் தொடக்கம் அந்தாளிக் குறிஞ்சி ஈரூக ஒன்பதுவகைப் பண்கள் அமைந்த பதிகங்கள் இவை.

நான்காந்திருமுறை :- திருநாவுக்கரசுநாயனார் யாத்தருளிய, 114 பதிகங்கள் உள்ளன. திருநேரிசையும், திருவிருத்தமுமாக அமைந்தனவும் கொல்லி முதலாகக் குறிஞ்சியீரூக இருபத்தொரு பண்கள் அமைந்தவையுமான திருப்பதிகங்கள் இவை.

ஐந்தாந்திருமுறை :- திருநாவுக்கரசர் யாத்தருளிய திருக்குறற் தொகை இதனுள் அடங்கும். பதிகங்களின் தொகை 100.

ஆறாந்திருமுறை :- திருநாவுக்கரசரின் 99 திருத்தாண்டகங்கள் இதன்கண் உள்ளன.

ஏழாந்திருமுறை :- சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் யாத்தருளிய 100 பதிகங்கள், யாவுஞ் சேர்ந்து 1026 திருப்பாசுரங்கள் இதன்கண் உள்ளன.

எப்பாந்திருமுறை :- மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாய்மலர்த் தருளிய திருவாசகமும், திருக்கோவையாரும் இதனுள் அடங்கும். திருவாசகம் 51 பகுதிகள் கொண்டது. எல்லாமாக 658 திருப் பாடல்கள் இதில் உள்ளன. திருக்கோவையார் கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பில், அகத்துறைகள் பலவும் அமையும் வண்ணம் யாத்த 400 பாடல்கள் கொண்டது.

ஒன்பதாந்திருமுறை :- திருமாளிகைத்தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த் தேவர், பூந்துருத்திகாடநம்பி, கண்டராதித்த சோழர், புருடோத்தம நம்பி, வேண்டடிகள், சேதிராயர், திருவாலியமுதனார் ஆகிய ஒன்ப தின்மர் யாத்தருளிய 9 பதிகங்கள் இதன்கண் உள. சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டும் ஒன்பதாம் திருமுறையுள் அடங்கும்.

பத்தாந்திருமுறை :- திருமுலநாயனார் இயற்றியருளிய திரு மந்திரம் பத்தாம் திருமுறையாகும்: இதன்கண் 3000 திருப்பாடல்கள் உள்ளன. இவை ஒன்பது தந்திரங்களாக (அதிகாரங்களாக) வகுக்கப் பட்டுள்ளன. முதலாந் தந்திரத்தில் யாக்கை நிலையாமை முதலான நிலையாமை பற்றிய செய்திகளும், அந்தணர் ஓழுக்கம், அரசர் கடமை முதலாயினவும், அன்பு, பிறர்க்குதவல், கல்விச்சிறப்பு, மனஅடக்கம் ஆகியனவும் கூறப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் தந்திரத்திற் சிவனின் எட்டு வீரச் செயல்கள், சிவலிங்கத் தோற்றம், தக்கனின் யாகம் முதலான புராணச் செய்திகளும், சிவனின் ஐந்தொழில்களும், உயிர் களின் (ஆன்மாக்களின்) வகைகளும், இயல்பும். கோவிலைக் காக்கும் வழிவகைகளும், அதன் அழிவால் உண்டாகும் தீமைகளும் பேசப்படும். மூன்றாந் தந்திரம் யோகம் பற்றிய செய்திகளை அறிவிக்கும். நான்காம் தந்திரத்தில் மந்திரம் அல்லது உபாசனா மார்க்கம் விளக்கப்படும். ஐந்தாம் தந்திரத்திலே சைவத்தின் பலவகைப் பிரிவுகள் பற்றிய செய்திகள் உள்ளன. ஆறாம் தந்திரத்திலே திருநீற்றின் பெருமையும், சூருவின் பெருமையும் விளக்கம் பெறும். ஏழாம் தந்திரத்திலே சூரு லிங்க சங்கம வழிபாடு பற்றியும், புலனடக்கம் பற்றியும் விளக்கங்கள் உள்ளன. எட்டாந் தந்திரத்திலே சிவதத்துவ விளக்கம், சித்தாந்த

விளக்கம் ஆகியன இடம்பெறும். ஒன்பதாந் தந்திரத்திற் குரு, குரு மடம், பஞ்சாட்சர மகிமை, ஞான நடனச் சிறப்பியல்புகள் என்பன விளக்கமாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்ணல் அருளால் அருளுஞ்சி வாகமம்
எண்ணில் இருபத்தெண் கோடிநூ ருயிரம்
வீண்ணவர் ஈசன் வீழ்ப்பய் உரைத்தனர்
எண்ணிநின் றப்பொருள் ஏத்துவன் யானே

திருச்சிற்றம்பலம்

-- திருமந்திரம்

பதினேராந் திருமுறை இதன்கண் பன்னிருவர் பாடிய நாற்பது பிரபந்தங்கள் உள்ளன.

(1) திருமுகம்பாகரம் : இது திருவாலவாயுடையராகிய சோம சுந்தரக் கடவுள் திருவாய் மலர்ந்தது. திருமுகம் என்பது கடிதம் எனப் பொருள்படும். தமது அடியவனாகிய பாணபத்திரனுக்குப் பொருள் உதவுமாறு பணித்துச் சேரமான் பெருமாள் நாயனருக்கு அவர் அனுப்பியருளிய கடித வடிவில் அமைந்த திருப்பாடல் வருமாறு:

திருச்சிற்றம்பலம்

மதிமலி புரிசை மாடக் கூடல்
பதிமசை நிலவு பால்நிற வரிச்சீற(கு)
அன்னம் பயில்பொழில் ஆல வாயில்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம்
பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க் (கு)
உரிமையின் உரிமையின் உதவி ஓளிதிகழ்
குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்
செருமா உகைக்குஞ் சேரலன் காண்க
பண்பா லியாழ்பயில் பாண பத்திரன்
தன்போல் என்பால் அன்பன் தன்பால்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

(2) திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம்: காரைக்காலம்மையார் அருளியது. இதுவே தமிழில் எழுந்த முதலாவது திருப்பதிகம். ஓவ்வொன்றும் பதினொரு திருப்பாடல்கள் கொண்ட இரு பதிகங்கள் இதன்கண் உள்ளன. நட்பாடல் பண்ணிலும்: இந்தளப் பண்ணிலும் இவை அமைந்துள்ளன.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொங்கை திரங்கி நாம்பெழுந்து
குண்டுகண் வெண்பற் குழிவயிற்றுப்
பங்கி சிவந்திரு பற்கள் நீண்டு
பரடுயர் நீள்களைக் காலோர் பெண்பேய்
தங்கி அலறி உலறு காட்டில்
தாழ்சடை எட்டுத் திசையும் விசி
அங்கங் குளிர்ந்தனல் ஆடும்வங்கள்
அப்பன் இடந்திரு ஆவங்காடே.

திருச்சிற்றம்பலம்

(3) திருவிரட்டை மணிமலை: காரைக்காலம்மையார் பாடி அருளியது. விருத்தம், வெண்பா ஆகிய பாவினத்திலும், பாவகையிலும் அமைந்த இருபது பாடல்கள் இதில் உண்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லி வினைவந்து சூழாமுன் தாழாமே
ஒல்லி வணங்கி உமையென்னும் — மெல்லியல்ஓர்
கூற்றானைக் கூற்றுருவங் காய்ந்தானை வாய்ந்திலங்கு
நீற்றானை நெஞ்சே நினை.

திருச்சிற்றம்பலம்

(4) அற்புதத் திருவந்தாதி: முதற்பாடலின் அந்தம் அடுத்த பாடலின் தொடக்கமாக அமையும் வண்ணம் நூறு திருவெண்பாக்களாலே காரைக்காலம்மையார் அருளிச்செய்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்

அழலாட அங்கை சிவந்ததோ அங்கை
அழகால் அழல்சிவந்த வாறே — கழலாடப்
பேயாடு கானிற் பிறங்க அனலேந்தித்
தீயாடு வாய்தினைச் செப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்

(5) ^{சே} கோத்திரத்திருவெண்பா: “முதுமையும் மரணமும் உன்னை அணுகமுன் சிவபெருமானை நாடி வணங்கி அருள்பெறுவாயாக” எனத் தமது நெஞ்சிற்குக் கட்டளை இருவது போல ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனார் தங்காலத்தில் இருந்த இருபத்து நான்கு திருத்தலங்கள் மீது பாடியருளிய இருபத்து நான்கு திருவெண்பாக்கள் இதில் உள்ளன.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒடுகின்ற நீர்மை ஒழிதலுமே உற்றாரும்
கோடுகொடர் மூப்புங் குறுகிற்று — நாடுகின்ற
நல்லச்சிற் றம்பலமே நண்ணமுள் நன்னெஞ்சே
தில்லைச்சிற் றம்பலமே சேர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

(6) பொன்வண்ணத்தந்தாதி: சேரமான் பெருமாள் நாயனார், பொன்வண்ணம் என்ற சொற்றொடர் கொண்டு தொடங்கி இறைவனின் சிறப்புக்களையெல்லாம் வருணித்து, அவன்மீது பெண்ணொருத்தி காதல் மிக அடைந்து வருந்துவது போலப் பாவித்துப் பாடிய பிரபந்தம், நூறு திருப்பாடல்கள் கொண்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
மேனி பொலிந்திலங்கும்
மின்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
வீழ்சடை வெள்ளிக்குன்றம்
தன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
மால்விடை தன்னைக் கண்ட
என்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
ஆகிய ஈசனுக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

(7) திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை: ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கட்டளைக்கலித்துறை ஆகிய பாவாலும், பாவினத்தாலும் ஒவ்வொரு யாப்பிற்கும் பத்துத் திருப்பாடல்களாக இறைவனின் சீர்களை எடுத்துச் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் முப்பது பாடல்களில் பாடியது.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்யால் தொழினும் அருளும் இறைகண்டம் போலிருண்ட
மையார் தடங்கண் மடந்தையர் கேட்கிற்போல் லாதுவந்துள்
கையால் அடிதொடல் செல்லல்நில் புல்லல் கலைகளையல்
ஐயா இவைநன்கு கற்றாய் பெரிதும் அழகியதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

(8) திருக்கலைய நூன் உலா : திருக்கலைய பதியாகிய சிவபெருமான் தேவரும் மூவரும் சூழ்ந்துவரத் திருவுலா வந்தருளிய போது ஏழு பருவப் பெண்களும் அவரைக் கண்டு, தம்வசம் இழந்து வருந்தியதாகப் பாவித்துச் சேரமான் பெருமாள்நாயனார், கலிவெண்பா யாப்பிலே 197 பாடல்களிற் பாடியருளிய நூல்.

திருச்சிற்றம்பலம்

இமையோர் பெருமானே போற்றி எழில்சேர்
உமையாள் மணவாளா போற்றி — எமையாளும்
தியாடி போற்றி சிவனே அடிபோற்றி
ஈசனே எந்தாய இறை போற்றி.....

திருச்சிற்றம்பலம்

(9) கமிலைபாதி காளத்திபாதியந்தாதி : திருக்கலைய மலையீது ஒரு வெண்பாவும், காளத்திமலையீது (கண்ணப்பர் கண் இடந்தப்பிய திருப்பதி) ஒரு வெண்பாவுமாக மாறி மாறி நக்கீரதேவ நாயனார் நூறு பாடல்களிலே பாடியருளியது.

திருச்சிற்றம்பலம்

மற்றும் பலபிதற்ற வேண்டாம் மடநெஞ்சே!
கற்றறைச் சடையண்ணல் காளத்தி—நெற்றிக்கண்
ஆரா அமுதின் திருநாமம் அஞ்செழுத்தும்
சோராமல் எப்பொழுதுஞ் சொல்.

திருச்சிற்றம்பலம்

(10) திரு ஈங்கோய்மலை எழுபது : நக்கீரதேவ நாயனார், திரு ஈங்கோய்மலை என்ற திருப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவன்மீது பாடியருளிய எழுபது வெண்பாக்கள் கொண்ட நூல் ஒவ்வொரு பாடலும் திருஈங்கோய் மலையின் இயற்கை அழகினை அழகாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

வான மதிதவல் உற்ற இளமந்தி
கான முதுவேயின் கண்ணேறித்—தானங்(கு)
இருந்துயரக் கைநீட்டும் ஈங்கோயே நம்மேல்
வருந்துயரந் தீர்ப்பான் மலை.

திருச்சிற்றம்பலம்

(11) திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை : இதுவும் நக்கீரதேவ நாயனாரால் ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கட்டளைத்துறை ஆகியவற்றூற் பாடித் திருவலஞ்சுழி ஈசனைப் போற்றிய முப்பது பர்டல்கள் கொண்ட தொரு பிரபந்தமாகும்.

(12) திருளமுசூற்றிருக்கை : ஒன்று தொடக்கம் ஏழுவரை உள்ள எண்களை ஏறு நிரையிலும் இறங்கு நிரையிலும் வைத்துப் பொருள் பொதியும் வண்ணம் சிவபெருமான்மீது நக்கீரர் பாடிய திருப்பாடல். (திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரும் திருளமு சூற்றிருக்கை பாடியருளினர்) 55 அடிகளில் அமைந்த ஆசிரியப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருடம்பு ஈருரு ஆயினே ஒன்றுபுரிந்
தொன்றின் ஈரிதழ்க் கொன்றை சூடினே
மூவிலைச் சூலம் ஏந்தினே

திருச்சிற்றம்பலம்

(13) கோபம்பிரசாதம் : நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே என்று சங்கரனுடன் வாசித்த நக்கீரர், அவனது திருவிழி நெருப்பினூற் பொசுக்குண்ட நிலையிலே அவனை ஏத்திப் பாடிய ஆசிரியப்பா. கோபம் : வெகுளி, பிரசாதம் : அருள். இறைவனின் கோபத்தையும் அனுக்கிரகத்தையும் எடுத்து விபரிப்பது. 100 அடிகள் கொண்டது

(14) பெருந்தேவயாணி : அறுபத்தைந்து அடிகளில் அசுவற்பா வடிவில் இறைவனிடம் தனது குற்றத்துக்கு மன்னிப்பு வேண்டி நக்கீரதேவ நாயனார் பாடியருளியது. 68 அடிகள் கொண்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்

அறியா தருந்தமிழ் பழித்தனன் அடியேன்
ஈண்டிய சிறப்பில் இணையடிக் கீழ்நின்று
வேண்டும் அதுஇனி வேண்டுவன் விரைந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்

(15) கார் எட்டு : முகில் திரளுதலும் இடித்தலும் மின்னுதலுமாகிய செயல்களைச் சிவபெருமானின் திருவருட் செயல்களோடு ஒப்பிட்டுப் பாடிய எட்டு வெண்பாக்கள் கொண்டது, நக்கீரதேவ நாயனார் பாடியருளியது.

திருச்சிற்றம்பலம்

செழுந்தழல் வண்ணன் செழுஞ்சடைபோல் மின்னி
அழுந்தி அலர்போல் உயர — எழுந்தெங்கும்
ஆவிசோர் நெஞ்சினரை அன்பளக்க உற்றதே
காவிசேர் கண்ணாய்அக் கார்

திருச்சிற்றம்பலம்

(16) போற்றிக்கலிவெண்பா : நக்கீரதேவ நாயனார் கலிவெண்பா யாப்பில் 45 கலிவெண்பாக்களால் இறைவனைப் போற்றிப் பாடியருளிய பிரபந்தம் இது.

(17) திருமுருகாற்றுப்படை : முருகப் பெருமானிடம் அடியவனை வழிகாட்டி அனுப்பி வைப்பதுபோலப் பாவித்து, அப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள ஆறுபடை வீடுகளின் சிறப்பினையும் முருகப் பெருமானின் கடவுட்டன்மைகளையும் வியந்து போற்றி நக்கீரதேவ நாயனார் பாடியருளிய நூல். ஆசிரியப் பாவில் அமைந்தது. 317 அடிகள் கொண்டது. ஆறுபடை வீடுகளாவன : திருப்பரங்குன்றம், திருச்சிரலைவாய், திருவாவீனன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோளூடல், பழமுதிர்சோலை. (படை வீடுகளாவன முருகப்பிரான் சூரபத்மன் மீது படையெடுத்துச் சென்ற காலத்தே பாசறையமைத்துத் தங்கியருளிய இடங்கள்)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப
அறுவர் பயந்த ஆறமர் செல்வ !
ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ! மால்வரை
மலைமகள் மகனே! மாற்றோர் கூற்றே!
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ!
இழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி!
வானோர் வணங்குவில் தானைத் தலைவ!
மாலை மார்ப! நூல்அறி புலவ!

திருச்சிற்றம்பலம்

(18) திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம் : கண்ணப்ப நாயனாரின் வரலாற்றினை ஆசிரியப்பா யாப்பில் 158 அடிகளில் நக்கீரதேவனார் இதன்கண் பாடியருளியுள்ளார்.

இந்து பமய பாடம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நில்லுகண் ணப்ப நில்லுகண் ணப்பஎன்
அன்புடைத் தோன்றல் நில்லுகண் ணப்பஎன்று
இன்னுரை அதனெழும் எழிற்சிவ லிங்கம்
தன்னிடைப் பிறந்த தடமலர்க் கையால்
அன்னவன் தன்கை அப்பொடும் அகப்படப் பிடித்து
அருளினன் அருளலும்.....

திருச்சிற்றம்பலம்

(19) திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம் : கல்லாடதேவ நாயனார்
கண்ணப்ப நாயனார் வரலாற்றினை மேலும் சுருக்கி 38 அகவற்பா
அடிகளாற் பாடியருளியது. இறுதியிற் கல்லாடதேவர்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேட் டுவர்தந் திருவடி கைதொழக்
கருவேட் டுழல்நனைக் காரியம் கெடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

என்று கண்ணப்பதேவ நாயனாரின் திருவடிகளைப் போற்றுவது நயம்
மிக்கது:

(20) சூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை : கபிலதேவநாயனார்
விநாயகர்மீது வெண்பாவாலும் விருத்தப்பாவாலும் இருபது பாடல்
களிலே பாடியருளிய பிரபந்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாக்குந் செய்கருமங் கைக்கூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் — உருவாக்கும்
ஆதலால் வாறெரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை.

திருச்சிற்றம்பலம்

(21) சிவபெருமான் திருவிரட்டை மணிமாலை : சிவபெருமான் மீது
இருபது பாடல்களிலே கபிலதேவ நாயனார் பாடியருளிய பிரபந்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அடியோமைத் தாங்கியோ ஆடை உடுத்தோ
குடியோம்ப மாநிதியங் கொண்டோ — பொடியாடு
நெற்றியூர் வாளரவ நீள்சடையாய் நின்னூரை
ஒற்றியூர் ஆக்கிற் றுரை.

திருச்சிற்றம்பலம்

(22) சிவபெருமான் திருவந்தாதி : கபிலதேவ நாயனார் வெண்பா
யாப்பிலே சிவபெருமான் மீது நூறு பாடல்களாற் பாடியருளிய
பிரபந்தம்.

(23) சிவபெருமான் திருவந்தாதி : இதே திருநாமங்கொண்டு
பரணதேவ நாயனார் நூறு திருவெண்பாக்களால் யாத்தருளிய பிர
பந்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தீயான மேனியனே ! செம்பவளக் குன்றமே !
தீயான சேராமற் செய்வானே ! — தீயான
செம்பொற் புரிசைத் திருவாரு ராய்என்னைச்
செம்பொற் சிவலோகந் சேர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

(24) சிவபெருமான் திருமும்மணிக்கோவை : இளம்பெருமான்
அடிகள் யாத்தருளியது. ஆசிரியப்பா 10, வெண்பா 10, கட்டளைக்
கலித்துறை 10, ஆக 30 திருப்பாடல்கள் கொண்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேந்துக்க மாக்கடற் சூரன்முன் னுள்பட வென்றிகொண்ட
சேந்தற்குத் தாதைஇவ் வையடி அளந்ததெய் வத்திகிரி
ஏந்தற்கு மைத்துனத் தோழன்இன் தேன்மொழி வள்ளியென்னும்
கூந்தற் கொடிச்சிதன் மாமன்வெம் மால்விடைக் கொற்றவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

(25) மூத்தபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை : அதிராவடிகள்
அருளிச்செய்தது. முன்னதைப் போலவே முப்பது பாடல்கள்
கொண்டது. விநாயகர் மீது பாடியருளப் பெற்றது.

(26) கோயில் நாள்மணிமாலை : கோயிலாகிய திருத்தில்லை மீது பட்டினத்துப் பிள்ளையார் வெண்பா 10, கட்டளைக்கலித்துறை 10, விருத்தம் 10, ஆசிரியப்பா 10 ஆக நாற்பது திருப்பாடல்களாற் பாடியருளியது.

திருச்சிற்றம்பலம்

வரையொன்று நிறுவி அரவொன்று பிணித்துக்
கடல்தட வாக மிடலோடும் வாங்கித்
திண்டோள் ஆண்ட தண்டா அமரர்க்கு
அமிர்துணா(து) அளித்த முதுபெருங் கடவுள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

(27) திருக்கமூல மும்மணிக்கோவை : திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அவதாரஞ் செய்தருளிய சீர்காழியாகிய திருக்கமூல நகரின் மீது பட்டினத்துப் பிள்ளையார் 30 திருப்பாடல்கொண்டு பாடியருளிய பிரபந்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆரணம் நான்கிற்கும் அப்பா லவன் அறி யத்துணிந்த
நாரணன் நான்முக னுக்கரி யான்நடு வாய்நிறைந்த
பூரணன் எந்தை புகலிப் பிரான்பொழில் அத்தனைக்கும்
காரணன் அந்தக் கரணங் கடந்த கருப்பொருளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

(28) திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை: இதுவும் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடியருளியதே.

(29) திருஏகம்பமுடையார் திருவந்தாதி : கச்சியேகாம்பரேசுவரர் மீது நூறு கட்டளைக்கலித்துறைகளாலே பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடியருளிய பிரபந்தம்.

(30) திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபஃது : திருவொற்றியூர் உடைய பிரான்மீது பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடியருளிய பத்து ஆசிரியப் பாக்கள் கொண்டது.

(31) திருநாரையூர் விநாயகர் திருவிரட்டைமணிமாலை : வெண்பா, கட்டளைக்கலித்துறையாகிய இரு மணிகளாலே (20 பாடல்கள்) தொடுத்து நம்பியாண்டாசநம்பி தமது வழிபடு தெய்வமாகிய விநாயகப் பெருமானுக்குச் சாத்தியருளிய பிரபந்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொம்பனைய வள்ளி கொழுநன் குறுகாமே
வம்பனைய மாங்கனியை நாரையூர் — நம்பனையே
தன்னவலம் செய்துகொளும் தாழ்த்தடக்கை யாய்என்னோய்
பின்னவலம் செய்வதேன் பேசு.

திருச்சிற்றம்பலம்

(32) கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம் : கோயிலாகிய சிதம்
பரத்தின்மீது 70 திருவிருத்தங்களாலே நம்பியாண்டார் நம்பி பாடி
யருளிய பிரபந்தம்.

(33) திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி : சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின்
திருத்தொண்டத் தொகையைப் பின்பற்றி நாயன்மார்களின் திவ்விய
வரலாற்றினைக் கட்டளைக்கலித்துறையால் நம்பியாண்டார்நம்பி பாடி
யருளிய நூல். 89 திருப்பாடல்கள் கொண்டது.

(34) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி : திருஞானசம்பந்தப்
பெருமான்மீது நம்பியாண்டார்நம்பி பாடியருளிய நூறு திருப்பாடல்கள்
கொண்டது.

(35) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம் : திருஞான
சம்பந்தப் பெருமானையும், அவர் அவதரித்த திருச்சண்பையையும்
(சீர்காழி) சிறப்பித்து நம்பி பாடியருளிய பதினொரு திருப்பாடல்கள்
கொண்டது.

(36) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை : திருஞான
சம்பந்தர்மீது நம்பி பாடியருளிய பிரபந்தம். 80 திருப்பாடல்கள்
இதன்கண் உள்ளன.

(37) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுலாமாலை : திருஞானசம்பந்தப்
பெருமானின் திருவுலாக் காட்சியைப் போற்றி நம்பி பாடியருளிய
பிரபந்தம்; 142 கவிவெண்பாக்களாலானது.

(38) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம் : கலம்பகம் என்பது
பல மலர்களாற் கட்டிய மாலை எனப் பொருள்படும், தமிழிலுள்ள
பாக்களின் வகைகள் இனங்கள் பலவும் அமையுமாறு திருஞானசம்பந்தப்
பெருமான்மீது நம்பி 49 பாடல்களாற் பாடியருளியது இந் நூல்.

திருச்சிற்றம்பலம்

யாரேளம் போல அருளுடையார் இன்மலத்
தாரேயுஞ் சென்னித் தமிழ்விரகன்—ஈரேயுள்
கொச்சை வயந்தன் குரைகழற்கே மெச்சி
அடிமைசெய்யப் பெற்றேன் அறிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

(39) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தொகை : கலிவெண்பாவினால் நம்பியாண்டார் நம்பி ஆளுடைய பிள்ளையார் மீது பாடியருளிய பிரபந்தம் ; 65 கலிவெண்பாக்கள் கொண்டது.

(40) திருநாவுக்கரசுதேவர் திருவேகாதசமலை : சந்தவிருத் தங்கள் 11 கொண்டு திருநாவுக்கரசு நாயனாரைப் போற்றி நம்பி யாண்டார் நம்பி அருளிச்செய்த பிரபந்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்று மாதர நாலினுக் கரைசடி
நளினம்வைத் துயின் அல்லால்
ஒன்று மாவது கண்டிலம் உபாயமற்
றுள்ளன வேண்டோ மால்
என்றும் ஆதியும் அந்தமும் இல்லதோர்
இகபரத் தடைப் பட்டுப்
பொன்று வார்புகுஞ் சூழலிற் புகேம்புகிற்
பொறியி லைம்புல னோடே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரண்டாந்திருமுறை : வகையடியார் அறுபத்துமூவரதும், தொகையடியார் ஒன்பதின்மரதும் வரலாற்றை விரித்துரைக்கும் திருத்தொண்டர் பெரியபுராணம் பன்னிரண்டாந் திருமுறையுள் அடங்கும். இதனைச் சேக்கிழார் பெருமான் அருளிச்செய்தார். திருமலைச்சருக்கம் முதலாக வெள்ளாளைச் சருக்கம் ஈராகப் பதின்மூன்று சருக்கங்கள் அமைந்தது பெரியபுராணம் ; 4286 திருவிருத்தங்களைக் கொண்டது. நாயனார் ஒவ்வொருவரின் வரலாறும் புராணம் என்ற உபதலைப்புப் பெற்று விளங்கும். ௨௦ : திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம், காரைக்காலம்மையார் புராணம். பல வேறு காலங்களில் சிவனடியார்களின் வரலாறுகளும், வரலாற்றாதாரங்களுடன் இந் நூலின்கண் தொகுத்துத் தரப்பெற்றுள்ளன. இதன் முதல் நூல் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரின் திருத்தொண்டத் தொகையாகும்.

(இ) திருமுறைகளின் பண்ணடைவும் அவற்றை ஓதும் வகையும், பயனும்

திருமுறைகளுக்குப் பண்ணடைவு வகுத்தவர் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனரின் மரபில்வந்த மதங்களுளாமணி என்னும் பெண்மணியாவார். இவர் திருஎருக்கத்தம்புலியூரில் வாழ்ந்தவர், நம்பியாண்டார் நம்பி காலத்தவர்.

திருமுறைகளை அவற்றிற்கென வகுத்துள்ள பண்முறை தவறாது, பயபத்தியோடு நாள்தோறும் பாராயணம் செய்து வரல் சைவ சமயிகள் ஒவ்வொருவரதும் நீங்காக் கடனாகும், திருமுறைகளைப் பூசையில் வைத்துப் புட்பம் சாத்தி வழிபட்டு ஓதுதல் வேண்டும். தெய்வீக அருள்பெற்ற பெருமக்களின் திருவாக்குகள் என்பதை உள்ளத்திலே பதித்துக்கொண்டு பிழையின்றி ஓதுவதும் இன்றியமையாதது. சொல்லும் திருப்பாட்டின் பொருளுணர்ச்சி பிறழாவகையில் ஓதிவந்தால், தீமை நீக்கமும், ஈறிலா இன்பமும் கிட்டும் என்பது உறுதி.

திருச்சிற்றம்பலம்

சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து,

திருச்சிற்றம்பலம்

வினாக்கள்

1. திருமுறைகள் என்பதன் பொருள் யாது?
2. திருமுறைகளைத் தொகுத்தவர் யாவர்? தொகுப்பித்தவர் யாவர்?
3. சமயகுரவர் யாத்தருளிய திருப்பாசுரங்கள் எத்தனை திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன? அவற்றை வகைப்படுத்துக.
4. திருவிசைப்பாவும், திருப்பல்லாண்டும் எத்தனையாந் திருமுறையுள் அடங்கும்?
5. பத்தாந் திருமுறையில் இடம் பெறுவது யாது? அதனை யாத்தருளியவர் யாவர்?

6. திருமுறைகளுக்கு யாரால், எக்காலத்திற் பண்வகுக்கப்பட்டது?
7. வகையடியார் தொகை எத்தனை? தொகையடியார் எத்தனை பிரிவுகளுள் அடக்கப்படுவர்?
8. சமயகுரவர்களுட் சமகாலத்தில் வாழ்ந்த பெரியார்கள் யார்?
9. காரைக்காலம்மையார் யாத்தருளிய பிரபந்தங்களின் பெயர்களைத் தருக.
10. சுந்தரமூர்த்தி நாயனரின் சமகாலத்தில் வாழ்ந்த நாயனார் யாத்தருளிய பிரபந்தங்கள் எவை? அவரின் திருப்பெயர் யாது?
11. 'தேவாரம் வேதசாரம்' என்பதன் பொருள் யாது?
12. திருமுறைகளை யாத்தருளிய பெரியர்களில் மூவர் சங்ககாலப் புலவர்கள் எனக் கருதப்படுகின்றனர். அவர்கள் யாவர்?
13. நம்பியாண்டார் நம்பி யாத்தருளிய பிரபந்தங்கள் எவை?
14. திருமந்திரத்தின் அதிகாரங்கள் எப்பெயரால் அழைக்கப்படும்?
15. திருமுறைகளில் முதன்முதலாகப் பதிகம் செய்தோர் யாவர்? அப்பதிகத்தின் பெயர் தருக.
16. திருமுறைகள் தொகுக்கப்பட்ட வரலாற்றை விரிவாகத் தருக.
17. திருமுறைகளின் சிறப்புப்பற்றி விளக்கிச் சுருக்கமான ஒரு கட்டுரை வரைக.

6. திருமுறைகளுக்குப் பின் எழுந்த தோத்திரப்பாடல்கள்

முகவுரை

பன்னிரு திருமுறைகளுள்ளே தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருத்தொண்டர் பெரியபுராணம் ஆகிய ஐந்தையும் திருவருட்பாக்கள் என்றும் அவற்றையே ஆலயங்களில் ஓதுதல் வேண்டும் என்றும் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் எமக்கு வழிகாட்டியுள்ளார். இவற்றைப் பஞ்ச புராணங்கள் எனவும் கூறுவர். இக்காலத்தில் இவற்றோடு அருணகிரிநாதர் இயற்றியருளிய திருப்புகழும் கோயில்களிலே பாடப்படுதல் உண்டு. இதிலிருந்து 'முன்னோர் மொழிபொருளோடு பின்னையோரது மொழி பொருளையும் நாம் பொன்போற் போற்ற விரும்புகின்றோம் என்பது புலனாகின்றது. இவ்வகையில் நாம் போற்றவேண்டிய தோத்திரங்களுள்ளே கச்சியப்ப சிவாசாரியாரின் கந்தபுராணமும் அருணகிரிநாதர், சூரபுர சுவாமிகள், தாயுமானவர், அபிராமிப்பட்டர் ஆகியோரின் திருப்பாடல்களும் முதன்மையானவை.

(அ) கந்தபுராணம்

சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாரகன் ஆகிய அசுரர்களின் கொடுமைக்கு ஆளாகி வருந்திய தேவர்கள் தமது குறைகளைச் சிவபெருமானுக்கு எடுத்துக் கூறித் தம்மைக் காக்குமாறு குறையிரந்தனர். அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிய சிவன் தமது நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றிய தீப்பொறியினின்றும் முருகனைத் தோற்றுவித்தருளினார். முருகன் திருவவதாரம் புரிந்து பாலனாய்ப் பல திருவிளையாடல்களை நிகழ்த்தி ஈற்றில் தாரகன், சிங்கமுகன் ஆகியோரை வதைத்தார்; சூரபன்மனின் வலியை ஒடுக்கி அவனைத் தமது கொடியிலே சேவலாக அமைத்தும், மயிலாகத் தம் வாகனமாக்கிக் கொண்டும் அருள் புரிந்தார்; பின்பு தேவேந்திரனின் புதல்வியாகிய தெய்வயானை அம்மையை மணம்புரிந்தருளினார்; தாமாகவே சென்று குறமகளாகிய வள்ளியம்மையையும் களவு மணம் புரிந்தருளினார்.

திருமுருகன் சிவனேயன்றி வேறல்லர். அவரின் ஞானசத்தியே திருக்கரத்தில் ஏந்திய வேலாயுதம், வள்ளி தெய்வயானை என்ற மனைவியர். அவர்தம் கிரியா, இச்சா சத்திகளாவர், கன்மமாகிய சிங்கமுகனையும் மாயையாகிய தாரகனையும் (இருவரும் முறையே

சிங்கமுகமும் யானைமுகமும் கொண்டோர்) அப்பரம் பொருள் அழித்தருளினார். அநாதியான ஆணவமே குரபன்மன். ஆணவத்தை அழித்தவியலாது. ஆகவே முருகன் அதன் வலியை ஓடுக்கித் தமக்கு அடிமையாக்கிக் கொண்டார்;

இந்த உண்மைகளையெல்லாம் உள்ளடக்கிய பெருநூலே கந்த புராணம். இது உற்பத்தி காண்டம், அகரகாண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்தகாண்டம், தேவகாண்டம், தட்சகாண்டம் என்னும் ஆறு காண்டங்களைக் கொண்டது. ஒய்வொரு காண்டமும் பல படலங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளது. பத்தாயிரத்து முந்நூற்று நாற்பத்தைந்து திருப்பாடல்கள் கந்தபுராணத்தின்கண் உள்ளன.

அருவமும் உருவ மாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப் பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பீழம்பதோர் மேனி யாகிக் கருணைகூர் முகங்க ளாறும் கரங்கள்பன் னிரண்டுங் கொண்டே ஓருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனன் உலகமுழய்.

இப்பாடல் முருகப் பெருமானின் திருவவதாரத்தைக் கூறுகின்றது. இதில் சோதிப் பீழம்பு என்பது வரையுள்ள பகுதி பரம்பொருளின் சொரூப நிலையைக் குறிக்கின்றது அது மனம் வாக்குக் காயங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும் என்பதிலிருந்து இறைவனின் தடத்த நிலை பேசப்பேடுகின்றது. அது ஆன்மாக்களின் மீது கருணை காரணமாக அவன் கொண்ட திருவுருவநிலை. இது சைவசித்தாந்த நுண்பொருள் அமைந்த பாடல். பொதுவாக நூல் முழுவதுமே சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தின் பெருமையே பேசப்படுகின்றது எனலாம். தட்சகாண்டம் இவ்வகையிலே குறிப்பிடத் தக்கது.

கந்தபுராணத்தின் பெருமையைக் சைவப் பெரியார் சு. சிவபாத கந்தரனார் பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டுவர்: “இது பொருளாலும் அகலத்தாலும், தமிழ்நூல்கள் யாவற்றிலுஞ் சிறந்தது; பெருங்காப்பிய இலக்கணங்கள் யாவும் பொருந்தியது; அறம் பொருள், இன்பம் வீடாகிய நான்கையும் விளக்கி அவற்றைப் பெறும் வழியையும் சாதனத்தையும் காட்டுவது; சிவதருமோத்தரங் கூறும் அறங்களை நிலைநிறுத்துவது; பாரதம் முதலியவற்றைப் போலச் சரித்திரங்களையும் கூறுவது; பெரிய புராணத்தை ஒப்பச் சிவபெருமானது திருவருட்சிறப்பையும் அடியாரது அன்புத் திறத்தையும் கூறுவது. தோத்திர நூல்களாகிய தேவாரம் திருவாசகங்களைப் போல் அரிய அருட்பாக்கள் நிறைந்துள்ளது. திரிக்கோவையார் போலப் பொருளிலக் கணத்துக்கு இலக்கியமாக ஆன்ம ஈடேற்ற முறையை ஒருங்கே

கூறுவது; சாத்திர நூலாகிய சிவஞான சித்தியார் போற் சைவசமய உண்மையை நாட்டிப் புறச்சமயங்களைக் கண்டிப்பது; ஆயினும் தவத்தின் சிறப்பையும் சிவ உபாசனையின் பொருமையையும் உயிர்கள் முத்திபெறும் முறைமையையும் விளக்குதலே முதல்நோக்கமாகக் கொண்டது.”

கந்தபுராணத்தை யாழ்ப்பாணத்துச் சைவமக்கள் பெரிதும் போற்றிப் பாராயணம் செய்துவருகின்றனர். கோயில்களிலே இதனைப் புராணபடனமாகப்படிக்கும் வழக்கமும் இருந்து வருகின்றது. பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் கந்த புராண கலாசாரமே என்று கூறியதிலிருந்து இந்தத் தெய்வப் பெருநூலின் சிறப்பு நன்கு புலனாகின்றது.

(ஆ) நூலாசிரியர் - கச்சியப்ப சீவாசாரியர் - வரலாறு

தொண்டைமண்டலத் தலைநகரான காஞ்சிபுரத்திலே குமர கோட்டம் என்னும் முருகன் ஆலயம் ஒன்று உண்டு, இதன் அருச்சகராக விளங்கியவர் காளத்தியப்பசிவாசாரியர். இவரின் அருந்தவப் புதல்வரான கச்சியப்பசிவாசாரியரே கந்தபுராண நூலாசிரியராவர். இவர் ஏறக்குறைய ஐந்தூறாண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர்.

தந்தையாரைப்போலவே குமர கோட்டத்து அருச்சகராய் விளங்கிய கச்சியப்பர் தமிழ், வடமொழி ஆகிய இருமொழிகளையும் நிலைகண்டுணர்ந்து அவற்றோடு சமய சாத்திர தோத்திர நூல்களையும் துறைபோகக் கற்றுப் பேரறிஞராய் விளங்கினார்; தாம் கற்றாங்கு ஒழுசிச் சைவசித்தாந்த நெறியிலே தலைப்பட்டார்; முருகப் பெருமானிலே கரைகடந்த பத்தி பூண்டொழுகினார்.

ஒருநாள் அவரின் கனவிலே குமரகோட்டத்து முருகப் பெருமான் எழுந்தருளி, “வடமொழியிலுள்ள சங்கர சங்கிதையின் கண்ணே எமது வரலாறு உரைப்பனவாகிய சம்பவகாண்டம், அசுரகாண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்தகாண்டம், தேவகாண்டம், தட்சகாண்டம் ஆகிய வற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழிலே எம்மீது புராணம் பாடுக” என்று பணித்தருளினார். இப்பணியினைத் தலைமேற் கொண்ட கச்சியப்பசிவாசாரியார் ‘திகடசக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்’ என விநாயகருக்குக் காப்புரைத்துச் சிவபெருமானுக்கு வணக்கம் கூறித் தமது புராணத்தைச் செய்யத் தொடங்கினார். தமது அவதார பூயியான தொண்டை நாட்டின் சிறப்பினை நாட்டுப்படலமாகவும் காஞ்சியின் பெருமையை நகரப்படலமாகவும் அவர் அமைத்துக் கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கந்தபுராணத்தைப் பாடி முடித்ததும் காஞ்சிவாழ் சைவமக்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி அதனை அரங்கேற்றுவீத்துப் பெருவிழாக் கண்டனர்.

இன்று, சைவசித்தாந்தக் கருவூலமாகவும் காவிய இலக்கணம் யாவும் பொருந்திய பேரிலக்கியமாகவும், பத்தி நலம் கலந்த பண்டாரமாகவும் கந்தபுராணம் போற்றப்படுகின்றது. இதனை இயற்றியருளிய கச்சியப்பசிவாசாரியரும் சேக்கிழார் சுவாமிகளின் வரிசையிலே வைக்கப் பட்டுச் சைவமக்களாலே கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றார்.

(இ) அருணகிரிநாதரின் அருணூல்கள்

‘வாக்கிற்கு அருணகிரி’ என்று போற்றப்படும் அருணகிரி நாதராலே ஏறக்குறைய ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, வேல்விருத்தம், மயில் விருத்தம், சேவல் விருத்தம், திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி ஆகிய நூல்கள் இயற்றியருளப் பட்டன. இவற்றுள் திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி என்பன மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவை. இன்று இம்முன்றும் சைவப் பெரு மக்களின் பாராயண நூல்களாய் விளங்குகின்றன.

“முழுமுதற் பரம்பொருளாகிய முருகப் பெருமானின் இவிய கனியமுதமன்ன புகழ் திருப்புகழ் எனப்படும். ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டு முருகவேளே பரமஞானியாகிய அருணகிரிநாதரை நோக்கி “நீ திருப்புகழ் பாடு” என்று பணித்தருளினார். அருணகிரிநாதர் ஆறுமுருகப்பெருமான் அருட்டிறத்தை மேற்கொண்டு பதினாறுயிரம் திருப்புகழைப் பாடியருளினார். திருப்புகழ், கற்பாரைப் பிறவிக்கடலினின்றும் கரைசேர்க்கும் பெருந்திருத்தோணி.”

“காலப்போக்கில் ஆங்காங்கு ஒலைச்சுவடிகளைப் போற்றுவோர் அற்றுப் பல பாடல்கள் மறைந்து விட்டன. வடக்குப்பட்டு உயர்திரு சுப்பிரமணியபிள்ளை அவர்களும் அவர்களுடைய திருமைந்தர் திரு. வ. சு. செங்கல்வராயபிள்ளை அவர்களும் ஏடுதேடி அரும்பாடுபட்டுத் திருப்புகழ்ப் பாடல்களைத் தொகுத்து ஒழுங்கு செய்து 1311 பாடல்களை 3 பகுதிகளாக வெளியிட்டனர்” என்று திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் திருப்புகழ் நூல் முன்னுரையொன்றிலே குறித்துள்ளமை ஈண்டு உளங்கொள்ளத் தக்கது.

திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், திருவாவினன்குடி, திரு வேரகம், குன்றுதோறூடல் ஆகிய முருகனின் ஆறுபடை வீடுகள் உட்பட இலங்கையிலுள்ள கதிர்காமத் திருத்தலத்தையும் சேர்த்து அருணகிரிநாதர் இருநூறு முருகத் தலங்கள் மீது திருப்புகழ் பாடியுள்ளார். இவற்றைவிட முருகப்பெருமான் மீது பொதுப் பாடல்களாகவும் சில திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் பாடப்பெற்றுள்ளன.

சந்தங்கனிந்து, இசை நிறைந்து பாடியவாய் தேனூறவும் உள்ளம் கசிந்துருகவும் செய்யவல்ல சிறப்பமைந்து விளங்குபவை இத்திருப்புகழ்ப் பாக்கள் முருகப்பெருமானின் பெருநலங்கள், அவரைத் துதிக்கும் அடியவர் பெறக்கூடிய பயன்கள், பல்வேறு புராணச் செய்திகள், விநாயகர், சிவன், உமை, திருமால் பெருமைகள், நூலாகிரியரின் கழிவிரக்கம், தம்மை அவர் தாழ்த்திக்கொள்ளும் விதம், உடல், இளமை, செல்வம் என்பவற்றின் நிலையாமை, பெண்ணின்பத்தை நாடுவதால் வரும் கேடு முதலான எத்தனையோ பொருள்களை உள்ளடக்கி விளங்கும் பெருங்கடல் என்றே திருப்புகழைக் கூறலாம்.

‘ஐயா அருணகிரி அப்பா உணைப்போல
மெய்யாக வோர்சொல் விளம்பினர் யார்’

என்று தாயுமானவர் ஆற்றாமையோடு உணர்ந்து போற்றி ஏத்தும் வகையிலே எமது தமிழையும் சைவத்தையும் அணிசெய்து இத்திருப்புகழ் விளங்குகின்றது.

கந்தரலங்காரம் நூறு கட்டளைக் கவித்துறைப் பாடல்களால் ஆக்கப்பட்டது. முருகப் பெருமானைச் செந்தமிழ்ப் பாவால் அணி செய்வது என்ற பொருளிலே கந்தரலங்காரம் என்ற பெயர் அமைந்ததுபோலும். அல்லது கந்தரின் அலங்காரங்களை (சிறப்புக்களை) எடுத்துக் கூறும் நூல் கந்தரலங்காரம் எனினும் பொருந்தும். முருகப் பெருமானை வழிபடலால் வரும் பயனையும் வழிபடாமையின் தீமைகளையும் அறியாமையையும் எடுத்துக்காட்டி முருகபத்தியை வளர்ப்பதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

மொய்தார் அனிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதா ரையும்ங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய வாரணம் போற்
கைதா னிருப துடையான் தலைபத்துங் கத்தரிக்க
எய்தான் மருகன் உமையாள் பயந்த இலஞ்சியேம

இந்தத் திருப்பாடலில் முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைப்போன் என்று முருகப் பெருமானைக் கூறுகிறார் அருணகிரியார். இது எம் கவனத்தை ஈர்க்கும் ஒரு சொற்றொடராகும். வள்ளியம்மை முருகனைக் கிழவன் என்று வைது அவன் மனையாளாகும் பேறு பெற்றாள். சூரபன்மன் “நெருப்பிலே பிறந்து நீரிலே தவழ்ந்து பெண்கள் அறுவரின் பாலருந்திய நேற்றைப் பாலன்” என்று அப்பெருமானை வைதான். சுற்றில் முருகனுக்கு வாகனமாயும் கொடியாயும் அமர்ந்து பேறடைந்தான். முருகப்பெருமானின் பேரருளை இச்செயல்கள் நன்கு

காட்டுகின்றன. கந்தசுவாமியின் கருணையாகிய செல்வத்தைப் பெறுவதற்கு அவனின் பெருமைகளை எடுத்துப் பாடுதலே சிறப்பு என்பதை உணர்ந்து 51 சந்தக் கலிவிருத்தங்களாலே அருணகிரிநாதர் பாடியருளிய நூலே கந்தரநுபூதி, முருகப்பெருமான் பற்றிய தத்துவ உண்மைகளை இப்பாடல்களிலே நாம் சிறப்பாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

உருவார்ய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

(ஈ) அருணகிரிநாதரின் வரலாறு

அருணகிரிநாதர் திருவண்ணாமலையிலே அவதாரம் செய்தருளினார். இளமைக் காலத்திலே அவர் தீயவழிகளிலே நடந்து தொழுநோய் அடைந்தார். நோயின் கொடுமையைத் தாங்க முடியாது திருவருணைக் கோபுரத்தில் ஏறிக் கீழே குதித்துத் தம் உயிரை அவர் போக்க முயன்ற பொழுது முருகக்கடவுள் அவரின் முன்பு தோன்றி அவரின் நாவிலே தமது வேலாயுதத்தாற் சடாட்சர மந்திரத்தைப் பொறித்தருளினார். அன்று தொடக்கம் அருணகிரிநாதர் சிறந்த முருகன் அடியாராய் மாறி அப்பெருமான் மீது திருப்பாடல்களை இடையரூது பாடிவரலானார்.

முருகனின் திருவருளாலே அவர் நிகழ்த்திய அற்புதங்கள் மிகப்பல. 'முத்தி' என்ற சொல்லை முருகனே எடுத்துக் கொடுக்க 'முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை' என்று தொடங்கி அவர் தமது முதலாவது திருப்புகழைப் பாடினார் என்பர்; பாரதம் பாடிய வில்லிபுத்தூரரின் கருவத்தைத் தாம் பாடிய பாடலுக்குப் பொருள் சொல்லமுடியாது அவரைத் திண்டாடவைத்து அடக்கினார்; திருவருணையிலே சிவகங்கைக்கு அருகிலுள்ள பதினாறுகால் மண்டபத்தில் சத்திவழிபாட்டினனாகிய சம்பந்தாண்டானின் முன்பு வடக்குத் தூணிலே முருகனை உலகமறிய வருவித்துக் காட்சிதரவைத்தார்; திருச்செந்தூரில் முருகனைப் பாடித் திருநடன தரிசனம் பெற்றார்; திருவேரகத்தில் முருகனிடம் பிரணவமந்திர உபதேசம் பெற்றார்; பழனியிலே அப்பெருமானிடமிருந்து செபமாலை பெற்றார்;

இத்தகைய பேரடியாரும் பெரும் புலவருமான அருணகிரிநாதர் ஆனிமாதம் பூரணை கூடியமுலநட்சத்திரத்தன்று முத்திப்பெருவாழ்வினை அடைந்தார்.

(ஈ) குமரகுருபரசுவாமிகளின் பெருநூல்கள்

ஏறக்குறைய முந்நூற்றைம்பதாண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த குமரகுருபரசுவாமிகள் முருகப் பெருமான் மீதும் மீனாட்சியம்மை மீதும், சகல கலாவல்லியான சரசுவதி மீதும் தமது குருவான மாசிலாமணிதேசிகர்மீதும் எல்லாமாகப் பதினைந்து பிரபந்தங்களை இயற்றியருளினார். அவையாவன கந்தர் கலிவெண்பா, கைலைக் கலம்பகம், மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மீனாட்சியம்மை குறம், மீனாட்சியம்மை இரட்டைமணிமாலை, மதுரைக் கலம்பகம், நீதி நெறிவிளக்கம், திருவாரூர் நான்மணிமாலை, சிதம்பர மும்மணிக்கோவை, முத்துக்குமார சுவாமிபிள்ளைத் தமிழ், சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை, சிவகாமியம்மை இரட்டைமணிமாலை, பண்டாரமும்மணிக்கோவை, சகலகலாவல்லி மாலை, காசிக்கலம்பகம் என்பன.

குமரகுருபரசுவாமிகள் வடமொழி தென்மொழிகளைக் கரை கண்டுணர்ந்தவர்; மாமேதை. சகலகலாவல்லியின் அருளாலே இந்துஸ்தானி மொழியையும் அறிந்தவர். தமிழிலே கரைகடந்த காதல் கொண்டவர். நெகிழ்வான ஓசையும் தமிழின் இனிமையும் பத்திச் சுவையும் இவர்தம் பாடல்களிலே மிகுதியும் காணப்படும். சிறந்த கற்பனையும் சொல்லாட்சியும் சுவாமிகளின் பாடல்களெங்கும் காணப்படும் சிறப்பியல்புகளாகும். மீனாட்சியம்மையைப் பாடும் பொழுது, 'மடுக்கும் குழற்காடு ஏந்தும் இளவஞ்சிக் கொடி' என்றும் ('சூந்தலாகிய காட்டினை ஏந்தி நிற்கும் இளமையான பூங்கொடி'), 'புழுகுநெய்ச் சொக்கர் திரு அழகினுக்கு ஒத்த கொடி' என்றும் தமிழைச் சிறப்பிக்கும் பொழுது 'நறைபழுத்த துறைத்தீந்தமிழ்' என்றும் இவர் கூறுவது இனிமையோடு பத்திச் சுவையும் பொருந்தி விளங்குகின்றது. முருகப் பெருமானின் திருவடியை யான் எனது அற்ற இடம் என்றும் திருமுடியை மௌனப் பேர் ஆனந்தம் என்றும் திருஉருவை ஞானம் என்றும் திருவிழிகளை இச்சை செயல் அறிவு என்றும் திருக்கரங்களைத் திருவருள் என்றும் இந்தப் பூமியை அவன் சந்திதியென்றும் உவமித்துக் கூறும் இவரின் திறத்தினைக் கந்தர் கலிவெண்பாவிற்கு காணலாம் :

யான் எனது என்று அற்ற இடமே திருவடியா
மோன பரானந்தம் முடியாக — ஞானம்
திருவுருவா இச்சை செயல் அறிவு கண்ணு
அருளதுவே செங்கை அலரா — இருநிலமே
சந்திதியா நிற்கும் தனிச்சுடரே.

திருவாரூர் நான்மணிமாலையிலே அடியார்களின் அன்புத் திறத்தினை இப்புலவர் பெருமான் மிகவும் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டல் சாணலாம். “திருவாரூர்த் தியாகேசரின் சந்நிதிக்குச் சென்ற அடியார்கள் தமக்கு நந்தி அடித்து உண்டான அன்பென்னும் புண்ணைச் சுமப்பது பற்றி வருந்தவில்லை. மாருகத் தியாகேசர் மதுரையிலே மண்சுமந்தாரே என்று அதற்காகவே உருகுகின்றனர்.” என்று அவர் கூறும் பாடல் இது :

என்பணிந்த தென்கமலை சரணர் பூங்கோயின்
முன்பணிந்த தெய்வ முனிவோர்கள் — அன்பென்னும்
புண்சுமந்தோம் நந்தி புடைத்தென்னார் புண்ணியனார்
மண்சுமந்தார் என்றுருகு வார்.

(உ) குமரகுருபர சுவாமிகளின் வரலாறு

பாண்டி நாட்டிலே தாமிரபர்ணி நதிக்கு கரையிலே ஸ்ரீ வைகுண்ட புரம் என்ற கைலாசபுரத்திலே முந்நூற்றைம்பதாண்டுகளுக்கு முன்பு சண்முகசிகாமணிக் கவிராயர் என்னும் பெரியார் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். இவரின் மனைவியார் சிவசாமியம்மை. இவ்வீருவரும் பிள்ளைப் பேறின்றி வருந்தித் திருச்செந்தூர் முருகனின் சந்நிதி சென்று வழிபட்டுக் குறையிரந்தனர். இவர்களின் தவப்பயனாக அழகிய ஓர் ஆண்டமுந்தை பிறந்தது. இக்குழந்தை ஐந்து வயதுவரை வாய் பேசா திருந்தமை கண்டு பெற்றோர் எவ்வளவு வருந்தியிருப்பர் என்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

இவ்வாறிருக்கையில் ஒருநாள் திருச்செந்தூர் முருகன் அப்பிள்ளையின் கனவிலே தோன்றி, “குமரகுருபரா, உன் பெற்றோருடன் எனது சந்நிதிக்குவா” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். உடனேயே குமரகுருபரருக்கு வாய் பேசுவதாகிய அற்புதமும் நிகழ்ந்தது. அவர் பெற்றோரைத் துயிலெழுப்பி அடுத்தநாட் காலை திருச்செந்தூருக்குச் சென்று அங்கு முருகப் பெருமானை வணங்கிக் கந்தர் கலி வெண்பாலைப் பாடியருளினார்.

இதன்பின்பு குமரகுருபரர் மதுரைக்குச் சென்றார். அங்கே திருமலை நாயக்கர் சபையிலே மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழைப் பாடி அரங்கேற்றினார். மீனாட்சியம்மை மதுரைக்கோயில் அருச்சுகரின் மகள் வடிவிலே நாயக்கரின் சபைக்கு எழுந்தருளி நாயக்கரின் மார்பை அணிசெய்த முத்துமாலையைக் கழற்றிக் குமரகுருபரருக்கு அணிந்து மறைந்தருளினார். யாவரும் இறும்பூதெய்தினர். பின்பு நாயக்கரின் வேண்டுகோளுக்கிசைந்து குமரகுருபரர் நீதிநெறி விளக்கத்தைப் பாடிப் பெரிய சன்மான்மங்களைப் பெற்றார்.

அடுத்து அவர் தருமபுர ஆதினம் சென்றார். அங்கு எழுந்தருளி யிருந்த மாசிலாமணி தேசிகர் திருத்தொண்டர் பெரியபுராணத்தில் “ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள” எனத் தொடங்கும் திருப் பாடலுக்குப் பொருள் கூறுமாறு பணிக்க அவ்வேனையிலே குமரகுரு பரரின் வாக்குத் தடைப்பட்டது. அவர் தேசிகரின் திருப்பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கித் தம்மைச் சீடராக ஏற்குமாறு இரந்தார். மாசிலா மணி தேசிகர் “நீ சிதம்பரம் சென்று வா. பின் உன்னைச் சீடனாக ஏற்பேன்” என்று அருளினார். அவ்வாறே குமரகுருபரர் சிதம்பரம் சென்று ஆடல் அழகனைத் தரிசித்துச் சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை பாடினார்; மீண்டுவந்து மாசிலாமணிதேசிகரிடம் உபதேசம் பெற்றார். குருவினமீது பண்டாரமும் மணிக்கோவை பாடினார்.

தேசிகரின் பணிப்பை ஏற்றுக் காசி சென்று அங்குக் குமரகுருபரர் மடம் தாபித்தார். இந்த மடத்திற்கு நிலம்பெறுவதற்கு முஸ்லிம் மன்னனைக் கண்டு உரையாட இந்துஸ்தானி அறிவு தேவை யாயிற்று. அதனைப் பெறுவதற்காய்ச் சகலகலாவல்லிமாயை அவர் பாடினார்.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண்ட ளளவிற்பணிய்செய் வாய்படைப் போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வங்கள் பல்கோடி உண்டேனும் விளம்பில் உன்போல்
கண்கண்ட தெய்வம்மற் றுளதோ சகலகலா வல்லியே

என்ற அவரின் பாடலைக் கேட்டும் ‘சரஸ்வதி வாளா இருப்பாளோ? அவள் அருளாலே குமரகுருபரருக்கு இந்துஸ்தானி மொழியறிவு உண்டாயிற்று. அவர் முஸ்லிம் அரசனிடம் சென்று தமது வேண்டுகோளைக் கூறி நிலமும் பொருளும் பெற்று மடம் தாபித்தார். அங்கு அவர் வாழ்ந்த காலத்திலே காசிக்கலம்பகம் பாடினார்; நான்கு முறை தருமபுரத்துக்கு வந்து மாசிலாமணி தேசிகரைத் தரிசித்துத் திரும்பினார்.

இவ்வாறு சமய நன்னெறியில் ஒழுக்கி அரிய சமயப் பிரபந்தங்கள் இயற்றி வர்த்தந்த குமரகுருபரகவாமிகள் வைகாசிக் கிருஷ்ண பக்ஷத் திருதியையில் இறையொளியிற் கலந்தார்.

(ஊ) தாயுமான சுவாமிகள்

ஆயு மானவர் அப்பனை அன்றிமுன் னாரியகர்ப்பிணிக் கஃதாற்
ருயு மானவர் எனுஞ்சிர கிரிச்சிவன் தன்பெயர் அதுதாங்கிப்
பாயு மானவர் பதமலர் மூலனார் பரம்பரை வழிபோற்றும்
தாயு மானவர் தண்ணருட் பதமலர் தலைமலர்க் கணிவாமால்

என்று பெரியோர் ஏத்திப்போற்றும் பெருந்தகையாளரான தாயுமான சுவாமிகள் மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர். வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நோக்குடையவராய் வாழ்ந்த இவர் அரிய பல பாடல்களை யாத்துள்ளார். திருவருள் விலாசப் பரசிவ வணக்கம், பரிபூரணனந்தம், பொருள் வணக்கம், சின்மயானந்த குரு, மௌனகுரு வணக்கம், பராபரக்கண்ணி, பைங்கிளிக்கண்ணி, அகிலாண்ட நாயகி, எந்நாட்கண்ணி, (15 தனித்தனிப் பாடற்றொகுதி) சிற்சுகோதய விலாசம் முதலாக 70 தலைப்புக்களில் அமைந்த ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பாடல்கள் இவரால் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

சிவபெருமான், உமாதேவி, (அகிலாண்ட நாயகி) ஆகியோரின் இயல்புகள், அவர்களின் பேரருட் சிறப்புக்கள், மௌனகுரு என்ற தமது குரு தமக்குப் போதித்த போதனைகள், ஆன்ம இயல்புகள், தத்துவங்கள், மனத்தின் இயல்பும் அதனை அடக்கவேண்டிய இன்றியமையாமையும், எல்லா உயிர்களிலும் அன்பு செலுத்த வேண்டிய அவசியம், கண்ணப்பநாயனார் முதலாக அருணகிரியார் ஈராக உள்ள அடியார்கள் ப் பெருமகள் முதலிய பலவேறு விடயங்களை மிகவிரிவாகவும் அழகாகவும் உள்ளத்தைத் தொடும் வண்ணமாகவும் தாயுமான சுவாமிகள் தமது பாடல்களிலே பாடிச் சென்றுள்ளார். இவற்றினூடாகச் சுவாமிகளின் பரந்த சமய அறிவும் தத்துவ நோக்கும் விரிந்த மனப்பான்மையும் ஞான அநுபவமும் ஆன்மிக உணர்வும் நன்கு புலனாகின்றன. உலகியல் வாழ்வில் இருந்த காலத்திலும் துறவியாக இறையருளை நாடி மனத்தை ஓடுக்கி நின்ற காலத்திலும் எவ்வேளையிலும் பரம்பொருளை மறவாதிருந்த அவரது மனநிலையினைப் பின்வரும் பாடலின் மூலம் தாம் நன்கு அறிந்து கொள்ளலாம் :

நடக்கினும் ஓடினும் நிற்கினும் வேறொரு நாட்டமின்றிக்
கிடக்கினும் செவ்வி திருக்கினும் நல்லருட் கேள்வியிலே
தொடக்குமென் னெஞ்சம் மனமற்ற பூரணத் தொட்புக்குள்ளே
முடக்குவன் யான்பர மானந்த நித்திரை முட்டிக்குமே.

(பாயப்புலி)

அவரின் குறையா அன்பு நிலையையும் இறைவன் தமது சிந்தையுள்ளே அமர வேட்கின்ற வேட்கையையும்,

சிந்திக்கும் தோறும் தெளிப்டா அமுதே என்
புந்திக்குள் நீதான் பொருந்திடவும் காண்பேனோ?

(காண்பேனோ என் கண்ணி)

என்ற பாடல் அடிகள் நன்கு காட்டுகின்றன. இத்தகைய ஈடினையற்ற பல அரிய பாடல்களை இப்பெரியாரின் நூலிலே நாம் காணலாம்.

(எ) தாயுமான சுவாமிகள் வரலாறு

சோழநாட்டிலே திருமறைக்காடு என்ற திருப்பதி உள்ளது. அந்தத் திருப்பதியிலே திருக்கோயிலின் தரும விசாரணைத் தொழில் புரிந்தவர் கேடிலியப்பிள்ளை என்பார். இவரின் சிறப்பைக் கேள்வியுற்ற விஜய ரகுநாத சொக்கலிங்க நாயக்கர் இவரைத் தமது அரண்மனையிலே உயர்ந்த உத்தியோகம் ஒன்றில் நியமித்தார்.

இவருக்கு முதலில் ஓர் ஆண்குழந்தை பிறந்தது. அதற்குச் சிதம்பரப்பிள்ளை என்று பெயரிட்டு அன்போடு வளர்த்து வருகையில் கேடிலியப்பிள்ளையின் தமையனார் வேண்டியதற்கிணங்க அப்பிள்ளையை அவருக்குச் சுவீகாரமாய் அளித்துவிட்டார். பின்பு திரிகிரபுரத்துத் தாயுமான பெருமானின் திருவருளினால் கேடிலியப்பிள்ளைக்கு மற்றுமோர் ஆண்குழந்தை அவதரித்தது. அதற்கு அப்பெருமானின் திருநாமத்தையே குட்டித் தந்தையும் தாயும் அன்போடு வளர்த்து வந்தனர்.

தாயுமானவர் வளர்பிறை போல வளர்ந்து கல்வியில் மேம்பட்டார்; சாத்திரதோத்திர நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். சமய வாழ்விலேயே அவரின் உள்ளம் பெரிதும் ஈடுபட்டது. இந்நிலையில் விஜய ரகுநாத சொக்கலிங்க நாயக்கர் இவரைத் தமது சேவையிலே இருத்திக் கொண்டார். இவ்வரசர் காலமான பின்பும் தாயுமானவரின் அரசாங்கப் பணி சிறிதுகாலம் தொடர்ந்தது.

உரிய பருவம் வந்ததும் தாயுமானவர் மட்டுவார்முழலி என்னும் பெண்மணியை மணம்புரிந்து இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்திக் கனகசபாபதி என்னும் புதல்வரைப் பெற்றார்; மனைவியார் இறந்தபின்னரும் தம் புதல்வரைத் தம் கண்ணின்மணி போன்று வளர்த்து ஆளாக்கினார்.

இவ்வாறிருக்கையில் தாயுமானவருக்கு உலகியல் வாழ்விலே பற்றுக் குறையலாயிற்று. ஒருநாள் அவர் திரிகிரபுரக் கோயிலிலே தரிசனம் செய்து கொண்டிருக்கையில் அங்கு மௌனகுருசாமி என்ற பெரிய ஞானி எழுந்தருளினார். அவர் திருமுலரின் பரம்பரையினர். தருமபுரத்திலே இருந்து அங்கு வந்திருந்த அவரின் திருவருட்பார்வை தாயுமானவர் மீது வீழ்ந்தது. தாயுமானவரும் அவரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து அவருக்குச் சீடராகி அருளுபதேசம் பெற்றார்.

துறவியசும் மாறிய தாயுமானவர் கோவணதாரியாய்ப் பல திருத்தலங்களுக்கும் சென்று வணங்கி இராமநாதபுரம் வந்தடைந்தார். அங்குப் பலநாள் மழை பெய்யாமையால் வரட்சியும் பஞ்சமும் தலைவிரித்தாடின. மக்களின் நிலைகண்டு இரங்கிய சுவாமிகள்,

சைவ சமயம் சமயமெனில் அச்சமயத்
தெய்வம் பிறைசூடுந் தெய்வமெனில் — ஐவரைவென்
ருளந்த இன்பில் அமுந்துவது முத்தியெனில்
ணானங்காள் பெய்யும் மழை

என்று பாட மழை பொழிந்தது; நாடும் செழித்தது.

இராமநாதபுரத்திலே இலட்கமி நகரம் என்னும் இடத்திலே
நந்தவனம் ஒன்றில் தங்கியிருந்து தாயுமானசுவாமிகள் தம்மை நாடி
வந்தவர்களுக்கு அருளுபதேசம் புரிந்து ஏறக்குறைய இருநூற்
றிருபதாண்டுகளுக்கு முன்பு முத்திப்பேற்றினை அடைந்தார்.

(ஏ) அபிராமிப் பட்டரின் அபிராமி அந்தாதி

அபிராமிப்பட்டர் சத்தியை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு
உபாசித்தவர். நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் என்றும் அப்பெருமாட்டி
யின் தாள் இணைகளையே பூசித்தவர். இவர் பாடியருளிய நூல்
அபிராமி அந்தாதியாகும்.

திருக்கடலூர்த் திருக்கோயிலிலே எழுந்தருளியுள்ள அபிராமி
தேவியின் மீது பாடியதே அபிராமி அந்தாதி என்ற பிரபந்தமாகும்.
அந்தாதியாவது முதற்பாடலின் ஈற்றுச்சீரோ ஈற்றெழுத்தோ அடுத்த
பாடலின் முதற்சீராகவோ முதலெழுத்தாகவோ அமையத் தொடுத்துப்
பாடுவது; ஈற்றுப்பாடலின் இறுதிச்சீர் முதற்பாடலின் முதற்சீராக
அமைவது இவ்வாறு நூறு பாடல்கள் கொண்டு அமையும் பாமாலையே
அந்தாதி என்பது.

அபிராமிப்பட்டரின் பாடல்கள் பத்தினலம் கனிந்தவை;
அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டங்களையும் தோற்றுவித்துத் தனது
தண்ணாளாலே காத்தருளும் அபிராமித்தாயினது பெருமைகளை
யெல்லாம் இப்பாடல்கள் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.
அவளின் பத்தியிலே உருகிக் கனிந்து தம்மை இழந்துவிடும் அபிராமிப்
பட்டர் அவளையல்லாது வேறு தெய்வத்தை நினைப்பதில்லை என்று
கொண்ட உறுதிப்பாட்டினையும் இவ்வந்தாதியிலே நாம் காணமுடிகிறது.
நின்றும் கிடந்தும் இருந்தும் அவள் கழலையே ஏத்தல் வேண்டும்,
அதுவே கதியென்று பட்டர் முடிவு செய்து விடுவதும் அதனையே
சத்தியவாக்காக எடுத்துரைப்பதும் பத்தியுணர்வினை மிகுவிக்கும்
பகுதிகளாகும். அபிராமியந்தாதியின் முதற் பாடலிலே அவர்
கூறுகிறார்:

“உதித்துவரும் சூரியனே உச்சியிலுள்ள பொட்டாக இலங்குகின்றது. பத்தி உணர்வு மிக்கோரால் மதிக்கப்படுகின்ற மாணிக்கமாகவும் மாதுளம் போதாகவும் தாமரையில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியால் துதிக்கப்படும் மின்னற் கொடியாகவும் உள்ளாள் அன்னை. மென்மையான மணம் பொருந்திய சூங்குமக் கலவையோ என்று உரைக்கத்தக்க மேனியை அவள்கொண்டுள்ளாள். அத்தகைய அபிராமியே எனக்கு நெருங்கியதுணையாவள்.”

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர் மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலர்க்கமலை துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக்குங்கும தோயமன்ன விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே.

அனைத்துலகிற்கும் அன்னையாகிய அபிராமியைக் குங்குமக்கலவை ஒத்த சிவந்த நிறமுடையவளாகப் பட்டர் காண்கிறார். ‘நீலமேனி வாலிழை’யாகிய அம்மை அவரின் பத்திக் கண்களுக்கு அவ்வாறு தோற்றுகின்றாள். இலக்குமியும் துதிக்கின்ற பரம்பொருள் அவள். அவளிலே அவர் கொண்ட முறுகிய அன்பு அவளையே விழுத்துணையாக அவரைக் கொள்ள வைக்கின்றது.

நம்பினோர் கெடுவதில்லை நான்குமறைத் தீர்ப்பு
அம்பிகையைச் சரணடைந்தால் அதிகவரம் பெறலாம்

என்ற பாரதியின் வாக்கின் மூல ஒலியாகப் பட்டரின் பாடல் ஜூலிக் கின்றது எனலாம்.

நின்றும் இருந்துங் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்பதுனை
என்றும் வணங்குவ துன்மலர்த் தாளொழு தாமறையின்
ஒன்றும் அரும்பொரு ளேயரு ளேயுமை யேயிமையத்
தன்றும் பிறந்தவளே யழியா முத்தி ஆனந்தமே.

இமயத்தரசன் புதல்வியாய் அன்றும் பிறந்தவளை எக்காலத்தும் இடைவிடாது வணங்கி வாழ்த்தித் துதித்தால் முத்தியாகிய பேராணந்தம் சித்திக்கும் என்பது பட்டர் கொண்ட உறுதியான முடிபு.

அபிராமியின் கடைக்கண்கள் எவ்வெவற்றை எமக்கு அளிக்கும்?
அபிராமிப்பட்டர் பதில் தருகின்றார்:

தனம்தரும் கல்வி தரும்ஒரு நாளுந் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவும் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நல்லன எல்லாந் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழ லாள்அபி ராமி கடைக்கண்களே

‘சொல்லும் பொருளும் எனநட மாடுந் துணைவருடன் புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியாகிய, முக்கண்ணியைத் தொழுபவர்க்கு எக்காலமும் தீங்கு இல்லை’ என்று எதிர்மறையாகவும் கூறுகின்ற அபிராமிப்பட்டரின் அந்தாதிபற்றி இரசிகமணி கனக, செந்திநாதன் கூறுவது இது:

“கவிதை இலட்சணத்தை ஓரளவு சுட்டிக்காட்டிய அருளாளர் அதே இலட்சணங்கள் அமையவே பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவரது பாடல்களில் தேவி தமக்கு அருள் செய்த திறமும் தமது பூர்வ புண்ணியப் பேறும் தேவிமேல் அவருக்குள்ள அசையாத வைராக்கியமும் விதந்து தோன்றுகின்றன.”

(ஐ) அபிராமிப்பட்டரின் வரலாறு

சோழநாட்டிலே காவிரியின் தென்கரையிலே உள்ள திருத்தலமே திருக்கடலூர். பிரமதேவர் தவஞ்செய்து பேறுபெற்றதும் மார்க்கண்டேயர் தமது தவவலிமையால் என்றும் பதினாறுவயதினராய்ப் பேறுற்றதும் இந்தத் திருப்பதியிலேயே. இங்கு இருநூற்றைம்பதாண்டு களுக்கு முன்பு சுப்பிரமணியர் என்ற பெயரை உடைய பெரியார் ஒருவர் வாழ்ந்தார். அவர் எந்நேரமும் அபிராமி அன்ணையையே நினைந்து உருகி உலகெலாம் அவனையே கண்டு பித்தர்போல அலைந்தமையால் அவரையே அபிராமி என மக்கள் அழைக்கலாயினர். அவர் மறைய வராதலால் பட்டர் என்ற குலப்பெயரும் இணைந்து அபிராமிப் பட்டர் ஆகிவிட்டார். உலகின் கண்ணுக்கு இவர் பித்தராகவும் பேயராகவும் தோன்றியது இயல்பே. திருக்கடலூர் அபிராமியை நெஞ்சிருத்தி அந்தத் தியானத்திலேயே பகல் இரவு மறந்து பசி மறந்து தம்மையே மறந்து இருந்து வீடுவது அவர் வழக்கம்.

அன்று தைமாத அமாவாசைத் திருநாள். தஞ்சாவூர் அரசரான சரபோஜி மகாராசா திருக்கடலூர் ஆலயத்திலே வழிபாடாற்றவரப் போவதாகச் செய்திவந்தது. அவரை வரவேற்க ஊரே அமர்க்களப் பட்டலேனையிலே அபிராமிப்பட்டரோ ஆலயத்தின் ஒருசார் அமர்ந்து அபிராமிதேவியைத் தியானித்துக் கொண்டிருந்தார். உலக நினைவே அவருக்கு இல்லை.

மன்னர் ஆலயத்தினுள் வந்தபோது பூரண கும்பம் வைத்து மாஸையணிந்து ஆலயமரியாதைகள் யாவும் அவருக்குச் செய்தனர் மக்கள். அவ்வேளையிலும் அந்த ஆரவாரத்திலும் கூட அபிராமிப்பட்டரின் தியானம் கலையவில்லை. மன்னர் அவரின் நிலைகண்டு வியந்தார். “அவர் யார்?” என்று பக்கத்திலிருந்தவர்களை விசாரித்தார். “அவர் ஒரு பித்தர்” என்று சிலர் சிரித்துக்கொண்டே கூறினர்.

மன்னர் அவர்களின் கூற்றை நம்பவில்லை. அவரின் முகஒளியால் ஈர்க்கப்பட்ட மன்னர் அவர் அருகுசென்று "இன்று என்ன திதி?" என்று கேட்டார். தமது தியானம் கலைந்த நிலையில் விழித்த பட்டர் "இன்று பூரணைத்திதி" என்று நிதானந்தவறி விடை கூறினார். அரசரும் அவருக்குப் பைத்தியந்தான் என்று முடிவு செய்தார். சனங்களும் கேலியாகச் சிரித்தனர்.

அபிராமிப்பட்டருக்கு அவர்களின் கேலிச் சிரிப்புக்கான காரணம் நெடுநேரத்திற்குப் பின்னரே புலனாயிற்று. அவர் "அன்னையே, இவர்கள் எனது வாய்த்தடுமாற்றத்தைக் கேலிபண்ணிச் சிரிக்கின்றனர். இவர்களின் வாயடக்கி என் கூற்றை நீ உண்மைப்படுத்தல் வேண்டும்" என்று அவர் தேவியை மனத்தினுள் வேண்டிக்கொண்டார். அன்றிரவு அம்மை அவ்வாறு செய்து தம் மாணத்தைக் காக்காவிடில் அவளின் சந்நிதியிலேயே உயிர்விடுவது என்றும் அவர் உறுதி பூண்டார்.

எனவே அன்னையின் சந்நிதி முன்பு அவர் ஒரு தீக்குழியை உண்டாக்கினார். அதிலே விறகு இட்டு நெருப்பு மூட்டினார். விறகுகளன்று எரிந்தது. அந்தக் குழியின் நான்கு பக்கங்களிலும் தூண் நாட்டி அவற்றிலே கயிறுகளைப் பிணித்து உறிபோல ஆக்கி அந்த உறியிலே ஏறி இருந்து கொண்டார். மக்களும் மன்னரும் சூழ்ந்து நின்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்க அபிராமிப்பட்டர் அபிராமி அந்தாதியை ஒவ்வொரு பாடலாகப் பாடிவந்தார். பாடல் ஒவ்வொன்றும் முடிய உறிக்கயிறு ஒவ்வொன்றை அறுத்துத் தள்ளினார். இவ்வாறே எழுபத்தொன்பது கயிறுகளை அறுத்து முடிந்தவேளையில் 'விழிக்கே அருளுண்டு' என்ற பாடலினை அவர் பாடத் தொடங்கிய வேளையில் அன்னையின் திருவருள் அவருக்குக் கிட்டிற்று. அபிராமியன்னை தனது திருத்தோட்டைக் கழற்றி வானவெளியில் வீச அது பூரண சந்திரனாய்ப் பிரகாசிக்கத் தொடங்கிற்று. அரசரும் மக்களும் புளகாங்கிதம் அடைந்தனர். தாம் பித்தர் என்று எண்ணியவர் பெரும் பத்தர் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து அவரின் காலடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி மன்னிப்புக் கோரினர்.

அபிராமிப்பட்டருக்குப் போற்றலும் தூற்றலும் ஒன்றுதான். அவர் இவ்வுலகில் இருந்தாலன்றோ இவர்களின் சொற்களுக்கு மதிப்பளிப்பார்! அவர் கற்பனா உலகிலே அபிராமி அன்னையின் காலடியிலே வீற்றிருக்கும் உணர்ச்சியோடு எஞ்சிய இருபத்தொரு பாடல்களையும் பாடி அபிராமி அந்தாதியை நிறைவுசெய்தார். அது அன்னையின் அடியார்களுக்கு நித்திய பாராயண நூலாய் இன்றும் நிலவீடுகின்றது.

வினாக்கள்

1. பஞ்சபுராணங்கள் என்று கூறப்படுவன எவை? இம்முறையை முதன்முதற் புகுத்தியவர் யாவர்?
2. கந்தபுராணக் கதையைச் சுருக்கமாகக் கூறுக.
3. அதிலே கூறப்படும் தத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுக.
4. 'யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் கந்தபுராணக் கலாசாரமே' என்று யார் கூறினார்? இது பொருந்துமா?
5. அருணகிரிநாதர் இயற்றியருளிய நூல்கள் எவை? அவற்றுள் இன்று மிகுதியும் பயில்வன எவை?
6. அருணகிரிநாதர் செய்தருளிய அற்புதங்கள் எவை?
7. 'முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைப்போன்' என்று முருகப் பெருமானைக் கூறுவது பொருந்துமா? எவ்வாறு?
8. குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிச் செய்த நூல்கள் எவை?
9. சகலகலாவல்லி மாலை பாடப்பெற்ற சந்தர்ப்பத்தைக் கூறுக.
10. குமரகுருபர சுவாமிகள் உமாதேவியார் மீது மிகுந்த பத்தியுடையவர் என்பதற்குச் சான்று காட்டுக.
11. திருவாரூர் நான்மணிமாலையிலே தவமுனிவர் எதற்காக வருந்துவதாக கூறப்படுகின்றது?
12. தாயுமான சுவாமிகளுக்கு அத்திருநாமம் எவ்வாறமைந்தது?
13. அவரின் திருப்பாடல்களிலே காணப்படும் சிறப்பிசங்கள் யாவை?
14. அபிராமிப்பட்டர் மக்களாலே பித்தர் என அழைக்கப்பட்டதேன்? அரசரும் அவரைப் பித்தரென நினைத்ததேன்?
15. அபிராமிப்பட்டர் அபிராமியந்தாதி பாட அமைந்த சந்தர்ப்பத்தை விளக்குக.
16. தாயுமானசுவாமிகளின் திருப்பாடற் சிறப்பினை உதாரணம் காட்டி விளக்குக.
17. சிறு குறிப்பெழுதுக,

(1) தட்சகாண்டம்	(2) கந்தரலங்காரம்
(3) சகலகலாவல்லி மாலை	(4) பராபரக்கண்ணி
(5) அபிராமியந்தாதி	
18. திருமுறைகளுக்குப் பின்பெழுந்த தோத்திரப்பாடல்கள் பற்றி விரித்தெழுதுக.

7. சாத்திரமரபு

முகவுரை

பன்னிரு திருமுறைகளிலே ஆங்காங்குச் சாத்திரக் கருத்துக்களும் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. வேத சிவாகமக் கருத்துக்களையும் இவற்றோடு இணைத்துச் சைவ சித்தாந்த நெறிக்குத் தமிழிலே சாத்திர நூல்கள் அமைந்தன.

(அ) சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களின் தோற்றம்

சைவம் சிவசம்பந்தம் உடையது. சித்து என்பது ஞானம் எனப் பொருள்படும். அந்தம் என்பது முடிந்த முடிவாகும். சாத்திரங்கள் 'இவற்றை விளக்கும் தத்துவ நூல்கள். எனவே 'சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள்' என்ற சொற்றொடரின் பொருள் சைவத்தின் முடிந்த முடிவான உண்மைகளை விளக்கும் தத்துவ நூல்கள் என்பதாகும். இவை குரு பரம்பரை வாயிலாக எமக்குக் கிடைத்துள்ள ஞானச் செல்வங்கள்.

பரம்பரைக்குச் சந்தானம் என்பது வடமொழிப் பெயர். குரு என்ற வடசொல்லின் பன்மை, குரவர் என அமையும். சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களை எமக்கு அருளிய குரு பரம்பரையினரை இக்காரணத்தினாலேதான் சந்தான குரவர் என நாம் அழைக்கின்றோம். இவர்களின் ஆதி குரவர்கள் திருக்கைலாயத்திலே எழுந்தருளி இருந்தவர்கள். இதனால் இவர்களைத் 'திருக்கைலாய ஞான பரம்பரை' என அழைக்கும் வழக்கும் உண்டு.

சந்தான குரவர்கள் இருவகைப்படுவர். அகச்சந்தான குரவர் என்பது ஒருவகை. புறச்சந்தானக்குரவர் என்பது மற்றொரு வகை. அகச்சந்தான குரவர் திருக்கைலாய மலையில் எழுந்தருளி அருளுபதேசம் செய்தவர்கள். இவர்களில் இறுதியான குருவிடமிருந்து உபதேசம் பெற்றுத் தமிழிலே ஞான நூல்கள் செய்தருளியும் சீடர்களுக்கு உபதேசித்தருளியும் தொண்டாற்றிய முதல்வரினிருந்து புறச்சந்தான குரவர் பரம்பரை தோன்றுகின்றது.

சந்தான குரவர்களில் முதல்வர் வித்தியேசர். அவர் சிவாகமங்களை ஆனந்த தேவருக்கு உபதேசித்தருளினார். ஆனந்த தேவர் சீகண்ட ருத்திரருக்கு உபதேசித்தருளினார். சீகண்ட ருத்திரர் நந்தி தேவருக்கு உபதேசித்தருள அவர் சனற்குமாரருக்கும் சனற்குமாரர்

சத்திய ஞான தரிசினிகளுக்கும் சத்தியஞான தரிசினிகள் பரஞ்சோதி முனிவருக்கும் உபதேசித்தருளினார். நந்திதேவர் தொடக்கம் பரஞ்சோதி முனிவர் ஈறாக உள்ள நால்வரும் அகச்சந்தான குரவர் எனப் பெயர் பெற்றனர்.

பரஞ்சோதி முனிவரிடமிருந்து அருளுபதேசம் பெற்ற மெய்கண்ட தேவர் தமிழகத்தில் அவதரித்தவர். அவர் அருணந்தி சிவாசாரியாருக்கும், அருணந்தி சிவாசாரியார் மறைஞான சம்பந்தருக்கும், மறைஞான சம்பந்தர் உமாபதி சிவாசாரியருக்கும் உபதேசம் செய்தருளினார். இந்நால்வரும் புறச்சந்தான குரவர் எனப்படுவர். சந்தான குரவரைச் சந்தானாசாரியர் எனவும் அழைப்பதுண்டு. ஆசாரியர்-குரவர்.

புறச்சந்தான குரவர்களில் மறைஞான சம்பந்தர் தவிர்ந்த மற்றைய மூவரும் சாத்திர நூல்களை இயற்றியருளியுள்ளனர். இவர்கள் இயற்றியருளிய மெய்கண்ட சாத்திர நூல்கள் பதினென்று. இவர்களுக்கு முன்னரே திருவியலூர் உய்யவந்த தேவரும் அவரின் சீடருக்குச் சீடரான திருக்கடலூர் உய்யவந்த தேவரும் ஒவ்வொரு சாத்திர நூல் எழுதியருளினார். மெய்கண்ட தேவரின் மற்றொரு சீடரான மனவாசகங் கடந்த தேவரும் ஒரு நூல் யாத்தருளியுள்ளார். ஆக மெய்கண்ட சாத்திர நூல்களின் தொகை பதினான்காகும். அவற்றின் விபரம் வருமாறு:-

1. திருவுந்தியார் - திருவியலூர் உய்யவந்த தேவர்
2. திருக்களிறுப்படியார் - திருக்கடலூர் உய்யவந்த தேவர்
3. சிவஞானபோதம் - மெய்கண்ட தேவர்
4. சிவஞான சித்தியார்
5. நிருபா இருபஃது
6. உண்மை விளக்கம் - திருவதிகை மானவாசகங் கடந்த தேவர்
7. சிவப்பிரகாசம்
8. திருவருட்பயன்
9. வினாவெண்பா
10. போற்றிப்பஃறொடை வெண்பா
11. கொடிக்கவி
13. உண்மைநெறி விளக்கம்
14. சங்கற்ப நிராகரணம்

(ஆ) சைவசிந்தாந்த சாத்திரங்கள் தோன்றிய காலம்

மெய்கண்ட தேவர் கி. பி. 1232 இல் வாழ்ந்தவர் என்பது ஆராய்ச்சியாளரின் முடிபார்கும். திருவியலூர் உய்யவந்த தேவரின் சீடருக்குச் சீடரான திருக்கடலூர் உய்யவந்த தேவருக்கும் கலத்தார் பிற்பட்டவர் இவர். எனவே திருக்கடலூர் உய்யவந்ததேவர்

மெய்கண்ட தேவருக்கு ஒரு நூற்றாண்டாவது முன்பு வாழ்ந்தவராதல் வேண்டும். திருக்கடலூர் உய்யவந்த தேவர் கி. பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் வாழ்ந்தவர் எனக் கொள்ளலாம். மெய்கண்ட தேவரின் தலைமைச் சீடரான அருணந்தி சிவாசாரியர் மெய்கண்ட தேவரிலும் வயதால் மிக முதிர்ந்தவர். இவர் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிறுதியில் அவதரித்துப் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை வாழ்ந்திருக்கலாம். மனவாசகங் கடந்த தேவர் இவருக்குச் சமகாலத்தவர். இவரின் சீடருக்குச் சீடரான உமாபதி சிவாசாரியார் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதி தொடக்கம் பதினான்காம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை வாழ்ந்தவர் எனக் கொள்ளலாம். இந்த அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் கி. பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 14 ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கம் வரை உள்ள காலப்பகுதியிலே தோன்றியிருக்கும் என்பது தெளிவு.

(இ) சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல்களிலே கூறப்பட்டவை பற்றிய சிறுவிளக்கம்

(i) திருவுந்தியார் :

திருவியலூர் உய்யவந்த தேவர் பெற்ற ஞான அநுபவங்களும், பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருள்களின் இலக்கணமும், உயிர் பதியை அடைவதால் ஏற்படும் பயன்களும் அப்பயன்களை அடைவதற்கான வழிவகைகளும் 45 பாடல்களில் இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

(ii) திருக்களிற்றுப்படியார் :

இந்நூல் நூறு வெண்பாக்களால் ஆனது. இது சிதம்பரத்திலுள்ள திருக்களிற்றுப்படியிலே வைத்துப் பாராட்டப்பட்டமையாலே திருக்களிற்றுப்படியார் என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றது. சிவத்தின் இயல்புகளும், உயிர்களின் இயல்புகளும், உயிர் சிவத்தை அடையக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வழிவகைகளும், முத்தியடைந்தோரின் தன்மைகளும் இந்நூலிலே விளக்கப்படும். திருக்குறள், திருத்தொண்டர் பெரிய புராணம் முதலான நூல்களிலிருந்து உதாரணங்களும், மேற்கோள்களும் இதிலே தரப்பட்டுள்ளன. சிறந்த உவமைகள் மூலம் விடயங்கள் விளக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாகக் குருவின் இயல்பை விளக்கும் பொழுது, 'மலம் யாவுமே நாற்றம் உடையன். இருந்தாலும் பசுவின் சாணம் அழுக்குகளை நீக்க உதவுகின்றது. அது போலக் குருவானவர் மனிதருள் ஒருவரேயாயினும் அவரே பிறவியை ஒழிக்க வல்லவர்' என உவமை கூறுவது கருதத்தக்கது.

(iii) சிவஞானபோதம் :

சிவஞான போதமே சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களில் முதன்மையானது. இது பன்னிரண்டு சூத்திரங்களை கொண்டது. சூத்திரங்களை விளக்க 81 வெண்பாக்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இவற்றோடு உரை நடை வாயிலாகவும் விடயங்கள் விளக்கப்படும். சிவஞானபோதம் ரௌரவ ஆகமத்தின் சாரமாய் அமைந்தது என்பர். இதன் முதல் மூன்று சூத்திரங்களும் பிரமாண இயல் எனப் பெயர்பெறும். இவ்வியலிற் பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருள்களின் உண்மையை மெய்கண்டதேவர் விளக்கியுள்ளார். அடுத்த மூன்று சூத்திரங்களும் இலக்கண இயல் என வழங்கும். இவ்வியலிலே முதலிற் கூறிய முப்பொருள்களின் இலக்கணம் விளக்கப்படும். மூன்றாம் இயல் சாதன இயல் ஆகும். சாதனஇயலிலே சிவபெருமான் மாண்டவடிவந்தாங்கிக் குருவாய் நின்று உபதேசித்தல் பற்றியும், அவ்வுபதேசத்தைப் பெற்ற உயிர்கள் பஞ்சாட்சரத்தை ஓகி முத்தியடைதல் பற்றியும் விளக்கம் உள்ளது; இறுதி மூன்று சூத்திரங்களும் பயன் இயல் எனப் பெயர்பெற்றுப் பாச நீக்கத்தையும், சிவப்பேற்றையும், முத்தியை நிலையாய் அடைய எவ்வெவற்றை உயிர்கள் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும் என்பதையும் விளக்குகின்றன.

(iv) சிவஞானசித்தியார் :

இது சிவஞான போதக் கருத்துக்களை மேலும் விளக்க எழுந்த வழிநூல். சிவஞான போதத்தின் ஒவ்வொரு சூத்திரத்திற்கும் விளக்கமாக ஒவ்வொரு அதிகாரத்தைக் கொண்டு பன்னிரண்டு அதிகாரங்களால் அமைந்தது இந்நூல். இதிலே பரபக்கம் என்ற பகுதியிற் பிறசமயங்களின் தன்மைகள் ஆராயப்படுகின்றன. சுபக்கம் என்ற பகுதி சைவசித்தாந்த நெறியின் உயர்வை விளக்குவது. சிவஞான போதத்திற்கு அடுத்த நிலையிற் சைவ அறிஞர்களாற் போற்றப்படும் நூல் சிவஞான சித்தியாரேயாகும்.

(v) இருபா-இருபஃது

அருணாந்தி சிவாசாரியர் தம் குருவிடம் ஐயங்களை வினாவுதல் போலவும், அவர் அவற்றிற்கு விடை தருதல் போலவும் அமைந்த இருபது பாடல்களைக் கொண்ட நூல் இருபா இருபஃது. மும்மலங்களின் இயல்புகளும் இந்நூலிற் சிறப்பாக விளக்கப்படுகின்றன.

(vi) உண்மை விளக்கம் :

53 வெண்பாக்கள் கொண்டது. முப்பத்தாறு தத்துவங்கள், ஆணவம், நல்வினை தீவினையாகிய இருவினைகள், ஆன்மா, சிவம் ஆகியவற்றின் இயல்புகள் என்பவற்றை இதன் வாயிலாக மனவாசகங்கடந்த தேவர் விளக்கியுள்ளார்.

(vi) உண்மை விளக்கம்

53 வெண்பாக்கள் கொண்டது. முப்பத்தாறு தத்துவங்கள், ஆணவம், நல்வினை தீவினையாகிய இருவினைகள், ஆன்மா, சிவம் ஆகியவற்றின் இயல்புகள் என்பவற்றை இதன் வாயிலாக மனவாசகங் கடந்த தேவர் விளக்கியுள்ளார்.

(vii) சிவப்பிரகாசம் :

சிவஞான போதத்திற்குச் சிவஞானசித்தியார் வழிநூல். சிவப்பிரகாசம் சார்புநூல். இந்நூலில் நூறு விருத்தப்பாக்கள் உள்ளன. அத்துவிதமுத்தி, மும்மலங்கள், அவற்றுள் ஒன்றாகிய மாயையின் பலவேறு பிரிவுகள் ஆகியன விளக்கப்பட்டுள்ளன. தீட்சை பற்றியும் விளக்கம் உள்ளது.

(viii) திருவருட்பயன் :

பத்து அதிகாரங்கள் கொண்ட நூறு குறட்பாக்களால், முப்பொருள் இயல்பும் திருவருளின் இயல்பும் அதை அடையும் நெறியும் அடைந்தோர் பெறும் பேறும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

(ix) வினாவெண்பா :

இருபா இருபஃது போல, ஆசிரியர் வாயிலாக ஐயங்களைத் தெளிந்து கொள்ளும் முறைமையில் இந்நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது முத்திநிலையிலே காண்பவன், காட்சி, காணும் பொருள் என்ற மூவகை வேறுபாடுகளும் இல்லாது போவதை மிகவும் நுட்பமாக உமாபதி சிவாசாரியர் இதில் விளக்கியுள்ளார். இந்நூல் 13 வெண்பாக்கள் கொண்டது.

(x) போற்றிப்பஃறொடை வெண்பா :

196 அடிகளாலான இந்நூலிலே பதியின் சொரூப, தடத்த நிலைகள், ஆணவத்தின் தன்மை, தனு, கரணம், புவனம், போகம் ஆகிய நான்கையும் இறைவன் ஆன்மாவிற்கு அருளும் நோக்கம், ஆன்மாக்கள் உடலெடுத்து வருந்தும் வகை, வினையும் அதற்கு ஈடாக ஆன்மா அடையும் பயனும், இறைவன் மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும் அருளும்வகை, நாற்பாதங்களின் விளக்கம், முத்திவிளக்கம் ஆகியன தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

(xi) கொடிக்கவி :

நான்கு வெண்பாக்களாலானது, பஞ்சாட்சரம் முதலிய சிவமந்திரங்களுக்கான விளக்கம் இதிலே உள்ளது.

(xii) நெஞ்சுவிடுதாது :

உமாபதி சிவாசாரியர் தம் குருவாகிய மறைஞான சம்பந்தரிடம் மாலையை வாங்கி வரும்படி தமது நெஞ்சைத் தூதுவிடுவதுபோல இந்நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. 129 கண்ணிகள் இதன்கண் உண்டு. ஆன்மாவின் செயற்பாடு பற்றிய விளக்கத்தினை இந்நூலிற் காணலாம்.

(xiii) உண்மைநெறி விளக்கம் :

ஆறு திருவிருத்தங்களால் முத்தியை அடைதற்கான பத்து வழிகளை இந்நூல் எடுத்து விளக்கும். அந்தப் பத்து வழிகளும் வருமாறு: தத்துவ ரூபம், தத்துவ தரிசனம், தத்துவ சக்தி, ஆன்ம வடிவம், ஆன்மதரிசனம், ஆன்மசக்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம்.

(xiv) சங்கற்ப நிராகரணம் :

இந்நூல் சங்கற்பம், நிராகரணம் என்னும் இரு பகுதிகள் கொண்டது. சங்கற்பம் என்ற பகுதியிலே சிவப்பிரகாசத்தைக் கற்பதால் ஞானம் பெறலாம் என்று உண்மை விளக்கப்படுகிறது. நிராகரணப் பகுதியிலே மாயாவாதம், ஐக்கியவாதம், ஈகவரவிவகார வாதம், நிமித்தகாரண பரிணாமவாதம், சைவ வாதம் முதலாகிய சமயங்களின் இயல்புகளை எடுத்துரைத்து அவை முத்திக்கு உகந்தவையல்ல என்று மறுக்கப்படுகின்றன.

(ஈ) சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களிலே கூறப்படுவன

- (i) முப்பொருள்களின் இயல்புகள்
- (ii) நான்கு பாதங்களின் தன்மைகள்
- (ii) ஸ்ரீபஞ்சாட்சர மகிமை
- (iv) சீவன் முத்தர்களின் இயல்புகள்
- (v) திருவருளின் தன்மைகள்
- (vi) ஆலய வழிபாடு, சிவசின்னங்களின் மகிமைகள்
- (vii) அடியார் சிறப்புக்கள்
- (viii) பிற சமயங்களின் கூற்றுக்களை மறுத்தலும் சைவசித்தாந்த நெறியை நிலைநாட்டலும்
- (ix) குருவின் மகிமை
- (x) வீடுபேற்றின் இன்றியமையாமை

(ஈ) சந்தானகுரவர் வரலாறு

(i) மெய்கண்டார்

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருப்பெண்ணாகடத்திலே அச்சுத களப்பாளர், மங்களாம்பிகை தம்பதி செய்த பெருந்தவப் பயனாகத் திரு வெண்காட்டசரின் அருளாலே அவதரித்தவர் சுவேதவனப் பெருமாள். திருக்கைலாய ஞான பரம்பரையைச் சேர்ந்த பரஞ்சோதி முனிவர் பொதியமலை நோக்கி விண்வழியே வந்தவர் திருப்பெண்ணாகடத்திலே இருவயதுச் சிறுவராய் இருந்த சுவேதவனப் பெருமானைக் கண்ணுற்றார். அவரின் திருமுகப் பொலிவிலே ஈடுபட்ட முனிவர் அவருக்கு உபதேசம் செய்தருளித் தமது குருவின் திருநாமமாகிய சத்தியஞானதரிசினிகள் என்பதைத் தமிழாக்கி மெய்கண்டார் என்ற திருப்பெயரை அவருக்குச் சூட்டினார். அன்றிலிருந்து தம்மை நாடிவந்த மாணவர்க்கு மெய்கண்டார் உபதேசமருளிப் பக்குவராக்கினார். இவ்வாறு இவருக்கு மாணவரானோர் தொகை நாற்பத்தொன்பது. இவர்களுள் இவரின் தந்தையின் குருவும் சகலாகம பண்டிதருமான அருணந்திசிவாசாரியர் தலையாயவராவர்.

மெய்கண்டார் அருளிய சிவஞானபோதம் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களுள் தலையாயது. மெய்கண்டாரின் சீடபரம்பரையினர் இயற்றிய சாத்திர நூல்கள் யாவும் மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் என்ற பெயராலேயே வழங்குவதிலிருந்தும் இப்பெருந்தகையாரின் சிறப்பு நன்கு புலனாகின்றது. மெய்கண்டதேவரின் சூருபுசைத்தினம் ஐப்பசிச் சுவாதி.

(ii) அருணந்தி சிவாசாரியர்

மெய்கண்டாரின் பிரதம சீடரான அருணந்தி சிவாசாரியர் சிவாகமங்கள் யாவும் கற்றுத் துறைபோன பேரறிஞர். இதனால் இவருக்குச் சகலாகம பண்டிதர் என்ற பட்டப்பெயரும் உண்டாயிற்று. இவர் தாம் செல்லும் இடங்களுக்கெல்லாம் சிவாகம நூல்களை வண்டியி லேற்றிச் சென்று மாணக்கருக்கு உபதேசித்தார் என்பர். இவரின் ஆலோசனைக்கிணங்கவே இவரின் சீடரான அச்சுதகளப்பாளர் திரு வெண்காட்டசரை முக்குளநீரில் மூழ்கி வழிபட்டு மெய்கண்டாரைப் புதல்வராகப் பெறும் பேறு பெற்றனர். இவரின் பிள்ளைத் திருநாமம் சதாசிவம் என்பது; திருத்துறையூர் இவரின் திருவவதாரத் தலம்.

கல்வி அறிவொழுக்கங்களால் மேம்பட்டிருந்தும் அகங்காரம் அடங்கிப் பக்குவமடையும் நிலை இவருக்கு ஏற்படவில்லை. ஒருநாள் மெய்கண்டாரிடம் சென்று அவர் சீடர்களுக்கு உபதேசம் செய்வதை

நோக்கி ஏளனமாக “ஆணவம் என்றால் என்ன?” என்று இவர் கேட்டார். மெய்கண்டார் தமது திருக்கரத்தால் இவரையே சுட்டிக் காட்ட அந்தக் கணமே இவரின் ஆணவம் ஒடுங்கிச் சிறுத்தது. மெய்கண்டாரின் அன்புச் சீடராய் அன்றிலிருந்து மாறிவிட்டார். இவரின் குருபூசைத் தினம் புரட்டாதிப் பூரம்.

(iii) மறைஞானசம்பந்தர்

திருமுனைப்பாடி தாட்டிலே மருதாரிலே அவதரித்தவர் மறைஞானசம்பந்தர். இவரின் பின்னேத் திருநாமம் பரமசிவானந்தம் என்பதாகும். திருத்தாங்கானை மாடத்திலே அருணந்திசிவாசாரியரைத் தரிசித்து அவருக்கு நன்மாணக்கரான இவர் சாத்திரநூல்கள் எவையும் இயற்றியதாகத் தெரியவில்லை. எனினும் சைவசித்தாந்தப் பேரறிஞராய் விளங்கி உமாபதி சிவாசாரியருக்குக் குருவுமாகிச் சந்தான குரவர் வரிசையிலும் இவர் இடம்பெற்றுள்ளமையே இவரின் சிறப்பிற்குத் தக்க சான்றாகும். இவர் முத்தியடைந்த தினம் ஆவணி உத்தரம்.

(iv) உமாபதி சிவாசாரியர்

உமாபதி சிவாசாரியர் தில்லைவாழ் அந்தணர் குடியிலே அவதரித்தார். கொற்றங்குடி என்ற ஊரில் வசித்தமையால் இவரைக் கொற்றங்குடி முதலியார் எனவும் அழைத்தனர். ஒருநாள் இவர் வீதிவழியாகப் பல்லக்குப் பரிவாரங்களோடு பகல் வேளையிலே சென்ற பொழுது வீட்டுத் திண்ணையொன்றிலே இருந்த மறைஞானசம்பந்தர் இவரைப் பார்த்துப் “பட்டகட்டையிலே பகற் குருடு போகிறது பாருங்கள்” என்றார். அந்த வார்த்தை உமாபதி சிவாசாரியரின் ஆணவத்தை அழிக்க அவர் பல்லக்கிலிருந்து இறங்கி வந்து மறைஞானசம்பந்தரின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி அவரின் மாணக்கரு மாளார்.

உமாபதி சிவாசாரியார் செய்தருளிய அற்புதங்கள்

(i) இறைவன் அனுப்பியருளிய திருமுகத்தை ஏற்றுப் பெற்றான் சாம்பான் என்ற அடியவனுக்கு முத்திப்பேற்றினை வழங்கினார். அவன் மனைவியும் அரசனும் மற்றையோரும் பார்த்து வியந்து நிற்க அருகிலிருந்த கள்ளிச் செடிக்கும் முத்தியருளினார்.

(ii) சிதம்பரத்தில் ஏறுதிருந்த கொடியைக் கொடிக்கவி பாடி ஏறுமாறு செய்தார்.

இவர் செய்தருளிய எட்டுச் சாத்திர நூல்களும் சித்தாந்த அட்டகங்கள் என வழங்கும்.

உமாபதி சிவாசாரியரின் குருபூசைத் தினம் சித்திரை அத்தம்.

வினாக்கள்

1. சைவசித்தாந்த சாத்திரம் என்பதன் பொருள் யாது?
2. அகச்சந்தான குரவர் யாவர்?
3. புறச்சந்தான குரவர் யாவர்?
4. 'திருக்கைலாய ஞான பரம்பரை' எனச் சந்தான குரவர்களை அழைப்பதேன்?
5. மெய்கண்ட தேவரின் சூரு யாவர்?
6. சித்தாந்த அட்டகம் என எவர் இயற்றியருளிய நூல்கள் குறிக்கப்படும்? அவற்றின் பெயர்களைத் தருக.
7. சிவஞான போதத்தின் வழிநூல் எது? சார்புநூல் எது?
8. சிவஞானபோதத்தில் எத்தனை சூத்திரங்கள் உள்ளன? அவை எத்தனை இயல்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன? அவற்றின் பெயர் தருக.
9. திருக்களிற்றுப்படியார் என்ற பெயர் எவ்வாறமைந்தது?
10. சிவஞான போதத்திற்குக் காலத்தால் முந்திய இரு மெய்கண்ட சாத்திர நூல்களும் எவை? அவற்றை யாத்தருளியோர் யாவர்?
11. மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் தொகையால் மிகக் குறைவான பாடல்களைக் கொண்ட நூல் எது? அதனை இயற்றியருளியோர் யாவர்?
12. இருபா இருபஃது நூலுக்கும், வினாவெண்பா நூலுக்கும் எவ்வகையிலே ஒற்றுமை உண்டு?
13. சங்கற்பம் என்றால் என்ன? நிராகரணம் என்றால் என்ன?
14. நெஞ்சுவிடுதூது என்ற நூல் என்ன முறையிலே ஆக்கப்பட்டது?
15. சிவஞான சித்தியாரிலே காணப்படும் இருபெரும் பிரிவுகள் எவை? அவை எவ்வெவற்றை விளக்குவனவாயுள்ளன?
16. மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பற்றிச் சிறுகட்டுரை வரைக.
17. மெய்கண்ட சாத்திரங்களிலே விளக்கப்படும் பத்து விடயங்கள் எவை எனக் குறிக்குக.

8. சமய தத்துவம்

முகவுரை

சைவ சித்தாந்தம் சைவத்தின் முடிந்த முடிவை விளக்குவது. தத்துவம் என்பது உண்மை எனப் பொருள்படும். எனவே, சைவ சித்தாந்த தத்துவமாவது சிவசம்பந்தமான சைவத்தின் முடிந்த உண்மைகளை ஆராய்ந்து நிறுவுதல் எனலாம்.

(அ) அடிப்படை உண்மைகள்

சைவசித்தாந்தம் காட்சி, கருதல், உரை என்ற மூவகை அளவைகள் கொண்டு முப்பொருள்கள் அநாதியானவை என நிறுவும், பதி, பசு, பாசம் என்பனவே அம் முப்பொருள்களுமாகும்.

காட்சியாவது ஐம்பொறிகளாலே பொருள்களைக் கண்டுணர்தல். கருதலாவது காட்சிக்குப் புலனாகாத பொருளை அதன் தொடர் புடையதும் உடன் தோன்றுவதுமாகிய வேறு பொருள் கொண்டு ஊகித்து அறிதல். உதாரணமாக, மலையிலே புதைக்கப்பட்டால் அங்கே நெருப்பு உள்ளது என நாம் ஊகித்தறியலாம். உரையாவது மேலோர் நூல்கள் வாயிலாகக் கூறியவற்றை ஆதாரங்களாய்க் கொண்டு உண்மையை அறிதல்.

சைவசித்தாந்தம் முற்றறிவுடைய சிவத்தையும், சிற்றறிவுடைய ஆன்மாவையும், அறிவில்லாப் பொருளாகிய ஆணவத்தையும் உள் பொருள்கள் என நிறுவும் உள்ளபொருள் அழிவதும் இல்லை, இல்லாத பொருள்தோன்றுவதும் இல்லை. எனவே, மேலே கூறிய மூன்று பொருள் களுக்குத் தொடக்கமும் இல்லை, முடிவும் இல்லை. அவை அநாதியானவை என்பது சைவசித்தாந்தத்தின் முடிந்த முடிவாகும்.

|| சிவம் பேரறிவு உடையது. பேரறிவாவது தானே உணர்வதும், அனைத்தும் அறிவதும் ஆகும். ஆன்மா சிற்றறிவு உடையது. சிற்றறிவாவது உணர்ந்த உணர்வதும், சார்ந்ததன் வண்ணமாவதுமாகும். ஆணவமோ அறிவித்தாலும் அறியாத சடப்பொருள். இதன் சேர்க்கையாலே ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாகிச் சிற்றறிவும், சிறுதொழிலுக் கொண்டு அலைகின்றது. பேரறிவுடைய சிவம், தனது பேரருள் காரணமாக ஆன்மாவைத் தன்வயமாக்கத் தொழில் புரிகிறது. ஆன்மா பிறவிகள் தோறும் தன் கன்மங்களை அநுபவித்து அவற்றில் வெறுப்

புண்டாகி இறுதியிலே பேரருளாலே சிவத்தைச் சார்ந்து சிவத்தின் தன்மையை அடைகின்றது. இந்த உன்னத முத்திநிலைக்கு ஆன்மா சிவத்தையே உறுதியாகப்பற்றி அன்பு செய்தல் வேண்டும். ஆக, அநாதியான முப்பொருள்களின் உண்மையை நிறுவுவதோடு, அவற்றி னிடையேயுள்ள தொடர்பையுங் காட்டி ஆன்மா ஈடேற்றத்திற்கு உதவுவதாலே, சைவசித்தாந்தம் ஒரு தத்துவமாக மாத்திரமன்றிச் சமய நெறியாகவும் விளங்குகிறது. இவ்வகையிற் சைவசித்தாந்தத்தைப் போதனை வழி, சாதனை வழி என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். போதனை வழி முப்பொருள் உண்மையைக் கூறும். சாதனை வழி முதற்பொருளை அடைதற்கான நெறிகளை எடுத்துரைக்கும். இந் நெறிகள் பாதங்கள் எனப்படும். சைவசித்தாந்தச் சாதனை வழி நால் வகைப் பாதங்களைக் கொண்டது. அவையாவன : சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பன.

பதிபசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றிற்
பதியினைப் போற்பசு பாசம் அநாதி.

— திருமூலர்

(ஆ) பதி

பதி என்பது தலைவர் என்று பொருள்படும். அனைத்துலகிற்கும், அனைத்துயிர்கட்கும் தலைவரானதால், சிவபெருமான் பதியாயினர். அவர் எமது சிந்தனைக்கும், சொல்லுக்கும் அப்பாலானவர். ஐம்பொறிகளாலே அவரை அறிதல் இயலாது. எமது உள்ளத்துணர்ச்சியாலே அவரைக் கொள்ளுதல் இயலாது. எல்லா நலன்களும் அமைந்த அவருக்கு இணை இல்லை. குணங்களைக் கடந்த குணாதீதர் அவர். இந்நிலையில் அவர் நிலை சொருபநிலையாகும். இதனை நீர்க்குணநிலை எனவும் உரைப்பர்.

‘மாற்ற மனங்கழிய நின்று மறையோனே’

என்பது திருவாசகம்.

இத்தகைய ‘ஆதிசுணம் ஒன்றுமிலா அந்தமிலா’ இறை, உயிர்களின் மீது கொண்ட பெருங்கருணையினாலே, அவை அறிந்து, வணங்கி உய்யத் திருமேனி தாங்கி வருகின்றார். இவ்வாறு திருமேனி கொள்ளும் நிலை தடத்தம் என வழங்கும். இது சகுணநிலை எனவும் படும். தடத்தநிலையிலே அவர் கொள்ளுந் திருமேனிகள் அருவம், உருவம், அருவருவம் என முத்திறப்படும். அருவத்திருமேனிகள் சிவம், சத்தி, நாதம், வீந்து என்ற நான்கும் உருவத் திருமேனிகள் மகேசுரன், மால், அயன், உகூத்திரன் என்ற நான்கும் அரு உருவத் திருமேனி சதாசிவமாகிய ஒன்றுமாக ஒன்பது பேதங்களாகும்.

இறைவருக்கு எண்குணங்களை வகுத்துரைப்பது வழக்கம். அவையாவன : தம்பவயத்தராதல், தூயஉடம்பினராதல், இயற்கை உணர்வினராதல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றறுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை, முற்றுமுணர்தல் என்பன.

இத்தகைய எண்குணத்தினர் உயிர்களின் உய்திக்காகவே திருமேனி கொண்டு ஐந்தொழில் புரிந்தருள்கின்றார். ஐந்தொழில்களாவன : படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகியன. இவற்றை அவர் தம்மிலிருந்து பிரிவே இல்லாத திருவருட்சத்தியின் வாயிலாகவே செய்தருள்கின்றார். இறைவரும் சிற்சத்தியும் சூரியனும், கதிரும் போன்றவர்கள்

படைத்தல் என்பது இல்லாத ஒன்றினைத் தோற்றுவிப்பதன்று. ஆன்மா உள்பொருளாதலின் அதனைத் தோற்றுவிக்க வேண்டுவதில்லை. சிவபெருமான் தமது உடைமைப் பொருளாகிய சுத்தமாயையின் வாயிலாக ஆன்மாக்களுக்கு வேண்டிய உடல்களையும் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமாகிய கரணங்களையும், வாழ்வதற்குரிய உலகங்களையும் இன்பத்துன்பங்களையும் தோற்றுவித்தருள்கின்றனர். இச்செயலுக்குச் சீருஷ்டி என்பதும் ஒரு பெயர்.

காத்தலாவது ஆன்மாக்கள் நல்வினை, தீவினைகள் அநுபவித்துப் பக்குவம் எய்தும்வரை அவற்றிற்குரிய தனு, கரண, புவன், போகங்களை வைத்திருத்தல். இது திதி எனவும் வழங்கும். அழித்தலாவது ஆன்மாக்கள் புதிய பிறப்புக்களை எடுக்காது சற்றே ஓய்வு அளித்தல். இது சங்காரம் எனவும்படும். மறைத்தலாவது, உலகப் பொருள்களின் உண்மையை மறைத்து, மலத்தின் சத்தியை ஊக்குதல். இதனைத் திரோதானம் என்பர். இம்மறைப்பை நடத்தும் இறைவனின் சத்தி திரோதான சத்தி எனப்படும். இதுவே சுத்தமாயை.

அருளலாவது ஆன்மாவைத் தனைகளினின்றும் நீக்கித் தமது திருவடிக் கண்ணே பேரானந்த நித்தியப் பெருவாழ்விலே தனைக்கவைத்தல். இவ்வைந்து தொழில்களும் பஞ்ச கிருத்தியங்கள் எனவும்படும்.

“அல்லறும் ஆன்மாக்களின் தளரா அன்பு இறைவனை எப் பொழுதும் ஆன்மாக்களை இருளிருந்து வெளிக்கொணரும் பணியில் ஈடுபடச் செய்கிறது. அவர் ஆன்மாக்களை இன்பத்திலும், பேரொளியிலும் நிலவும்படி செய்கிறார். பிறப்பென்னும் பெரும் பிணிக்கு அலரே மருந்து. எல்லாவற்றையும் இன்புறச் செய்பவர் அவரே. புறவாழி நீந்த அறவாழி அந்தணன்தான் சேரவேண்டும். இறைவன் அடி சேராதவர் பிறவிப்பெருங்கடலை நீந்தார்.”

— பேராசிரியர் ர. ராமானுஜாச்சாரி

(i) கடவுள் உளர் என்ற கோட்பாட்டினைச் சைவசித்தாந்தம் நிறுவும் வகையிற் சில :

- (1) அவன், அவள், அது என்று மூன்று வகையாகச் சுட்டிக் காட்டப்பெறும் பொருள்களின் தோற்றத்திலும் வாழ்விலும் ஒடுக்கத்திலும் ஓர் ஒழுங்கு உண்டு. இவ்வொழுங்கினை ஏற்படுத்தி நடத்தக் கர்த்தா ஒருவர் வேண்டும். அக்கருத்தாவே இறைவன்.
- (2) மட்பாண்டம் ஒன்றைக் காணும்பொழுது அதனைச் செய்த குயவன் ஒருவன் உளன் என்பதை ஊகித்தறிகின்றோம். அதுபோன்றே கண்ணைக் காணப்படும் உலகிற்கும் செய்பவர் ஒருவர் உளர். அவரே கடவுள்.
- (3) உலகம் அனைத்தையும் தம் இச்சையின்படி படைத்துக் காத்து அழிக்கின்ற ஒருவர், தாம் அவ்வாறு படைக்கப்படவோ, காக்கப்படவோ, அழிக்கப்படவோ இயலாதவராவார். அந்த ஒருவரே கடவுள். கடவுள் உண்டு என்று சொல்பவர் மட்டுமன்றி 'இல்லை' என்பவருங்கூட, இத்தகைய தன்மை உடைய ஒருவர்' என்று கற்பனை செய்து 'அவர் இல்லை' என்றே முடிவு செய்கின்றார். அவர் இல்லை என்பதிலேயே உண்டு என்ற உண்மையும் உளதாகின்றது.

(ii) கடவுளின் வியாபகத்தையும், வியாப்பியத்தையும் நிறுவுதல்

- (1) கடவுள் எல்லா உயிர்களிலும் உலகிலும் வியாபித்து நிற்பதாலேயே உலகும் உயிர்களும் இயங்குகின்றன. அவர் ஓரிடத்தில் இருந்து அருளாட்சி நடத்துகின்றார் என்றால் அவருக்கு உடலும் அது தங்குவதற்கு இடமும் உள்ளன என்று ஆகும். அஃது அவரின் கடந்த தன்மையைச் சிறுமை செய்வதாகிவிடும்.
- (2) கடவுள் ஓரிடத்திலே இருந்து ஞானிகளைப்போல எல்லா வற்றையும் காண்கிறார், ஊக்குகின்றார், செயற்படுத்துகின்றார் என்றால் அத்தன்மை ஞானிகளுக்கும் உண்டு. அவர்கள் இத்தன்மையைச் செபம், தவம், தியானங்கள் என்ற ஏதுக்களாலே பெற்றனர். அவ்வசரூயின், இறைவரும் இவ்வேதுக்களால் அந்நிலை அடைந்தவராதல் வேண்டும். இது கடவுளுக்கு மனித இயல்பை ஏற்றுவதாய் முடியும்;

(3) எனவே, இறைவர் மிகச்சிறிய பொருளிலும் சிறியவராகவும், மிகப்பெரிய பொருளிலும் பெரியவராகவும் எல்லாவற்றிலும் நிறைந்தும் கடந்தும் நிற்பவராவார்.

“விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்”
என்பது திருவாசகம்.

(இ) பசு

பசு என்பது கட்டுண்டது எனப் பொருள்படும். அநாதிகாலந் தொட்டுப் பாசத்தினாலே பிணிக்கப்பட்டுத் தன்னறிவும், தன்னிச்சையும் இல்லாததாய் இது விளங்குகின்றது. இதுவே ஆன்மா. ஆன்மாவிற்கு மூன்று நிலைகள் உள்ளன. இவை அவத்தைகள் என்ற சொல்லாலும் அழைக்கப்படும். முதலாவது அவத்தை கேவலாவத்தையாகும். இந்நிலையிலே ஆன்மா ஆணவத்தாலே முற்றாக மறைக்கப்பட்டுச் செயலற்றுக் கிடக்கின்றது. இந்நிலையில் இது அசத்தாகும். (அசத்து—அறிவு அற்றது)

இரண்டாவதாக, சகலாவத்தை என்பது. கருணை வள்ளலாகிய இறைவன் ஆன்மாமீது கொண்ட பேரிருக்கத்தால், அது ஆணவ மலத்தின் வலியைக் கெடுத்தற்குக் கருவிகளான தனு, கரண, புவன போகங்களை அளிக்க, ஆன்மா இயங்கத் தொடங்கும் நிலை. இந்நிலையிலே ஆன்மா அசத்துமன்று; சத்துமன்று. (சத்து—இயல்பாகவே அறிவுடைய பொருள்) சதசத்தாகும். (சதசத்து அறிவிக்க அறிவது, சார்ந்ததன் வண்ணமாவது) இதனைப் பெத்தநிலை எனவுஞ் சொல்வர்

ஆன்மா தெய்விகப் பேரருளிலே மூழ்கிப்போய் நிற்கையில் அது சத்தாகிவிடுகின்றது. இனி அதற்குப் பிறப்போ, வினைகளோ இல்லை. அது பேராநந்தத்தினை அநுபவிக்கத் தொடங்குகின்றது. இதுவே மூன்றாவது அவத்தையாகிய சுத்தநிலை.

ஆன்மாக்கள் எண்ணுக்கணக்கற்றவை. ஆணவத்தினாலே சிறுமையடைந்து அணுத்தன்மை பெற்ற இவை தத்தம் தகுதிக் கேற்ப முத்திறப்படும். அவை விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் ஆகும். விஞ்ஞானகலர் தம்மை மயக்குவதாகிய மாயையாலோ, அதனாலே தன்னிச்சைச் செயலின்றி நிகழும் கன்மங்களாலோ பந்திக்கப்படாதவர். பிரளயாகலர் மாயையினின்று நீங்கினாலும் கன்மத்தனையினாலே பிணிக்கப்பட்டிருப்போர். சகலர் கலையினின்றும் நீங்காதவராதலாலே அவர்கள் ஆணவம் தம்மைப் பீடித்துள்ளது என்ற உண்மையையும்

உணராது மும்மலங்களாலும் பிணிக்கப்பட்டுப் பிறவியிலே அழுந்திக் கொண்டிருப்பர்.

ஆன்மா உண்டு என்பதைச் சைவசித்தாந்தம் நிரூபிக்கும் வகை:

- (1) மாயை முதலிய தத்துவங்களாலே ஆக்கப்பட்டுள்ளதாகிய உடம்பிலே ஆன்மா உண்டு. அதனை 'இல்லை' என்று சொல்வதனாலேயே அவ்வாறு சட்டப்பட்டது ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். அதுவே ஆன்மா.
- (2) எனது உடல், எனது கை என்று பிரித்துப் பேசுவதால் உடலினும் வேறுகிய ஒன்று உண்டு என்பது புலனாகின்றது. அந்த ஒன்றே ஆன்மா.
- (3) சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற ஐந்தையும் உணர்ந்து கொள்வதாகிய சூக்குமப் பொருள் ஒன்று உண்டு. அதுவே ஆன்மா.
- (4) சாக்கிரம், சொப்பனம், சுளுத்தி, தூரியம், தூரியாதீதம் ஆகிய ஐந்து அவத்தைகளின் ஒழுங்கு முறையினை அறிவதால் ஆன்மா உண்டு.
- (5) அறிவிக்க அறிவதாலும் ஆன்மா என்ற ஒரு பொருள் உள்ளது.

(ஈ) பாசம்

அநாதியாகவே நெல்லில் உமிபோலவும், செம்பிற் களிம்புபோலவும் ஆன்மாவைப் பற்றிக்கொண்டு அதன் சிவசொருபமாகுந் தன்மையைப் பாசம் மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பாசம் மூலகைப்படும். அம்மூலகையும் ஆணவம், கன்மம், மாயை என அழைக்கப்படும். இவற்றை மும்மலங்கள் என்பதும் வழக்கு.

ஆணவம்

ஆன்மாவை அணு வாக்குவது ஆணவம். இது மூலமலம் எனவும் வழங்கும். இறுதிவரை ஆன்மாவைப் பற்றி நின்று வருத்துவது இதுவேயாம். இது அநாதியாதலின் அழிதலும் இல்லை. ஆன்மா பல பிறவிகள் எடுத்துக் கன்மங்களைச் செய்து செய்து இதன் வலியைக் கெடுக்கும். அவ்வேளையில் ஆன்மாவிற்கு நல்வினையும், தீவினையும் பிறவிக்குக் காரணமாதலால் அவற்றைச் சமநிலையிலே காணும் பரிபக்குவம் உண்டாகும். இதனை இருவினையொப்பு என்பர். இருவினை ஒப்புத்

தோன்றவே ஆன்மா தன்னை மலம் பீடித்துள்ளது என்ற உணர்வினைப் பெறும். மலமுனைப்பைக் கெடுக்க முனைகையில் இறைவனின் திருவருட் சத்தியானது ஆன்மாவிலே பதியத் தொடங்கும். இது சத்திநிபாதமாகும். (சத்தி+நிபாதம்—திருவருட்சத்தி பதிதல்) ஆன்மாவாகிய யாத்திரிகள், திருவருட்டுணைகொண்டு சிவத்தை நாடிச் செல்வதாகிய யாத்திரை அப்பொழுதுதான் தொடங்குகின்றது. அந்நிலை ஏற்படும்வரை ஆணவமானது யான், எனது என்ற அகங்கார மமகாரங்களிலே ஆன்மாவை அழுத்திக்கொண்டிருக்கும்.

ஆணவம் அநாதி என்பதைச் சைவசித்தாந்தம் நிறுவும் வகை

(1) ஆணவம் தொடக்கம் உடையது என்றால் அது தோன்றுவதற்கு ஒரு காரணம் உளதாக வேண்டும். அக்காரணம் யாது? "ஒருபொருள் இருந்தபடி இருப்பதற்குக் காரணம் வேண்டுவதில்லை. உதாரணம் (1) பலகையின் மேலிருக்கும் புத்தகம் இருந்தபடியே இருப்பதற்குப் புதிதாகக் காரணம் சொல்லவேண்டியதில்லை. எந்தெந்தத் தத்துவங்கள் அதை அந்த இடத்தில் முன் நிறுத்தினவோ, அவைகளே அதைப் பின்னும் நிறுத்தத் தக்கவை. அந்தப் புத்தகம் அதிலில்லையாயின் அந்த மாறுதலைச் செய்தற்கு ஒரு புதுக்காரணம் வேண்டும். அந்த இடத்தில் அதை நிறுத்தின தத்துவங்கள் குறைந்தாயினும் கூடியாயினும் இருத்தல் வேண்டும். அந்தப் பலகையைச் சரித்தலாகிய ஒரு தத்துவம் கூடுதலால் அந்தப் புத்தகம் விழக்கூடும். அல்லது அந்தப் பலகையைத் தாங்கி நிற்கும் கால்கள் இரண்டு விலகுவதால் அந்தப் புத்தகம் விழக்கூடும். (2) முன்பு பனிக்கட்டியாயிருந்த பொருள் பின்னுங் கட்டியாயிருக்கக் காரணம் தேடவேண்டியதில்லை. பின்பு அது நீரானால் அதற்குக்காரணம் வேண்டும். இப்படியே ஒரு பொருளினது நிலைமை மாறும்போது அந்த மாறுதற்குக் காரணம் வேண்டுமாதலால் ஆணவம் முன் வேறிடத்தில் நின்று பின் ஆன்மாவைச் சேர்ந்ததாயின், அந்த ஆணவத்தின் நிலையை மாற்றி ஆன்மாவோடு சேர்க்க ஒரு காரணம் இருத்தல் வேண்டும். அப்படி அதை ஆன்மாவோடு சேர்க்குத்தக்க பொருள் ஒன்றும் இல்லை; ஏனெனில் ஆன்மாவும், ஆணவமும்ல்லாமல் நிற்கும் பொருளாகிய கடவுள் பேரருள் உடைய வராதலால், ஆன்மாவுக்குத் துன்பத்தை வருவிக்கும் மலத்தை அதனோடு சேர்க்கமாட்டார். ஆன்மாவும் அறிவுடையதாதலால் தனக்குத் தீமையான ஒரு பொருளைத் தேடிப் பிடியாது. ஆணவம் சித்துப் பொருளன்றாதலால் தானாக ஆன்மாவைச் சேரமாட்டாது."

— சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம்

ஆணவத்தை ஆன்மாவோடு சேர்க்கத்தக்க காரணம் இல்லை. எனவே, ஆணவம் ஆன்மாவை இடையிட்டுச் சேர்ந்ததன்று.

ஆகவே, ஆணவம் ஆன்மாவோடு அநாதி காலந்தொட்டு உள்ளது.

(2) ஆணவம் இடையிலே ஆன்மாலைத் தானாகவந்து சேர்ந்ததும் அன்று. அவ்வாறு அது இடையிலே சேர்ந்ததாயின், ஆன்மா முத்தி நிலையிருக்கும்போதும் இடையில் வந்து சேரலாமன்றோ?

அவ்வாறு சேர்வதில்லை. ஆகவே, ஆணவம் அநாதியானது. ஆன்மாலை அநாதியாகவே பற்றியுள்ளது.

கன்மம்

பிராரத்துவம், ஆகாமியம், சஞ்சிதம் என ஆன்மாக்கள் செய்கின்ற கன்மங்கள் மூலகைப்படும். பிராரத்துவம், என்பதை ஊழ் எனவும் கூறலாம். இது முந்திய பிறவியிற் செய்த கன்மங்கள் இப்பிறவியிலே வந்து பயன் தருவது. ஆகாமியமானது நல்வினை, தீவினைகளை ஆன்மா வெளிப்படச் செய்யும்போது ஏற்படும் பயனாகும் சஞ்சிதம் இந்நல்வினை தீவினைக்கு ஏற்ற இன்பத்துன்பங்களாய் வந்து தோன்றும் ஒன்று.

கன்மம் உள்ளது என்பதை மறுத்தல் இயலாது. ஏனெனில், ஒரு காரியம் நிகழ்வதற்குக் காரணம் அவசியமாகும். ஆன்மாக்கள் இன்பத் துன்பங்களாகிய காரியங்களை அநுபணிப்பதற்குக் கன்மமே காரணமாகின்றது.

பிறசமயங்கள் தீவினைகளைத் தவிர்க்குமாறும், நல்வினைகளைச் செய்யுமாறும் லீதிக்கின்றன. நல்வினை மோட்சத்தைத் தரும் என்பது அவைகளின் முடிந்த முடிவு. சைவசித்தாந்தமோ 'நல்வினையும் மூல மலமாகிய ஆணவத்தின் முனைப்பைக் கெடுப்பதில்லை. ஆணவ முனைப்புக் கெடாதவரை பிறப்பு நீங்காது. பிறப்பு நீங்காதவரை முத்தி சித்தியாது' என்று கூறி நல்வினையையும், தீவினையையும் சமமாகக் கொள்ளும் நிலையே உயர்ந்த நிலை என்றும், அந்த நிலையிலேயே ஆணவம் நலிவடையத் திருவருட்பதிவு ஏற்படுகின்றது என்றுங் கூறுகின்றது. எல்லாவகையாலும் இறைவனும், அவனது திருவருளுமே முத்தியை அடைவதற்கான முதலும், வழியும் எனச் சைவசித்தாந்தம் அறுதியிட்டு உரைப்பது கருதத்தக்கது.

நல்வினைகளை இக்காரணத்தினாலேயே பசுநல்வினை, பநிநல்வினை என இரண்டாக வகுக்கின்றனர். பசுநல்வினையாவது, சக ஆன்மாக்கள்

களுக்குச் செய்யப்பெறும் புண்ணியங்களாகும். இவை தொடக்கமே யன்றி முடிவல்ல. முடிவான ஒரே முத்திவழி பதிநல்வினை ஒன்றுதான். பதிநல்வினையாவது இறைவனையும், அடியார்களையும் குருவையும் மனமொழி மெய்களாலே வழிபடுதலும் அவ்வழிபாட்டிற்கு அனுசரணையானவற்றைச் செய்தலுமாகும்.

மாயை

மா = ஓடுங்குதல், யா = வருதல்

உலகம் தோன்றுதற்கும், பின் ஓடுங்குதற்கும் இடமாய் உள்ளதே மாயையாகும். இது தன் தோற்றத்திற்கு வேறென்றைக் காரணமாகக் கொண்டதன்று. வேதாந்தத்திலே கூறப்படும் மாயையின் தன்மை வேறு. சைவசித்தாந்தம் மாயைபற்றிக் கொள்ளும் கருத்து வேறு. வேதாந்தம் மாயையை நித்தியம் என்றுஞ் சொல்லாது, அநித்தியம் என்றுங் குறிக்காது. சகல அறியாமைகளுக்கும் அடிப்படைக் காரணம் மாயையின் தோற்றமே எனக்கருதுவோர், அதன் இயல்புபற்றிச் சரியான விளக்கம் தராது அதனை 'அநிர்வசனம்' என்று உரைப்பது வியப்பிற்குரியது. (அநிர் வசனம் — உரைகடந்தது)

ஆனால், சைவசித்தாந்தமோ அது உண்மையானது, வெளித் தோற்றும் தன்மை உடையது என்று மாயையை அறுதியிட்டுக் கூறும். ஆன்மாவிற்கு இயல்பாக உள்ள அறிதலும் உணர்தலுமாகிய தன்மைகளை அது பயன்படுத்த மாயையே உறுதுணையாகின்றது. அதற்கான தனு, கரண, புவன போகங்களை அளிப்பதும் மாயையே.

மாயையே உடலுமாகும் மாயையே கரணமாகும்
மாயையே புவனமாகும் மாயையே போகமாகும்
மாயையே பொறிகளாகும் மாயையே புலன்களாகும்
மாயையே யண்டபிண்டம் யாவையும் மாயையாமே.

— அருணந்தி சிவாசாரியார்

இவ்வாறு இறைவனின் விதிப்படி தொழிற்படுவதாகிய, நிலையான இம்மாயை சுத்தமாயை எனவும் சூடிஸ் எனவும் திரோதாயி எனவும் குண்டலி எனவும் பல பெயர்களால் வழங்கும்.

சுத்தமாயை, ஆணவத்தின் ஆதிக்கத்தினின்றும் ஆன்மாவை ஓரளவு விடுவித்து ஆன்மா கண்மங்களைச் செய்ய வழிகோலுகின்ற தாயினும் இதனையும் ஆன்மா முற்றாகச் சார்ந்திருத்தலாகாது. ஏனெனில், இதுவும் ஆன்மாவை உலக பந்தங்களில் அழுத்துவதேயாகும்.

சுத்தமாயையைத் தவிர அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை என்ற பிரிவுகளும் உள. சுத்த மாயையே மாயையின் தொடக்கநிலை. அது மலத்துடனும். கன்மத்துடனும் சேர்ந்து செயற்படும் பொழுதுதான் அசுத்தமடைந்து அசுத்தமாயையாகின்றது. இவ்வசுத்த மாயையே குறையறிவு பெறும்போது சுகத்தையும் துக்கத்தையும் தருகின்றது. அதனின்றும் வருவதே அசுத்தப் பிரபஞ்சம். இப் பிரபஞ்சத்திற்கு முகநகாரணமாயுள்ளது பிரகிருதி மாயையாகும்.

அசுத்தமாயைக்கு மோகினி என்பதும் ஒரு பெயர். அதற்கு உருவம் இல்லை. அது மந்தமானது. அறிவற்றது. அதுவே தன்னிடமிருந்து பலவேறுபட்ட தன்மைகள் தோன்ற, உடம்புகளையும் கருவிகளையும் உலகங்களையும் பொருள்களையும் தோற்றுவிக்கின்றது. அது ஆன்மாக்களை மயக்கத்தில் ஆழ்த்துகின்றது. எனினும் ஆன்மாவின் பெத்தநிலையில் இதனுடைய உதவியும் தேவைதான். சாணம், உவர்மண், தேற்றாங்கொட்டை முதலிய பொருள்கள் அழுக்கினைப் போக்குவதுபோல, அசுத்த மாயையானது ஆன்மாவுடன் சேர்ந்திருந்து அதன் அழுக்குகள் போக உதவுகின்றது.

(உ) ஆன்மாவின் மலநீக்கத் துணைகள்

இவ்வாறு சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை, ஆணவம், கன்மம் ஆகியவைகளின் இணைப்பாலே பிறவியிலேகிடந்து அழுந்தும் ஆன்மாவிற்கு இறைவன் தமது பேரருளை வழிகாட்டியாக ஈந்தருள்கின்றார். அந்த அருளானது ஆன்மாக்களின் பக்குவநிலையிலே குருவாக வந்து அருள்பாலிக்கின்றது. குரு, விங்கம், சங்கமமாகிய மூலகை வழிபாடுகளும் சரியை, கிரியை, யோகம். ஞானமாகிய நால்வகைப் பாதங்களும் ஆன்மாவினாலே கடைப்பிடிக்கப்படும் பொழுது முத்திக்கு அது தகுதியடைகின்றது. முத்தியாவது பிறவியற்ற பேரா னந்தநிலை. இறைவனோடு பாலில் நீர்போலக் கலந்து நிற்கும் இந்த உன்னத நிலையை அடைவதே ஆன்மா ஒவ்வொன்றினதும் குறிக் கோளாகும்.

வினாக்கள்

1. சைவசித்தாந்தம் என்ற சொற்றொடரின் பொருள் யாது?
2. அநாதியான முப்பொருள்களும் எவை?
3. குணாதீதர் என இறைவனை அழைப்பதென்?

4. மூவகைத் திருமேனிகளும் எவை ?
5. இறைவனின் எண்குணங்களும் யாவை ?
6. இறைவனின் கருணையைப் பேரருள் என்று குறிப்பதேன் ?
7. சிவபெருமான் ஐந்தொழில்களையும் நடத்தியருளுவதன் நோக்கம் யாது ?
8. பசு என்ற சொல்லின் பொருள் யாது ?
9. கேவலாவத்தை, சகலாவத்தை, சுத்தாவத்தை என்பவற்றின் பொருள் தருக.
10. பாசம் பசுவை மறைத்திருக்கும் வகைக்குக் கூறப்படும் இரண்டு உவமைகள் கூறுக.
11. ஆணவத்திற்கு அப்பெயர் எவ்வாறு வந்தது ?
12. இருவினை ஒப்பு என்பது யாது ?
13. மலபரிபாகமாவது யாது ?
14. மூவகைக் கன்மங்களும் எவை ?
15. ஆன்மாவின் மலநீக்கத் துணைகள் யாவை ?
16. பதியின் இயல்புகளை விளக்குக.
17. பசுவின் தன்மைகளையும் அது இறைவனை அடைவதற்கு எது உதவியாகின்றது என்பதையும் விரிக்குக.
18. ஆணவம் அநாதி என்பதை எவ்வாறு நிரூபிக்கலாம் ?
19. மாயைபற்றி விளக்குக.
20. கடவுள் உளர் என்பதைச் சைவசித்தாந்தம் எவ்வாறு நிறுவுகின்றது ? விளக்குக.

2. வாழ்க்கையிற் சைவநெறி

1. சைவநாற்பாதங்கள், தீட்சை, குருலிங்கசங்கமம், விசேட நாட்கள்.
2. பண்டிகைகள் : புத்தாண்டு, தீபாவளி, தைப்பொங்கல்
3. திருவிழாக்கள் : நவராத்திரி, திருவாதிரை

விரதங்கள் : சிவராத்திரி, பிரதோஷம், விநாயக சதுர்த்தி, கந்தசட்டி.

வாழ்க்கையிற் சைவநெறி I

முகவுரை

சைவர்களாகிய நாம் எமது வாழ்க்கையோடு சமயத்தை இணைத்து வாழ்ந்து வருகின்றோம். ஒவ்வொருவரும் தத்தம் அநுபவத்திற்கும் பக்குவத்திற்கும் ஏற்பச் சமய நெறியைக் கடைப்பிடிக்கச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமாகிய நான்கு பாதங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. சைவராய் வாழ்வதற்குத் தீட்சைகள் பெறல் வேண்டும். குரு, லிங்கம், சங்கமமாகிய மூலகை வழிபாடுகளும் இன்றியமையாதவை. வாரத்தில் மாதத்திற் சில நாள்சன் சைவசமயிகளுக்குரிய விசேட நாள்சன்ளாய்க் கொள்ளப்படுகின்றன. இவற்றை விட ஆண்டு தோறும் வரும் பண்டிகைகள், திருவிழாக்கள், வீரதங்கள் ஆகியனவும் எம்மைத் தூய்மை செய்து வாழ்வதற்கு உபகாரமாகின்றன. எனவே இவைபற்றிச் சுருக்கமாகவேனும் அறிவது இன்றியமையாதது.

(அ) சைவ நாற்பாதங்கள்

(i) சரியை

சரியையாவது பெரும்பாலும் புறத்தொழிலாலும் சிறுபான்மை அகத்தொழிலாலும் இறைவனை வழிபடும் முறைமையாகும். அகத்தொழிலாவது மனத்தால் வழிபடல். சந்தியாவந்தனம் செய்தலும் ஆலய வணக்கம் செய்தலும் ஆலயத்தைக் கூட்டுதலும் மெழுகுதலும் தீவர்த்தி பிடித்தலும் இறைவனுக்கு மலர்மாலை தொடுத்து அளித்தலும் திருந்தனவனம் சமைத்தலுமாகிய சிவதொண்டுகள் சரியை என்ற பாதத்துள் அடங்கும். திருநாவுக்கரசநாயனார், அவரின் தமக்கையாரான திலகவதியார், குங்குலியக்கலய நாயனார், முதலான சைவப் பெருமக்கள் சரியை வழிபாடியற்றி எமக்கு வழிகாட்டியுள்ளனர். திருநாவுக்கரசநாயனார் சரியை வழிபாட்டின் இயல்புகளைப் பின்வரும் திருத்தாண்டகத்திலே அழகாகக் திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ளார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நிலபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயில் புகழ்ப்
புலர்வதன்முன் அலகீட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
புமலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்

தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்தும் ஆடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி என்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதி என்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலரு நிலிலே.

திருச்சிற்தம்பலம்

இவ்வாறு செய்யும் தொண்டுகள் சரியையிற் சரியை என வழங்கும்.

சரியையிற் கிரியை : இறைவனின் திருமேனிகளுள் ஒன்றைப் பூசித்தல்.

சரியையில் யோகம் : கடவுளைத் தியானம் செய்தல்.

சரியையில் ஞானம் : இவ்வாறு தியானம் செய்வதால் ஏற்படும் அநுபவ உணர்வு.

சரியை வழிபாட்டினர் சாலோகம் என்ற முத்தியை அடையப் பெறுவர். வேலையாள் வீட்டின் எப்பகுதியிலும் தடையின்றிச் செல்வது போலச் சகல உலகங்களிலும் தடையில்லாது செல்லும் உரிமையே சாலோகம் எனப்படும்.

(ii) கிரியை

சரியை நெறியிலே நின்று பெற்ற ஞானத்தின் பக்குவ நிலையிலே நுண்ணுணர்வோடு புறத்தொழிலாலும் அகத்தொழிலாலும் இறைவனை வழிபடுதல் கிரியை எனப்படும். இதுவும் கிரியையிற் சரியை, கிரியையிற் கிரியை, கிரியையில் யோகம், கிரியையில் ஞானம் என நான்காக வகுக்கப்படும். கிரியைவழி நின்றொழுமுகிய நாயன்மார்களாகத் திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார், சண்டேசுரநாயகர் ஆகியோரைக் கொள்வர்.

கிரியையிற் சரியை : அருவுருவத் திருமேனியாகிய சிவலிங்கத்தை எழுந்தருளுவித்துப் பூசை செய்தற்கான உபகரணங்களை ஆயத்தம் செய்து கொள்ளல்.

கிரியையிற் கிரியை : ஆகமங்களிற் குறித்த முறைப்படி சிவபூசை பண்ணுதல்.

கிரியையில் யோகம் : மாணசமாகச் சிவபூசை பண்ணுதல்.

கிரியையில் ஞானம் : மாணசபூசையின் அநுபவத்தால் ஏற்படும் உணர்வு.

கிரியை வழிபாட்டினர் பெறும் முத்தி சாமீபம் எனப்படும். சரியை வழிபாட்டினர் திரிய உரிமைபெற்ற உலகங்களிலே சென்று மைந்தர்கள் போல அவ்வத் தலைவர்களின் அண்மையிலே (சமீபத்திலே) இருக்கும் உரிமை பெறல் சாமீபமாகும்.

(iii) யோகம்

கிரியை வழிபாட்டின் பயனாக உண்டாகும் நுட்ப அறிவினை அடைந்து அகத்தொழிலாலே இறைவனை வழிபடும் முறைமை யோகம் எனப்படும். இது இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை தியானம், சமாதி என எட்டு வகைப்படும் இவற்றுள் இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம் என்ற நான்கும் யோகத்திற் சரியை எனவும் பிரத்தியாகாரம் தாரணை என்ற இரண்டும் யோகத்திற் கிரியை எனவும் தியானம் யோகத்தில் யோகம் எனவும் சமாதி யோகத்தில் ஞானம் எனவும் கொள்ளப்படும். யோகவழியில் ஒழுகியோராகச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரையும், திருமூலநாயனாரையும் கொள்ளலாம்,

இயமம் : அகிம்சை, சத்தியம், நேர்மை, இரக்கம், பரிவு, ஆன்மசுத்தி, பொறுமை, தைரியம், கடமையில் ஈடுபாடு, உடற்சித்தி.

நியமம் : தவம், மகிழ்ச்சி, இறைசிந்தனை, தானம், ஈசுவரபூசை, ஞானசாத்திரங்கேட்டல், பழிக்கஞ்சுதல், பத்தி, செபம், விரதம்.

ஆசனம் : யோகநிலையில் நின்றற்கான ஆசனத்தை அமைத்துக் கொள்ளல் (அமரும் முறை)

பிராணாயாமம் : மூச்சை அடக்கி ஆளுதல்

பிரத்தியாகாரம் : மனத்தைப் பிறவிடயங்களிலே செல்லவிடாது தடுத்தல்.

தாரணை : மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தல்.

சமாதி : தியானத்திலே நிலைபெறுதல்.

யோகத்தில் நின்று ஒழுகியவர்கள் சாரூபம் என்ற முத்திநிலையை அடைவர். சாரூபமாவது முற்கூறிய உலகங்களிலே மைந்தரிலும் சிறந்த தோழர்களாய்ப் புவன பதிகளோடு ஓத்த உருவமும் பெயரும் தகுதியும் உடையவர்களாய் அளவளாவி இருக்கும் உரிமையைப் பெறல்.

(iv) ஞானம் :

யோகத்தில் ஞானநிலை உண்டாக ஏற்படும் விசேடத்தால் மெய்யுணர்வு விளங்கப்பெற்று இறைவனைச் சச்சிதானந்த சொரூபியாக அறிந்து அறிவுத்தொழிலாலே கடவுளை வழி படல். மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் வழி ஞானவழி என்பர்.

ஞானத்திற் சரியை : ஞானசாத்திரங்களைக் கருவாயிலாகக் கேட்டல்.

ஞானத்திற் கிரியை : அவ்வாறு கேட்டவற்றைச் சிந்தித்தல்.

ஞானத்தில் யோகம் : அவற்றின் உண்மைப் பொருளினை அறிந்து கொள்ளல்.

ஞானத்தில் ஞானம் : நிட்டை கூடியிருத்தல். ஞானபாதத்தில் நின்றோர் சாயுச்சியமாகிய மிக்ருயர்ந்த நிலையினை அடைவர். சாயுச்சியமாவது இறைவனின் திருவருளின் வழிச்சென்று இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் மிக உன்னதமான நிலையாகும். ஞானத்திலும் சிறந்த பக்குவநிலை வேறு இல்லை. அதுவே யாவிலும் உயர்ந்தது. ஆன்மிகமாகிய மரத்தின் மொட்டு, பூ, காய், பழம் ஆகியன முறையே சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்று தாயுமானசுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்துள்ளார்.

‘விரும்பும் சரியைமுதல் மெய்ஞ்ஞானம் நான்கும்
அரும்புமலர் காய்கனிபோல் அன்றோ பராபரமே.’

சரியை முதலான இந்நான்கு பாதங்களும் தமக்குச் சமமாக நான்கு மார்க்கங்களைக் கொண்டுள்ளன. அவை தாசமார்க்கம், புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என்பனவாம். சகமார்க்கம் என்பது தோழமை வழி. சன்மார்க்கமாவது தலைவன் தலைவி பாவனை.

முத்தி நிலை

மேற்கூறிய நாற்பாதங்களும் ஆன்மாவைப் படிப்படியாகப் பக்குவமடையச் செய்து இறுதியிலே பரம்பொருளாகிய சிவத்தோடு இரண்டறக் கலக்கச் செய்யும் நிலையே முத்தியாகும். இதுவே சாயுச்சியம் எனவும் கூறப்படும்.

சிவபெருமான் பெறுவதற்கு அரியவர். இடைவிடாத வழி பாட்டினாலும் சாதனைகளாலும் அவரைப் பெறுதல் இயலும். அவரை அடைந்தபின் ஆன்மாவிற்கு நித்தியானந்தப் பெருவாழ்வைத் தவிர வேறில்லை இந்த ஆனந்த நிலைக்கு முத்தி, வீடு, மோட்சம், அத்துவிதம் என்ற பல பெயர்கள் உள்ளன.

முத்திநிலைபற்றி உலகிலுள்ள சமயங்கள் பலவாறு ஆராய்ந்து பல முடிவுகளைத் தெரிவித்துள்ளன. இந்த ஆராய்ச்சிக்கு இந்திய சமயங்களும் விலக்கல்ல. ஒவ்வொன்றும் ஏதோ ஓர் உயர்ந்த நிலையையே முத்தி என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றன.

முத்திநிலையிலே உயிர் தன்னை முற்றாக இல்லையாக்குகின்றது என்றும் துன்ப இன்பமற்ற ஒரு நிலையினை அடைகின்றது என்றும் கல்போல அசைவின்றி அமர்கின்றது என்றும் பரமான்மாவோடு இரண்டு என்ற தன்மையே இன்றிக் கலந்து விடுகின்றது என்றும் தத்தமக்கு எட்டிய முறையிலே சமயவாதிகள் கற்பனை செய்து கூறியுள்ளனர். இவர்களின் கூற்றுக்களையெல்லாம் மறுத்துரைத்துச் சைவசித்தாந்தம் தன் கோட்பாட்டினை அழகுற நிறுவியுள்ளது.

சிவத்திலே கலந்த சிவன் சிவத்தின் திருவருட் சத்தியிலே ஆழ்ந்து திருவருளே வடிவமாகி விடுகின்றது. அது சிவத்துவத்தினை அடைந்தாலும் சிவமேயாகி விடுவதில்லை. தாள், தலை என்ற இரண்டு சொற்களின் சேர்க்கையாலே தாடலை என்ற ஒரே சொல் அமைந்தாலும் தாள், தலை என்ற இருமையும் முற்றாக இல்லை யாகாமையால் சிவனும் சிவனும் ஒன்றென்று சொல்ல முடியாதவாறும் இரண்டு என்று சொல்லமுடியாதவாறும் உள்ள அத்துவித நிலையை அடைந்து விடுகின்றன. இன்பமே வடிவமான சிவத்தை ஆன்மா கூடுவதால் சிவத்திற்குப் புதிதாய் ஓர் இன்பம் ஏற்படாது. சிவனே பேராணந்தநிலையை எய்துகின்றது. இவ்வாறு ஆன்மாவின் அநாதியான தன்மையும் சிவத்தின் ஏகத்தன்மையும் இருந்தபடியே இருக்கக் கூடியதாக முத்திநிலை சைவசித்தாந்தத்திலே தெளிவாக விளக்கம் பெறுகின்றது.

(ஆ) தீட்சை

தீ—ஞானத்தைக் கொடுப்பது ஷா—பாசத்தைக் கெடுப்பது. ஆக, திஷை என்ற சொல் பாசத்தைக் கெடுத்து ஞானத்தை அருள்வது எனப் பொருள்படுகின்றது. இந்தத் தீட்சையை அளிப்பவர் குரு ஆவர்கு = பாசம், ரு = தீக்குபவர். அதாவது தமது தீட்சை மூலம் பாசத்தைப் போக்குபவரே குரு. ஆன்மாக்களை ஆட்கொண்டருள இவர் அளிக்கும் தீட்சைகள் ஏழுவகைப்படும். அவையாவன நயன தீட்சை, பரிசுதீட்சை, மாணசுதீட்சை, வாசகதீட்சை, சாத்திரதீட்சை, யோகதீட்சை, ஓளத்திரிதீட்சை என்பனவாம்.

(i) நயனதீட்சை

குரு தம்மைச் சிவனாகப் பாவித்து நின்று தலைமுதல் கால்வரை தமது அருட்பார்வையாற் பார்த்து ஆணவத்தைக் கெடுத்தல். (நயனம் - கண்)

(ii) பரிசுதிட்சை

குரு, தமது கரத்தினைச் சிவபெருமானின் திருக்கரமாகப் பாவனை செய்து சீடனின் தலையிலே வைத்து மாயாமலத்தைக் கெடுத்தல் (பரிசம் - தொடுத்தல்)

(iii) மானசதிட்சை

யோகவழி நின்று குரு, சீடனின் உள்ளத்திற் புகுந்து ஆன்ம போதத்தினைப் போக்கிச் சிவபோதத்தினை ஏற்படுத்தல் (மானசம் - மனத் தால்நிகழ்வது)

iv சாத்திர திட்சை

வேதாகம சாத்திரங்களைக் குரு சீடனுக்கு உபதேசித்தருளல்.

(v) வாசக திட்சை

ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தையும் வேறு பதினொரு மந்திரங்களையும் உபதேசித்தருளல்.

(vi) யோக திட்சை

குரு சீடனின் இதயத்துட் பிரவேசித்துச் சீடனைச் சிவத்தோடு சேர்த்தல்.

(vii) ஓளத்திரி திட்சை

ஓமம் வளர்த்து அதன்மூலம் கொடுப்பது. இது கிரியாவதி, ஞானவதி என இருவகைத்து. கிரியாவதியாவது புறத்தே ஓம குண்டம் சமைத்து அளிக்கும் திட்சை. ஞானவதியாவது, மானசமாக ஓமகுண்டம் அமைத்துக் கிரியைகளையும் மானசமாகச் செய்வது.

சமயதிட்சை சரியைவழி நிற்போர்க்கும் விசேட திட்சை கிரியை வழி நிற்போர்க்கும் நிர்வாணதிட்சை ஞானவழி நிற்போர்க்கும் அளிக் கப்படுவன.

சைவ சமயியாயுள்ள ஒவ்வொருவரும் குறைந்த பட்சம் சமய திட்சையாவது கேட்டுச் சமய ஆசாரங்களைக் கடைப்பிடித்தொழுகல் வேண்டும். சைவப்பிள்ளை தனது ஏழாவது வயதிலே சமயதிட்சை பெறக்கூடிய தகுதியை அடைகின்றான். சந்தியாவந்தனம் செய்வ தற்கும் ஆலய வழிபாட்டிற்கும் இல்லங்களில் நடைபெறும் கிரியை களுக்கும் உரிமைபெறச் சமயதிட்சை வழிவகுக்கின்றது. எனினும் இன்று பெரும்பாலான சைவமக்கள் சமயதிட்சை பெறாதவர்களாகவே இருப்பது கவலைக்குரியதாகும். "சமயதிட்சை பெற்றால் மச்ச மாமிசம்

புசித்தலாகாது, இது எமது நிலையில் இயலாத காரியம். எனவே சமயதீட்சை பெறுகிருந்து விடுவோம்” என்று பலர் சமாதானம் கூறித் தப்பிச்செல்லக் காண்கின்றோம். வாழ்வு முடிந்து சவுமாய் நீண்டு கிடக்கையிலே தீட்சை அளிப்பதால் யாது பயன்? எனவே இயன்ற அளவு சமயாசாரங்களை வாழ்வீற் கடைப்பிடிப்பதற்குச் சமய தீட்சை பெறுவதைச் சைவ சமயிகள் தமது இன்றியமையாக் கடனாகக் கொள்ளல் வேண்டும். இதனைப் பெறாமல் “நான் ஒரு சைவசமயி” என்று கூறுவதில் அர்த்தம் இல்லை.

சிவலிங்கத்தை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துச் சிவபூசையைக் கிரமமாகச் செய்யவும் கூடுதலான சமயாசாரங்களை வாழ்வீற் கடைப்பிடிக்கவும் விசேட தீட்சை இன்றியமையாததாகும். இத்தீட்சை பெற்றோர் நாள்தோறும் சிவபூசை செய்தன்றி உணவு உண்ணார். இவர்களின் சைவ ஒழுக்கங்களும் மேலானவையாய் விளங்கும்.

நிர்வாண தீட்சை ஞானவான்களுக்கு உரியது. இந்தத் தீட்சை பெற்றோர் சூருவாகவே மதிக்கப்படுவர். இவர்களுக்கே மேலே குறித்த நயனதீட்சை முதலான தீட்சைகள் குருவினாலே அளிக்கப்படுவனவாகும். இத்தீட்சை பெற்றோர் முத்தி அடையமுயலும் தகுதியை எய்தியோராய் விடுகின்றனர்.

மேலே கூறியவற்றால் தீட்சைகள் எவ்வளவு இன்றியமையாதவை என்பது புலனாகும். சைவ சமயியின் வாழ்வில் அடையும் முதலும் முடிவுமான பயன்கள் யாவும் தீட்சைகளின் வாயிலாகவே கிடைப்பன என்று கூறின் அது மிகையன்று.

(இ) குருலிங்க சங்கமம்

(i) குரு

‘குரு இல்லா வித்தை பாழ்’ என்பது எம்மிடையே பரவலாக வழங்கும் ஒரு பழமொழி. இந்தப் பழமொழி உலகியல் வாழ்விற்கு மட்டுமன்றி ஆன்மிக உயர்வுக்கும் முதன்மையான குறிக்கோளை அளிக்கின்றது. சைவசிந்தாந்த நெறியிலே குருவிற்கு அளிக்கப்படும் இடம் மகத்தானதாகும். திருவருட் பயன் ஆசிரியரான உமாபதி சிவாசாரியர் குருவின் சிறப்புப் பற்றியும் இன்றியமையாமை பற்றியும் அருளுரு நிலை என்ற அதிகாரத்திலே விளக்கமாகத் திருவாய் மலர்ந்துள்ளார். அவர் கூறியதன் சாரம் வருமாறு :

“இன்றுவரை ஆன்மாவிற்கு வெளிப்பட்டாது அதனுள் நின்று அதனைக் காத்தருளிய திருவருளே இன்று காணற்குரிய குருவடிவந்தாங்கி ஆன்மாவை நீங்காது அதன்முன் எழுந்தருளி வந்துள்ளது. வெளிப்பட்டுத் தோன்றாமலே படைத்தல் முதலாக மறைத்தல் ஈடுகிய நான்கு தொழிலையும் நிகழ்த்திய அருளாளனே இன்று குருவடிவந்தாங்கி அருள்புரிய முன்வந்துள்ளான். ஒரு வீட்டில் ஒருவர்க்கு நோய் ஏற்பட்டால் அந்த வீட்டிலுள்ளவர்களே அதனை அறிய வல்லவர். அதுபோலவே ஆன்மாவின்னானையும் திருவருளே அதன் ஆணவநோயை அறிந்து போக்க வல்லது. அது இதுவரை வெளிப்பட்டருளாமல் இன்று வெளிப்பட்டருளியமையைப் பக்குவான்மாக்களன்றி மற்றவை அறிய மாட்டா. ஆணவமுனைப்புக் காரணமாக அபக்குவ நிலையிலுள்ள ஆன்மாக்களுக்குப் போதமருளும் திருவருள், திருவருள் வடிவாகிய குரு ஆகிய இரு பொருள்களையும் அறிதல் எளிதன்று.”

“வேட்டுவர் தாம் பழக்கிய பார்வை விலங்குகள் கொண்டு பழக்கப்படாத விலங்குகளைப் பிடிப்பர். அதுபோலவே திருவருள் போர்த்துவரும் போர்வையே குருவடிவாம். ஞானகுருவால் எமக்கு யாது பயன் என்ற கேள்வியைக் கிளர்த்தல் வேண்டாம். ஞானநூல்களை உணர்ந்த குருவின் வாயிலாகவே ஆன்மாவின் ஐயந்திரிபுகள் நீங்கப்பெறும். விடந்தீண்டப்பெற்றான் ஒருவன் முன்பு கீரியைக் கொணர்ந்து தடவுவித்தால் விடம் நீங்கப்பெறுது. கீரியாகப் பாவனைபண்ணி மந்திரோச்சாடனம் செய்யும் மத்திரவாதியே விடத்தைப் போக்க வல்லான். இதுபோன்றே ஞானநூல்களாலே பெறமுடியாத ஞானத்தை அருளிப்பிறவிப்பினியைப் போக்கி அருள்பவன் குருவேயன்றி வேறில்லை. குரு சகலர்க்கு மானிட வடிவிலும், பிரளயாகலருக்குத் தெய்வ வடிவிலும், விஞ்ஞானகலருக்கு ஞானவடிவிலும் தோன்றி அருள் புரிவான். வீட்டுநெறியை அருளவல்ல பேரறிவாளனாகிய குரு தோன்றாதவரை ஆன்மாக்கள் தம் ஆணவ இருளினின்றும் நீங்கல் இயலாதகாரியம். சூரிய காந்தம் சூரிய ஒளியாலேயே தன்னிடத்தே நெருப்புத் தோன்றப் பெறுவதைப் போலக் குருவின் அருள் ஒன்றே ஆன்மாவில் ஞானத்தைத் தோற்றுவிக்க வல்லது.”

ஐம்புல வேடர்களிடையே அகப்பட்டுத் தன்னையும் தனக்குத் துணைவரான இறைவனையும் அறியாது ஆன்மா வருந்துகையிலே குருவடிவனைத் தாங்கிப் பரம்பொருளே வந்து ஐம்புலச் சிறையினின்றும் ஆன்மாவை விடுவித்து மலமுனைப்பை நீக்கி அருளும். இதனை அருணந்தி சிவாசாரியர் தமது சிவஞான சித்தியாரிலே அழகாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

மன்னவன்றன் மகன்வேட ரீடத்தே தங்கி
வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கி நிற்ப்பு
பின்னவரு மென்மகன் என்றவரிற் பிரித்துப்
பெருமையொடுந் தானாக்கிப் பேனுமா போற்
றுள்ளியவைம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத்
துணைவனையும் அறியாது தயருறுந்தொல் லுயிரை
மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரி னீக்கி
மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பான்.

திருவாதவூரர் அமைச்சராகச் சென்று குருமணியின் திருவிழிபார்வை யிலே ஆட்பட்டுக் கோவணாண்டியானார்; ஆயின் முத்திநெறி வழிப் பட்டு மாணிக்கவாசகரானார்.

கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் றுள்வாழ்க.

என்று பாடி உருகினார். எனவே ஆன்மாவைப் பரிசுத்தம்செய்து இறையருளை ஆர்வதற்குச் சைவநெறியிலே குருவை விட்டால் வேறு ஆளில்லை என்பது நன்கு புலனாகின்றது.

“சிவாசாரியரையும் தீட்சை அருளியவரையும் சமய சாத்திரம் கற்பித்தவரையும் சைவசமயிகள் தெய்வமாகவே போற்றி வழிபடல் வேண்டும் என்பதை நாம் மறந்துவிடலாகாது.

“கடவுளையும் அவரை வழிபடும் நெறியையும் உனக்குப் போதிக்கும் அகூள்வடிவாகிய ஆசாரியர் ஒருவரே உன் உயிர்த்துணை. ஆதலால் அவரை ஒருகாலமும் மறவாதே”

— நாவலர் பெருமான்

(ii) லிங்கம்

லி = ஒடுங்குதல், கம் = போதல் (தோற்றல்)

உலகங்களும் உலகில் வாழ் உயிர்களுக்கான உடல்களும் (தனு), மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பனவும் (கரணம்) இன்பத் துன்பங்கள் (போகம்) ஆகியனவும் தோன்றுவதற்கும் ஒடுங்குவதற்கும் இடமாயுள்ள இறைவனின் அருவுருவமே லிங்கம்.

(i) நிட்கள லிங்கம் - சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என்பன.

(ii) சகளலிங்கம் - மகேசரன், மால், அயன். உருத்திரன் ஆகியன. பொதுவாகச் சிவபெருமானின் மூர்த்தங்களாய் ஆலயங்களிலே எழுந்தருளச் செய்துள்ள வீக்கிரகங்கள் யாவும் லிங்கம் எனக் கொள்ளலா மாயினும் சிறப்பாக அருவுருவ வடிவினதாய் மூலத்தானத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் பொருளுக்கே லிங்கம் என்ற பெயர் பொருந்தும்.

ஞானிகள் இறைவனை ஞானவடிவினராகக் காணும் தகைமையுடையோர். மற்றையோர் சிவலிங்க வடிவிலேயே வழிபட்டு இறையருளுக்கு ஆளாகலாம். மார்க்கண்டேயர், இந்திரன், இராவணன் முதலான பலரும் சிவலிங்க வடிவிலேயே இறைவனை வழிபட்டுப் பேறுகளைப் பெற்றனர். பெரியபுராணத்திலே சண்டேசுரநாயனார், கண்ணப்பநாயனார், பூசலார் நாயனார் முதலானோர் சிவலிங்க வழிபாட்டால் முத்திபெற்றவர் ஆவர்.

விசேட தீட்சை பெற்ற சைவ சமயிகள் தமது குரு வாயிலாகச் சிவலிங்கத்தை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்து நாள்தோறும் அதற்கு ஆன்மார்த்த பூசை நிகழ்த்திய பின்னரே உணவுண்பர்.

லிங்கத்தை எழுந்தருளுவித்து அப்பெருமானை வழிபடுதற்கான பூசை, கிரியை முறைகளைச் சிவாகமங்கள் விரித்துரைக்கின்றன. சிவலிங்கத்தை மூன்று பகுதிகளாக வகுக்கலாம். அவை முறையே உருத்திரபாகம், விட்டுணுபாகம், பிரமபாகம் என வழங்கும். உருளை வடிவிலே அமைந்துள்ள மேற்பாகம் உருத்திரபாகம். நடுவே கோமுகை போல அமைந்துள்ள பாகம் ஆவுடையாள் எனப்படும். இதுவே விட்டுணுபாகம் அல்லது சத்திபாகம் எனக் கொள்ளப்படும். அடிப்பாகம் பிரமபாகமாகும்.

திருக்கோயில்களிலே நிலையாக எழுந்தருளிப் பிரளயகாலம் வரை நிலைபெறுவது பரார்த்தலிங்கம் எனப்படும். பரார்த்தம் என்பதன் பொருள் மற்றவர் பொருட்டு என்பதாகும். அஃதாவது உலகினரின் நலங்களின் பொருட்டுச் சிவாசாரியராலே பூசை செய்யப்படும் லிங்கம் என்பது இதன் பொருள். இதனைத் தாவரலிங்கம் எனவும் வழங்குவர். தாவரம் என்றால் நிலையாய் இருப்பது என்பது பொருள்.

முன்னர் கூறிய விசேட தீட்சை பெற்றோர் குருவிடம் “இந்தச் சரீரம் உள்ளவரை அடியேன் இம் மூர்த்தியைப் பூசிக்காது உணவு கொள்ளேன்” என்று சங்கற்பித்துப் பெற்று நாள்தோறும் வழிபடும் லிங்கம் இட்டலிங்கம் அல்லது ஆன்மார்த்தலிங்கம் எனப் பெயர் பெறும். இவ்விலிங்கங்கள் வாணலிங்கம், படிகலிங்கம், இரத்தினலிங்கம் யோகலிங்கம், க்ஷணிகலிங்கம் முதலாயின.

லிங்கங்கள் தாமே தோன்றித் தண்ணருள் பொழிதலும் உண்டு. இவற்றைச் சுயம்புலிங்கம் என்பர். சுயம்பு = தானே தோன்றியது. சிவ கணர்களாலே தாபித்து வழிபடும் லிங்கம் காணலிங்கம் எனப்படும். தேவர்கள் தாபித்து வழிபடும் லிங்கம் தைவிக லிங்கமாகும். இருடிகள்

(முனிவர்) அமைத்து வழிபடுவன ஆரிடலிங்கம் எனப் பெயர் பெறும். மானுடலிங்கம் என்பது மனிதர் அமைத்து வழிபாடு இயற்றுவது.

காஞ்சிபுரம், திருவாணைக்கா, திருவண்ணாமலை, திருக்காளத்தி, சிதம்பரம் ஆகிய இடங்களில் முறையே நிலம், நீர், தீ, காற்று ஆகாயம் ஆகிய ஐம்பூதங்களையும் புலப்படுத்தும் வகையிலே பஞ்சபூத லிங்கங்கள் எழுந்தருளியுள்ளன. இவை பிருதுவி-லிங்கம் (பிருதுவி-நிலம், அப்புலிங்கம் (அப்பு-நீர்) தேயுலிங்கம் (தேயு-தீ), வாயுலிங்கம் (வாயு-காற்று) ஆகாசலிங்கம் (ஆகாசம்-வான்) எனப் பெயர் பெறும்.

(iii) சங்கமம்

சங்கமம் என்பது அசைதல் எனப் பொருள்படும். அடியார்களைச் சங்கம லிங்கங்கள் என்பது மரபு. ஆலயங்களிலே எழுந்தருளியுள்ள தாவரலிங்கங்களைப் போலல்லாது எம்மிடையே நடமாடி எமக்கு இறையருளைப் பெற்றுத் தருபவர் என்ற பொருளிலே அவர்களைச் சங்கமர் என்றும் அவர்கள் தெய்வமாகவே கொள்ளத் தக்கவர் என்பதாலே சங்கம லிங்கங்கள் - மாகேசுரர் - என்றும் அழைக்கின்றோம். ஓனவைப் பிராட்டி இவ்வடியார்களின் உள்ளங்களிலே இறைவனே ஓடுங்கியிருப்பதால் இவர்களின் பெருமை சொல்வதற்கு அரிதாகும் என்று உரைத்துள்ளார்.

‘தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே.’

அடியார்கள் சிவபெருமானுக்குத் தம்மை முற்றாக அர்ப்பணித்து அவனை வழிபடுதல் ஒன்றையே தமது வாழ்வின் முதலும் முடிவுமான குறிக்கோளாகக் கொள்ளுவர். நிருவாண தீக்ஷிதர், விசேடதீக்ஷிதர், சமயதீக்ஷிதர் ஆகிய முத்திறத்துச் சிவபத்தரும் சங்கமர்களேயாவர். இறைவனே இவர்களுள்ளே ஓடுங்கியிருப்பதால் இவர்களைச் சிவ பெருமானாகவே பாவித்து வழிபாடியற்றலும் உணவு முதலியன அளித்துப் பேணலும், இவர்கள் இறையடிசேர்ந்த தினத்திற் குரு பூசை, மாகேசுரபூசை ஆகியன நிகழ்த்தலும் சைவமக்களின் நீங்காக் கடனாகும். ‘தொண்டர் குலமே தொழுகுலம்’ என்பதும், ‘ஓன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்’ என்பதும் அடியார்களின் பெருமையை நன்கு எடுத்துக் காட்டுவனவாகும். (‘ஓன்றே குலமும்’ என்பதினாலே குலம் என்பது அடியார் கூட்டத்தையே குறிப்பதாகும்.)

‘அடியார்க்கும் அடியேன்’ என்று அகங்குளிர்ந்து பாடியருளிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளையும், அவர்தம் திருத்தொண்டத் தொகையை அடியொற்றித் திருத்தொண்டர்- திருவந்தாதி பாடியருளிய நம்பி

யாண்டார் நம்பியையும் பின்பற்றிச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருத்தொண்டர் பெரிய புராணம் அடியார்களின் பெருமையினை மிகவிரிவாக எடுத்துரைக்கும் தெய்வப் பெருநூலாகும்.

கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
ஒடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினிற் சும்பிட லேயன்றி
விடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்

ஆரம் கண்டிகை ஆடையும் கந்தையே
பாடும் ஈசன் பணியல தொன்றிலார்
ஈர அன்பினர் யாதும் குறைவிலார்
வீரம் என்ஞல் விளம்பும் தகைவதோ.

என்று இன்றோன்ன பதினொரு திருப்பாடல்களில், திருக்கூட்டச்சிறப்பு என்ற பகுதியிலே சேக்கிழார் சுவாமிகள் சிவனடியாரின் பெருமையைத் தொகுத்துக் கூறியுள்ளார்.

பெரிய புராணத்திலே பல காலத்தில் வாழ்ந்த பல்வேறு அடியார்கள் அறுபத்து மூவரின் வரலாறு விரித்துரைக்கப்படுகின்றது. இவர்கள் வகையடியார்கள். இவர்கள் தவிர்த்த தொகையடியார்களாக ஒன்பது அடியார் கூட்டம் குறிக்கப்படுகின்றது. அவையாவன :

- (அ) தில்லைவாழ் அந்தணர்
- (ஆ) பொய்யடிமையில்லாத புலவர்
- (இ) பத்தராய்ப் பணிவார்
- (ஈ) பரமனையே பாடுவார்
- (உ) திருவாரூர்ப் பிறத்தார்
- (ஊ) சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்
- (எ) முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்
- (ஏ) முழுநீறு பூசிய முனிவர்
- (ஐ) அப்பாலும் அடிசார்ந்தார் (பிறசமய அடியார்)

மாணிக்கவாசகர், சந்தான குரவர்கள், சேக்கிழார் சுவாமிகள், மற்றும் திருமுறைகள் பாடியருளிய பெருமக்கள், சைவங் காத்த சான்றோராகிய ஸ்ரீஸூரீ ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் சங்கமர் வரிசையைச் சேர்ந்த அடியார்களாவர். இவர்கள் இறையடி சேர்ந்த திருநாளிலே, குருபூசை, மாகேசுர பூசை, முதலியவற்றை நடத்தி இவர்களைப் பத்தியோடு நினைவுகூர்தல் சைவர்தம் கடனாகும். அடியார் கண்ட அன்பு நெறி பிறிதோரிடத்தில் விளக்கப்படும்.

(ஈ) விசேட நாள்கள்

சைவசமயிகள் நாள்தோறும் ஆலயம் சென்று வழிபடுவது நன்று. இது எல்லாருக்கும் இயலாது. எனவே வாரத்தில் இருநாள்களையாவது ஆலய வழிபாட்டிற்கு ஒதுக்கிக் கொள்ளல் அவசியமாகும். எமது வார நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலிருந்து தொடங்குகின்றது. அந்த நாளுக்கு மூன்றாம் நாளாய் உள்ளது செவ்வாய்க்கிழமை. செவ்வாய்க்கிழமைக்கு மூன்றாம் நாளாய் உள்ளது வெள்ளிக்கிழமை. ஆக ஒருவாரத்தை இரு கூறுக்கி நடுநாள்களான செவ்வாயையும் வெள்ளியையும் ஆலய வழி பாட்டிற்குரிய விசேட நாள்களாக எம் முன்னோர் கொண்டனர்; இவற்றுள்ளும் வெள்ளிக்கிழமையே மிக விசேடமான நாளாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. சிவபெருமான், உமாதேவி, விநாயகர், முருகன் ஆகிய எல்லாக் கடவுளர்க்கும் உரிய சிறப்புத் தினமாகவும் விரத தினமாகவும் வெள்ளிக்கிழமை கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. மாமிச போசனம் செய்பவர்களும் இந்நாளிலே அதனைத் தவிர்த்து ஸ்நானம் செய்து புனிதமாக ஆலயம் சென்று வழிபடுவர்; அருச்சுனை செய் ளீப்பர்; விரதம் அநுட்டிப்பர். எனவே வாரநாள்களில் விசேடநாள் வெள்ளிக்கிழமை.

ஒவ்வொரு மாதத்திலும் வரும் பெளர்ணமி தினத்தையும் அமாவாசை தினத்தையும், பிதிர்களுக்குரிய விசேட நாள்களாகக் கொள் வதுண்டு. சிறப்பாகத் தாயை இழந்தோர் பெளர்ணமி தினத்திலும் தந்தையை இழந்தோர் அமாவாசை தினத்திலும் விரதம் அநுட்டிப் பது வழக்கம். இவ்விரதங்களின் மூலம் பிதிர்களுக்கு ஆன்மசாந்தி ஏற்படும் என்பது சைவமக்களின் உறுதியான நம்பிக்கை.

மேற்குறித்த இருவிரதங்களையும் சுமங்கலிகளான பெண்கள் அநுட்டிக்க வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் அவர்களுக்கு அன்னை, தந்தை யாவும்யிருப்பவர்கள் அவர்களின் கணவர்களேயாதலால் என்க.

இவற்றைவிட மாதந்தோறும் குறித்த சில நாள்களை விசேட நாள்களாக நாம் கொள்கின்றோம். அவற்றைப்பற்றிச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

(i) தைப்பூசம்

தைமாதத்தில் பூசநட்சத்திரம் கூடிய நாள் தைப்பூசம் எனப் படும். இந்த நன்னாளிலே சிதம்பரத்திலுள்ள கனகசபையிலே நடராசப் பெருமான் சிவகாமி அம்மையாரோடு கூடித் தேவர்கள் முனிவர்கள் யாவரும் காண நடனம் புரிந்தருளினார். இந்நடனத்தாற் பரவசமுற்ற பதஞ்சலி முனிவர் வேண்டிக் கொண்டபடி அந்நாளிலிருந்து எந்நாளும் யாவரும் காண அவர் அங்குத் திருநடனமாயுருள்கின்றார். இதனை

நினைவு கூரும் விசேட நாளாகத் தைப்பூசம் உள்ளது. தைப்பூசத் தன்று ஆலயங்களில் விசேட பூசைகள் ஆராதனைகள் நடைபெறும். இந்நாளைச் சைவநன்மக்கள் விரதமிருந்து புனிதமாகக் கழித்தல் வேண்டும்.

(ii) மாசிமகம்

மாசிமாதத்திலே வரும் மகநட்சத்திரம் கூடிய புண்ணிய தினமே மாசிமகத் தினமாகும். வருணன், பிரகஸ்பதியாகிய தேவகுருவை இருளில் அடையாளம் தெரியாது பாசத்தை வீசிக் கொன்று பிரமகத்தி தோஷத்துக்குள்ளாகிக் கடலினுள்ளே கட்டுண்டு கிடந்தபொழுது அவனது துன்பத்தையும் தனையும் சிவபெருமான் நீக்கிய நாள் மாசிமகம் என்பர். தக்கனுக்கு மகளாக உமாதேவியர் காளிநதி நதியிலே அவதரித்த தினமும் மாசி மகமாகும். ஆக, பலவகையிலும் இத்தினம் சைவர்க்குப் புனிதமானதே. பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை மாசிமகத்தன்று மாமாங்க விழா கும்பகோணத்தில் கொண்டாடப்படும் வழக்கமும் உண்டு.

(iii) பங்குனி உத்திரம்

சிவபெருமான் கல்யாண சுந்தரக் கோலம் பூண்டு பார்வதி தேவியாரை மணம்புரிந்த தினம் பங்குனியோடு கூடிய உத்திர நட்சத்திரத்திலாகும். இவ்விசேட நாளில் முறையாக விரதம் அநுட்டித்து ஆலய வழிபாடு செய்தல் உத்தமமாகும். பங்குனிமாதத் திங்கட் கிழமைகள் கண்ணகையம்மன் கோயில்களிலே பொங்கல் இட்டு அம்மனை வழிபட உகந்த தினங்கள் என்பதும் நினைவிற் கொள்ளத் தக்கது.

(iv) சித்திரா பெளர்ணமி

தாய்க்குரிய கிரகம் (மாதுருகாரகன்) சந்திரன். எனவே சந்திரன் நிறைமதியாக இருக்கும் நாள் அவனுக்கு உரிய விசேட தினமே. அதிலும் சித்திரைமாதப் பெளர்ணமி தினம் மேலும் விசேடமானது. சித்திரை மாதத்தில் சித்திரா நட்சத்திரத்தோடு சந்திரன் கூடிநிற்கும் காலம் என்று சோதிட சாத்திரம் கூறுவதால் இம்மாதத்தில் வரும் பெளர்ணமி எவ்வளவு சிறந்தது என்பதைக் கூறவேண்டுமெனில். தாயை இழந்தோர் மட்டுமன்றி ஆண் பெண் யாவரும் அநுட்டிக்க வேண்டிய சிறந்த விரதநாளாகச் சித்திரா பெளர்ணமி உள்ளது. இந்நாளில் ஆலயங்களிலே சித்திரபுத்திரனின் கதையை வாசிப்பதும் சித்திரைக் கஞ்சி வார்த்தலும் நடைபெறும்.

(v) வைகாசி விசாகம்

வைகாசி மாதத்தில் விசாக நட்சத்திரம் கூடிய நாளே வைகாசி விசாகமாகும். 'ஒரு திருமுருகன் வந்தாங்கு உதித்த' பெருநாள் வைகாசி விசாக நாள். இத்தினத்தில் கோயில்களில் வசந்தோற்சவம், பிரமோற்சவம் ஆகியன நிகழும். இத்தினம் வீரதத்திற்கு உரியது.

(vi) ஆனி உத்திரம்

சிதம்பரத்தில் நடராசப் பெருமானுக்கு ஆண்டில் ஆறு அபிடேகங்கள் நிகழ்கின்றன. இவற்றுள் மார்கழித் திருவாதிரையன்றும், ஆனி உத்திரத்தன்றும் நடைபெறும் அபிடேகங்கள் சிறப்பானவை. தேவர்களுக்கு வைகறைப் போதாக உள்ள மாதம் மார்கழி. மாலைப்போதாக உள்ள மாதம் ஆனி. இவ்விரு நேரப் பூசைகளும் ஆறுகாலப் பூசைகளில் மிக விசேடமானவையாதலால் ஆனி உத்திர அபிடேகமும் விசேடமானதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே ஆனி உத்திரமும் விசேட நாளாயிற்று. இந்நாளில் வீரதம் அநுட்டிப்பது சிறந்தது.

(vii) ஆடி அமாவாசை

சூரியனும் சந்திரனும் பூமியில் ஒரே பாகையில் நேருக்குநேர் வரும் தினம் அமாவாசையாகும். இவ்விருவரும் ஒரே ராசியிலே சஞ்சரிக்கும் நாள் இதுவாதலால் இது புனிதமான நாளாகின்றது. சூரியன் வடக்கிலிருந்து பிதிருருக்கு உரிய திசையாகிய தெற்குநோக்கிச் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கும் மாதம் ஆடியாகும். சூரியன் பிதிருகாரகன். எனவே ஆடி அமாவாசை, அமாவாசைகளுள்ளே குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புப் பெறுகிறது. இத்தினத்திலே சமுத்திரதீர்த்தமாகிய பிதிருருக்கு எள்ளுந் தண்ணீரும் இறைத்து அவர்களின் ஆன்மசாந்திக்குப் பிரார்த்தித்து வீரதமிருத்தல் சாலச் சிறந்ததாகும்.

ஆடிப்பூரம் உமாதேவியார் பூப்படைந்ததினம் என்பதால் இந்நாளும் விசேட நாளாகக் கொள்ளப்படும். ஆடிமாதத்து முதல் தேதியன்று தட்சணயணம் தொடங்குவதால் அந்நாளையும் சைவமக்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவர். ஆடிக்கூழ், கொழுக்கட்டை ஆகியன சமைத்து அருந்தியும் உண்டும் மகிழ்கின்ற களிப்பிற்குரிய நாள் ஆடிப்பிறப்பு.

ஆடிப் பிறப்புக்கு நாளை விதேலை

ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே

கூடிப் பனங்கட்டி கூழங் குடிக்கலாம்

கொழுக்கட்டை தின்னலாம் தோழர்களே

நவாலியூர், ச. சோமசுந்தரப்புவலர்.

(viii) ஆவணி மூலம்

வாதலூரடிக்ளாருக்கு வாக்களித்தபடி ஆவணிமூலத்தன்று தாமே குதிரை வீற்போர் தலைவராய்க் குதிரைகளோடு சர்வலோக ஏகநாய கராய சிவபெருமான் அரிமர்த்தன பாண்டியன் முன் எழுந்தருளிய திருநாள் இதுவாகும். எனவே இத்தினம் எமக்குப் புனிதமும் விசேட மும் பொருந்தியது.

ஆவணிச் சதுர்த்தி விநாயகப் பெருமானுக்குரிய விரததினங்க ளுட் சிறந்ததாகும். இதுபற்றி விரதங்கள் என்ற பகுதியில் விரிவாக உரைப்போம். ஆவணி ஞாயிற்றுக்கிழமைகள் சூரியனை நோக்கி விரதம் அநுட்டிக்க உகந்த தினங்கள். சூரியன் சிங்கராசியிற் பிரவேசிக்கும் ஆவணி மாதத்தில் அவனுக்குரிய ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலே பொங்கல் நடத்துதலும் சிறந்ததேயாம்.

(ix) புரட்டாதி மாளயம்

புரட்டாதி மாதத்துத் தேய்பிறை முதல் நான்தொடக்கம் (அபரபக்கப் பிரதமை) வளர்பிறை நான்காம் நாள் வரை (பூர்வபக்கச் சதுர்த்தி) யுள்ள பதினைந்து நாள்களும் மாளய பக்ஷம் அல்லது மகாளயபக்ஷம் எனப்படும். இறந்தோர்க்கான சிராத்தக் கிரியைகளைச் சைவமக்கள் செய்யும் நாள்களாக இந்தப் பதினைந்து நாள்களும் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆண்டுதோறும் குறித்த திதியிற் செய்யப்படும் சிராத்தம் வேறு. இது வேறு. இந்த மாளயம் தனிப்பட்ட பீதிரருக்கன்றிச் சகலபீதிரர்களுக்கும் செய்யப்படுவதாகும். தேவர்க் குரிய ஆண்டுக் கணக்கிற் புரட்டாதி மாதம் நடுராத்திரியாகும். அமைதியான நடுராத்திரிப் பொழுதில் பீதிரர்களுக்குச் செய்யும் கிரியைகள் கூடிய பலன் தருவன.

காத்தற் கடவுளாகிய விட்டுணு சனிக்கு அதிபதி, எனவே புரட்டாதிச் சனிக்கிழமைகளில் எண்ணெய் முழுக்காடி விட்டுணு ஆலயங்களுக்குச் சென்று எள்ளெண்ணெய் எரித்து விரதமநுட்டித்தால் சனிஸ்வரனது பிரீதிக்கும் விட்டுணுவின் அருளுக்கும் ஆளாகலாம். சிவாலயங்களிலும் நவக்கிரகங்கள் இருப்பின் அங்கும் சனிஸ்வரனுக்கு எள்ளெண்ணெய் எரித்து வழிபாடாற்றலாம்.

புரட்டாதி மாதத்தில் வரும் நவராத்திரி பற்றித் திருவிழாக்கள் என்ற பகுதியிலே விரிவாகக் கூறப்படும்.

(x) ஐப்பசி வெள்ளி

வெள்ளிக்கிழமைகள் யாவும் புனிதமும் விசேடமும் பொருந்திய வையாயினும் ஐப்பசி வெள்ளிக்கிழமைகள் மேலும் சிறப்புடையவை. ஏனெனில் இந்த வெள்ளிக்கிழமைகள் முருகப்பெருமானுக்கு உரிய

சிறந்த வீரத நாள்களாகும். இத்தினத்திலே உபவாசமிருந்து ஆலய வழிபாடுசெய்து இரவிற்பால் அருந்திப் பழம் புசித்து வீரதம் அநுட்டிக்கலாம். இவ்விரதத்தை மூன்றாண்டுகள் தொடர்ந்து அநுட்டித்தால் நற்பயன் கிட்டும்.

ஐப்பசி மாதக் கந்தசட்டி பற்றி வீரதங்கள் என்ற பிரிவில் விரிவாகக் காணலாம். ஜீபாவளி பற்றிப் பண்டிகைகள் என்ற பிரிவிற் பார்க்கலாம்.

(xi) கார்த்திகைச் சோமவாரம்

முருகனுக்கு ஐப்பசி வெள்ளி போலச் சிவபெருமானுக்குரிய சிறப்பு வீரதநாள்களாகக் கார்த்திகை மாதத்துத் திங்கட்கிழமைகள் (சோமவாரம்) அமையும். இந்நாளில் உபவாசமிருந்து ஆலயதரிசனம் செய்வது நன்று. இவ்விரதத்தை வாழ்நாள் முழுவதுமோ, பன்னிரண்டாண்டுகளோ, மூன்றுஆண்டுகளோ தொடர்ந்து அநுட்டித்து வரலாம்.

கார்த்திகை விளக்கீடு, கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகையிலே சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும். பிரமவிட்டுணுக்கள் அடிமுடிதேடி அலுத்தவேளையில் இறைவன் ஆதியும் அந்தமுழில்லாச் சோதிவடிவிலே எழுந்த அக்காட்சியை அவர்கள் வேண்ட மீண்டும் காட்டிய தினமே இந்தத் திருக்கார்த்திகை.

கார்த்திகைத் தினத்திற்கு முதல்நாள் வீடுகளிலே பலர் தீபங்களை ஏற்றி வழிபடும் வழக்கம் உள்ளது. கார்த்திகை நட்சத்திரத்தன்று ஆலயங்களிலே 'சொக்கப்பனை' கொளுத்துவர். (இது 'சுட்கப்பனை' என்ற சொற்றொடரின் திரிபு. சுட்கம் வரட்சி. பனை-பனை, தென்னை போன்றவை. பனையோலை தென்னோலைகளாற் கூடமைத்து அதனைக் கொளுத்தி எரிப்பதே சுட்கப்பனை.)

(xii) மார்கழி ஆருத்திரா தரிசனம்

ஆருத்திரா என்ற வடமொழிச் சொல்லின் பொருள் திருவாதிரை என்பதாகும். திருவாதிரைத் தினத்திலே (ஆருத்திரா தினத்திலே) சிதம்பரத்தில் நடராசப் பெருமானைத் தரிசித்து வழிபடலையே ஆருத்திரா தரிசனம் என்பர்.

மார்கழித் திருவாதிரை பற்றித் திருவிழாக்கள் என்ற பகுதியில் விரிவாகக் கூறப்படும். திருவெம்பாவை பற்றியும் அந்தப் பகுதியிலே விளக்கப்படும்.

வினாக்கள்

1. சைவநாற்பாதங்களும் எவை? ஒவ்வொரு பாதத்தையும் கடைப்பிடிப்பவர் அடையும் முத்தி எது?
2. சரியை வழிபாட்டுச் சிறப்பினைத் திருநாவுக்கரசர் எவ்வாறு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்?
3. யோகத்திற் சரியை, யோகத்திற் கிரியை, யோகத்தில் யோகம், யோகத்தில் ஞானம் என்பன எவை எவை?
4. தீட்சை என்ற சொல்லின் பொருள் யாது? குரு சீடனுக்களிக்கும் ஏழுவகைத் தீட்சைகள் எவை?
5. சமயதீட்சையின் அவசியம் பற்றி விளக்குக.
6. குரு என்ற சொல்லின் பொருள் யாது? திருவருட் பயன் குரு பற்றிக் கூறுவனவற்றைத் தொகுத்துத் தருக.
7. சிவஞான சீத்தியாரிலே குருவின் சிறப்பும் ஆன்மாவின் இயல்பும் என்ன உதாரணத்தாற் கூறப்பட்டுள்ளன?
8. விங்கம் என்ற சொல்லின் பொருள் யாது? சிவலிங்க வழி பாட்டினால் முத்தியடைந்தவர் ஜுவரின் பெயர்கள் தருக.
9. அடியார்களின் பெருமையை விளக்குக.
10. தொகையடியார்கள் என்பவர் யாவர்?
11. சைவசமய விசேட நாட்கள் பற்றி யாதறிவீர்?
12. வெள்ளிக்கிழமை சைவசமய வாழ்விற் பெறும் இடம் பற்றிச் சுருக்கமாக விளக்குக.
13. சிறு குறிப்பெழுதுக.
 - i. தைப்பூசம் ii. பங்குனி உத்திரம் iii. புரட்டாதிச் சனி
 - iv கார்த்திகை விளக்கீடு.
14. ஆடிப்பிறப்பிற்கும் சமயத்திற்குமுள்ள தொடர்பு யாது?
15. 'வாழ்க்கையிற் சைவ நெறி' என்ற தலையங்கத்திலே சிறிய தொரு கட்டுரை வரைக.

வாழ்க்கையிற் சைவநெறி II

முகவுரை

பண்டுகைகள் எல்லாச் சமயத்தவர்களாலும் விரும்பிக் கொண்டாடப்படுகின்றன. இவை சமயத்தோடு தொடர்பு படுத்தப்பட்ட போதிலும் ஓரளவு சுதந்திரத் தன்மை கொண்டவை. சூடும்பம் சமூகம் ஆகிய இரண்டோடும் தனிமனிதன் பின்னிப் பிணைந்து மகிழ்ச்சியோடு கொண்டாடுவதற்குப் பண்டுகைகள் பயன்படக் காண்கின்றோம். உண்டாட்டு, புத்தாடை தரித்தல், சுற்றந் தழுவுதல், ஆடல் பாடல் போன்ற சமுதாய இணைப்புக் கொண்ட களியாட்டுகள் பண்டுகைகளை உயிர்த்துடிப்பு உள்ளவையாக மாற்றி விடுகின்றன. எனினும் சமய விதிகளுக்கு முரணாக வகையிலே தெய்வ வழிபாட்டிற்கு முதன்மையளித்து அதே வேளையில் மகிழ்ச்சி பொங்கப் பண்டுகைகள் கொண்டாடப் படுவதே அவற்றின் பண்பும் பயனும் எனலாம். சைவ மக்கள் புத்தாண்டு, தீபாவளி, தைப்பொங்கல் ஆகிய பண்டுகைகளை மிகவும் விரும்பிக் குதூகலமாகக் கொண்டாடி வருகின்றனர்.

(அ) புத்தாண்டு

சூரியன் சித்திரை மாதத்தில் மேடராசியில் உதயமாகின்றான். இராசிகளுள் மேடராசியே முதலாவதாகும் இவ்விராசியில் உதயமாகும் பொழுது பகலும் இரவும் சமமான நேர அளவு கொண்டதாயிருக்கும் இந்தச் சமநிலையை விஷு என அழைப்பர். எனவே சித்திரை முதல் தேதி விஷு புண்ணியகாலம் எனப்படும். பிரபல என்னும் பெயர் கொண்ட ஆண்டு முதல் பரிதாபி என்னும் பெயருடைய ஆண்டுவரை அறுபது ஆண்டுகளை உள்ளடக்கிய ஆண்டுச் சக்கரமானது மாறி மாறிச் சுழல்கின்றது. ஒவ்வோராண்டும் சித்திரை முதலாந் தேதி தொடக்கம் பங்குனி முப்பதாம் தேதிவரை கொண்ட காலப்பிரிவாகும். பிறக்கின்ற ஒவ்வோராண்டையும் அதுவதற்கு உரிய பெயரால் அழைத்து அவ்வாண்டுத் தொடக்க நாளைக் குதூகலத்தோடு கொண்டாடுவது சைவமக்களின் வழக்கம். இந்தச் சித்திரைப் புத்தாண்டினைப் பௌத்த சமயிகளான சிங்கள மக்களும் கொண்டாடுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பலவகையான மலர்களையும் இலைகள் தழைகளையும் அலகு, மஞ்சள், பால் ஆகியவற்றையும் சேர்த்து அவிக்கின்ற நீர் மருத்துநீர் என வழங்கும். (பஞ்சாங்கத்திலே, அந்த அந்த ஆண்டிற்கு மருத்துநீர்

சேர்க்கவேண்டிய மலர்கள் தழைகள் பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கும்) இந்த நீரைத் தலைக்குத் தேய்த்துச் சைவ மக்கள் நீராடுவர்; புத்தாடை அணிவர், ஆலய தரிசனம் செய்து பெரியோரை வணங்கி ஆசீ பெறுவர், பின்பு உற்றார் உறவினருடன் அமர்ந்து உணவுண்டு மகிழ்வர்.

“மறைந்த ஆண்டுதான் நன்மைகளை அள்ளித் தரவில்லை. இவ்வாண்டிலாவது நன்மைகள் வரமாட்டாவா?” என்று எதிர்பார்க்கும் மனநிலையிலே புத்தாண்டுப் பலன்களை வாசிப்பதும், கேட்பதும் வழக்கமாக இருந்து வருகின்றது. குறித்த கபநேரத்திலே சைவிசேடம் பரிமாறுவதன் மூலம் அவ்வாண்டு இலாபமாக அமையும் என்று நம்பிக்கை கொள்வது எமது வழக்கமாகும்.

புது வருடத்தன்று போர்த்தேங்காய் அடிக்கும் மரபும், நிலவுகின்றது. விநாயக வணக்கத்தினை இது புலப்படுத்துவதாயினும் இதனை ஒரு மகிழ்ச்சிதரும் வினையாட்டாகவே பெரும்பாலும் கொள்வதுண்டு. ஒருவர் பந்தயத்திற்கு நிலத்தில் விடுந் தேங்காயை மற்றவர் தமது கையிலுள்ள தேங்காயால் அடித்து உடைப்பதே போர்த்தேங்காய் அடித்தலாகும். உடைத்தால் வெற்றி, உடைக்காவிடில் தோல்வி என்ற வகையில் இவ்வினையாட்டு நடைபெறும். இன்று இது அருகி வருகின்றது.

புத்தாண்டை ஒட்டி வினையாட்டுப் போட்டிகள், கலைவிழாக்கள் முதலியன இன்று நடத்தப்படுகின்றன. ஓர் இனம் தனது சமய வாழ்வை மட்டுமன்றிப் பண்பாட்டுணர்வுகளையும் பேணிவருவதற்குப் புத்தாண்டுவிழா சிறந்த வாய்ப்பினை வழங்குகின்றது.

(ஆ) தீபாவளி

ஐப்பசி மாசத்துக் கிருஷ்ண பட்சத்துச் சதுர்த்தசி தினத்திலே பொழுது புலருங்காலத்தில் தீபாவளி பிறக்கின்றது. தீபம்-விளக்கு, ஆவளி-வரிசை. தீபங்களை வரிசையாக ஏற்றிவைத்தல் என்பது தீபாவளி என்ற சொல்லின் பொருளாகும்.

இத்தினத்தில் அதிகாலைப் பொழுதில் எழுந்து எண்ணெய் முழுக் காடிப் புத்தாடை தரித்து ஆலய வழிபாடாற்றியபின் உற்றார் உறவினரோடு கலந்து உண்டு களியாட்டயரும் தினமாகத் தீபாவளி அமைந்துள்ளது. இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் தீபாவளியன்று தீபங்களை இல்லங்களில் வரிசையாக ஏற்றி வைத்து வழிபடும் வழக்கம் இல்லை. இந்தியாவில் இவ்வழக்கம் உள்ளது. இந்து சமயிகள் யாவரும் எவ்வித வேறுபாடுமின்றிக் கொண்டாடுகின்ற ஒரே பண்டிகை தீபாவளி எனில் அது பொருந்துவதே.

தீபாவளி தோன்றிய வரலாறு மிகவும் சுவையானது. முற்காலத்திலே நரகாசுரன் என்ற பெயர் கொண்ட அசுரன் ஒருவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் பிரமனை நோக்கித் தவம் செய்து பெறுதற்கரிய பல வரங்களையும் பெற்றான். அந்த வரங்களின் உதவியால் தேவேந்திரனை வென்று தேவ உலகிற்கு அதிபதியானான். அவனால் தேவர்கள், முனிவர்கள், மனிதர்கள் யாவரும் பெருந்துன்பமடைந்தனர்; அவனை அழிக்க வழிதெரியாது தடுமாறினர். ஈற்றிலே துவாரகா புரிக்குச் சென்று ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிட்கு முறையிட்டனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சத்தியபாமை தேர்செலுத்தச் சென்று நரகாசுரனுடன் போராடி அவனை வதைத்தார். இறக்கும் பொழுதில் நரகாசுரனின் உள்ளத்தில் ஒரு மாற்றம் உண்டாயிற்று. அவன் தான் செய்த கொடுமைகளையெல்லாம் நினைத்துக் கழிவிரக்கம் கொண்டான். “சுவாமி என் வாழ்நாளெல்லாம் கொடுமைகளிலும் தீமைகளிலும் கழிந்தன. அதனாலே தேவரும் முனிவரும் மக்களும் பெருந்துயர் அடைந்தார்கள். எனது மரணதினம் அவர்களுக்கு விடுதலைப் பெருநாளாகும். அவர்கள் இத்தினத்தை மகிழ்ச்சியோடு கொண்டாடுவார்களாக. எனக்குத் தேவரீர் இந்த வரத்தை அருளும்” என்று அவன் வேண்டினான். அன்றிலிருந்து ஐப்பசிக் கிருஷ்ண பட்சச் சதுர்த்தசி தோறும் தீபாவளி சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

தீபாவளி ஆவை இருள் அழிந்த நாள்; இன்ப ஒளி பிறந்த பொண்ணை. இதனைச் சிறுவர் சிறுமியர் வெடிசட்டு வரவேற்றுக் கொண்டாடி மகிழ்கின்றனர். வயதுவந்த சிலர் இந்நாளிலே குடித்தும் மாமிச போசனம் செய்தும் சண்டை சச்சரவுகளிலீடுபட்டும் இதன் புனிதத்தைப் பாழ்செய்கின்றனர். நரகாசுரனுக்குக்கூட இச்செயல்கள் வீரூப்பமற்றவை என்றே சொல்ல வேண்டும். பண்டிகைகளின் முதல் நோக்கம் இறை தியானம் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு இரண்டாவது நோக்கமாகிய களியாட்டங்களை வரையறை செய்து கொள்வதே உத்தமம். குளிக்கப் போய்ச் சேறு பூசுவார் போன்று பண்டிகையைக் கொடிய தீமை விளைக்கும் நாளாகக் கருதி நடந்து கொள்வது மிகக் கொடுமை; இதனால் நரகமே கிடைக்கும்.

(இ) தைப்பொங்கல்

சூரியன் தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கிச் செல்கின்ற காலம் உத்தராயணம் எனப்படும். இந்தக் காலம் தேவர்களுக்குப் பகல் நாளாக இருக்கும். எனவே உத்தராயணம் புண்ணிய காலமாகும். பாரதக்கதையிலே வீட்டுமர் என்ற மகாஞானி உத்தராயண புண்ணிய காலம் வரும்வரை சாகாது தமது உயிரைக் கட்டுப்படுத்தி அருச்

சுனன் அமைத்த அம்புப் படுக்கையிலே படுத்திருந்தார் என்று கூறப் படுகிறது. இதிலிருந்து இந்தக்காலப் பிரிவின் பெருமை நன்கு புலனாகின்றது.

உத்தராயணம் தை மாதப் பிறப்புடன் தொடங்குகின்றது. 'தைபிறந்தால் வழிபிறக்கும்' என்பது தமிழ்ப் பழமொழி. இப்பழமொழிக்கிசையத் தைப் பிறப்பைத் தமிழ்மக்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடிவருகின்றனர்.

தமிழரின் வாழ்க்கை உழவை உயிர்நாடியாகக் கொண்டது.

உழன்றும் ஏர்பின்னது உலகம் அதனால்
உழன்றும் உழவே தலை.

என்பர் பொய்யாமொழியார்.

இந்த உழவு வாழ்க்கைக்குச் சூரியனே இன்றியமையாதவனும் உள்ளான். 'ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்' என்று இளங்கோவடிகள் அவனைப் போற்றியே தமது காப்பியத்தைத் தொடங்குகின்றார். அருள்வாழ்விற்குச் சிவனாகிய ஞான சூரியன் போல உலக நல்வாழ்விற்கு ஆதவனாகிய பெருமான் வேண்டப்படுகின்றான். சூரியனை இடமாகக்கொண்டு சிவபெருமான் இருந்து அருள்புரிவதால் அவருக்குச் சிவசூரிய மூர்த்தி எனவும் ஒரு பெயர் வழங்குகிறது. சூரியனின் சிறப்பையும் இதிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

பயிர்களுக்கு வேண்டிய மழைவளம் கிடைக்கும் வண்ணம் உதவுவதும் பயிர்வளர வேண்டிய ஒளியை அளிப்பதும் சூரியனின் பணிகளாகவே இருந்துவருகின்றன. இந்தக் காரணத்தினாலே நன்றி மறவா நன்மக்களாகிய தமிழர் தைமாதப் பிறப்பன்று சூரியனுக்குப் பொங்கல் அளித்து மகிழ்கின்றனர்.

தைப்பிறப்பன்று அதிகாலையில் எழுந்து முற்றத்தை மெழுகிக் கோலமிட்டு தோரணம் நாட்டி அடுப்பிலே பொங்கற் பாணையை ஏற்றிப் பாலும் அரிசியுமிட்டுச் புற்கையாக்கிச் சூரியனுக்குப் படைத்து வழிபடுதல் தொன்றுதொட்டு வரும் வழக்கமாகும். செழிப்பிற்கும் வளத்திற்கும் அறிகுறியான மஞ்சள் இஞ்சி இலைகளைப் பொங்கற் பாணைக்கழுத்திற் கட்டிவைப்பர். நைவேத்தியத்தின் போது பலவகைக் கனிகள் கரும்பு ஆகியனவும் படையலில் இடம்பெறுவதுண்டு. உழவர் தமது வயல்களில் அறுவடை செய்து வந்த நெல்லைக்குற்றி அந்த அரிசியைத் தமக்கு இத்தனையுந்தந்த சூரியனுக்குப் பொங்கிப் படைக்கையில் அவர்களின் உள்ளங்களிலே எவ்வளவு மகிழ்ச்சி நிலவும் என்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

மார்கழி மாதப் பிறப்புத் தொடக்கம் நாள்தோறும் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்தும் கோலமிட்டுச் செய்யும் வழிபாடும் தைப்பிறப்பன்று நிறைவுகின்றது, அன்று அவ்வளவு நாளும் வைத்த பிள்ளையார்களை யெல்லாம் கொண்டு சென்று கடலிலோ, ஆற்றிலோ, குளத்திலோ விடுவதும் வழக்கமாகும்.

பொங்கற் பண்டிகைக்கு முதல்நாள் போகிப் பண்டிகை நடைபெறும். போகங்களை அருள்பவனும் அருபளிப்பவனும் போகி எனப் படுவர். இந்திரன் மேகங்களுக்குத் தலைவன். மழையாகிய போகத்தின் மூலப்பொருளை அவன் எமக்குத் தருகின்றான். அவனுக்குப் பொங்கிப் படைத்து வழிபாடு நடத்தும் நாள் போகிப் பண்டிகையாகும். இவ்வழக்கம் எமது நாட்டில் இல்லை. தமிழ் நாட்டில் உண்டு.

பொங்கலுக்கு அடுத்தநாள் பட்டிப் பொங்கல் நடைபெறுகின்றது. பயிர்வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய எருவை வழங்குவனவும், பாலைச் சுரந்து உணவளிப்பனவும் உழுவதற்கு உதவுவனவுமான ஆனினத்திற்குத் தமிழன் தன் நன்றிக் கடனைச் செலுத்தப் பொங்கல் நடத்தினான். இந்தப் பொங்கலே பட்டிப் பொங்கலாகும்.

“வினைவுண்டாக உதவியாய் இருந்த ஆறு, குளம், வாய்க்கால் முதலிய நீர் நிலைகளைக் கன்னிப் பெண்கள் அடைந்து, பொங்கல் செய்து படைத்துப் பூசைசெய்து, கும்மியடித்து ஆடிப் பாடி உண்டு மகிழ்ந்து வீட்டுக்கு வருவதைக் கன்னிப் பொங்கல் என்பர். பெரிய பொங்கல் நடந்த பின்பே அடுத்துப் பட்டிப் பொங்கல், கன்னிப் பொங்கல் நடைபெறும்” என்று சைவப் புலவர், தேசிகமணிகா. அருணாசல தேசிகர், தமது ‘இந்து சமய மாத மகத்துவ மான்மியம்’ என்ற நூலிலே குறிப்பிடுகின்றார். கன்னிப் பொங்கல் வழக்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை.

தைப்பொங்கலைச் சைவப்பண்டிகை என்பதிலும் தமிழர் பண்டிகை என்பதே சரலப் பொருந்தும். ‘நன்றி மறவாமை’ என்ற தமிழரின் அடிப்படைப் பண்பின் பிரதிபலிப்பாகப் பொங்கற் பண்டிகை உள்ளதெனலாம். பொங்கலன்று ஏறு அடக்கும் மஞ்ச விரட்டு என்ற வீர விளையாட்டும் இடம்பெறுவதாக அறிகின்றோம். யாராலும் அடக்க முடியாத காணையைத் தன் வீரத்தால் அடக்கி அதன் கழுத்திலே கட்டப்பட்ட பணப் பொதியை அவிழ்ப்பதே மஞ்சவிரட்டாகும். சிலவேளைகளில் இவ்வாறு காணையை அடக்கும் வீர இளைஞன் பணத்திற்குப் பதிலாகப் பாவை நல்லாள் கைப்பிடித்தலும் உண்டு. தமிழகத்தில் இவ்விளையாட்டு இன்றும் நடைபெறுவதாய் அறிகின்றோம்.

ஆக, ஹைதர்பாங்கலானது தமிழின எழுச்சி விழாவாக, பண் பாட்டு விழாவாகப் பலகாலமாக நடந்து வருகின்றது.

வினாக்கள்

1. பண்டிகைகள் கொண்டாடப் படுவதன் பிரதான நோக்கங்கள் இரண்டு கூறுக.
2. ஆண்டுப் பிறப்பின் தத்துவத்தை விளக்குக.
3. தீபாவளி தோற்றிய வரலாற்றை விரிக்குக.
4. தமிழகத் தீபாவளிக்கும் இலங்கைத் தீபாவளிக்குமுள்ள அடிப்படை வேறுபாடு யாது?
5. சைவ மக்களின் வாழ்க்கையிலே பண்டிகைகள் பெறும் இடம் பற்றி விரிவாக எழுதுக.

வாழ்க்கையிற் சைவநெறி III

முகவுரை

சைவ மக்கள் பயபத்தியுடனும் புனிதத்துடனும் கொண்டாடும் இரு திருவிழாக்கள் நவராத்திரியும் திருவாதிரையுமாகும். முன்னையது சத்திக்கு உரியது. பின்னையது சிவனுக்குரியது. இவற்றோடு சிவன், விநாயகர், முருகன் ஆகிய கடவுளுக்குரிய விரதங்களையும் முறைமைப்படி அநுட்டித்தால் நற்பலன் கிட்டுப் என்பதற்கு ஐயமில்லை. சீரொத்திரியும் பிரதோஷமும் சிவனை நோக்கி அநுட்டிக்கப்படுவன. விநாயக சதுர்த்தி விநாயகரை நோக்கி இருப்பது. கந்தசட்டி முருகனுக்கு உரிய விரதம். முற்குறித்த திருவிழாக்கள் பற்றியும் பின்னர்க்குறித்த விரதங்கள் பற்றியும் சிறிது நோக்குவோம்.

(அ) திருவிழாக்கள்

(i) நவராத்திரி

சிவபெருமானின் திருவருட் சத்தியாகிய உமாதேவியாரை வழிபட்டுக் கொண்டாடும் திருவிழாக்களில் நவராத்திரி தலைசிறந்தது. நவ = ஒன்பது. இராத்திரி = இரவுகள். ஒன்பது இரவுகள் கொண்டாடப்படுவது என்பது இதற்குப் பொருள். புரட்டாதி மாதத்திற்குக் கன்னி என்ற பெயர் உண்டு. இம்மாதத்து வளர்பிறைக் காலப் பிரதமை தொடங்கி ஒன்பது இரவுகளைக் கொண்டது நவராத்திரி.

உமாதேவிக்குப் பல மூர்த்தங்கள் உண்டு. அவற்றுள் ஒன்பது மூர்த்தங்கள் முக்கியமானவை. இவற்றைச் சத்தியின் நவபேதங்கள் என்பர். அவை மகேஸ்வரி, கௌமாரி, வராகி, மகாலக்ருமி, வைணவி, இந்திராணி, பிராஹ்மி, நரசிம்மி, சாமுண்டி என்பன. நவராத்திரி தினங்களில் ஒவ்வொருவிலும் ஒவ்வொரு மூர்த்தமாக அம்மை எழுந்தருளி அருள்புரிவாள் என்று கொள்வர்.

நவராத்திரி இரவுகளை மும்மூன்றாகப் பிரித்து முதல் மூன்று இரவுகளையும் அர்க்கைக்கும், மற்றைய மூன்று இரவுகளையும் இலக்குமிக்கும் இறுதி மூன்று இரவுகளையும் சரசுவதிக்கும் ஒதுக்கி வழிபாடாற்றுவது வழக்கம். மனிதருக்கு வேண்டும் மூன்று முதன்மையான பொருள்கள் வீரம், சீசல்வம், கல்வி என்பனவாம். இம் மூன்றையும் பெறுவதற்கு இம்மூன்று தெய்வங்களையும் வழிபாடு செய்தல் பொருத்

தமானதே. இம்மூன்றனுள் எதுவும் குறைவு கூடல் இன்றிச் சமமானதாகவே உள்ளது. வாழ்க்கை இவற்றுள் ஒன்று குறைந்தாலும் முழுமையடையாது போய்விடும். இதனை நோக்கியே ஒவ்வொரு சத்திக்கும் மூன்று நாள்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

நவராத்திரியின் முதலிரவன்று கும்பம் வைத்துக் கும்பத்திலே தேவியை அதிட்டித்துப் (எழுந்தருள்பண்ணி) பூசை ஆரம்பமாகும். இவ்வொன்பது நாள்களும் இரவு ஒருமுறை பலகாரம் உண்டு மற்றை வேளைகளில் ஒன்றும் உண்ணாது விரதம் அநுட்டித்தல் சாலச் சிறந்தது.

நவராத்திரி முதலிரவில் ஒரு வயதுடைய பெண் குழந்தையைச் சத்தியாகவே கருதி அக்குழந்தைக்கு அலங்காரம் செய்து தூபதீபம் காட்டி வழிபடல் வேண்டும். இரண்டாம் நாள் இரண்டு வயதுப் பெண் குழந்தையை வழிபடல் வேண்டும். இவ்வாறே அடுத்த அடுத்த இரவுகளில் மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு என வயதுத்தரம் கொண்ட சிறுமிகளை வழிபட்டு ஒன்பதாம் நாள் இரவு ஒன்பது வயதுச் சிறுமியை வழிபடல் வேண்டும். இந்த வழிபாட்டு முறை மிகத் தொன்மையானது. ஆனால் இன்று இவ்வாறு வழிபடும் வழக்கம் எமது நாட்டில் இல்லை.

ஒன்பதாம் நாள் இரவு இல்லங்களிலே சரசுவதி பூசை சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும். இதனை ஆயுத பூசை எனவும் அழைப்பர். சரசுவதிதேவியின் முன்பு ஆயுதங்கள், புத்தகங்கள், இரத்தினம், பொன் முதலியவற்றை வைத்து, சிற்றுண்டிகள் கனிவகைகளை நிவேதித்துத் தூபதீபம் காட்டி வழிபாடு ஆற்றப்படும். வழிபாட்டின் முடிவில் மாணவராய் உள்ளோர் தேவீ முன்பு நாட்பாடமாக நூல்களை எடுத்து வாசிப்பர். கலைஞர்கள் தமது இசைக்கருவிகள் முதலியவற்றை ஒன்பது நாள்களும் பூசையில் வைத்து ஒன்பதாம் நாள் இரவு வழிபாட்டின் பின் அவற்றை வாசித்தலும் பாடலும் ஆகிய தத்தம் கலைத்திறன்களைத் தொடக்குவர். கலைத்தெய்வமாகிய சரசுவதிதேவி தொழில்சாருக்கும் தெய்வமாவாள்.

நாடிப் புலங்கள் உழுவார் கரமும் நயவுரைகள்
தேடிக் கொழிக்கும் கவிவர்ணர் நாவும் செழுங்கருணை
ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர் நெஞ்சும் உவந்துநடம்
ஆடிக் களிக்கும் மயிலே உன்பாதம் அடைக்கலமே.

என்பது கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளையின் கூற்று. இதனாலேயே தொழிலுக்குரிய கருவிகளையும் சரசுவதி முன்பு வைத்து வழிபாடாற்று கின்றோம். எமது முன்னோர் தொழில்களை அமுகுணர்ச்சியோடும் கலை யுணர்ச்சியோடும் தெய்வணக்கத்தோடுமே தொடங்குவர் என்பதைச் சரசுவதி வழிபாடு எமக்கு நன்கு காட்டுகின்றது.

பத்தாம்நாள் விஜயதசமி எனப்படும். வெற்றிக்குரிய பத்தாம் நாள் என்பது இதற்குப் பொருள். இத்தநாட் காலையிலே பாடசாலைகள் கலைக்கூடங்கள் முதலிய பொது இடங்களிலே சரசுவதி பூசை மிகவும் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படும். அன்று பாடசாலைகளிலே வித்தியாரம்பம் செய்து வைக்கப்படும். வித்தியாரம்பம் என்பது ஏடு தொடக்கல் எனவும் பெயர் பெறும்.

அன்று இரவு ஆலயங்களிலே கன்னி வாழை வெட்டல் என்னும் திருவிழா நடைபெறும். இதனை மானம்பூ எனவும் அழைப்பார். மானம்பூ என்ற சொற்றொடர் மகா நோன்பு என்பதன் திரிபு. பெரிய விரதம் என்பது இதன்பொருள். மகிடாசுரன் என்ற பெயருடைய எருமை முக அரக்கன் தனது வலிமையாலே தேவர் முனிவர் மக்கள் ஆகிய யாவரையும் வருத்திவந்தான். அவற்றைப் பொறுக்காத அவர்கள் தேவியை நோக்கிப் பெருவிரதம் இருந்து அவ்வசுரனைத் தொலைக்கக் குறையிரந்தனர். அவர்களின் மீது கருணைகொண்ட துர்க்கையாகிய உமாதேவியார் சிங்கவாகனத்திலே ஆமர்ந்து சென்று மகிடாசுரனுடனே போரிட்டார். அவன் போருக்காற்றாது வன்னி மரத்திற் சென்று ஓளித்துக் கொண்டான். அம்மையார் அம்பை ஏவி வன்னிமரத்தை வெட்டி வீழ்த்தி மகிடாசுரனை வதம் செய்து தேவர்க்கு வெற்றியும் அமைதியும் அளித்தருளினார்.

இதனைப் புலப்படுத்தும் வகையிலேயே கன்னி வாழை வெட்டல் உற்சவமாக ஆலயங்களிலே கொண்டாடப்படுகின்றது. வன்னி மரமாக வாழையைப் பாவனைசெய்து அம்மையைக் குதிரைவாகனத்திலே அதனை நட்டுள்ள கோயிற் சந்நிதிக்கு உலாவாகக் கொணர்ந்து அருச்சகர் வாளினாலே வாழையை இரண்டு வெட்டு மூன்று துண்டாக விழச் செய்வதே கன்னிவாழை வெட்டல் விழா வாகும். மகிடாசுரனை வதைத்த துர்க்கா தேவி ஆலயங்களில் மட்டுமன்றி எல்லாச் சைவ ஆலயங்களிலும் மற்றைய மூர்த்திகளையும் எழுந்தருளப் பண்ணிக் கன்னி வாழை வெட்டல் குறிப்பிடத்தக்கதே.

ஆன்மாக்களை மூடியிருக்கும் அறியாமை என்ற இருளினே-எருமை முகமுடைய அரக்கனை-திருவருளாகிய சத்தி, வீறு கொண்டு போக்கி அவற்றிற்கு ஞானத்தை அருளுதலே மகாநோன்பு உற்சவத்தின் உண்மைப் பொருளாகும்.

நவராத்திரி இரவுகளிலே சைவமக்கள் வாழும் இடங்கள் எங்கும் கலைவிழாக்கள், கொண்டாட்டங்களாகவே இருக்கும். இல்லங்களிலே நவராத்திரி காலங்களில் பொம்மைகளைக் கொலுவைத்துக் கன்னிப் பெண்களை அழைத்து வழிபாட்டின் முடிவில் பிரசாதம் அளித்து

அனுப்பும் வழக்கம் தமிழகத்திலே மிகுதியும் காணப்படுவதாகும். விரதம் கொண்டாட்டம் கலை வெளிப்பாடு ஆகிய மூன்றும் ஒன்றிணைந்த சிறந்த திருவிழாவே இந்த தவராத்திரி என்பதற்கு ஐயமில்லை.

(ii) திருவாதிரை

மன்னிய நாள்மீன் மதிகளவி என்றிவற்றை முன்னம் படைத்த முதல்வனைப் — பின்னரும் ஆதிரையான் ஆதிரையான் என்றென் றயருமால் ஊர்திரைநீர் வேலி உலகு,

—முத்தொள்ளாயிரம்-காப்புச் செய்யுள்

உலகம் யாவற்றையும் கிரகங்கள் விண்மீன்கள் என்ற அனைத்தையும் உயிர்களுக்காகப் படைத்தளித்தவன் எங்கள் சிவபெருமான். ஆனால் உலகமோ அவனுக்கு என்று ஒரு நாள்மீனைக் (நட்சத்திரத்தைக்) சுற்றித்து அத்தினத்தினை விழா எடுத்துக் கொண்டாடி வருகின்றது. இவ்வாறு சிவபிரானுக்குச் சைவமக்கள் வழங்கியுள்ள நட்சத்திரமே திருவாதிரை. அது மாதந்தோறும் வருவதாயினும் மார்ச்சு மாதத்துத் திருவாதிரை சிறந்ததொடுபுனித தினமாகும். ஏனெனில் இந்நாளிலே இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் நாரதர் முதலிய முனிவர்களும் இறைவனின் ஆகாசத்தலமான தில்லையிலே குழுமி நிலைத்திருந்து வழிபடுவர். நாற்பத்தெண்ணாயிரம் இருடிகள், ஏழு சமுத்திரங்கள், கங்கை முதலாம் புனித தீர்த்தங்கள் யாவும் சூக்கும் வடிவில் அங்கு எழுந்தருளி வணங்குவர். இவற்றால் இத்தினம் மிகப் புனிதமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

திருவாதிரை நாள் சிதம்பரத் திருத்தலத்திலே மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் படுவதொன்றாயினும் மற்றைய திருத்தலங்களிலும் பயபத்தியுடன் கொண்டாடப்படுவதே. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருமயிலாப்பூரிலே நிகழும் திருவாதிரை நாளின் சிறப்பினைப் பின்வரும் திருப்பாடலிலே திருவாய்மலர்ந்தருளியுள்ளார்.

ஊர்திரை வேலை உலாவும் உயர்கயிலைக்
கூர்தருவேல் வல்லார் கொற்றங்கொள் சேரிதனில்
கார்தரு சோலைக் கபாலீச் சுரம்அமர்ந்தான்
ஆதிரைநாள் காணாதே யோதியோ பூம்பாவாய்

திருவாதிரைத் திருநாளுக்கு முன்னுள்ள ஒன்பது நாள்களும் திருவெம்பாவைத் தினங்களாகும். கன்னிப் பெண்கள் அதிகாலைப் பொழுதிலே எழுந்து தம் தோழிகளின் இல்லங்கள் தோறும் சென்று அவர்களைத்

துயிலெழுப்பிக்கொண்டு ஆறு குளங்களுக்குச் சென்று நீராடிப் பாவை நோன்பு நோற்பர். பாவை நோன்பாவது கன்னியர் தமக்குகந்த கணவர்களைப் பெற இறைவனை வேண்டி நோற்கும் நோன்பு.

இந்த நோன்பினை அடிப்படையாக வைத்து மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும், ஆண்டாளும் முறையே திருவெம்பாவையும் திருப்பாவையும் பாடியுள்ளனர். சைவாலயங்களிலே திருவாதிரைக்கு முன்னுள்ள ஒன்பது நாட்களும் திருவெம்பாவை படிக்கப்படுவதும் பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறுவதும் வழக்கம். இத்தகைய புனித நோன்புத் திருநாட்களைத் தொடர்ந்து வந்து உச்சகட்டத் திருவிழாவாகத் திருவாதிரை அமைவதும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சிறப்பேயாகும்.

திருவாதிரைத் திருநாளிலே சிதம்பரத் திருத்தலத்திலே அபிடேகாராதனையும் ஆருத்திரா தரிசனமும் இடம் பெறுகின்றன. அக்காலத்தில் சைவமக்கள் எங்கிருந்தாலும் சிதம்பரத்தை நோக்கி யாத்திரை சென்று ஆருத்திராதரிசனம் கண்டு ஆடல் அழகனைத் தரிசித்துத் தாம் விரும்பும் பேறுகளைப் பெற்றுய்வர். ஈழத்துச் சிதம்பரம் எனப் போற்றப்படும் காரைநகர்ச் சிவன் கோயிலிலும் திருவாதிரை நாள் சிறந்த அபிடேக ஆராதனைகளுடன் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

திருவாதிரை தினத்திலே வைகறைப் போதில் துயிலெழுந்து நீராடி, ஆலயம் சென்று வழிபடுதல் உத்தமத்தில் உத்தமமாகும். அந்நாளிலே சிவாலயங்களில் நெய் விளக்கேற்றி அபிடேகம் கண்டு வழிபாடாற்றுவது சாலச் சிறந்தது.

திருவாதிரை நாளிலே உணவின்றி உபவாசமிருந்து தெய்வ சிந்தனையிலே கழித்தல் வேண்டும். இவ்விரதத்தை அநுட்டித்ததால் வியாக்கிரபாத முனிவர் உபமன்யு முனிவரைப் புதல்வராகப் பெறும் பேற்றையும், விபுலனென்னும் ஞானி இறைவனின் திருவடிப்பேற்றையும் அடைந்தனர்.

(இ) விரதங்கள்

“மனம் பொறிவழி போகாது நின்றற் பொருட்டு உணவை வீடுத்தேனும் சுருக்கியேனும் மனம், வாக்கு, கர்யம் என்னும் மூன்றினாலும் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு விசேஷமாக வழிபடுதல்” என்பது ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள், விரதத்திற்குக் கூறியுள்ள வரைவிலக்கணம். விரதம் இறைவனை நோக்கி நாம் செய்யும் தவத்தின் ஒரு கூறு. தனக்கு வரும் துன்பங்களைத் தாங்கிக் கொள்ளுதலும் பிற உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்யாமையுமே தவத்தின் வடிவமாகும் என்பது தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனரின் திருவாக்காகும்.

உற்றநோய் நோற்றல் உயிர்க்குதுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு.

உண்ணும் உணவையே எந்நேரமும் சிந்தித்து அதற்காகவே வாழாமல் உணவைக் குறைத்தோ நீக்கியோ அதனால் வரும் பசியாகிய துன்பத்தைப் பொறுப்பதே விரதம். உண்ணு நோன்பை உபவாசம் என வடமொழியில் உரைப்பர். உபவாசம் என்பதற்கு அருகில் இருத்தல் என்பது பொருள். உப - அருகில், வாசம் - வசித்தல், இறைவனுக்கு அருகில் இருந்து அவனைத் தியானிப்பதற்கு உபவாசம் உறுதுணையாகின்றது.

உபவாசத்தை முடித்துக் கொண்டு உணவருந்துவதைப் 'பாறணை' என்று மக்கள் கூறுவர். பாறணை செய்யுமுன் அடியாருக்கு அமுதளித்து அவர்களின் மனத்தைக் குளிரச் செய்தலும் பசியைப் போக்குதலும் அவசியமாகும்.

மண்ணி விற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி குடும்
அண்ண லார்அடி யார்தமை அமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணி னைவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல்
உண்மை யாமெனில் உலகார்பன் வருகென உரைப்பார்

என்னும் சேக்கிழார் சுவாமிகளின் கூற்றினை விரதத்தின் போது நாம் நினைவுகூர்தல் வேண்டும்.

விரதம் என்பதற்குத் தீர்மானம் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். தாம் எடுத்துக் கொண்ட உறுதியை எந்தச் சூழ்நிலையிலும் காப்பாற்றுவதும் விரதமே. வீட்டுமர் தம் தந்தையின் இன்ப வாழ்விற்காகத் தாம் வாழ்நாள் முழுவதும் பிரமச்சாரியாய் இருப்பதெனச் சத்தியம் செய்தார். அதனால் அவர் சத்தியவிரதர் என்ற புகழுக்கு உரியரானார். சத்தியம் - உண்மை(யை), விரதர் - விரதமாகக் கொண்டவர். எனவே விரதத்தின் மூலம் மன உறுதியையும் வளர்த்துப் பிறருக்குப் பயனாகும் நல்வாழ்வினையும் மேற்கொள்ள வாய்ப்பு உண்டாகிறது. சுருங்கச் சொன்னால் விரதத்தின் மூலம் உடல், உள்ளம், ஆன்மா ஆகிய யாவும் தூய்மையும் உறுதியும் அடைகின்றன எனலாம்.

(i) சிவராத்திரி

மாசி மாதத்தில் வரும் கிருஷ்ண பக்ஷத்துச் சதுர்த்தசி நாள் சிவனுக்கு உரிய தினமாகும். அன்று உபவாசம் இருந்து நான்கு யாமமும் சிவபூசை செய்தல் வேண்டும். இந் நான்கு யாமங்களும் விழித்திருந்து, அவ்வியாமங்களிலே சிவபூசை செய்வதே சிறந்தது.

நான்கையும் ஒரே யாமத்திற் செய்வது மத்திமமானது. சிவராத்திரி யன்று பரார்த்த பூசை செய்வோர் மகாலிங்கம் முதலிய மூலமூர்த்தி களுக்கு அபிடேக ஆராதனை நடத்துதல் வேண்டும். ஆன்மார்த்த பூசை செய்வோரும் மகாலிங்க மூர்த்திக்கு மட்டுமே அன்று ஆராதனை நிகழ்த்துதல் வேண்டும். சண்டேசுரர் சிவலிங்க பூசையினாலே சண் டேசுர பதத்தை அடைந்தார். அவருக்கும் நான்கு யாமமும் பூசை செய்தல் வேண்டும்.

சிவராத்திரி இரவிலே சிவபுராணம் ஓதுவதும் பஞ்சாட்சச செபம் செய்வதும் தக்கன. அந்நாள் முழுவதும் உணவு உண்ணாமல் இருப்பதே சிறப்பு. நீரும் பாலும் அருந்துவது அத்துணைச் சிறப்பன்று. பழம் உண்பது இழிவாகும். பலகாரம் உண்ணல் மிகவும் இழிவாகும்.

முதலாம் சாமம் — கோயிற் பூசைக் கிரமம்.

பஞ்ச கௌவியத்தால் மூர்த்தியை அபிடேகம் பண்ணிச் செம் பட்டு அணிந்து பச்சைக் கருப்பூர நறுமணம் ஊட்டப்படும். வில்வமும் தாமரையும் பத்திரங்களாக உபயோகமாகும். பருப்பன்னம் நிவேதன மாகும். சாம்பிராணித் தூபமிட்டுப் புட்பவடிவான தீபம் காட்டி இருக்கு வேதம் ஓதி இறுதியில் சம்பந்தர் திருமுறைகளை ஓதலாம்.

இரண்டாம் சாமம்.

பஞ்சாமிர்த அபிடேகம் செய்து மஞ்சட்பட்டுச் சாத்தப்படும். அகில் - சந்தன நறுமணம் ஊட்டப்படும். குருந்தை, துளசி பத்திரங் களாகப் பயன்படுத்தப்படும். நைவேத்தியமாகப் பாயசன்னம் பயனாகும். குங்குலியம் - சாம்பிராணி தூபம் காட்டப்படும். நட்சத்திர தீப ஆராதனை நிகழும். யசர் வேதமும் இறுதியில் அப்பர் திரு முறையும் ஓதப்படும்.

மூன்றாம் சாமம்.

பாலும் நீரும் கொண்டு அபிடேகம் நடக்கும். வெண்பட்டுச் சாத்தப்படும். கஸ்தூரிச் சந்தன மணம் ஊட்டப்படும். கிளுவை, விளா, சிறு சண்பக இலைகள் பத்திரங்களாகும். நைவேத்தியத்திற்கு உரியது எள்ளன்னம். கருங்குங்குலியத் தூப ஆராதனை நிகழும். ஐந்தடிக்குத் தீப ஆராதனையும் நடைபெறும். சாமவேதமும் சுந்தரர் திருமுறையும் ஓதப்படும்.

நான்காம் சாமம்.

பன்னீர் முதலான நறுமண நீர்களால் அபிடேகம் நடக்கும். நீலப்பட்டுச் சாத்தப்படும். புனுகுச் சந்தன மணம் ஊட்டப்படும். கருநொச்சி, நந்தியா வர்த்தம் பூ ஆகியன பத்திரபுட்பங்களாகும்.

வேண்பொங்கலே நைவேத்தியம். கருப்பூர தூபமும் வில்வார்த்திரி தீபமும் காட்டப்படும். அதர்வண வேதமும் மாணிக்க வாசகரின் திரு வாசகமும் ஒதப்படும்.

சிவராத்திரி இரவிலே பதினான்கு நாழிகைக்கு மேல் வரும் (1 நாழிகை - 24 நிமிடம்) நடுயாமம் வீண்கோற்பவ காலம் எனப்படும். இது மிகச் சிறந்த காலம். இரவு முழுவதும் விழிக்க இயலாதவர் வீண்கோற்பவ காலம் வரையாவது விழித்திருந்து வழிபாடாற்றுதல் நன்று.

சிவராத்திரியின் வரலாறு

உலக முடிவாகிய ஊழிக்காலத்திலே பிரமாவும் இறுதியுற்றார். எங்குமுள்ள உயிர்கள் ஒடுங்கி உலகங்களும் அழிந்தன. அந்த இரவுப் பொழுதிலே உமாதேவியார் சிவபெருமானை நோக்கிப் பிரார்த்தனை செய்து இறையருளைப் பெற்றார்; இறைவனிடம் "இவ்விரவிலே விரத மிருப்போர் யாவராயினும் அவர் மோட்சத்தை அடைய அருள்க" என்று வேண்டினார். அவ்வாறே இறைவன் அருளினார்.

சிவராத்திரி விரத பலன்

சிவராத்திரி இரவிலே விழித்திருந்து புத்தியூர்வமாக வழிபட்டோர் மாத்திரமன்றி, அபுத்தியூர்வமாக (நினைபுப் பிரகாரமாக) விழித்திருந்தோருக்கும் மோட்சம் கிட்டும். மூன்றொருகால் வேடன் ஒருவன் வேட்டையாடச் சென்றவன், பிராணி ஒன்றும் கிடைக்காமையால் இரவு வேளையில் வீடு திரும்புகையில் நன்றாக இருட்டிவிட்டது. அவன் ஒரு மரத்தில் ஏறி அமர்ந்தான். நித்திரை வந்து தவறிக் கீழே விழாதிருக்க அவன் ஓர் உபாயம் செய்தான். இரவு முழுவதும் மரத்திலிருந்த இலைகளைப் பிடுங்கிக் கீழே இடைவிடாது எறிந்துகொண்டிருப்பதே அந்த உபாயம். அவ்வாறு அவன் எறிந்த இலைகள் யாவும் கீழே மண்ணிலே பாதி மறைந்திருந்த சிவலிங்கத் திருமேனியில் விழுந்தன. இச்செயலால் அவன் மரணமடைந்ததும் அவனுக்கு முத்தி கிட்டிற்று.

சுன்னாகம் வரத பண்டிதர் (1656—1716) இயற்றிய சிவராத்திரி புராணம் சிவராத்திரியின் மகிமையை எடுத்தியம்பும் சிறந்ததோர் நூலாகும்.

சிவராத்திரி விரதத்தைச் சைவ மக்கள் யாவரும் ஆண்டு தோறும் கிரமமாக அநுட்டித்து வரின் எல்லா நற்பேறுகளும் கிட்டும்.

(ii) பிரதோஷம்

பிரதோஷம் என்பது இரவுக்கு முற்பட்ட பொழுது. வளர்பிறை காலத்திலும் தேய்பிறைக் காலத்திலும் வரும் திரயோதசித் திதியிலே சூரியன் மறைவதற்கு முன்னுள்ள மூன்றேழுக்கால் நாழிகை தொடக்கம் மறைந்து மூன்றே முக்கால் நாழிகை வரையுள்ள இடைக் காலமே பிரதோஷ காலம். இந்தக் காலத்திலே சிவபெருமானை நோக்கி அநுட்டிக்கப்படும் விரதமே பிரதோஷமாகும். பிரதோஷ காலத்தில் சிவபெருமானை வழிபடும் முறைமை பற்றி ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள் தமது 3 ஆம் சைவவிஞானிடை என்ற நூலிலே பின் வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“இடபதேவரை முதலில் வணங்கி அங்கு நின்று இடமாகச் சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்து, சென்ற வழியே திரும்பி வந்து மீண்டும் இடபதேவரைத் தரிசித்து, அங்கு நின்று வலமாகச் சென்று, வடதிசையைச் சேர்ந்து கோமுகையைக் கடவாது முன்சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்து, அங்கு நின்று திரும்பி இடபதேவரைத் தரிசியாது வலமாகச் சென்று வடதிசையைச் சேர்ந்து அங்குநின்று திரும்பிவந்து இடமாகச் சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்துத், திரும்பி வந்து இடபதேவரைத் தரிசித்து அவருடைய இரண்டு கொம்பினடுவே பிரணவத் தோடு கூட ஹரஹர என்று சொல்லிச் சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்து வணங்கல் வேண்டும்.”

பிரதோஷவிரதம் சிவபெருமான் தேவர்களின் துயர்தீர்க்க ஆலகால விடத்தை உண்டதை நினைவு கூர்ந்து அநுட்டிக்கப்படுவதாகும். வளர்பிறை காலத்துத் திரயோதசி சேர்ந்த சனிக்கிழமைப் பிரதோஷத்தின் போது இத்திருவிளையாடல் நிகழ்ந்தமையால் சனிக்கிழமையில் வரும் பிரதோஷம் மிகவும் சிறப்பானது என்பர். இவ்விரதம் ஐப்பசி, கார்த்திகை, சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் ஒன்றிலே சனிப் பிரதோஷம் தொடக்கம் அநுட்டித்து வருவதே முறைமையாகும்.

பிரதோஷ விரதத்தன்று பிற்பகல்வரை உணவு உண்ணாமலிருந்து சூரியன் மறைய ஒன்றரை மணித்தியாலத்தின் முன் நீராடிச் சிவபூசை பண்ணுவோர் சிவபூசை பண்ணித் திருக்கோயில் சென்று சிவதரிசனம் பண்ணல் வேண்டும். மற்றவர்கள் நீராடிக் கோயில் சென்று வழிபடுதல் வேண்டும். பிரதோஷம் கழிந்தபின் சிவனடியாரோடு போசனம் பண்ணல் வேண்டும்.

பிரதோஷ காலத்தில் உணவு உண்ணல், நித்திரை கொள்ளல், நீராடல், வீட்டுணுவை வணங்கல், எண்ணெய் தேய்த்தல், வாகனச் சவாரி, மந்திரசெபம், நூல் படித்தல் ஆகியன தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்.

பிரதோஷ விரதத்தை அநுட்டிப்போர் கடன், நோய், பயம், மனத்துயர், அகால மரணம், மரண வேதனை, பாவம் ஆகியவற்றினின்றும் நீங்கப்பெறுவர்.

(iii) விநாயக சதுர்த்தி

சிந்துரன் என்ற கொடியோன் பிரமாவின் கொட்டாவியினின்றும் தோன்றியவன். அவன் தான் தோற்றக் காரணமாயிருந்த பிரமாவையே அழிக்க முற்பட்டான். பிரமா அஞ்சி ஓடிச்சென்று திருமலைத் தஞ்சமடைந்தார். திருமாலும் தம்மால் அவனை அழிக்க முடியாது என்று கண்டு அவனைக் கைலாயபுரிக்குச் சென்று போர் செய்யுமாறு தந்திரமாகத் தூண்டி விட்டார். அங்குச் சென்ற சிந்துரன் சிவபெருமான் மீது பாய அதனைத் தடுத்து விநாயகப் பெருமான் பராயுசம் என்ற தண்டை நடுவில் நிறுத்தினார். அதைத் தாண்ட முடியாத சிந்துரன் பூவுலகம் திரும்பி மக்களை வருத்தத் தொடங்கினான்; நாடு நகரங்களை அழித்தான். இதுகண்டு வருந்திய தேவர்களை நோக்கி, விநாயகக் கடவுள் தாம் உமையம்மையின் திருவயிற்றிலே தோன்றிச் சிந்துரனை அழிப்பதாகத் தேவர்களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அவ்வாறே அவர் திருவவதாரம் செய்த திருநாளே ஆவணிமாதத்து வளர்பிறைக் காலச் சதுர்த்தி. இதனால் இத்தினம் மிகவும் புனிதமானதும் விரதத்திற்கு உரியதுமாகும்.

இத்தினத்திலே சந்திரனைப் பார்க்கலாகாது. ஒரு பொழுது பகலிலே உணவு உண்டு இரவிலே பழமேனும் பலகாரமேனும் உண்டு இவ்விரதத்தை அநுட்டித்தல் முறையாகும்.

பொய்ச்சான்றுரைத்த திருமலைக் குருட்டுப் பாம்பாகும் வண்ணம் உமாதேவியார் சபித்தார். அவ்வாறே குருட்டுப் பாம்பான திருமால் விநாயகரை வணங்கி ஆவணிச் சதுர்த்தி விரதத்தினை அநுட்டித்துப் பழைய வடிவினை அடைந்தார் என்பது புராணக்கதை. விநாயக சதுர்த்தி விரதத்தை அநுட்டிப்பவர் நோய், வறுமை நீங்கப் பெற்று வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்துவர்.

சந்திரனை இத்தினத்தில் பார்த்தல் கூடாது என்பதற்கான காரணம் வருமாறு: ஆவணிச் சதுர்த்தியன்று தேவர்கள் விநாயகருக்குப் பூசை செய்து வழிபட்ட பொழுது அவர்கள் மகிழும் வண்ணம் அப்பெருமான் நடனமாடினார். அப்பொழுது சந்திரன் அந்நடனத்தைக் கண்டு இகழ்ந்து நலகத்தான். விநாயகர் சந்திரனைப் பார்த்து "உன்னை இத்தினத்திலே தரிசிப்போர் பல துன்பங்களை அடைவர்" என்று சபித்தார். இதன் காரணமாகவே ஆவணி மாதத்துச் சதுர்த்தியிலே எவரும் பிறையைப் பார்ப்பதில்லை. இக்காலத்தில் எந்தமாதத்திலும் நாலாம்பிறைச் சந்திரனைத் தரிசித்தல் கூடாது என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே நிலவக் காண்கின்றோம்.

தேவர்கள் தேவன்சிந் தூர முகத்தவன்
மூவர்கள் முதல்வன்முத் தொழிற்குங் காரணன்
மேவர மகிழ்வது விளம்பு நாமமும்
தாவறு விநாயக சதுர்த்தி என்பரால்.

(iv) கந்தசஷ்டி

ஐப்பசி மாதத்தில் அமாவாசையை அடுத்துவரும் நாள் முருகப் பெருமானுக்கு உகந்த நாளாகும். இத்தினத்திலேதான் முருகன் சூரனைச் சங்கரித்துத் தேவர்களுக்கும் அவனுக்குப் அருள் புரிந்தார். ஆணவம் வலிகெட்டு அடங்கி அறியாமை தொலைந்து இறைவனின் அருள் பொலிந்து சிறந்த நாள் இது. ஆதலின் கந்தசஷ்டி சிறப்புப் பெறுவதாயிற்று.

சூரபன்மனுடன் முருகப்பெருமான் ஆறுநாட்கள் போர் நிகழ்த்தினார். தேவர்கள் மக்கள் யாவரும் இந்த ஆறு நாள்களும் உபவாசமிருந்து முருகனை வேண்டி வழிபட்டு உய்ந்ததை நினைவு கூருமுகமாகவும் அவர்களைப் போல நற்பயன்களை எய்தும் பொருட்டும் இவ்விரதத்தைச் சைவ நன்மக்கள் பயபத்தியோடு அநுட்டிக்கின்றனர்.

கந்தசஷ்டி ஆறு தினங்களும் சங்கற்பம் பண்ணிச் சுப்பிரமணியர் ஆலயங்களிலே இருந்து வழிபாடுகள் நடத்துவதும், கந்தபுராணம், கந்தரலங்காரம், கந்தரநுபூதி முதலாகிய நூல்களைப் பாராயணம் செய்வதும் சிறப்பாகும். ஆறு நாள்களும் உபவாசம் இருக்க இயலாதவர்கள் முதல் ஐந்து நாள்களும் ஒருபொழுது உண்டு இறுதி நாளில் உபவாசமிருக்கலாம் இவ்விரதத்தை ஆறு ஆண்டுகள் அநுட்டித்தல் வேண்டும். "மாதந்தோறும் சுக்கில பக்ஷ சஷ்டியிலே சுப்பிரமணியக் கடவுளை வழிபட்டு மா, பழம், பால், பானகம், மிளகு என்பவைகளுள் இயன்றது ஒன்று உட்கொண்டு வருவது உத்தமம்."

வினாக்கள்

1. நவராத்திரித் திருவிழா எவ்வெத் தெய்வங்களைப் பிரீதி செய்ய அநுட்டிக்கப்படுகின்றது? இவர்களை விரதமிருந்து வழிபடலால் எமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய பயன்கள் யாவை?
2. 'மாணம்பூ' என்பதென்ன? விளக்குக.
3. திருவாதிரை நாளின் மகத்துவம் யாது? அதற்கு முதலுள்ள ஒன்பது நாள்களிலும் ஆலயங்களில் கொண்டாடப்படும் விழா யாது?
4. ஆருத்திரா தரிசனம் என்பதன் பொருள் யாது?
5. விரதங்கள் அநுட்டிப்பதால் வரக்கூடிய நற்பயன்களை விளக்குக.
6. சிவராத்திரி விரதம் இருக்கவேண்டிய முறைமைகளை விளக்குக.
7. பிரதோஷகாலம் என்பது எது? அது சைவ சமயிகளுக்கு ஏன் விசேடமானது?
8. விநாயக சதுர்த்தி விரதம் உண்டான வரலாற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறுக.
9. கந்தசஷ்டி விரதத்தை எத்தனை நாள், எவ்வாறு அநுட்டித்தவ் வேண்டும்?
10. சிறுகுறிப்பெழுதுக
 - i விஜயதசமி
 - ii ஆதிரைநாளும் திருஞானசம்பந்தரும்
 - iii சிவராத்திரியால் முத்திபெற்ற வேடன் கதை
 - iv பிரதோஷம்
 - v சூரபன்மன்

3. அடியார் கண்ட அன்புநெறி

- (அ) நால்வர் கண்ட அன்பு நெறி
- (ஆ) கண்ணப்ப நாயனாரின் அன்புநெறி
- (இ) வல்வினையும் மெல்வினையுமான அன்புநெறி
- (ஈ) சிவ சின்னங்களைச் சிவமெனவே பாவித்த செம்மல் களின் அன்புநெறி
- (உ) உள்ளத்திற் கோயிலெழுப்பிய உத்தமரின் அன்புநெறி
- (ஊ) கல்லால் எறிந்தவரின் மெய்யன்பு நெறி
- (எ) ஆடவரை நெறிப்படுத்திய அரிவையரின் அன்பு நெறி
- (ஏ) தில்லையைத் தரிசிக்க எல்லையில்லா ஆவலுற்ற செம்மலின் அன்பு நெறி
- (ஐ) வேற்றுமையில் ஒற்றுமை கண்ட வியத்தகு அன்புநெறி

அடியார் கண்ட அன்பு நெறி

முகவுரை

உலகில் இருவகையான அன்பு காணப்படுகின்றது. ஒன்று தன்னைச் சேர்ந்தவரிடத்துச் செலுத்தும் அன்பு. மற்றது இறைவன் மாட்டுச் செலுத்தும் அன்பு. முன்னது பற்றுக்களை வளர்க்கின்றது. பின்னது பற்றுக்களைக் கெடுக்கின்றது. பற்றுக்கள் வளர வளரப் பிறவிநோய் வளர்கின்றது. பற்றுக்கள் குறையக் குறையப் பிறவிப் பிணி குறைகின்றது. 'இந்தச் சரீரத்தை இறைவன் நமக்கு அருளியது தன்னை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுதற் பொருட்டே' என்பதை உணர்ந்தால் உலகப் பற்றுக் குறையும்; தெய்வப்பற்று வளரும். நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் எந்நேரமும் இறைவன் தாள் களையே நினைப்பவர்கள் அடியார்கள். அவர்களிடத்தே இறையன்பு முறுகி நிற்கிறது இறைவனும் அவர்களின் கட்டுக்குள் அடங்கி எளியனாகின்றான்; அவர்களுக்குள் ஒடுங்கி விடுகின்றான். அகங்காரம் கொண்ட திருமாலும் நான்முகனும் மற்றும் தேவர்களும் அடைய முடியாத பெரும்பேறு இது. அடியார்கள் மட்டும் பெற்றுள்ள அரும் பேறு இது.

'ஆன அறிவாய் அகலான் அடியவர்க்கு
வானூர் காணாத மன்'

இவ்வாறு தமது அன்பின் வலியால் ஆண்டவனைக் கட்டிவிடும் ஆற்றல் கைவரப் பெற்றோர் படிப்படியாக முன்னேறி ஆண்டவனைப் போன்ற உயர்நிலையினை எய்திவிடுகின்றனர். மக்கள் அவர்களைத் தெய்வங்களாகவே வழிபடும் நிலை உண்டாகின்றது.

மால்அற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந் தானும் அரன்எனத் தொழுமே
என்பது மெய்கண்ட தேவரின் அருள்வாக்கு.

இறைவனின் வதிவிடம் திருக்கோயில். அடியவர் வதிவிடம் திருக்கூட்டம். இந்தத் திருக்கூட்டம் எத்தகையது? சேக்கிழார் சுவாமிகள் இக்கேள்விக்கு அருமையாகப் பதில் தருகின்றார். "தூய்மையான உருத்திரசக்க மணிதிகழும் இவர்களின் திருமேனியிலே திருநீறு பூசப் பெற்றுள்ளது. இந்தத் திருநீறு போலவே இவர்களின் உள்ளங்களும் புனிதமானவை. இவர்களின் பெருமை இத்தகையது என்று

சொல்லல் இயலாது. நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான் என்ற ஐந்து பூதங்களும் நிலையிற் கலங்கலாம். ஆனால் அந்த வேளையிலும் உமைபங்களை இவர்கள் மறக்கமாட்டார்கள். இறைவனிலி அவ்வளவு காதல் உறைப்பு இவர்களுக்கு! குற்றமே இல்லாத குணக் குன்றுகளே இந்த அடியார்கள். செல்வம், வறுமை என்ற வேறுபாடே இவர்களுக்கு இல்லை. உடைந்த மண்பாண்ட ஓடும் சிறந்த பொன்னும் இவர்களுக்கு ஒன்றுதான். சிவபெருமானை அன்பினாலே சும்பிடல் ஒன்றே இவர்களின் குறிக்கோள். இதற்குமேல் வீட்டின்பமாகிய மூத்தியிற் கூட இவர்களுக்கு நாட்டமில்லை. இவர்களின் முத்தாரம் மணியாரம் எல்லாம் உருத்திராக்க கண்டிகைதான். ஈசன் பணி ஒன்றுதான் இவர்களுக்குக் கடன். எந்நேரமும் கசிகின்ற அன்புடைய இவர்களுக்கு எவ்வித குறையும் இல்லை. இவர்களின் வீரம் இருக்கிறதே அதை என்னால் எடுத்துக் கூறல் இயலாது.”

(அ) நால்வர் கண்ட அன்பு நெறி :

இத்தகைய அடியவர்கள் கூட்டத்தில் முதன்மை பெற்றவர்கள் எமது சமய குரவர்கள். இவர்களுக்கும் சிவபெருமானுக்குமிடையே விளங்கிய அன்புத் தொடர்பு மிகவும் மேன்மையானது. திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் குழந்தையாகவும் ஆளுடைய பெருமான் அப்பகைவும் விளங்கினார். திருநாவுக்கரசர் பெருமான் அடிமையாகவும் செம்மேனி அம்மான் ஆண்டானாகவும் பொருந்தினார். சுந்தரமூர்த்தியும் ஆரூரனும் நண்பர்களாக இணைந்தனர். மாணிக்கவாசகர் திருப் பெருந்துறைக் குருமணியைத் தலைவகைப் பாவித்தார். அப்பெருமானும் அவரைத் தம் அன்புடைத் தலைவியாக ஆட்கொண்டார். இவ்வன்புப் பிணைப்பினை முறையே சற்புத்திரமார்க்கம், தாசமார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என அழைப்பது சைவசித்தாந்த மரபு.

திருஞானசம்பந்தர் பெற்ற ஞானம் ‘சிவனடியே நிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானமாகும்.’ சிறு குழந்தை தன்னை யாராவது தாக்கவோ வருத்தவோ முற்பட்டால் “அப்பாவிடம் சொல்வேன்” என்று அது சொல்லும். தன் தந்தையின் ஆற்றலில் அவ்வளவு நம்பிக்கை அதற்கு! திருஞானசம்பந்தரும் இப்படித்தான். அவர் “ஈனர்கட்கு எளியேன் அலேன், திரு ஆலவாய் அரனின் அருள் எனக்கு உண்டு” என்று கூறுவது இதனைத்தானே காட்டுகின்றது?

திருநாவுக்கரசர் தம்மை எப்பொழுதும் இறைவனுக்கு அடிமையாகவே பாவித்தவர். அகில உலகிற்கும் அரசனான ஆண்டவனின் ஆலயத்தில் சரியைத் தொண்டு பூண்டவர். ‘ஆற்றேன் அடியேன்’ என்று தம் துயரை அவனுக்கு எடுத்துக் கூறி அல்லல் நீங்கப் பெற்ற அந்தணாளர் அவர்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் நண்பருக்குரிய மிடுக்கோடு இறைவனோடு வாதிட்டு அவராலேயே தோழமை கொள்ளப் பெற்றவர். 'மகத்திற் புக்க சனி எனக்கானும்' என்றும், 'வாழ்ந்து போதிரே' என்றும் உரிமையோடு ஏசியும் பேசியும் இறையருளுக்கு ஆளான பெருந்தகையார் சுந்தரராவர்.

கணவனுக்கும் மனைவிக்குமிடையே காணத்தகும் அன்பின் அளவையோ அந்தரங்கங்களையோ எடுத்துப் பிறர்க்கு உரைப்பது இயலாத காரியம். மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானிடத்தே வைத்த அன்பையும் அவரே எழுந்தருளி மாணிக்கவாசகரைச் சீடராய் ஏற்று அருள் புரிந்த பாங்கையும் உருசி உருகிப் பாடி உளங் குழையும் இடங்கள் சுவாமிகளின் அன்பு மாட்சியை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இந்நால்வரும் சிவன்மீது கொண்ட அன்பு சிவன்கள் மீதும் கருணையாய்ப் பொழிவதை இவர்களின் வாழ்க்கையினூடு நாம் கண்டு உணரலாம். திருவீழிமிழலையில் அப்பரும் சம்பந்தரும் படிக்காசு பெற்றது, சுந்தரர் குண்டையூரில் நெல்லுப் பெற்றது ஆகியன தம் நல்வாழ்வுக்காக அல்ல; அடியவர்களுக்கு அமுதூட்டவே. திருமருகலில் விடம் தீண்டிய வணிகனை உயிர்த்தெழ வைத்ததும், பாண்டியனின் வெப்பு நோய் போக்கியதும் எலும்பைப் பெண்ணாக்கியதும் சீர்காழிச் செம்மலின் கருணைச் செயல்களுக்குச் சில உதாரணங்கள். அப்பர் விடந்தீண்டி இறந்த அப்பூதியடிகளின் மூத்த புதல்வரை உயிர்த்தெழச் செய்ததும், சுந்தரர் முதலைவாய்ப்பட்ட பாலகனை மீட்டதும், மணிவாசகர் ஊமைப் பெண்ணைப் பேசவைத்ததும் அவர்களின் திருவுள்ளங்களிலே சுரந்த உயிரன்புக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

கள்ளத் தலைவர் துயர்கருதித் தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக

என்ற உமாபதி சிவாசாரியரின் திருவாக்குக்கு இந்நால்வர் பெருமக்களது அன்பு நெறி இலக்கியமாய் அமைகின்றது என்பதற்கு ஐயமில்லை.

(ஆ) கண்ணப்ப நாயனாரின் அன்பு நெறி

பெண்ணொருத்தி தன் காதலனோடு கலந்து பழகி அவன் நிலை உணர்ந்து அன்பு செய்தால் அந்த அன்பு மிகவும் தர்ழ்வானதுதான். அதனைக் கட்டையான அன்பு எனலாம். ஒருவரை ஒருவர் கண்டதும் காதல் ஏற்படுமாயின் அது சற்று உயர்ந்ததே. அதனை இடையான

(நடுத்தரமான) அன்பு என்றே கூறல் வேண்டும். தலைவனைப் பற்றிக் கேள்வியுற்றதுமே தன்வசம் இழந்து தலைவன் வசப்பட்டால் அதைவிட உயர்ந்த அன்பு வேறு இல்லை. அதுவே தலையாய அன்பு. இத்தகைய தலையாய அன்பு நெறியிலே தலைப்பட்டவர் கண்ணப்பநாயனார். 'காளத்தி மலையிலே குடுமித்தேவர் இருக்கின்றார்; கும்பிடலாம்' என்று நாணன் கூறக் கேட்டது முதற்கொண்டு தன்னை மறந்து தன் குழலை மறந்து காளத்திநாதரைத் தவிர மற்றைய யாவையும் துறந்த கண்ணப்பரின் அன்புக்கு ஈடு இணை காணல் முடியாது. தொண்டு செய்து நாளாறில் கண்ணிடந்து அப்ப வல்ல முதிர்ந்த அன்பினாலே கண்ணப்பர் . மற்ற யாவரிலும் பல் படிகள் உயர்ந்து விடுகின்றார்.

கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும்ஆட் கொண்டருளீ
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
கண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றதாய் கோத்தும்பி
(திருக்கோத்தும்பி)

(இ) வல்வினையும் மெல்வினையுமான அன்பு நெறி

“செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்” என்பது திருவள்ளுவர் பெருமானின் திருவாய்மொழி இறைவன் மீது கொண்ட அன்பின் முதிர்ச்சி காரணமாக உலகத்தவர் என்றும் நினைக்கவியலாத அளவிற்கு அரிய செயல்களைச் செய்த அடியார்களின் வரலாறுகள் திருத் தொண்டர் பெரிய புராணத்திலே ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்றன. அடியார்வடிவில் இறைவன் தம்மிடம் வந்ததும் மனைவியாரையே தானமாகத் தரும்படி கேட்ட பொழுது சற்றும் தயங்காது தம் மனைவியை அடியாராடன் அனுப்பிவைத்தார் இயற்புகைநாயனார். அதுவும் போதாதென்று அடியாருக்குத் தமது உற்றார் உறவினர் துயர் விளைத்தல் கூடும் என்று அஞ்சி அவருக்குப் பாதுகாவலாகவும் சென்றார்.

இன்புறு தாரத் தன்னை ஈசனுக் கன்பர் என்றே

துன்புறு துதவும் தொண்டர் பெருமையைத் தொழுது வாழ்த்தி

(தி. தொ. பெரிய புராணம்)

வைரவராய் எழுந்தருளிய பெருமானார் வேண்டிக் கொள்ளத் தம் குழுவியையே அரிந்து அமுது சமைத்துக் கொடுத்தார் சிறுத் தொண்டநாயனார். தம் தற்கை, மண்ணால் தாம் ஆக்கிவைத்த சிவலிங்கத்தைக் காலால் எற்றினார் என்று கோலே மழுவாய்க் கொண்டு

தந்தையின் காலேத் துண்டித்தார் சண்டேசுரநாயனார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அடியார்களை வணங்காது சென்றது கண்டும், பரவை மனைக்கு இறைவனைத் தூது நடத்தியது கேட்டும் வெகுண்டு அவருக்குப் 'புறகு' சொன்னவர் விறன்மிண்ட நாயனார். அவர், தம்மை நாடி வந்த காலே அவரைக் காண்பதும் பாவம் என்று வயிற்றைக் கிழித்துத் தற்கொலை புரிய முயன்ற அருஞ்செயலையும் அவர் புரிந்தார். எழி பத்தநாயனார், சிவகாமி ஆண்டார் என்னும் அடியவரின் பூக்கூடையைப் புகழ்ச்சோழரது பட்டத்து யானை சிதறியது கண்டு மனம் பிபாறுதவ ராய் அதனைத் தும்பிக்கை அறுமாறு வெட்டி வீழ்த்தினார்; எதிர்த்து வந்த பாகர் ஐவரையும் கொன்று தொலைத்தார். புகழ்ச்சோழர் களிற்றின் செயல் கண்டு வருந்தித் தம்மையும் வெட்டிவீழ்த்துமாறு விறன்மிண்டரை வேண்ட விறன்மிண்டரோ தம்மையே கொன்றிட முன்வந்தார். இத்தகைய செயற்கரிய அன்புச் செயல்கள் வல்வினை என்று திருக்களிற்றுப்படியாரில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

அடியார்க்கு அமுதாட்டி வறுமையுற்ற காலத்தும் மனம் திரியாது அத்தொண்டினைப் புரிந்த இளையாங்குடிமாற நாயனார், மனைவியாரின் மாங்கவியத்தை விற்றுக் குங்குலியத் தொண்டு புரிந்த குங்கிலியக்கலயநாயனார், திருவோடளித்துச் சத்தியம் காத்த திருநீல கண்டநாயனார், கோவணமளித்து அதனால் ஆட்கொள்ளப்பெற்ற திருக்கூறிப்புத் தொண்டநாயனார், நீரால் விளக்கெரித்த நமிநந்தியடிகள் முதலியவர்களின் அன்பு நெறியினை மெல்வினை என்று உரைக்கலாம்.

(ஈ) சிவசின்னங்களைச் சிவமெனவே பாவித்த செம்மல்களின் அன்புநெறி

எமது அன்புக்குரியார் ஒருவர் எம்மிடையே இல்லாத போதும் அவர் பயன்செய்த பொருள்களைக் காணுகையில் அவரையே கண்டது போல எமக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகின்றது. இது உலக இயற்கை. இதனைப் போலவே தம்மை ஆளுடையாரான சிவபெருமானுக்குரிய சிவசின்னங்களைக் கண்டவிடத்து அவற்றை மதித்துப் போற்றி அவற்றை அணிந்தவரைச் சிவனாகவே பாவித்து வழிபட்ட அடியார் களையும் பெரிய புராணத்தில் நாம் காண்கிறோம்

சுந்தரமூர்த்திநாயனாரின் அன்புத் தோழரும் திருக்கைலாயனான உலா, பொன்வண்ணத்தந்தாதி, திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை ஆகிய திருமுறைகளை இயற்றியருளியவருமான சேரமான் பெருமான் நாயனார் பட்டத்து யானையிலே அமர்ந்து பலனிவந்து கொண்

டிருக்கிறார்; அவ்வேளையில் மழையின்போது கரைந்து உடலிலே வழிந்த உவர்மண் வெய்யில் எறிக்கையிற் காய்ந்து வெண்ணீறு போற் பொலிவு காட்டத் தம்முன் வந்த ஏகாவியனை (சலவைத் தொழிலாளி) அவர் காண்கின்றார். மெய்யெல்லாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனியுடன் சிவனடியாராக அவன் கோலம் அம்மன்னருக்குத் தோற்றுகின்றது. உடனே யானையிலிருந்து கீழிறங்கி அவன் காலடியிலே வீழ்ந்து வணங்குகின்றார். அவனோ அஞ்சி நடுங்கி விலகித் தான் யார் என அறிவித்து நிற்கின்றான். அரசர் பெருமாளோ சற்றும் உளங்கூசிரைல்வர்.

சேரர் பிரானும் “அடிச் சேரன்
அடியேன்” என்று திருநீற்றின்
“வாரவேடம் நினைப்பித்தீர்
வருந்தா தேகும்” என மொழிந்தார்.

(திருத்தொண்டர் பெரிய புராணம்)

சூழ்ச்சியிலுற் சிவனடியார் வேடம் புனைந்து மெய்ப்பொருள் நாயனரின் அந்தப்புரச் சயன அறையை அடைகின்றான் முத்தநாதன். சிவனடியார் என அவனைக்கருதிய மெய்ப்பொருளார் அவன் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்குகின்றார். அவன் புதியதோர் ஆகமத்தை உபதேசிக்கப் போவதாகக் கூறியதும் மெய்ப்பொருளார் மகிழ்ந்து அவன் பாதத்தருகில் அமர்ந்து பயபத்தியோடு அவன் உபதேசத்திற்காகக் கைகட்டி வாய்பொத்திக் காத்திருக்கின்றார். முத்தநாதனோ புத்தகக் கவழியிலிருந்து குத்தீட்டியை எடுத்து அவரைக் குத்தி விடுகின்றான். நிலைகுலைந்து சரியும் வேளையிலும் அவனைக் கொல்லவந்த வாயிற்காவலனை அப் பொருந்தகையார் தடுத்து, ‘தத்தா நமர்’ என்று உரைக்கின்றார்; உரைத்ததோடு நில்லாது முத்தநாதனைப் பாதுகாப்பாக நகர எல்லையிற் கொண்டு சென்று விடுமாறும் வேண்டுகின்றார். தத்தன் திரும்பிவந்து நற்செய்தி சொல்லும்வரை (முத்தநாதரின் உயிருக்கு ஆபத்தின்றி அவனை நகர எல்லையில் விட்டுவந்த செய்தியை) தமது உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு அச்செய்திக்காகக் காத்திருக்கின்றார். மெய்ப்பொருள் நாயனரின் அன்புத்திறம் இத்தகையது என்று எம்மாற் சொல்ல இயலுமோ ?

(உ) உள்ளத்திற் கோயில் எழுப்பிய உத்தமரின் அன்பு நெறி

“சிந்தை தரும் உணர்வான எல்லாம் தம்பிரான் கழல் மேற் சார, வருநெறி அன்பு மாறா அன்பு வளர்ந்தெழ” வாழ்ந்தவர் பூசலார் நாயனார். அவர் தமது உள்ளத்திலே நாள்தோறும் சிவனுக்குச் சிறிதுசிறிதாகக் கோயில் எழுப்பிக் கொண்டு வந்தார். அடுத்த நாள்

அவர்தம் திருக்கோயிலுக்குக் கும்பாபிடேகதினம். அதே வேளையில் பல்லவ வேந்தனும் தன் செல்வமெல்லாங்கொண்டு கல்விலே கோயில் கட்டிப் பூசலார் நியமித்த தினத்திலேயே கும்பாபிடேகத்திற்கு ஒழுங்கு செய்தான். அன்றிரவு சிவபெருமான் அந்த மன்னனது கனவிலே தோன்றி,

‘நின்ற ஊர்ப்பூசல் அன்பன் நெடிது நாள் நினைந்து செய்து
நன்று நீ டாலயத்து நாளைநாம் புலுவோம்’

என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிணர். செல்வத்தின் மிகுதி கொண்டு செய்யும் திருப்பணிகளிலும் நெஞ்சைக் கொண்டு செய்யும் அன்புத் திருப்பணியே ஈசனுக்கு உகந்தது என்பதை இந்த வரலாறு எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

(ஊ) கல்லால் எறிந்தவரின் மெய்யன்புநெறி

‘எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலம் கொண்டாலும் மன்னிய சீர்ச் சங்கரன் தாள் மறவாமையே பொருள்’ என்று கொண்டவர் சாக்கிய நாயனார். காஞ்சிநகரம் சென்று பௌத்த சமயம் புகுந்த இப் பெருந்தகை அந்தச் சமயத்துக்குரிய வேடத்திலேயே உலாவி வந்தார். சிவலிங்கத்தை அவர் மலர் கொண்டு அருச்சிக்கவில்லை. கல்கொண்டு எறிவதே அவரின் அருச்சனையும் பூசனையுமாய் விளங்கியது இதனை உகப்போடு ஏற்ற இறைவன் உமையம்மையோடு இடப வாகனத்தில் அவர் முன்பு எழுந்தருளி அவருக்கு முத்திப்பேற்றினை அருளிணர்.

(எ) ஆடவரை நெறிப்படுத்திய அரிவையரின் அன்பு நெறி

புனிதவதியார் என்ற காரைக்காலம்மையார் கணவன் அளித்த மாங்கனியொன்றைக் கடவுளடியார்க்கு அன்போடு ஊட்டினார். கணவன், ‘அந்தக்கனியைக் கொணர்வாய்’ என்றபொழுது இறைவனை வேண்டிப் பெற்றளித்தார். அம்மையாரின் அதிதிவிர பக்குவநிலை கண்ட அவர் கணவன் அஞ்சி நீங்கிச் சென்று வேற்றூரிற் குடியேறி மறுமணம்புரிந்து வாழ்ந்தான்; அம்மையாரின் உறவினர் அவரை அவனிடம் அழைத்துச்சென்ற பொழுது அவர்தம் முன்னாள் மனைவி என்பதையும் நோக்காது அவரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி உண்மை உரைத்து உய்ந்தான். அன்றிலிருந்து அவனுக்கென அதுவரை தாங்கிய உடலையும் சுமை எனத் துறந்து என்பு வடிவாய்க் கைலாயம் சென்று சுகல உலகிற்கும் தந்தையாகிய

அப்பனாலே 'நம்மைப் பேணும் அன்னை' என்று அழைக்கப்படும் பேற்றினை அடைந்தார். காரைக்காலம்மையாரின் அன்புநெறி இருந்தவாறு அது.

திலகவதியார் திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் தமக்கையார் பரசமயம் சார்ந்த தம் தம்பியாரை மீட்டும் மெய்ந்நெறியாகிய சைவத்திற்குக் கொணர அவர் இறைவனை வேண்டிக் குறையிரந்தார். அவரின் அன்புக்கு ஆட்பட்ட இறைவனும் தருமசேனருக்குச் சூலைநோய் அளித்துத் தன் வசமாக்கித் திருநாவுக்கரசரும் ஆக்கியருளினான். திலகவதியார் இல்லையேல் எமக்குத் திருநாவுக்கரசர் கிடைத்திருக்கார். இவ்வகையில் இப் பெண்கள் திலகத்தைச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் 'தூண்டுதவ விளக்கணையார்' என்று அழைத்துப் போற்றுவது முற்றும் பொருத்தமேயாகும்.

'வளவர் கோன்பாவையும் வரிவளைக்கைமானியுமான' பாண்டியமா தேவியார் தம் கணவனான கூன் பாண்டியனைச் சமண சமயப்பிடியினின்றும் மீட்பதற்குச் சீர்காழிச் செல்வராம் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரின் உதவியை நாடினார். அவரதும் மந்திரியார் குலச் சிறை நாயனாரதும் வேண்டுகோட்படி மதுரைக்கு எழுந்தருளிய மாதவச் செல்வர் கூன்பாண்டியனின் வெப்புநோய் போக்கித் திருநீற்றினதும் மேன்மைகொள் சைவநீதியினதும் சிறப்பை மீட்டும் பாண்டிநாட்டில் நிலைநாட்டினார். கூன்பாண்டியன் அப்பெருமானின் அருளாலே நின்ற சீர் நெடுமாற நாயனாராகும் பேறடைந்தான். இத்தகைய சிறந்த அன்புச் செல்வியாரை, 'மங்கையர்க்கரசி' எனத் திருஞானபம்பந்த சுவாமிகள் போற்றியமையும் சேக்கிழார் சுவாமிகள் 'தெய்வப் பாலை எங்கள் தெய்வம்' என்று வாழ்த்தி வணங்கியமையும் பொருத்தமே யாகும்.

(ஏ) தில்லையைத் தரிசிக்க எல்லையில்லா ஆவலுற்ற செம்மலின் அன்பு நெறி

'ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனும்
கங்கைவாயர் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகில்,
அவர்கண்டர் நாம்வணங்கும் கடவுளாரே'

என்பது திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் திருவாக்கு. இவ்வாறு கடவுள் நிலைக்கு உயர்ந்த அடியாரே திருநாளைப்போவார் நாயனார். ஆதனாரிலே புலைச்சேரியிலே கடைஞர் குலத்திலே தோன்றித் தில்லைப் பெருமானில் முறுகிய அன்பு பூண்டவரசாய் அவரைச் சென்று 'நாளை தரிசிப்பேன் நாளை தரிசிப்பேன்' என்று கூறியவண்ணம் அங்குச்

செல்வதே கனவும் நனவுமாக வாழ்ந்து வந்தார். 'பிறைக்கண்ணிப் பெருந்தகைபால் சிறந்த பெருங் காதலினால்' மறந்தும் வேறு நிலை வின்றி இருந்த அவர், இறைவனின் அருச்சனைக்குக் கோரோசனையும் ஆலயங்களில் வாசிக்கப்படும் மத்தளங்களுக்குத் தோலும் வாரும் வீணைக்கு நரம்புகளும் வழங்குவதிலே நிறைவு கண்டார்.

பல தலங்களையும் வெளிப்புறத்தே சென்று கண்டு வழிபட்ட அவர் ஈற்றிலே சிதம்பரம் நாடினார். அதன் மதிப்புறத்தை அடைந்தவர் தமது குலத்தினர்க்கு ஈற்பட்டிருந்த தடை காரணமாக ஆலயத்தினுள்ளே புகுவதற்கு அஞ்சி அந்த இடத்திலேயே துயின்ற பொழுது ஆடலழகன் அவரின் கனவிலே தோன்றினான்.

“இப்பிறவி போய்நீங்க எரியினிடை நீமுழ்கி
முப்புரிநூல் மார்பருடன் முன்னணைவாய்”

என்று அவருக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளி அவ்வாறே தில்லைவாழ் அந்தணர்களையும் நெருப்பு மூட்டும்படி பணித்தருளினான். அவ்வாறே அடுத்தநாள் எரியிலே முழுகி எழுந்து தில்லையுள்ளே புகுந்தார்; பின்பு எவரும் அவரைக் கண்டிலர். அங்குத் தில்லை நடராசனின் திருவடியிலே தமது அன்பினால் அமர்ந்திடும் பெரும்பேறு அவருக்குக் கிட்டிற்று.

(ஐ) வேற்றுமையில் ஒற்றுமை கண்ட வியத்தகு அன்புநெறி

நாயனர்கள் எனத் திருத்தொண்டர் பெரியபுராணம் எடுத்துக் காட்டிய அறுபத்துமூவரும் வெவ்வேறு குலத்தவர்; வெவ்வேறு சமூக நிலையைப் பெற்றவர்; வெவ்வேறு காலத்து வாழ்ந்தவர். ஆனால் இவர்களின் இறையன்பு இவர்கள் யாவரையும் ஒரே நிலையில் வைத்துப் போற்றச் செய்துள்ளது. நாயன் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் செலுத்துவோன் என்பதாகும். ஆநாயன் = பனக்கூட்டத்தைச் செலுத்துபவன். (ஆயை நாயனார் வரலாறு பெரிய புராணத்தில் உள்ளது.) சைவ மக்களாகிய எங்களைச் சிவபெருமானின் அன்பு நெறியிலே செலுத்திய பெருமை இந்த அடியார்களுக்கேயுண்டு. அவர்களின் அன்புநெறி பற்றி ஒழுகுவதே எமது நீங்காக் கடனாகும். “தொண்டர் குலமே தொழுகலம்.”

வினாக்கள்

1. உலகிலே காணப்படும் இருவகை அன்புகளும் எவை? இவற்றுட் சிறந்தது எது? ஏன்?
2. அடியவர்களின் பெருமைகளைப் பெரியபுராணம் எவ்வாறு எடுத்துக் காட்டுகின்றது? விளக்குக.
3. திருஞானசம்பந்தப் பெருமானின் அன்பு நிலை எத்தகையது என விளக்குக.
4. திருநாவுக்கரசுநாயனரின் அன்பு நெறிபற்றிக் கூறுக.
5. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கும் சிவபெருமானுக்குமிடையே நிலவிய அன்புத் தொடர்பு எவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது? விளக்குக.
6. மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் அன்புநெறியினைச் சன்மார்க்கம் என்பதேன்?
7. 'கண்ணப்பர் ஒப்பதோர் அன்பின்மை' என்பதை விளக்குக.
8. வல்வினையாவது யாது? இந்த வினையினை ஆற்றி முத்திப்பேறு அடைந்த அடியார்கள் யாவர்?
9. மெல்வினையாவது யாது? இவ்வினையை ஆற்றிய அடியார்கள் யாவர்?
10. சிவ சின்னங்களைச் சிவமெனவே பர்வித்த அடியார் ஒருவரின் வரலாற்றினைக் கூறுக.
11. பூசலார் நாயனரின் அன்பு நெறிபற்றி விளக்குக.
12. சிறுகுறிப்பெழுதுக.
 - i திகைவதியார்
 - ii காரைக்காலம்மையார்
 - iii மங்கையர்க்கரசியார்

4. ஈழத்து மெய்ஞ்ஞான பரம்பரை

(i) சைவச்சான்றோர் பரம்பரை

- (1) ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள்
- (2) ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுக நாவலர்
- (3) காசிவாசி செந்திநாதையர்
- (4) சதாவதானம் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை
- (5) சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரனார்

(ii) சித்தர் பரம்பரை

- (1) கடையிற் சுவாமிகள்
- (2) பரமகுரு சுவாமிகள்
- (3) குழந்தைவேற் சுவாமிகள்
- (4) செல்லப்பாச் சுவாமிகள்
- (5) ஸ்ரீ யோக சுவாமிகள்

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பரிந்துரை

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பரிந்துரை

- (1) சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பரிந்துரை
- (2) சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பரிந்துரை
- (3) சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பரிந்துரை
- (4) சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பரிந்துரை
- (5) சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பரிந்துரை

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பரிந்துரை

- (1) சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பரிந்துரை
- (2) சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பரிந்துரை
- (3) சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பரிந்துரை
- (4) சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பரிந்துரை
- (5) சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பரிந்துரை

ஈழத்து மெய்ஞ்ஞான பரம்பரை

முகவுரை

திருமூல நாயனாராலே சிவபூமி எனப் புகழப்பட்ட எமது ஈழமானது, வரலாற்றுக்கு முந்திய காலந்தொடக்கம் சைவநெறி நிலவிவந்த பெருமையை உடையது. பாரததேயத்திலிருந்து கடலாற் பிரிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் பண்பாடு, சமயம், மொழி ஆகியவற்றில் என்றும் ஈழம், அதனோடு தொடர்புற்றே வளர்ந்து வந்துள்ளது என்பதற்கு ஐயமில்லை. இராமாயண இதிகாசத்திலே முக்கிய இடம் பெற்ற இராவணன் சிறந்த சிவபத்தன். இவன் கைலாய மலையையே பெயர்த்தெடுத்து வந்து இலங்கையிலே தாபிக்க முயன்றான் என்ற ஒரு செய்தியுள்ளது. பாரதநாட்டின் பழம்பெரும் சமயப்பண்பாடுகளை ஈழத்திலே நிலைநாட்ட அவன் எடுத்த முயற்சியாக இதனைக் கொள்ளலாம். இவனது தாயும், மனைவி மண்டோதரியும் சிவனடியையே சிந்தித்து வாழ்ந்து அவனடிக்குத் தொழும்பு பூண்டனர்.

‘ஆர்கலிசூழ் தென்னிலங்கை அழகமர்வன் டோதரிக்குப்
பேருளின் பமளித்த பெருந்துறை மேய பிரானை’

என மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் மண்டோதரியைப் போற்றுவது குறிப்பிடத்தக்கது. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார் ஆகிய சமயகுரவர் இராவணனைப் பற்றித் தம் தேவாரங்களிலே அடிக்கடி குறிப்பிட்டுச் செல்லக் காண்கின்றோம். கிரகங்களுள் ஒன்றான கேது பூசிட்ட தலம் என்பதால், திருக்கேதீச்சரம் எனப் பெயர்பெற்றதாகக் கொள்ளப்படும் பழம்பெரும் சிவத்தலம் ஈழத்தின் வடக்கிலும் இராவணனுடன் தொடர்புபட்ட திருக்கோணேச்சரம் கிழக்கிலும் உள்ளன. முன்னதற்குத் திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகியோரதும் பின்னதற்குத் திருஞானசம்பந்தரதும் தேவாரங்கள் உள்ளன.

இலங்கையின் முறையான வரலாறு விஜயன் என்ற முதற் சிங்கள அரசனோடு தொடங்குகின்றது. கி. மு 6 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே ஈழத்தின் அரசனான இவன் நான்கு திசைகளிலும் நான்கு சிவாலயங்களை அமைத்துக் கொண்டான் என்று யாழ்ப்பாண வைபவமாலே முதலிய நூல்கள் குறிக்கின்றன. இவன் வழிவந்த மன்னர்கள் சிவன், மகாசிவன், மூத்தசிவன் முதலிய நாமங்களைப்

பெற்றிருந்தமையும் வலஎல்லு கொடகந்த என்னும் இடத்திலே கிடைத்த பிராமி எழுத்துக் கல்வெட்டில் சிவகூடம், சிவம் என்ற பெயர்கள் உள்ளமையும் இந்நாட்டின் சைவநெறிப் பழைமையை நன்கு கெடுத்துக் காட்டுகின்றன.

ஈழத்தின் பழம்பெரும் முருக ஆலயமாக உள்ள கதிர்காமம், துட்டகாமினி (கி. மு. 101-77) மன்னனோடு தொடர்புபடுத்தப் பட்டுள்ளது. அவனும் அவன் பின்வந்த சிங்களமன்னர்களும் வைதிக நெறியினரான பிராமணர்களை ஆதரித்தே வந்தனர். ஈழத்தின் பௌத்த நெறியிலே இன்றும் சைவநெறியின் செல்வாக்குக் காணப் படுவதை மறுத்தல் இயலாது.

கி. பி. 1017 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அறுபது ஆண்டுகள்வரை ஈழம் சோழப்பெருமன்னரின் ஆதிக்கத்தில் வந்தது. அக்காலத்தில் சைவநெறி இங்குத் தழைத்தோங்கியது. பொலநறுவையிலே பத்துச் சிவாலயங்கள் கட்டப்பட்டன; திருக்கேதீச்சரம் புனர் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டது. சோழமன்னரின் ஆட்சி முடிவடைந்தபோதும் அவர்கள் புத்துயிரளித்த சைவநெறி ஈழத்தில் வளர்ந்தோங்கியே வந்தது.

கி. பி. 1216 தொடக்கம் 1612 வரை இலங்கையின் வடபரலாகிய யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழ் அரசரின் ஆட்சி நிலவிற்று. ஆலயங்கள் சமைத்தல், சமயவழிபாடுகளை ஊக்குவித்தல், சமயப்பிரபந்தங்களை இயற்றுவீத்தல் ஆகிய பலவழிகளாலும் சைவசமய வளர்ச்சிக்கு இத் தமிழரசர்கள் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தே வந்தனர். யாழ்ப்பாணத்து இராசதானியின் தலைநகராய் விளங்கிய நல்லூரின் நான்கு திசைகளிலும் சட்டநாதர் (வடக்கு), வெயிலுகந்த விநாயகர் (கிழக்கு), கைலாயநாதர் (தெற்கு), வீரமாகாளி அம்மன் (மேற்கு) ஆகிய கடவுளர்க்கு ஆலயம் எழுப்பி நடுவிலே தமிழ்த் தெய்வமாகிய முருகப் பெருமானுக்கு ஆலயம் சமைக்கப்பட்டது. தக்கிணகைலாசபுராணம் (பண்டிதராசர்), திருக்கரைசைப் புராணம் (கரைசைப் புலவர்), கதிரை மலைப்பள்ளூ (புலவர் பெயர் தெரியாது) முதலான சமய நூல்கள் இக்காலத்திலேயே எழுதப்பட்டன.

(அ) மெய்ஞ்ஞான பரம்பரையின் தோற்றம்

இவ்வாறு இடையீடின்றிச் சைவசமயம் ஈழத்திலே ஒளிவீசி வந்த காலத்தில் அந்நியராட்சி என்ற அந்தகாரம் பதினாண்டுகள் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் இங்குச் சூழத் தொடங்கியது. சைவ ஆலயங்கள் இடியுண்டன. சைவர் பலர் கிறித்தவர் ஆக்கப்பட்டனர். மேற்றிசைக்

கலாசாரமும் மொழியும் இங்குச் சூராவளியாய்ச் சமுன்றடிக்கத் தொடங்கின. போர்த்துக்கீசர் (கி. பி. 1505 — 1658), ஒல்லாந்தர் (கி. பி. 1658 — 1796), ஆங்கிலேயர் (கி. பி. 1796 — 1948) ஆகியோரின் ஆட்சிக்காலத்திற் சைவநெறிக்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் தடை உண்டாயிற்று.

எனினும் சைவச்சான்றோர் சோர்ந்துவிடவில்லை. பலவகை இடர்களுக்கு மத்தியிலே சைவவிளக்கு அணைந்துபோகாது தம் தியாகமாகிய நெய்யையும் ஞானமாகிய தீரியையும் பத்தியாகிய தூண்டு கோலையும் கொண்டு அவர்கள் காத்தே வந்தனர். இவ்வாறு சைவம் காத்த ஞான பரம்பரையினரை இரு பிரிவினராய் வகுத்து நோக்கலாம்.

i முறையாகச் சமயக் கல்வியையும் மொழிக் கல்வியையும் பெற்றுச் சமய சாத்திர தோத்திர ஞானத்தையும் உணர்வினையும் அடைந்து சைவசமயப் பாதுகாப்பிற்குத் தமது எழுத்தாலும் பேச்சாலும் பணிபுரிந்த பெரியார்கள். இவர்களைச் சைவச்சான்றோர் பரம்பரை எனலாம்.

ii இறையருளாலே, இயல்பாகவே உலக வாழ்வில் உவர்ப்பு உண்டாகப் பெற்று, மக்கள் பித்தர் என்றும் பேயர் என்றும் சொல்வதையும் பொருட்படுத்தாமல், ஞானவான்களாய் வாழ்ந்து அற்புதங்கள் நிகழ்த்திய சித்தர் பரம்பரையினர்.

(ஆ) சைவச்சான்றோர் பரம்பரை

இந்த வரிசையிலே குறிக்கத் தகுந்த பெரியோர்கள் ஞானப் பிரகாச சுவாமிகள், ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுக நாவலர், காசிவாசி செந்திரநாதையர், சதாவதானம் கதிரைவேற்பிள்ளை, சைவப்பெரியார் சு. சிவபாத சுந்தரரூர் ஆகியோர்.

(1) ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் (1616—)

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்களுக்கு மூதாதையரான ஞானப் பிரகாச சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்திலே திருநெல்வேலியிலே முந்நூற்றைம்பதாண்டுகளுக்கு முன்பு அவதரித்தார். இவர் காலத்தில் ஈழம் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பகுதிக்கு அதிபதியாயிருந்த ஒல்லாந்தனின் சமையற் கூடத்திற்கு ஒவ்வொரு நாளும் மாடு ஒன்றை யாழ்ப்பாணக் குடும்பம் ஒவ்வொன்றும் அனுப்பல் வேண்டும் என்று விதி இருந்தது. இதற்கு அடங்கிப்பாவங்களில் அதிபாதகமான கோவதைக்கு உடந்தையாயிருக்க ஞானப்

பிரகாசரின் உள்ளம் ஒருப்படவில்லை. எனவே அவர் தமது முறை அண்மிய பொழுது எவருக்கும் தெரியாமல் தோணி ஏறிச் சிதம்பரம் சென்று விட்டார். அங்கிருந்து கௌடகேசத்திற்குப் போன அப் பெரியார் அங்கு வடமொழிக் கல்வியைக் கற்று மீண்டார்; பின்பு திருவண்ணாமலை ஆதினத்தைச் சேர்ந்து துறவியாகிச் சிவாகம்ங்களை முறையாகக் கற்றார். இவர் வடமொழியிலே பிரமாணதீபிகை, பிரசாததீபிகை, சித்தாந்த சிந்தாமணி ஆகிய நூல்களையும் எழுதினார்; பவுட்கராசமம், சிவஞானபோதம் ஆகிய வடநூல்களுக்கு விருத்தியுரை செய்தார். சிவஞானசித்தியாருக்குச் சிறந்ததோர் உரையும் இவரால் எழுதப்பட்டது. சிவஞானசித்தியாருரையில் இவர் எழுதியுள்ள வணக்கச் செய்யுள் வருமாறு :

சிவமுற நமக்கு முந்தித் தந்திவத் திரனைச் சிந்தித்
துவமையில் சிவஞெப் பில்லா உமைகுரு குலங்கண் மற்றென்
றிவர்களை வணங்கி மின்பச் சிவஞான சித்திக் கேற்ப
நவமுறு முறை உரைப்பாம் முன்னுரை நலங்கொ ளார்க்கே
சிதம்பரத்திலே சுவாமிகள் ஞானப்பிரகாசம் என்ற திருக்குளம்
அமைத்துள்ளார்.

(2) ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் (1822 — '79)

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலே ஆங்கிலப் பாதிரிமார் அரசின் துணையோடும் ஊக்குவிப்போடும் கிறித்தவ சமயத்தை யாழ்ப்பாணத்திற் பரப்பலாயினார். ஆங்கிலக் கல்வி வேட்கையும் உத்தியோக மோகமும் மேற்றிசை நாகரிக் ஈடுபாடும் எம்மக்களை ஆட்கொண்டிருந்த காலம் அது. அக்காலத்தில் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளைத் தொடங்கி ஆங்கிலக் கல்வி கற்பித்து அதன் மூலம் சைவசமயத்தையும், கலாசாரங்களையும் தமிழ்மொழியையும் அழித் தொழிப்பது பாதிரிமாருக்கு எளிதாயிருந்தது.

அவ்வேளையிற் கந்தர், சிவகாமி ஆகியோரின் புதல்வராய்த் தோன்றி இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியாரிடம் தமிழ்கற்றுப் பின்பு வெஸ்லியன் மிஷன் ஆங்கிலப்பாடசாலையில் (இன்றைய யாழ். மத்திய கல்லூரியில்) ஆங்கிலம் பயின்று அங்கேயே தமிழ்ப் பண்டிதராய் நியமனம் பெற்று மிஷனரிகளின் வேண்டுகோட்படி விவிலிய வேதத்தை மொழிபெயர்க்க உதவிவந்த ஆறுமுகநாவலர் சைவமக்களின் இந்த இழிநிலையைக் கண்டு மனம் நொந்தார்; பாதிரிமாரின் மதப் பிரசாரத்தின் வேதத்தைக் கண்டு வெகுண்டார்; சைவமும் தமிழும் தாழ்வடைவது கண்டு வருந்தினார். இந்த நோவும் வெகுளியும் வருத்தமும் அவரைச் சைவசமயப் பாதுகாப்பியக்கத்தின் முன்னணி முதல்வராய் மாற்றிவிட்டன.

மிஷனரிகளின் போக்கைப் பின்பற்றி வண்ணை வைத்திஸ்வரன் கோயிலிலே கார்த்திகேய ஐயர் என்பவரைத் துணைசேர்த்து வெள்ளி செவ்வாய்க் கிழமைகளில் அரிய சமயப் பிரசங்கங்களை நிகழ்த்தியும் பாதிரிமாரின் கண்டனங்களுக்கு மறுப்பெழுதியும் தகுதிவாய்ந்த மாணவருக்குச் சைவம், தமிழ் ஆகியவற்றைப் பிரதியுபகாரம் எதிர்பார்க்காது கற்பித்தும் வந்த ஆறுமுகவர் யாழ்ப்பாணத்திலே காய்ந்து கருகிப்போயிருந்த சைவப்பயிருக்கு வான் மழைபோல அமைந்தார். அதனால் இங்குச் சைவப்பயிர் மீண்டும் செழித் தோங்கியது. ஆறுமுகவரின் புகழ் ஈழத்தைக் கடந்து தமிழகம்வரை சென்று ஒளிர்ந்தது. அதனால் அவரது இருபத்தாருவது வயதிலே திருவாவடுதுறை உபயசந்நிதானங்கள் அருளுக்கு 'நாவலர்' என்ற பட்டத்தை அளித்துக் கௌரவித்தன. அன்றிலிருந்து நாவலர் என்ற பட்டம் அவருக்கே சிறப்பாய் அமைவதாயிற்று.

ஆறுமுகநாவலர் பட்டம் பதவியை வேண்டாது, புகழ் இகழைக் கருதாது, தமது வாழ்வின்பங்களையெல்லாந் துறந்து சைவசமய நெறி தழைத்தோங்க அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்தார். அவர் ஆற்றிய பணிகள் பின்வருமாறு :

(க) யாழ்ப்பாணத்திலும் சிதம்பரத்திலும் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை அமைத்துச் சைவமும் தமிழும் கற்றுச் சைவச் சூழலிலே சைவப் பிள்ளைகள் வளரச் செய்தமை.

(உ) நூலாசிரியராகவும் பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கிப் பல அரிய நூல்களைத் தமிழிலே தந்தமை.

- (1) சைவ வினா விடை 1 — 2
- (2) பாலபாடம் — 1, 2, 4.
- (3) திருவிளையாடற் புராண வசனம்
திருத்தொண்டர் பெரிய புராண வசனம்
- (4) பெரியபுராண சூசனம்
- (5) நாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு
- (6) திருமுருகாற்றுப்படை உரை
கோயிற்புராண உரை
சைவசமய நெறி உரை
- (7) இலக்கணச் சுருக்கம்
இலக்கணவினாவிடை

(8) கந்தபுராண வசனம் (பூர்த்தியடையவில்லை. ச. பொன்னம் பலபிள்ளை (சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை மேலாளர்) யால் பூர்த்திசெய்யப்பட்டு வெளியாயிற்று)

(9) இலங்கைப் பூமிசாஸ்திரம்

வெளியீட்ட நூல்கள்

திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, தொல்காப்பியம் — சொல்லதிகாரம்—சேனாவரையருரை, திருக்கோவையார்—பேராசிரியர் உரை, தொல்காப்பியச் சூத்திரவிரூத்தி, பிரயோக விவேகம் மூலமும் உரையும், சேதுபுராணம்.

(ந) சைவசமயத்திற்கு முரணான செயல்களையும் பாதகங்களையும் கண்டித்துக் கண்டனங்கள் எழுதி வெளியிட்டமை. உ+ம்

- (i) நல்லூர்க்கந்தசுவாமிகோயில்
- (ii) யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை
- (iii) போலியருட்பா மறுப்பு

(ச) நல்லாசிரியராய் அமர்ந்து தமக்கென ஒரு சிறந்த மாணுக்க பரம்பரையினைத் தோற்றுவித்தமை.

இவரின் மாணுக்கரீற் சிலர் :

- i இறுவில் நடராசையர்
- ii காசிவாசி செந்திநாதையர்
- iii வித்துவசிரோமணி ச. பொன்னம்பலபிள்ளை
- iv ஸ்ரீமத் த. கைலாயபிள்ளை
- v கோப்பாய், சபாபதி நாவலர்
- vi உரையாசிரியர் ம. க. வேற்பிள்ளை

இவர்களுட் ஸ்ரீமத். த. கைலாயபிள்ளையீட்டம் கற்ற பண்டித மணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் நாவலர் பேணிக் காத்த சைவ மரபுக்கு இன்றும் காவலராக அவர் வகுத்த வழியில் ஒழுகிவருகின்றார். இவர் சிலகாலம் நாவலரிடம் ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொண்ட சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவருக்கு மாணுக்கராவர். கந்தபுராண கலாசாரம், இலக்கியவழி, சிந்தனைக் களஞ்சியம், நாவலர் முதலிய சிறந்த சமய, இலக்கிய நூல்களை எழுதியுள்ளதோடு கந்தபுராணம் தக்ஷ காண்டத்திற்கு உரையும் வகுத்துள்ளார். இவருக்கு அண்மையில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் இலக்கிய கலாநிதி (Doctor of Letters) என்ற பட்டத்தை வழங்கியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

(ரு) யாழ்ப்பாணத்திலே பஞ்சம் ஏற்பட்டபொழுது கஞ்சித் தொட்டித் தரும் நடத்தியமை. அரசாங்க அதிகாரிகளின் ஊழல்களை மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி மக்களின் அறியாமையைப் போக்கியமை. கல்வியாளர்களான தமிழர்களின் பிரதிநிதியாகச் சேர். பொன்னம் பலம் இராமநாதன் நியமனம் பெற ஆவன செய்தமை.

(சு) சைவசமயத்தை நீங்கிச் சென்றோரையும் சைவதெறி நடவாதவரையும் மனம்திரும்பச் செய்து சைவவாழ்வு வாழச் செய்தமை.

(எ) திருக்கேழிச்சரத்தின் மகிமையை எடுத்துக்காட்டி அதைப் புனருத்தாரணம் செய்யச் சைவமக்களைத் தூண்டியமை.

(அ) தமிழுக்குச் சிறந்தோர் உரை நடையை அறிமுகம் செய்து 'வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்' என்ற புகழுக்கு உரித்தானமை.

(க) மறைந்து கொண்டிருந்த இலக்கண, சமய, இலக்கிய நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டமை.

(க) ஆலயங்களைச் சிவாகம முறைமை தவறாது நடத்தவேண்டிய வழிவகைகளையும் திருவருட்பாக்கள் இவைதாம் என்ற உண்மைகளையும் சைவ நன்மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி நெறிப்படுத்தியமை.

செய்யபிர மாதியினிற் றேள்பினூர் சத்தமியில்
வையமுயச் சைவம் வளர்த்தபிரான் — துய்யபுகழ்
ஆறுமுக நாவலன்று னஞ்சிவஞா னத்தடைந்தான்
தேறுசிவ சாயுச் சியம்.

நீர்வேலி, சிவ. சங். பண்டிதர் சிவப்பிரகாசபிள்ளை

(3) காசிவாசி செந்திநாதையர் (1848—1924)

1848 ஐப்பசி மாதத்திலே குப்பிழானிலே தோன்றிய செந்திநாதையர் ஆறு ஆண்டுகள் நாவலரவர்களின் தமிழ் வித்தியாசாலையிலும் ஓராண்டு அவரின் ஆங்கில வித்தியாசாலையிலும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இந்த ஏழு ஆண்டுகளும் நாவலர் அவர்கள் நிகழ்த்திய பிரசங்கங்கள் யாவற்றையும் எழுத்துத் தவறாமல் குறிப்பெடுத்த இம்மாமேதை தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளையும் கற்றுத் தேர்ந்தவர். இவரின் வேத சிவாகம சாத்திரப் பேரறிவு பற்றிப் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பின் வருமாறு கூறுகின்றார்.

“ஒன்று கேட்டால் அதுபற்றி வேதாதி நூல்களைத்தின் கருத்துக்களின் ஒருமைப் பாட்டையும் விளங்கவைக்கும் அறிவாற்றல் படைத்தவர்கள் ஐயர் அவர்கள்.”

செந்திநாதையர் 1872 தொடக்கம் 1879 ஆம் ஆண்டுவரை தென்னிந்தியாவில் பல இடங்களிலே சமயச் சொற்பொழிவுகளாற்றினார்; சமயத் தொடர்பான பல துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டார்; பத்திரிகை நடத்தினார்.

1887இல் யாழ்ப்பாணம் திரும்பி நாவலரவர்களின் மாணுக்கரான இணுவில் நடராசையரிடம் சைவசித்தாந்தத்தைக் கற்றுத் தெளிந்த ஐயரவர்கள் மீண்டும் இந்தியாவிற்குச் சென்று பத்து ஆண்டுகள் காசியிலே வாசம் செய்து வேத வேதாங்கங்களை அங்கிருந்த காஸ்திரிகளிடம் ஐயந்திரிபறக்கற்றார்; இதன் பயனாகப் பிரமசூத்திரத்திற்கு நீலகண்ட சிவாசாரியர் எழுதிய பாஷியத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். இந்தப் பாஷியத்திற்கு மிகவிரிவான இருபெரிய ஆராய்ச்சி முகவுரைகள் உபநிடத உபக்கிரமணிகை பிரமசூத்திர உபக்கிரமணிகை என்ற தலையங்கங்களில் இவரால் எழுதப்பட்டன என்பர். பிரமசூத்திரத்தைச் சைவசித்தாந்தக் கண்கொண்டு நோக்கி எழுதப்பட்ட பாஷியத்தின் பெருமையைத் தமிழ் மட்டும் அறிந்தார் உணர்ந்து கொள்ள ஐயரின் மொழிபெயர்ப்பு உதவிற்று.

ஐயரவர்கள் 'தேவாரம் வேதசாரம்' என்பதை நிறுவும் வகையிலே அதே தலையங்கத்தில் அரியதோர் நூலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். கந்தபுராண சாரங்களையெல்லாம் உள்ளடக்கிய கந்தபுராண நவநீதம் என்னும் இவரது வேறொருநூலும் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது. வைதிக சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த சமயம்' என்ற தலையங்கத்தில் இந்துசாதனத்திலே ஐயரவர்கள் எழுதிய தொடர் கட்டுரைகளை ஸ்ரீமத். த. கைலாயபிள்ளையவர்கள் செந்திநாதயோகிகளால் இயற்றப் பெற்றன என்ற குறிப்போடு 1897 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் வெளியிட்டுள்ளார்.

1906 ஆம் ஆண்டு செந்திநாதசுவாமியந்திர சாலையைத் தேவகோட்டைச் சைவ சீலர்களின் உதவியோடு நிறுவிச் சைவ நெறிச் சார்பான பல நூல்களை ஐயரவர்கள் வெளியிட்டதாகத் தெரிகிறது. மேலே குறித்த நூல்களை விடத் தத்துவ விளக்கம் மூலமும் உரையும், சுவஞான போத வசனாலங்கார தீபம், வஜ்ரடங்கம், வச்சிரதண்டம், சாண்குடித்திரியப் பிரசண்டமாருதம், ஞானபோத விளக்கச் சூறாவளி, சிவனுந்தேவனா என்னுந் தீயநாவினுக்கு அப்பு, விவிலியகுறிதக் குறிப்பு, தாந்திரிக துண்ட கண்டன கண்டனம், விரபத்திராஸ்திரம், வைதிக சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த படம், தத்துவப்பட வினாவிடை, ஸ்ரீ சீர்காழிப் பெருவாழ்வின் ஜீவகாருண்ய மாட்சி, சைவ வேதாந்தம் என்பனவும் இவர்தம் நூல்களாகும்.

ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலரவர்களின் வழியைப் பின்பற்றிச் சொற்பொழிவுகளாற்றியும் அச்சியந்திரசாலை அமைத்து அரிய நூல்களை வெளியீட்டும் ஆசிரியப் பணியாற்றியும் அரும்பணி ஆற்றிய காசிவாசி செந்திநாதையர் அவர்களைச் சைவத் தமிழலகம் என்றும் மறவாது. இன்று குப்பிழாவிலே செந்திநாதையர் ஞாபகார்த்த சபை என்ப தோர் நிறுவனம் அமைந்து ஐயரவர்களின் புகழைப் பரப்பிவரும் பணியை ஆற்றுகின்றது.

(4) சதாவதானம் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை (1874—1907)

காசிவாசி செந்திநாதையரவர்களாலே 'மாயாவாத தும்ச கோளரி' என்று பட்டஞ் சூட்டிப் போற்றப்பட்டவரும், சிறந்த மேதையும் சதாவதானியுமான கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலே பருத்தித்துறையிலேயுள்ள புலோவியிலே தோன்றினார். மேலைப்புலோவி சதாவதானம் கதிரைவேற்பிள்ளை என இவர் அழைக்கப் பட்டார். நாவலரவர்கள் வகுத்துச் சென்ற சைவ மரபினை உயிர் போலப் போற்றிக் காத்த பெருமை இந்தப் பேரறிஞருக்கு உரியதாகும்.

இவர் தமது இளமைக்காலத்திலேயே சென்னைக்குச் சென்று தமிழ், வடமொழி ஆகிய இருமொழிகளையும் ஐயந்திரிபறக் கற்று வல்லவரானார். சாத்திர தோத்திர நூல்களையும் துருவித்துருவி ஆராய்ந்து அவற்றிலே நிபுணருமானார். திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் (வி. க.) முதலான தமிழறிஞர்கள் இவரிடம் தமிழும் சமயமும் கற்று உயர்ந்தோராவர்.

நாவலர் காலத்திலே அவருக்கும் அருட்பிரகாச வள்ளல் என்ற இராமலிங்க சுலாமிக்கும் பின்னவர் இயற்றிய அருட்பா தொடர்பாக வாதமும் வழக்குகளும் இருந்தன. சதாவதானம் கதிரைவேற்பிள்ளை காலத்திலே இந்தப் போராட்டம் உச்சகதியை அடைந்தது.

கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் சிறந்த முருகனடியார்; சைவசித்தாந்த நெறியில் தலைப்பட்டு நின்றவர். செய்யுள் ஷடவிலும் உரை வடிவிலும் இவர் எழுதிய நூல்கள் பின்வருவன. 1. கூர்மபுராண விருத்தியுரை 2. சிவராத்திரி புராண விருத்தியுரை 3. நடைத விருத்தியுரை 4. சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் 5. பிரபலிங்கலீலை அரும்பதவுரை 6. தமிழ்ப் பேரகராதி 7. சைவசித்தாந்த சங்கிரகம் 8. சைவபூஷண சந்திரிகை 9. சிவக்ஷேத்திராலய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம் 10. ஏகாதசி புராண அரும்பத உரை 11. மருட்பா மறுப்பு 12. புத்த மத கண்டனம் 13. சென்னைக் கந்தர் நவமணிமாலை 14. கதிர்காமக் கலம்பகம் 15. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராண வசனம் 16. கந்த

புராணச்சாரச் செய்யுள் 17. பட்டினத்துப் பிள்ளையார் புராண உரை 18. கருவூர்மான்மியம். நாவலரவர்களின் போலியருட்பாமறுப்பு என்ற சிறு துண்டுப்பிரசுர நூலும் இவரால் மறு பிரசுரம் செய்யப்பட்டது என்று தெரியவருகிறது.

நீலகிரியிலே குளிர் சுரத்தாற் பீடிக்கப்பட்டு இளம் வயதிலேயே மறைந்த மாமேதையான கதிரைவேற்பிள்ளை நாவலரவர்களின் மெய்ஞ்ஞான பரம்பரைக்கு நல்லதோர் பிரதிநிதியாய் விளங்கினார் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

(5) சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரனார் (1878—1953)

நாவலரவர்கள் இறையடி சேர்வதற்கு ஓர் ஆண்டு இருக்கையிற் பருத்தித்துறையிலே புலோலியிலே சுப்பிரமணியபிள்ளை என்பாருக்குப் புதல்வராய்ப் பிறந்து இந்நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை வாழ்ந்து சைவசித்தாந்தப் பெருநெறி வாழ அயராது பணியாற்றிய நல்லறிஞர் சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரனார் ஆவர். இவர் கற்று வல்ல சைவக் குடும்பத்திலே தோன்றி ஆங்கிலம் கற்றுத் திருச்சிணுப்பள்ளி சென்று அங்குள்ள சூசையப்பர் கல்லூரியிலே தமது படிப்பைத் தொடர்ந்து கலைப்பட்டதாரி (B.A.) யானார்; புலோலி வேலாயுதம் ஆங்கில வித்தியாலயத்திலும், பரமேசுவரக்கல்லூரியிலும் ஆசிரியராயும் சுழிபுரம் விக்டோரியக் கல்லூரியின் முதல்வராயும் பணியாற்றினார்; கல்வியியல், உளவியல், அளவையியல் ஆகிய துறைகளிலே அந்தக் காலத்திலேயே தமிழிலே நூல் எழுதியமை குறிப்பிடத்தக்கது. கணிதம், ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களிலே மிகுந்த திறமையாளரான அவர் நல்லாசிரியராயும் விளங்கி அக்கால மாணவ சமுதாயத்தை நெறிப்படுத்தி உயர்ந்த நிலையில் அவர்கள் அமரக் காரணராயும் விளங்கினார்.

ஆனால் இவையெல்லாம் பெரிய விடயங்கள் அல்ல. இப்பெரியார் சைவசமயமே சமயம் என்ற உண்மையை உணர்ந்து நாவலர்பெருமானின் நல்வழியிலே ஒழுக்கிச் சைவமக்களுக்கு ஓர் உதாரண புருடராய் விளங்கியமையே நாம் என்றும் நினைத்துப் போற்ற வேண்டுவது. ஆங்கிலம் கற்ற பேரறிஞராய் விளங்கியபோதும் ஆங்கில நாகரிகத்துக்கு அவர் ஆட்படவில்லை. குமிழி மிதியடியும் வேட்டியும் சால்வையும் போர்வையும் குடுமியுமாகச் சைவப்பழமாகவே அவர் காட்சித்தந்தார். வடமொழி, தென்றமிழ், மறைகள், ஆகமங்கள், சாத்திர தோத்திரங்கள் யாவையும் தேர்ந்து சைவப் பெரியாராய் விளங்கி எமக் கெல்லாம் வழிகாட்டிய பெருமை இவருக்கு உண்டு.

சைவசித்தாந்த நெறியின் சிறப்புக்களைத் தமது சொற்பொழிவுகளாலும் நூல்களாலும் வெளிப்படுத்திய சிவபாதசந்தரனார் ஆலயங்களிலே மிருகபலியிடுவதையும், சைவமக்கள் மச்சமாமிசபோசனம் செய்வதையும் எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்தார். சைவமரபுகளுக்கு இந்த நூற்றாண்டிலே ஈழத்திற் காவலராய் விளங்கியவர்களுள்ளே இவருக்கு முதன்மையானதோர் இடமுண்டு. சைவசமய அபிவிருத்தியின் பொருட்டுப் பள்ளி மாணவர் தொடக்கம் பெரியோர்வரை யாவரும் படித்துப் பயனடையும் வகையில் இவர் இயற்றிய நூல்கள் பின்வருவன.

தமிழ் நூல்கள்

- i சைவபோதம் முதலாம் இரண்டாம் புத்தகங்கள்
- ii திருவருட்பயன் விளக்கவுரை
- iii சைவக்கிரியை விளக்கம்
- iv கந்தபுராண விளக்கம்
- v திருப்பெருவடிவம்
- vi திருவாசக மணிகள்
- vii சைவசித்தாந்தம்
- viii சைவசமயசாரம்

ஆங்கில நூல்கள்

- i Sivagnanabotham with a rejoinder to a Christian Critic
- ii The Saiva School of Hinduism
- iii Glories of Shaivism
- iv Arumuka Navalar

ஆங்கிலத்தில் சைவப்பெரியார் இயற்றிய The Saiva School of Hinduism என்ற நூல் இங்கிலாந்தில் வெளியிடப்பட்டது. இதன் மூலம் சைவசித்தாந்தத்தின் பெருமை உலகினரால் நன்கு உணரப்பட்ட தெனலாம்.

சென்ற ஆண்டு சைவப் பெரியாரின் நூற்றாண்டுவிழா அவரின் மாணவர்களால் மிகச் சிறப்பாகவும் புயபத்தியாகவும் கொண்டாடப்பட்டது. சைவப் பெரியார் நூற்றாண்டுவிழாச் சபையினர் அவரின் குறிக்கோள்களையும் பணிகளையும் தொடர்ந்து செய்ய முன்வந்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கதே.

நாவலரவர்களின் ஞான பரம்பரை மிகவும் விரிந்து பரந்த ஞன்றாகும். அச்சுவேலி சீவபூர் குமாரசாமிக் குருக்கள் முதலான பெரியார்கள் சைவசித்தாந்தப் பெருநெறியின் வளர்ச்சிக்காகவும், சைவ

நல்வாழ்விந்ற்காகவும் ஆற்றிய பணிகள் எளிதில் மறக்கக் கூடியன வல்ல. எனினும் விரிவஞ்சி மேற்கூறிய ஐவரைப் பற்றியும் சுருக்கமாக இப்பாடத்திலே கூறப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் ஏதோ ஒருவழியில் நாவலரவர்களின் ஞானபரம்பரையின் பிரதிநிதிகளாக விளங்கும் தகைகளை வாய்ந்தோர் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

(இ) சித்தர் பரம்பரை

'வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நன்னிலை பெற்ற வித்தகச் சித்தர் கணம்', திருமந்திரந் தந்த திருமூலரோடு தொடங்குகின்றது. சித்தர்கள் சிவபெருமானின் திருவருள் தோக்கினைப் பெற்றவர்கள். இவர்கள் சமயங்கடந்த சமரச நன்னிலையில் நிற்போர். அணிமா, லகிமா, மகிமா முதலான அட்டமா சித்தியும் இவர்களுக்கு எளிதிலே கைவந்து விடுகின்றன. யோகப் பயிற்சியினாலே மூச்சடக்கி, ஆறு ஆதாரங்களிலும் மனத்தை நிறுத்திச் சித்தி எய்திய சிறப்பு இவர்களுக்கு உண்டு. தமது ஞான அநுபவங்களை இவர்களிற் பலர் எளிமையான முறையிற் பாடிச் சென்றிருக்கிறார்கள். இவர்களின் பாடல்களிலே சொல் எளிமையாயிருப்பினும் பொருள் விளங்கிக் கொள்வது அவ்வளவு எளிதன்று. அவை தத்துவஞானச் செல்வங்களாய் அமைந்துள்ளன.

இத்தகைய சித்தர் பரம்பரை ஒன்று ஈழத்திலும் நிலவி வந்துள்ளது. இன்றும் நிலவிவருகின்றது என்பது, எமக்கு மகிழ்ச்சியையும் பெருமையையும் தருவதாகும். இவர்களின் வரிசையிலே கடையிற் சுவாமிகள், பரமஞ்சுவாமிகள், குழந்தைவேலுச் சுவாமிகள் செல்லப்பாச் சுவாமிகள், யோகர் சுவாமிகள் ஆகிய ஐவரையும் பற்றி ஒரு சிறிது அறிந்து கொள்வது பயனுடைத்தாகும்.

(1) கடையிற் சுவாமிகள் (19 ஆம் நூற்றாண்டு நடுப்பகுதி)

ஈழத்துச் சித்தர் பரம்பரையின் முதல்வராகக் கொள்ளத் தக்கவர் கடையிற் சுவாமிகள் என்ற அநுபூதிமானாவர். இவர் ஏறக்குறைய நூறாண்டுக்கு முன்பு இங்குவந்து மெய்ஞ்ஞான வாழ்வு வாழ்ந்த மகாஞானி. தென்னிந்தியாவிலே பெங்களூர் என்ற நகரத்திலிருந்து இவர் வந்ததாகச் சொல்வர். இவரின் பூர்வாச்சிரம வாழ்க்கை பற்றியோ, பெற்றோர் பற்றியோ எதுவும் தெரியவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் அக்காலத்திலிருந்த வைரமுத்துச் செட்டியார் என்பவருக்கு வாக்களித்தபடி இந்தியாவிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து ஞான ஒளியூட்டிய பெருந்தகையே கடையிற் சுவாமிகள். நீண்ட வளைந்த நாசி, சிவந்த உயரமான தோற்றம், அழுக்குப் படிந்த கறுத்த ஆடை, கட்கத்திலே ஒரு குடை ஆகியவற்றோடு பீத்தர்

போலவும் பேயர் போலவும் யாழ்ப்பாணக் கடைத் தெருவிலே திரு விளையாடல் நிகழ்த்தித் திரிந்தமையால் இவரை யாவரும் கடையிற் சாமியார் என அழைப்பராயினர். பெரியகடைத் தெருவில் மட்டு மன்றி அவ்வப்போது தமது சீடரான நன்னியர் என்பவரின் மண்டை தீவுக் குடிசையிலும் இவர் தங்குவதுண்டு.

சாதாரண உலக விவகாரங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவராகவே கடையிற் சுவாமிகள் விளங்கினார். மது அருந்துவதும் மாமிசம் புசிப் பதும் அவரால் விலக்கப்பட்ட செயல்கள் அல்ல.

**'உள்ளும் புறமும் ஒருதன்மைக் காட்சியருக்
கெள்ளந் திறமேதும் இல்'**

என்ற திருவருட்பயன் திருவாக்கிற்கு இவர் எல்லாவகையிலும் பொருத்தமானவராகவே வாழ்ந்து வந்தார். இதனை உரை முடியாத வர்கள் அக்காலத்தில் அவரைக் குறைகூறியதும் உண்டு. அத்தகைய வர்களுக்கு அறிவுறுத்தத் பொருட்டு அவர் ஒருநாள் கடைவீதியிலே மெழுகை உருக்கிக் கொண்டிருந்தவளிடம் அதனைத் தம் கைகளிலே கொதிக்கக் கொதிக்க வாங்கி அருந்தியதாக வரலாறு உண்டு.

கடையிற் சுவாமிகள் சிறுகுழந்தைபோல விளையாடித் திரியும் வேளையிற் சில சந்தர்ப்பங்களில் கடைகளுள் நுழைந்து பணப்பெட்டி யிலுள்ள காசிலே தொட்டதுண்டு. அவ்வாறு தொட்டதிலிருந்து அந்தப் பணப்பெட்டிக்கு உரியவர்களான கடை முதலாளிகள் செல்வச் சிறப்பினை மேலும் அதிகமாக அடைந்ததாகவும் கதைகள் கூறப் படுகின்றன.

முறையான கல்விப் பயிற்சியைக் கடையிற் சுவாமிகள் பெற் றாரோ என்பதற்குச் சான்றுகள் இல்லை. எனினும் மிகவும் சிக்கல் நிறைந்த சமயத்தத்துவ நூல்களுக்கெல்லாம் சீடர்கள் உளம்கொள்ளும் வகையிலே அவர் விளக்கங்களை எடுத்துரைத்துள்ளதாக அறிகிறோம். செல்வர், வறியோர், பாமரர், அறிஞர் என்ற பேதங்களின்றி எல்லாரும் அவரை நாடிச் சென்று தமது இக, பரக் குறைகளைப் போக்கிக் கொண்டனர். யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி வீதியிலே கிழக்கு முகமாக இருநூறு யார் தொலைவில் வடக்குத் தெற்காக ஓர் ஒழுங்கை உள்ளது. இந்த ஒழுங்கை கடையிற் சுவாமி ஒழுங்கை என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. நீராவிடிக்க குளத்திற்கு அண்மையிலுள்ள இந்த ஒழுங்கையிலே கடையிற் சுவாமிகளைச் சமாதி வைத்து அந்தச் சமாதியின் மேலே சிலவிங்கத்தை எழுந்தருளச் செய்த கோயில் ஒன்று உள்ளது. அது இன்னும் இந்தச் சித்தர் பெருமானின் ன்னைவைப் பசுமையாக வைத்துப் பாதுகாத்து வருகின்றது.

எண்டோள்க ளும்வீசி எழில்சேர் நடமாபுக்
கண்டோர் கலிநீக்கும் கடையிற் குருதானை
வண்டோல் இடுஞ்சோலை வண்ணைப் பதிமேவித்
தொண்டாம் புணையேறித் தொடர்ந்தாட் படுவீரே.

—குழந்தைவேற் சுவாமிகள்

(2) பரமகுரு சுவாமிகள் (—1904)

“நான் அறிந்த மிகச் சிறந்த, மிக்க ஞானம் வாய்ந்த சிலருள்ளே ஒருவர் இலங்கையிலுள்ள கோப்பித்தோட்டம் ஒன்றிலே கூலியாயிருந்தவராவார். அவர் வனங்களிலே சென்று தனிமையாக இருக்கும் வழக்கம் உடையவர். ஒருமுறை தொடர்ந்து மூன்றாண்டுகாலம் திருக்கோணமலைக்கும் மாத்தளைக்குமிடையிலேயிருந்த காட்டில் மனிதத்தொடர்பினின்றும் நீங்கித் தனித்துத் தியானத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார். தண்ணீரும் காட்டுக் கனிகளும் அவரின் உணவாய் இருந்தன. அந்த வழிச்சென்றோர் அவரைக்கண்டு துரத்திப் பிடித்து நகரத்திற்குக் கொணர்ந்தனர். அங்கு சமூக வாழ்விற்கு உகந்த வராய் அவரை முயன்று மாற்றினர். அவர் இனிமையான ஆளுமை கொண்டவர். செல்வரும் வறிஞரும் பெண்களும் ஆண்களும் பிள்ளைகளும் ஒரேவகையாக அவரால் ஈர்க்கப்பட்டு அவரிடம் சென்று அமைதியும் பாதுகாப்புணர்வும் பெற்றனர். இளம் வயதிலே அவர் கல்வி எதுவும் சுற்காது பாமரராயிருந்தவர். ஆனால் வனத்திலே அவர் அடைந்த அநுபவத்தாற் படித்த பண்டிதரும் வணக்கத்தோடு இருந்து கேட்கத்தக்கவகையிலே அவர் ஞானவிசாரமும் விவாதமும் நடத்த வல்லவராயிருந்தார். அவர் சித்தர் வாழ்வுநடத்தி, நன்மை புரிவதிலே தளர்ச்சி காட்டாது வாழ்ந்தார். உள்ளக்கதவின் பூட்டை உடைத்து அதனுள்ளே ஞான சமுத்திரம் சென்று நிறைக்குமாறு அவர் செய்து கொண்டார் என்று எனக்கூத் தோற்றுகின்றது. பரமகுரு சுவாமி 1904 இல் சமாதியடைந்தார். மாத்தளைக்கு அருகிலே அலுவிகாரை என்ற இடத்திலே அவரின் சமாதியாலயம் உள்ளது. அங்கு அடிக்கடி அடியார்கள் சென்று வழிபாடாற்றி வருகின்றனர்.”

—சேர். யொன். அருணாசலம்

(‘ஆய்வுகளும் மொழிபெயர்ப்புக்களும்’ என்ற அங்கில நூலிலிருந்து)

இத்தகைய பெருமைபெற்ற பரமகுருசுவாமிகள் கீரிமலையிலே அவ்வப்போது வந்து தங்கியிருப்பதுண்டு. கடையிற் சுவாமிகளின் பணிப் பின்படி அவரின் சீடரான குழந்தைவேற் சுவாமிகள் இவரையும் தமது குருவாக வரித்துக் கீரிமலையில் இவரிடம் தீட்சை பெற்றுக் கொண்டார்.

இராமநாதன் கல்லூரி இப்பொழுதிருக்கும் மருதனாடத்து வளவிலே - முன்பு அது பனங்காடாக இருந்தது - பரமகுரு சுவாமிகள்

கௌபீனம் தரித்துப் பச்சைநிறப் போர்வையால் தம்மைப் போர்த்துக் கொண்டு இருந்து வந்ததாகவும் பாசிப்பயற்றை அவித்த கஞ்சியைப் பருகிவந்ததாகவும் அறிகின்றோம்.

சிறந்த ஞானியும் குருவும் சீத்தருமான பரமகுருசுவாமிகள் மாத்தனையிலே சமாதியடைந்தார். இவரின் பெயரால் காங்கேசன் துறையிலும் கீரிமலையிலும் மடங்கள் உள்ளன.

குழந்தைவேற் சுவாமிகள் 'கிடாரிப் பருப்பதம் மேய பிரானே' - என்று இவரீமீது குருவணக்கப்பாடல் பாடியுள்ளார்.

கூவிய சேவலி னானும் — குரு
வாகிய கோலத்தி னானும்
தூவிய மஞ்சையி னானும் — துணை
யாகிய பாதத்தி னானும்
ஆவியை ஆட்கொள்ளு வானும் — மயில்
ஏறிய அத்தத்தி னானும்
பாவியை மீட்கவல் லானும் — கிடாரிப்
பருப்பத மேய பிரானே.

—குருதோத்திரம், குழந்தைவேற் சுவாமிகள்

(3) குழந்தைவேற்சுவாமிகள் (—1909)

வேலணை மேற்கில் சண்முகநாதன், தெய்வானைப்பிள்ளை தம்பதியின் அரும்பெற்ற புதல்வராய்ச் சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலே தோன்றியவரே குழந்தைவேற் சுவாமிகள். இவர் இளம் வயதிலே தமிழும், ஆங்கிலமும் முறையாகக் கற்றுத் தேறி அரசாங்கத்தில் முதலியாராகக் கடமையாற்றி வந்தார். தமது கடமைக் காலத்திலே மிகுந்த சுதந்திரப் போக்கும் தன்மானமும் மிக்கவராக இவர் விளங்கியமையால் மேலதிகாரிகளுக்கு இவரிலே சற்று வெறுப்புமீ ஓரளவு பொருமையும் நிலவின.

ஒரு சமயம் இவர் அநுரதபுர நீதிமன்றத்தில் முதலியாராகக் (மொழிபெயர்ப்பாளராகக்) கடமையாற்றிய பொழுது நீதிபதியாயிருந்த ஆங்கிலேயருக்கும் இவருக்குமிடையே மனத்தாபம் உண்டாகி ஒருவரை ஒருவர் ஏசிக்கொள்ளாமளவிற்கு அது வளர்ந்து விட்டது. இதன்பயனாக நீதிமன்றம் முடிவுற்றதும் குழந்தைவேலர் நேரே வேலணைக்கு வந்துவிட்டார். இங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் ஊர்காவற்றுறைச் சங்கப் பகுதியிலும் இவர் கடமை புரிந்தார் எனத் தெரிகிறது.

வள்ளியம்மை என்ற நங்கை தல்லாளை மணம் புரிந்து புத்திரச் செல்வமும் பெற்று விளங்கிய போதும் தாமரை இலைத் தண்ணீர் போலத் துறவு மணப்பான்மையே இவர் உள்ளத்தில் நிலவி வந்தது. அக்காலத்தில் கடையிற் சுவாமிகளை அடுத்து அவருக்குச் சீடராகி மெய்ஞ்சூன வாழ்வில் அவர் திளைக்கலானார். சிறிது காலத்திற் கடையிற் சுவாமிகளின் தீட்சையும் குரு உபதேசமும் அவருக்குக் கிட்டின. எக்காலமும் தம் குருவினை நீங்காது நிழல்போலத் தொடர்ந்து திரிவது அவரின் வழக்கமாயிற்று. இவர்களின் இந்த இணைபிரியா நிலை கண்டவர் கடையிற் சுவாமிகளைச் சிவனின் அம்சமென்றும் குழந்தை வேற் சுவாமிகளை விநாயகர் அம்சம் என்றும் போற்றி வணங்கத் தொடங்கினர்.

இவ்வாறிருக்க முன்பு அநுராதபுரத்திலே நீதிபதியுடன் பிணங்கியது தொடர்பாக விசாரணை செய்தற்பொருட்டுக் குழந்தைவேற் சுவாமிகளுக்குக் கட்டளை வந்தது. கடையிற் சுவாமிகள் அவரைப் பார்த்து “நீ அநுராதபுரம் போ. நான் அங்கு வருகிறேன்” என்று அவரை அனுப்பிவைத்தார். நீதிமன்றம் சென்ற குழந்தைவேற் சுவாமிகள் அவ்வாறே நீதிமன்றக் கூரையிலே மயில்வடிவில் கடையிற் சுவாமிகளைக் கண்டு பரவச நிலையிலே தமது வழக்கைத்தாமே குறுக்கு விசாரணை செய்து வழக்கில் வெற்றியும் பெற்று ஊர் திரும்பினார்.

குழந்தைவேற் சுவாமிகள் தமது வாழ்க்கைக் காலத்திலே பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தினார். நாவற்குழிச் சாவாங்கோட்டை மடத்திலே அவர் வசித்த காலத்தில் குருபூசைச் செலவுக்காகத் தமது பெட்டியிலுள்ள இரும்பு, செம்பு, வெள்ளித் துண்டுகளை அவர் தங்கமாக மாற்றி யாழ்ப்பாணத்திலே பொருள்கள் வாங்க அனுப்பியதாகவும் அவ்வாறு கொண்டு சென்ற தங்கக் கட்டியை விற்ற பணம் குருபூசைக்கு வேண்டிய பொருள்களை வாங்கத்தக்க அளவிற்கு ஒரு சதம் கூடவோ குறையவோ இருந்ததில்லை என்றும் தெரிய வருகின்றது.

கடையிற் சுவாமிகளின் கட்டளைப்படி குழந்தைவேலுச் சுவாமிகள் அக்காலத்தில் கீரிமலைக்கு எழுந்தருளிய பரமகுருசுவாமிகளிடமும் சென்று உபதேசம் பெற்றார். கடையிற் சுவாமிகள் சமாதியடைவதற்குச் சிறிது காலத்திற்கு முன்பு மண்டைதீவில் ஒரு குருபூசை நடத்தினார். அந்தக் குருபூசையில் வைத்து அவர் குழந்தைவேலுச் சுவாமிகளை நோக்கி “இனி நல்லாய் விளையாட்டா” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அந்த நாளிலிருந்து குழந்தைவேற் சுவாமிகள் குருத்துவம் அடைந்து தமது ஞான விசாரத்திலே முற்றாகத் திளைத்தனர் எனத் தெரியவருகின்றது. இக்காலத்திலே வண்ணார்பண்ணை வாசியும்

மட்டக்களப்பில் தலைமை எழுதுவினைஞராயிருந்தவருமான இராமநாதர் அருளம்பலம் என்பவருக்கு இவர் தீட்சையளித்து அவருக்குக் குருத்துவம் வழங்கி அவரை அருளம்பலச் சுவாமிகள் ஆக்கினார். சுவாமிகளுக்கு மிக இனியராகப் பாலிலுப்பிள்ளை என்ற கிறிஸ்தவர் விளங்கிப் பின்னாலில் அவரின் உத்தம சீடரும் ஆனார் என்பதும் வரலாறு. சுவாமிகள், சீடாசாரம், சேவன் முத்தர் இயல்பு, அத்துவித முத்தி நெறி பற்றியெல்லாம் சீடருக்கு உபதேசம் அருளினார்.

அருளம்பலச் சுவாமிகள் தமது குருவினை வணங்கிப் பாடிய பாடல்கள் சுவாமிகளின் சிறப்பினை நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அன்றொருநாள் ஆச்சிரமத் தடைந்த உன்மெய்
அடியர்முன் னடிநாயேன் தன்னை முன்னு
நின்றிடவைத் தருள்விழிநோக் குறுத்தி யோர்சொல்
நெஞ்சிடை வைத்தியெனப் பணித்தீந் திட்டாய்
கன்றிடிக்கத் தாய்சுரக்கும் வாழ்க்கை தள்ளிக்
கன்னெஞ்சற் கமுதமழை காட்டி விட்ட
தன்னிறமீம் காரறிவார் சூழந்தை வேலா
தஞ்சம்வே நிலையுனது சரணந்தானே.

1909 ஆம் ஆண்டுக்குச் சரியான சிலக வருடம் பங்குனி மாதம் உத்திரட்டாதி நட்சத்திரத்திலே குழந்தைவேற் சுவாமிகள் சமாதி கூடினர். இவரின் சமாதி கீரிமலையிலுள்ள மணல்வெளி ஒன்றில் அமைக்கப்பட்டது.

(4) செல்லப்பாச் சுவாமிகள் : (19 ஆம் நூற்றாண்டு நடுப்பகுதி 20 ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கம்)

“இவ்வகையாகக் கடையிற் சுவாமிகள் பல தடவைகளில் நல்லூர்ப் பக்கத்தில் உலாவியதுண்டு. அக்காலத்தில் நல்லூர்க் கோவில் வீதியில் செல்லப்பா என்ற ஒரு பக்குவசீலர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் அவ்விடஞ் சென்றுலாவி வருங் கடையிற் சுவாமிகளைப் பலமுறை உற்றுநோக்கிவந்தார்; ஒருநாள் அவரை அணுகி எலுமிச்சம் பழமொன்றைக் கொடுக்கச் சுவாமிகள் அதனை ஏற்றருளினார்கள். பின் ஒரு தடவை சுவாமிகளுக்குக் கொடுக்க என்று ஒரு போத்தல் சாராயமும் முழுரூபா ஒன்றுஞ் சம்பாதித்துச் சேமமாக வைத்துக் கொண்டு சுவாமிகள் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தார். ஒருநாள் சுவாமிகள் திடீரென்று தம்முன் தோன்றக் கண்டு சாராயப் போத்தலை எடுக்க ஓடிப்போனார். போத்தல் வெறுமையாயிருக்கக்கண்டு அதிசயித்தார். பின்னொருநாள், சுவாமிகளை அவரிருக்குமிடத்திற் சென்று காண

வேண்டுமென விரும்பி, செல்லப்பா பெரியகடைக்குச் சென்றார். செல்லப்பரைக்கண்டதும் சுவாமிகள் பக்கத்திலேயிருந்த கடலைக் காரியிடம் முழுருபா ஒன்று வாங்கி அதனை ஒரு வெற்றிலையில் வைத்து மடித்து அவர் கையில் கொடுத்தார். அவர் தலைமேல் ஒரு குடையையும் அசைத்துத் தம் கைகளைத் தட்டி “ஓடெடா” என்று சொல்லி விட்டார். அந்த க்ஷணமே பூமி பூலோகந் தெரியாதநிலை செல்லப் பருக்குண்டாயிற்று. அந்நிலை பதினைந்து நாட்கள்வரை நீடித்தது. அதன்மேல் அவர் உலகம் போற்றும் உத்தம ஞானியாகத் திகழ்ந்தார். தற்போது கொழும்புத்துறையில் விளங்கும் யோகர் சுவாமிகளின் குருவே குறித்த செல்லப்பாச் சாமி ஆவர்”.

—குழந்தைவேற் சுவாமிகளும் குருபரம்பரையும்,
பண்டிதர் மு. கந்தையா B. A.

இத்தகைய மகாஞானியாகிய செல்லப்பாச் சுவாமிகள் நல்லூர்த் தேரடியிலே தமக்கு அருளிய உபதேசம்பற்றி யோக சுவாமிகள் தமது நற்சிந்தனைப் பாடல்களிலே சிறப்பாக எடுத்துரைத்துள்ளார். அவர் இவரைக் குருநாதன் என்று போற்றி வணங்கிப் பூரிப்பது வழக்கம். இவரை அறியாதார் இவரை ‘விசர்ச் செல்லப்பர்’ என்றும் கூறு வதுண்டு.

“யாரங்கம் எங்குமிசை பரவிடச் செய்யுமொரு
பதியதாம் நல்லூர் தருஉம்
பகரிய மறைவழியிற் பத்தரைக் காத்தசீர்ப்
பரமஞஞ் செல்லப்ப முனிவன்”

என்றும்

தேரடியில் நின்று கர்ச்சிக்கும் சிங்கம்
ஐகன்மோ ஹனஞான சிற்பரத் தங்கம்

என்றும்

ஏட்டுக் கல்வியை நம்பினோர் அறியார்
வீட்டுக் கேவழி காட்டிடும் பெரியார்.

என்றும் யோகசுவாமிகள் வணங்கிய இம்மெய்ஞ்ஞான குருபரரின் பெருமை இவரின் சீடரின் பெருமையினாலும் நன்கு புலனாகின்ற தன்றோ?

(5) யோகசுவாமிகள் (1872 — 1964)

எமது காலத்திலே எமது கண்களின் முன் உலாவந்த ஞானச் சுடரே ஸ்ரீயோக சுவாமிகளாவார். இவர் 1872 ஆம் ஆண்டு மேத் திங்கள் 29 ஆம் நாள் (ஆங்கீரச ஆண்டு வைகாசித்திங்கள் 18 ஆம்

நாள்), மாவிட்டபுரத்திலே அம்பலவாணர் என்ற பெரியாருக்கும் சின்னாச்சிப்பிள்ளை என்ற அருங்குணச் செல்விக்கும் திருப்புதல்வராகத் தோன்றினார். மாவிட்டபுரத்திலே பிறந்தவரானாலும் சிறுவயது தொடக்கம் இவர் வாழ்ந்த இடம் கொழும்புத்துறையாகும். தந்தையார் மஸ்கேவியாவிலே வியாபாரம் நடத்த இவர் தம் தாயாரின் அரவணைப்பிலே வாழ்ந்து சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியிலே கற்றுத் தேறினார்.

யோகசுவாமிகள் தாயின்பால் மிக்க அன்பும் பத்தியும் உடையவர். அவர் தமது சிறுபராயத்து நினைவுகளைக் கூறியபோது பின்வரும் செய்தியையும் எடுத்துரைத்ததாக வித்துவான் சு.கி. நடராஜன் தமது 'சிவயோக சுவாமிகள் திருச்சரிதம்' என்னும் நூலிலே எழுத்துரைத்துள்ளார்.

“இளமைப் பருவத்தில் ஒருநாள் தாம் உண்ட உண்கலத்துடன் சோற்றைக் கொண்டுபோய் வெளியில் வீசினார்களாம். அப்பொழுது அன்னையார் அவரைப் பார்த்து “உப்படிச்செய்கிராய். நீ பிச்சையெடுத்துத் தான் சீவிப்பாய்” என்று சொன்னார்களாம். அன்னையின் வாயில் வந்தபடியே திருவருட் செயலாகத் தாம் பிச்சைக்காரனாகவே வாழ்ந்து வருவதாகச் சுவாமி சொல்வார்கள்”.

சம்பத்திரிசியார் கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்ததும் யோகநாதன் (இதுவே அவர் பின்னேத் திருநாமம்) இரணைமடுக் குளத்தின் கட்டுவேலைகள் நடைபெற்ற காலத்தில் அங்குச் சென்று பண்டசாலைப் பாதுகாவலராகப் பணிபுரிந்து வரலானார். அங்குப் பிரதம பொறியியலாளராயிருந்த ஆங்கிலேயரான திரு. பிறவுண் (Mr. Brown) என்பார் எல்லோருடனும் சிடுகிடு என்று கடுமையாகவும் கண்டிப்பாகவும் இருந்தாலும் யோகநாதனில் அன்பும் மதிப்பும் செலுத்தி வந்தார். அவரைக் கடவுளின் மனிதன் (God-man) என்று அழைப்பதும் அவர் வழக்கமாயிருந்தது.

இத்தகைய யோகநாதனை உலகம் அப்போது விளங்கிக் கொள்ளவில்லை. இவரை விசரர் என்றே அவர்கள் கருதினர். ‘சகம்பே யென்று தம்மைச் சிரிப்ப’ என்ற மாணிக்க சுவாமிகளின் திருவாக்குக்கு யோகநாதனும் உதாரணராகவே விளங்கிவந்தார். இத்தகைய மனநிலையில் உத்தியோகமும் உலகவாழ்வும் இவருக்கு உவர்த்தது இயற்கையே. சிறிதுகாலத்தில் உத்தியோகத்தினின்றும் விடுபட்டு இல்லத்தில் வந்து வாழ்ந்தார். இவ்வாழ்வும் வெறுக்க, நல்லூர்த் தேரடிக்கு வந்து அங்குச் செல்லப்பா சுவாமிகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு அன்றிலிருந்து சிவயோக சுவாமிகளாயினர்.

நீண்ட பெருவாழ்வு வாழ்ந்த சிவயோக சுவாமிகள் தமது ஞானத்திலே தலைநின்று பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தியதுண்டு அவரை நாடிச்சென்று அடைந்த பலருக்கும் நல்வாழ்வும், ஆன்மசாந்தியும், நிம்மதியும் கிடைத்தன.

“ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை”

“முழுதும் உண்மை”

“எப்பவோ முடிந்த காரியம்”

“நாமறியோம்”

என்பன பூர்வீ யோகசுவாமிகளின் அருள்வாக்குக்களாகும்.

இவை உபநிடத மகாவாக்கியங்கள் போலப் பல மறை பொருள் களும் நுட்பங்களும் கொண்டவை. அவர் அருளிய திருப்பாடல்கள் ‘நற்சிந்தனை’ என்ற தொகுப்பு நூலாகச் சிவதொண்டன் நிலையத்தினரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. திருமுறைகள், மெய்கண்ட சாத்திரங்கள், வேதசிவாகமங்களின் கருத்துக்கள் யாவும் இத்திருப்பாடல்களிலே பொதிந்துள்ளன.

“என்பிழைகள் பொறுப்பானை எங்குமா யிருந்தானை
அன்பிலரை அடையானை அஞ்செழுத்துப் பொருளானை
நன்மலர்கொண் டெந்நாளும் நாட்கழிதல் நலமென்றே
சொன்னவர்தந் திருப்பாதம் தொழுவேனே எந்நாளும்”

—நற்சிந்தனை

சுவாமிகள் பங்குனி மாதத்துப் பூர்வபட்ச ஏகாதசியில் ஆயிலிய நட்சத்திரத்தன்று (24-3-64) சமாதிப்பேறடைந்தனர். சிவதொண்டன் நிலையத்தினர் மாதந்தோறும் இந்தத் திருநாளிலே குருபூசை நிகழ்த்தி யோகர் சுவாமிகளைப் பத்தியோடு நினைவுகூர்ந்து வருகின்றனர்.

மேகம் வரக்கண் ளெங்களித்து
விரிக்குந் தோகை மயிலாடப்
பூகம் மகிழ்ந்து தண்டரளம்
மொழியுங் கொழும்புத் துறையதனில்
ஏக முனிவ ராய்த்திகழ்ந்தென்
இடர்கள் களைந்தே யாட்கொண்ட
யோக குரவன் திருவடியென்
இதயத் தலத்தீல் ஓங்கிடுமே

—வித்துவான் க. கி. நடராஜன்
(சிவயோக சுவாமிகள் திருச்சரிதம்)

ஈழத்துச் சித்தர் பரம்பரையிலே சிசுல்லாச்சியம்மையார், குடைச் சாமியார் என்ற கந்தையாச் சுவாமிகள், மகாதேவ சுவாமிகள் ஆகியோரும் இடம்பெறுகின்றனர். குடைச்சாமியார் சென்ற ஆண்டிலேயே சமாதிப்பேறடைந்தனர்.

எதிர்காலத்திலும் இத்தகைய மெய்ஞ்ஞான பரம்பரை ஈழத்திலே தோன்றக்கூடிய ஞானவளம் இந்தப் புனிதமான சிவபூமிக்கு உண்டு என்பதற்கு ஐயமில்லை.

வினாக்கள்

1. ஈழத்தைச் சிவபூமி என்று அழைத்தவர் யார்? அது எந்த அளவு பொருந்தும்?
2. ஈழத்திலே பௌத்த சமயத்தவரும் சைவநெறியைப் போற்று கின்றனர் என்பதற்கு நீர் அறிந்த உதாரணங்களைத் தருக.
3. ஈழத்து மெய்ஞ்ஞான பரம்பரையை எத்தனை பிரிவாகப் பிரிக்கலாம்? விளக்குக.
4. ஆறுமுக நாவலரவர்களின் சமயத் தொண்டு பற்றி விரித்து எழுதுக.
5. ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் சைவநெறிக்காற்றிய தொண்டுகள் எவை?
6. காசிவாசி செந்திநாதையர் தமது ஆசிரியரை எவ்வகையிலே பின்பற்றினார்? அவ்வாறு பின்பற்றி அவர் செய்த தொண்டுகள் யாவை?
7. சதாவதானம் கதிரைவேற்பிள்ளை, நாவலர் நடத்திய போராட்டத்தைத் தமிழகத்திலே எவ்வாறு தொடர்ந்தார்? அவர் எவ்வெவ்வகையிலே சைவ, தமிழ்ப் பணிகள் ஆற்றினார்?
8. சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசந்தரனார் இருபதாம் நூற்றாண்டுச் சைவசமய மறுமலர்ச்சியில் பெறும் இடத்தை விளக்குக.
9. 'சித்தர் பரம்பரை' என்ற சொற்றொடரை விளக்குக. அவர்களை மெய்ஞ்ஞான பரம்பரை என்பது எவ்வாறு பொருந்தும்?

10. கடையிற்சுவாமிகள் பற்றி நீர் அறிந்ததை எழுதுக:
11. குழந்தைவேற் சுவாமிகள் கடையிற் சுவாமிகளிடம் தீட்சை பெற்ற பின் செய்த பணிகள் யாவை?
12. சேர் பொன். அருணாசலம் பரமகுரு சுவாமிகள் பற்றிக் கூறியிருப் பனவற்றைத் தருக.
13. யோகசுவாமிகளின் அருட்டிறம்பற்றி நீர் கேள்வியுற்ற வரலாறு களைச் சுருக்கமாகத் தருக.
14. செல்லப்பாச் சுவாமிகள் பற்றி நீர் அறிந்தவற்றை விரிக்குக.

5. சமய இலக்கியம்

- (i) பெரிய புராணம் — தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்தில்
10 பாடல்கள்
- (ii) கந்தபுராணம் — திருப்பெருவடிவத்தில் 15 பாடல்கள்

(இப்பாடல்கள் மனனம் செய்யப்படவேண்டியதில்லை)

(ii) திருத்தொண்டர் பெரிய புராணம்— தடுத்தாட் கொண்ட புராணம் — (10 பாடல்கள்)

முகவுரை

“திருக்கைலாயத்திலே ஒரு நாள் சிவபெருமானானவர் நிலைக் கண்ணாடியிலே தமது திருவுருவை நோக்கினார்; அதன் அழகு அவரை ஈர்த்தது. “சுந்தரா! வா” என அழைத்த பொழுது நிழல்வடிவு அவர்முன்பு உயிர்பெற்று வந்தது. அந்தவடிவமே சுந்தரராவர். பின் பொருகால் தேவர்கள் ஆலகால விடத்திற்கு அஞ்சிச் சிவபெருமானைத் தஞ்சமடைந்தனர். சிவபெருமான் சுந்தரரை நோக்கி ஆலகால விடத்தைக் கைகளிலே எடுத்து வருமாறு பணித்தருளினார். அவ்வாறே சென்ற சுந்தரர் அக்கொடுவிடத்தைச் சிறு உருண்டையாக்கிக் கையில் எடுத்துவந்து கைலாயபதியிடம் அளிக்க அவர் அதனை உண்டு உமாதேவியாலே சுழுத்தளவில் நிறுத்தப் பெற்று நீலகண்டராயினர்.

ஆலகாலத்தை எடுத்துவந்தமை காரணமாகச் சுந்தரர் ஆலால சுந்தர் என்ற திருநாமத்தால் அழைக்கப்படலாயினார். அவர் திருக்கைலாயத்திலே சிவபெருமானுக்குப் பூமலைத் திருத்தொண்டு புரிந்து வந்தார். உமாதேவியாருக்குப் பூமலைத் தொண்டு புரிந்த மகளிர் இருவரும் அங்கிருந்தனர். அவர்கள் பெயர்கள் அனிந்திதை, கமலினி என்பன.

ஒருநாள் பூக்கொய்ய நந்தவனம் சென்ற இம்மூவரும் காதல் வயப்பட்டுக் கைலாயபதியின் அவைக்குவரத் தாமதித்தனர். சிவபெருமான் ஆலாலசுந்தரரை நோக்கி” நீ இப்பெண்களை இச்சித்த மையால் பூவுகைத்திற் சென்று பிறந்து இப்பெண்களும் அங்கு பிறந்துவளர்ந்து வருகையில் அவர்களை மணந்து இன்பமாக வாழ்வாயாக” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இறைவனின் சந்நிதியை நீங்கிச் செல்லல் வேண்டுமே என்று வருந்திய ஆலாலசுந்தரர் தாம் பூவுலகிற் பிறந்து மணம்புரியச் செல்லுங்காலை தம்மைத் தடுத்தாட் கொள்ளல் வேண்டும் என்று இறைவனைக் குறையிரந்தார். இறைவனும் “அவ்வாறே ஆகுக” என்று அருள்புரிந்தார்.

பின்பு ஆலாலசுந்தரர் திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருநாவ லூரிலே சடையனார் என்ற ஆதிசைவர்க்கும் இசைஞானியர் என்ற மங்கை நல்லாருக்கும் திருப்புதல்வராய் நம்பியாரூரர் என்ற திருநாமத்தோடு அவதரித்தருளினார். வளர்பிறைபோல் அவர் வளர்ந்து

வகுகையில் ஒருநாள் வீதியிலே விளையாடிக் கொண்டிருந்த பொழுது அந்தாட்டின் அரசரான நரசிங்கமுனையர் அவரின் வடிவழகையும் பொலிவையும் கண்டு வியந்தார்; அவரைத் தம் சுவீகாரபுத்திரராய் அவரின் பெற்றோரிடம் வேண்டிப் பெற்றுக் கண்ணின் மணியாக வளர்ந்து வரலானார்.

நம்பியாரூரருக்கு மணப்பருவம் எய்தியது. சடங்கவி சிவாசாரியர் என்பாரின் மகளை மணம் பேசினார். நம்பியாரூரர் மணவினைக்காக மாப்பிள்ளைக் கோலத்தில் சூதிரைமீது அமர்ந்து உற்சூர் உறவினர் சூழ்ந்து வர மணமகள் இல்லம் சேர்ந்தார்.

அவ்வேளையில் சிவபெருமான் தாம் முன்பு ஆலாலசுந்தரருக்கு வாக்களித்ததற்கிசைய அவரைத் தடுத்தாட்கொள்ளும் பொருட்டு முதிய அந்தணர் வடிவம் தாங்கி மணவினைக்கென மாப்பிள்ளை எழுந்தருளியிருந்த இடத்திற்கு வந்தருளினார்.

1. அடிமை கொள்ளும் அண்ணல்

ஆலுமறை சூழ்கயிலை யின்கணருள் செய்தே
சாலுமொழி யால்வழி தடுத்தடிமை கொள்வான்
மேலுற எழுந்தமிழு கீழுற வகழ்ந்து
மாலுமிரு வர்க்குமரி யாரொருவர் வந்தார்.

பதவுரை : ஆலும் மறை சூழ் கயிலையின்கண் - ஒலி செய்கின்ற வேதங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் திருக்கைலாயத்தினிடத்தே, அருள் செய்த சாலும் மொழியால் - திருவருளைச் செய்த சிறப்பான சொற்களின் படியே, தடுத்து அடிமை கொள்வான் - (திருமணத்தினின்றும்) தடுத்து அடிமை யாகக் கொள்வதற்கு, மேல்உற எழுந்தும் மிரு(ங்) கீழ்உற அகழ்ந்தும் - (ஆகாயத்தினை நோக்கி) மேலே எழுந்து பறந்தும் (பாதாளம் வரை செல்லும் வண்ணம்) நிலத்தின் கீழே அகழ்ந்து சென்றும், மாலும் இருவர்க்கும் அரியார் - மயக்கத்தினை அடையும் (திருமாலும் நான்முகனுமாகிய) இருவருக்கும் காண்பதற்கு அரியவரான, ஒருவர் வந்தார் - ஒப்பற்றவராகிய இறைவன் (மறையவர் வேடத்தில்) எழுந்தருளினார்.

பொழிப்புரை : திருக்கைலாயம் ஒலி செய்கின்ற வேதங்களாலே சூழ்ந்து விளங்குகின்றது. அங்கிருந்து முன்னர் தாம் கொடுத்த வாக்கிற்கமையச் சுந்தரரைத் தடுத்து அடிமை கொள்வதற்குப் பிரமனும் திருமாலும் வானமளவு எழுந்து பறந்தும் நிலத்தை அகழ்ந்தும் காண இயலாத இறைவரானவர் எழுந்தருளிவந்தார்.

விளக்கம் : மாலும் - மயக்கத்தை அடையும். தாமே பரம் பொருள் என்று அகங்காரம் கொண்ட திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் முன்னாலே இறைவன் சோதிப்பிழம்பாகத் தோன்றினார். “இச்சோதிப்பிழம்பின் அடியையோ முடியையோ காணத்தக்கவரே பரம்பொருளாகுந் தகுதியுடையார்” என்று அசரீரி எழுந்தது. அதன் படி நான் முகன் அன்னப்பறவையாய் வடிவெடுத்து வானத்திற் பறந்து முடியைத் தேடி அலுத்தான். திருமாள் பன்றிவடிவாகி நிலத்தைப் பிளந்துசென்று அடியைத் தேடி அலுத்தான். இறுதியில் இருவரும் பரம்பொருள் தாம் அல்லர் என்ற உண்மையை அறிந்து சிவ பெருமானுக்கு ஆட்பட்டனர். ‘மாலும் இருவர்க்கும் அரியார்’ என்ற சொற்றொடர் இந்தக் கதையைத்தான் நினைவூட்டுகின்றது.

2. சந்திரக் கதிர் முதிர்ந்து சாய்கிறதோ ?

கண்ணிடை சுரந்தகதிர் வெண்பட மெனச்சூழ்
புண்ணிய நுதற்புனித நீறுபாலி வெய்தத்
தண்மதி முதிர்ந்துகதிர் சாய்வதென மாடே
வெண்ணரை முடித்தது விழுந்திடை கழங்க்.

ப. உ. : கண்ணிடை கதிர் சுரந்த வெண்படம் என - இரு கண் களுக்குமிடையே சூரிய கதிர் போன்று ஒளிர்கின்ற நெற்றிக்கண்ணை மறைத்த வெள்ளைத் துகில் போல, சூழ் புண்ணிய நுதற் புனித நீறு பொலிவெய்த - (அவ்விழியைச்) சூழ்ந்து புண்ணியமேயான நெற்றியின் கண்ணை திருநீறு பொலிவினை அடையவும், தண்மதி முதிர்ந்து கதிர் சாய்வது என - குளிர்ச்சியைத்தரும் சந்திரன் (ஆகிய நெற்பயிர்) முதிர்ச்சியையடைந்து கதிர் சாய்வது போல, - மாடு வெண்நரை முடித்து அது விழுந்து இடை கழங்க் - (தோளின்) பக்கங்களிலே வெண்மையான நரை மயிரைக் குடுமியாய் முடித்து அது விழுந்து அசைந்து கிடக்கவும்.

பொ. உ. : சிவபெருமான் மறைபவர் கோலம் கொண்ட பொழுது அவரின் நெற்றிக்கண்ணைச் சூழச் சூரிய கதிர்போலத் திருநீற்றுப் பூச்சின் பொலிவு தோன்றிற்று. சந்திரன் என்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய நெற்பயிர், கதிர் முற்றிய முதிர்ச்சியாலே சாய்ந்து கிடப்பதுபோல அவரின் வெள்ளிய நரைமுடி குடுமியாக்கப்பட்டுச் சாய்ந்து தோட்புறத்தே கிடந்தது.

விளக்கம்: இந்தப் பாடலிலே சந்திரன் நெற்பயிராகவும் அந்த நெற்பயிரானது கதிர் முற்றிச் சாய்ந்து கிடப்பதாகவும் சேக்கிழார் சுவாமிகள் கற்பனை செய்கின்றார். சிவபெருமானாகிய மறையவரின்

வெள்ளிய குகிமி சந்திர நெற்கதிரை அவருக்கு நினைவு படுத்து துகின்றது. இது ஒரு புதுமையான கற்பனை. இந்தப் பாடலின் கருத்து முடிவடையாது மேலும் தொடர்ந்து அடுத்தபாடலுக்கும் செல்கின்றது.

3. சோதிமணி மார்பின்மீது பூணூல்

காதிலணி கண்டிகை வடித்தகுழை தாழ்ச்
சோதிமணி மார்பின்மிசை நூலினொடு தோளின்
மீதுபுனை யுத்தரிய வெண்டுகி னுடங்க
ஆதப மறைக்குடை யணிக்கரம் விளங்க,

ப. உ.: காதில் அணி கண்டிகை வடித்த குழை - திருக் காதிலே அணிந்த உருத்திராக்கத்தினால் ஆகிய குழைகள், தாழ - தாழ்ந்து விளங்கவும், சோதிமணி மார்பின் மிசை நூலினொடு - ஒளியும் அழகும் பொருந்திய திருமார்பினிடத்தே பூணூலுடனே, தோளின் மீது புனை உத்தரிய வெண்துகில் - தோளிலே அணிந்த உத்தரியமாகிய வெள்ளைச் சால்வை, நுடங்க - அசையவும், ஆதபம் மறைக்குடை அணிக்கரம் விளங்க - சூரியனை மறைக்கின்ற குடையானது அழகிய திருக்கரத்திலே விளங்கவும்,

பொ. உ.: திருக்காதுகளிலே உருத்திராக்கத்தாலான குழை என்ற ஆபரணம் தாழ்ந்து விளங்கியது. அழகிய திருமார்பிலே பூணூலோடு உத்தரியம் அசைந்துகெண்டிருந்தது. திருக்கரத்திலே சூரியனை மறைக்கும் குடை விளங்கியது.

விளக்கம் : குழை - காதணி ஆதபம் - சூரியன், மறைக்குடை என்ற வினைத்தொகை செய்யுள் விகாரமாய் ஒற்றுமிக்கு மறைக்குடை ஆயிற்று.

4. பேரழகு மூத்த பெருவடிவம்

மொய்த்துவளர் பேரழகு மூத்தவடி வேயோ
அத்தகைய மூப்பெனும் அதன்படிவ மேயோ
மொய்த்தநெறி வைதிகம் விளைத்தமுத வேயோ
இத்தகைய வேடமென வையமுற விவய்தி

ப. உ.: இத்தகைய வேடம் - (எழுந்தருளிய) இந்தத் திருக் கோலமானது, மொய்த்து வளர் பேரழகு மூத்த வடிவேயோ - செறிந்து வளர்கின்ற பெரிய அழகே மூத்து முதிர்ந்த வடிவமோ? அத்தகைய மூப்பு எனும் அதன் படிவமேயோ - அவ்வாறான அழகிய மூப்பினது உண்மையான பிரதி விம்பமோ?, மொய்த்தநெறி வைதிகம் விளைத்த

முதலேயோ - உண்மையான வைதிகம் என்ற சமயம் விளைவித்த மூலப் பொருளோ? இத்தகைய வேடம் என ஐயம் உற எய்தி - இந்த வகையான திருக்கோலம் என்று (அங்குள்ளார்) சந்தேகப்படும்படியாக அங்கு நெருங்கி வந்து,

பொ. உ.: இத்தகைய திருக்கோலம் செறிந்து வளர்கின்ற பெரிய அழகுதான் மூத்து முதிர்ச்சியடைந்த வடிவமோ, அல்லது அந்தப்பெரிய அழகிய மூப்பினது உண்மையான பிரதிபிம்பமோ, உண்மையான வைதிகநெறி தனது தவத்தினால் விளைவித்த மூலப் பொருளோ, என்று யாவரும் ஐயப்படும்படியாக அவ்விடத்திற்கு நெருங்கி வந்தார் இறைவன்.

விளக்கம்:- மூப்புக்கு அழகு உண்டா? உலகில் மக்கள் மூப்படைய மூப்படைய அழகும் மெல்ல மெல்ல மறைந்து அழகின் மையே தோன்றுவது இயல்பு. ஆனால் முதிய வேதியர் வடிவம் கொண்ட பெருமான் தமது முதிர்ச்சிக் கோலத்திலும் பேரழகு பொலிய விளங்குகின்றார். அழகே மூத்துக் கனிந்து வீட்டது போல அவர் காட்சி தருகின்றார்.

5. இந்த மொழி கேண்மின்

வந்துதிரு மாமறை மணத்தொழில் தொடங்கும் பந்தரிடை நம்பியெதிர் பன்னுசபை முன்னின்
 “நிந்தமொழி கேண்மினெதிர் யாவர்களு” மென்றான்
 முந்தைமறை யாயிரம் மொழிந்ததிரு வாயான்

ப. உ. : வந்து - அவ்வாறு வந்து, மாமறை மணத்தொழில் தொடங்கும் பந்தர் இடை - பெரிய வேதங்களிற் கூறியாங்குத் திருமணத்திற்கான கிரியைகள் தொடங்கப்படும் பந்தரின் கண்ணே, முந்தைமறை ஆயிரம் மொழிந்ததிரு வாயான் - முன்பு அளவில்லாத பல வேதங்களைச் சொல்லிய திருவாயினை உடைய சிவபெருமான், பன்னுசபை முன் - சொல்லப்பட்ட திருமணச் சபையின் முன்பு, யாவர்களும் இந்தமொழி கேண்மின் - இங்குள்ளார் யாவரும் நான் உரைக்கும் இந்தச் சொற்களைக் கேட்பீராக என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினான்.

பொ. உ.: இவ்வாறு அங்குவந்த மறையவனான சிவபெருமான் திருமணப் பந்தர் முன்பு நின்று திருமணத்திற்கு வந்திருந்த சபையினருக்கு, பலவாகிய வேதங்களைச் சொல்லிய தனது திருவாயால் “எல்லாரும் நான் சொல்லும் இவற்றைக் கேளுங்கள்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினான்.

விளக்கம் : வேதங்களை உரைத்த திருவாயால் இவ்வாறு யாவரும் இவற்றைக் கேண்மின் என்று சிவபெருமான் உரைத்தருளியது அவரின் சிறப்பினை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. வேதங்கள் நான்கு என்பதே வழக்கு. ஆனால் அவற்றிற் கூறப்பட்ட பல கருத்துக்கள் பற்றி ஆயிரம் மறை என்று உபசாரமாய்க் கூறப்பட்டது.

6. நாவலூரன் நம் அடியான்

ஆவதிது கேண்மின்மறை யோரெனடி யானிந்
நாவனக ருரனிது நான்மொழிவ தென்றான்
தேவரையு மாலயன் முதற்றிருவின் மிக்கோர்
யாவரையும் வேறடிமை யாவுடைய வெம்மான்

ப. உரை :- தேவரையும் - முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையும், மால் அயன் முதல் திருவின் மிக்கோர் - திருமால், பிரமன் முதலான பெரிய செல்வங்களை உடையோர்களையும், யாவரையும் - இத்தகைய அனைவரையும், அடிமையாய் உடைய எம்மான் - தன் அடிமைகளாகக் கொண்ட எம் தலைவனான சிவன், ஆவது இது - ஆக வேண்டியது இதுவே. மறையோர் கேண்மின் - வேதியர்களே தேட்டிராக, இந் நாவல் நகர் ஊரன் என் அடியான் - இந்த நாவலூரினைச் சேர்ந்த நம்பி எனக்கு அடிமை. இது நான் மொழிவது - இதுவே நான் உரைப்பது, என்றான் - என்று கூறியருளினான்.

பொ. உ.: தேவர்கள், திருமால், நான்முகன் ஆகிய அனைவரையும் அடிமை கொள்ளும் எம் தலைவனான சிவபெருமான், "நான் சொல்வது இதுவே. இந்தநாவல் ஊரன் எனக்கு அடிமை" என்று உரைத்தருளினான்.

விளக்கம் : சுந்தரமூர்த்திநாயனாரின் பெருமை இப்பாடலிலே புலனாகின்றது. தேவர்களையும், பிரமவிட்டுணுக்களையும் அடிமை கொள்ளும் பெம்மான் சுந்தரரையும் அடிமை கொள்ள எழுந்தருளுவாராயின் அவரின் பெரும்பேறு எத்தகையதாயிருக்கும் என்பதை இப்பாடல் புலப்படுத்துகின்றது.

7. இவன் என்ன நினைந்தான் ?

என்றான் இறையோன் அதுகேட்டவர் எம்மருங்கும்
நின்றார் இருந்தார் இவன் என்னினைந் தான்கொலென்று
சென்றார் வெகுண்டார் சிரித்தார் திருநாவலூரர்
நன்றான் மறையோன் மொழியென்றெதிர் நக்காரர்

ப. உ.: இறையோன் என்றான் - இறைவனாகிய சிவபிரான் இவ்வாறு உரைத்தருளினான், அது கேட்டவர் நின்றார் இருந்தார் - அதனைக் கேட்டவராய் அங்கு நின்றவர்களும் இருந்தவர்களும் அவையினர், “இவன் என் நினைந்தான் கொல்?” என்று - இவன் எதனை நினைத்தனனோ” என்று, சென்றார் வெகுண்டார், சிரித்தார் - அவனருகிலே சென்றார்கள், கோபித்தார்கள், சிரித்தார்கள் - “திருநாவலூரான் மறையோன் மொழி நன்றான்”, “திருநாவலூரர் இந்த வேதியனின் சொற்கள் நன்றே,” என்று எதிர் நக்கார் - என்று அவன் எதிரே நின்று கேலியாகச் சிரித்தார்.

பொ. உ.: இறைவன் இவ்வாறு கூறினான். இது கேட்டு அங்கு நின்றவர்களும் இருந்தவர்களும் “இவன் என்ன நினைத்தானோ” என்று அவன் மீது வெகுளி கொண்டனர், அவன் அருகு சென்றனர்; சிரித்தனர். நாவலூரர் “இந்த மறையவன் வார்த்தை நன்று நன்று” என்று கேலியாகச் சிரித்தார்.

விளக்கம்:- சிரித்தனர் - கோபநகை (நின்றோர் இருந்தோர்) புரிந்தனர். காவலூரான் நக்கார் - நம்பியாரூரர் கிண்டலாக்கக் கேலி பண்ணிச் சிரித்தனர். முன் எப்போதும் நடக்காததும் கேள்விப்படாததுமான வார்த்தைகளைக் கேட்டமையாலேயே கோபமும் ஏளனமும் கொண்டு அவர்கள் நகைத்தல் நேர்ந்தது.

8. அடிமை ஓலை இதோ

நக்கான் முகநோக்கி நடுங்கி நுடங்கி யார்க்கும்
மிக்கான் மிசையுத் தரியத்துகி ருங்கி மேற்சென்
றக்காலமுன் றந்தைதன் றந்தையா ளோலை யீதால்
இக்கா ரியத்தை நீ யின்று சிரித்ததென் னேட வென்ன.

ப. உ.: நக்கான் முகநோக்கி - அவ்வாறு சிரித்த நம்பியாரூரரது திருமுகத்தினைப் பார்த்து, யார்க்கும் மிக்கான் நடுங்கி நுடங்கி - எல்லா ரிலும் பெரியோனான இறைவன் நடுக்கமும் தள்ளாட்டமும் அடைந்து, மிசையுத் தரியத்துகில் தாங்கி மேற்சென்று - கீழே சரிந்த உத்தரிய ஆடையினைத் தூக்கிக்கொண்டு (நம்பியாரூரரின்) அருகிற் சென்று அக்காலம் உன் தந்தை தந்தை - அக்காலத்தில் உன் தந்தைக்குத் தந்தையான உன் பாட்டனின், ஆள் ஓலை ஈது - அடிமை ஓலை இதோ உள்ளது, ஏட - அடா, இன்று இக்காரியத்தை நீ சிரித்தது என்? “இன்று (நான் சொன்ன) இந்தக் காரியத்திற்கு நீ சிரித்தது ஏனோ?” என்ன என்று கூற.

பொ. உ.: தன்னைப்பார்த்து ஏளனமாகச் சிரித்த நம்பியா ருரரது திருமுகத்தினைப் பார்த்த இறைவன் நடுக்கமும் தள்ளாட்டமும் அடைந்தவனாய் அவரின் அருகு சென்றான். அப்படிச் சென்ற பொழுது அவனது உத்தரியம் சரிந்துவிழ அதைத் தாங்கிப் பிடித்தவனாய் “அடா! முன்னாலிலே உன் பாட்டன் எனக்கு எழுதித்தந்த அடிமை ஓலை இது. இன்று நீ இந்தக் காரியத்திற்குச் சிரித்தது ஏனோ?” என்று கூற.

விளக்கம் : நடுக்கமும் தள்ளாட்டமும் இறைவன் கோபத் திருக்கோலம் காட்டியதை விளக்கக் கூறப்பட்டன. உத்தரியம் சரிந்து விழுந்தமை அவன் பதற்றத்தின் புலப்பாடு. சேக்கிழார், முதியவர் ஒருவரின் கோபத்தையும் படபடப்பையும் இவ்வாறு சித்திரித்துக் காட்டுகின்றார்.

9. அந்தணர் அடிமையாவது வழக்கோ?

மாசிலா மரபில்வந்த வள்ளல்வே தியனை நோக்கி
நேசமுன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியாற் சிரிப்பு நீக்கி
ஆசிலந் தணர்கள் வேறே ரந்தணர்க் கடிமையாதல்
பேசவின் றுன்னைக் கேட்டோம் பித்தனோ மறையோனென்றார்

ப. உ. மாசு இலா மரபில் வந்த வள்ளல் — குற்றம் இல்லாத நல்ல குலத்திலே அவதரித்த வள்ளலாகிய நம்பியாருரர், வேதியனை நோக்கி - பிராமணனாகிய இறைவனைப் பார்த்து, முன் கிடந்த நேசம் சிந்தை நெகிழ்ச்சியாற் சிரிப்பு நீக்கி — முன்னர் தொடர்ந்து வந்த அன்பினாலே உள்ளம் நெகிழ்ச்சியுற்றதாற் சிரிப்பை விடுத்து, ஆசு இல் அந்தணர்கள் — குற்றம் இல்லாத மறையவர்கள், அடிமையாதல் இன்று (நீ) பேச உன்னைக் கேட்டோம் — பிறருக்கு அடிமைகள் ஆவதை இன்று நீ எடுத்துக்கூறத்தான் நாம் அறிந்துகொண்டோம், நீ பித்தனோ — நீ பைத்திய காரனோ? என்றார் — என்று கூறினார்.

பொ. உ.: குற்றமில்லாத நல்ல அந்தணர் குலத்தில் வந்த வள்ளலாகிய நாவலூரர் அந்த வேதியனை நோக்கி, முன்னர்த் தம் நெஞ்சத்தில் இருந்த நேசமானது நெகிழ்ச்சியை உண்டாக்கத் தமது சிரிப்பை விடுத்து, அவனை நோக்கி, “பிராமணர் மற்றவர்க்கு அடிமை களாவதை இன்று நீ சொல்லத்தான் நாம் கேள்வியுற்றோம். நீ பித்தனோ?” என்று கேட்டார்.

விளக்கம் : முன்னர் ஆலாலசந்தரராகத் திருக்கையிலே வாழ்ந்து சிவன்மீது பத்திபூண்டமை, அவரின் இப்பிறப்பிலும் மெல்லத்

தலைகாட்டுவது போலும் என்று ஆசிரியர் சேக்கிழார் கூறுவது நயக்கத் தக்கது. 'பித்தனே நீ?' என்ற நம்பியாரூரரின் கூற்று இது எக்காலமும் நடவாத புதுமையான செயல் என்பதை மேலும் வலுவுறுத்துகின்றது.

10. பித்தன் ஆயின் என் ?

பித்தனு மாகப் பின்னும் பேயனு மாக நீயின்
றெத்தனை தீங்கு சொன்னு யாதுமற் றவற்றூ னானேன்
அத்தனைக் கென்னை யொன்று மறிந்திலை யாகினின்று
வித்தகம் பேச வேண்டா; பணிசெய்ய வேண்டி மென்றார்.

ப. உ. பித்தனும் ஆக, பின்னும் பேயனும் ஆக - நான் நீ சொன்னபடி பித்தனாயினும் ஆகுக. அதனோடு பேயன் ஆயினும் ஆகுக, நீ இன்று எத்தனை தீங்கு சொன்னும் - நீ இன்று என்னை எத்தனை தீமைகள் சொல்லி ஏசினாலும் சரி, மற்று அவற்றால் நானேன் - நீ சொன்ன எந்த இழிப்புரைக்கு நான் வெட்கம் அடையேன், அத்தனைக்கு என்னை ஒன்றும் அறிந்திலை ஆகில் - அவ்வளவிற்கு நீ என்னைப் பற்றி எதுவும் அறியவில்லை என்றால், நின்றுவித்தகம் பேச வேண்டா - (இவ்விடத்திலே) நின்று கொண்டு உனது சிறப்புக்களைப் பேசவேண்டாம். பணிசெய்ய வேண்டும் என்றார் - (நீ எனக்குரிய) பணிகளைச் செய்தல் வேண்டும் என்று கூறினார்.

பொ. உ.: "நீ சொன்னது போல நான் பித்தனாயினும் ஆகுக. பேயனெய்யாயினும் ஆகுக. நீ என்னைப் பற்றி எத்தனை எத்தனை தீங்கு களைக் கூறி இழித்தாலும் சரி, அதற்கு நான் வெட்கம் அடையப் போவதில்லை. அவ்வளவுக்கு நீ என்னைப் பற்றி அறியாமலிருந்தால் வெறும் வாய்ச்சாதுரியம் பேச வேண்டாம். எனக்கு நீ பணிகள் செய்தல் வேண்டும்" என்று கூறியருளினார்.

விளக்கம் : இறைவனின் பேரருள் இந்தப்பாடல் மூலம் நன்கு புலனாகின்றது. அவையின் முன்னர் அவரை எவ்வாறெல்லாம் நம்பியாரூரர் இழித்து உரைத்தபோதிலும் அவர் அவற்றிற்கு நாணது அடியவரை அடிமையாக்குவதே குறியாக விளங்குகின்றார். பூனை குட்டியை நாடித்தேடிப் பற்றுவதுபோல அடியவரைப் பற்றவந்த அண்ணல் அல்லரோ அவர் ?

வினாக்கள்

1. 'மாலும் இருவர்க்கும் அரியார்' யாவர்? எவ்வாறு? விளக்குக.
2. சிவபிரான் சுந்தரமூர்த்தியைத் தடுத்தாட்கொள்ள எடுத்து வந்த மறையவர் வேடத்தைப் பெரியபுராணத்திற் சேக்கிழார் எவ்வாறு வருணித்துள்ளார்? விளக்குக.
3. திருமண அவையிலே நின்றவரும் இருந்தவருமான வேதியர்கள் இறைவன், நம்பியாரூரரைத் தம் அடிமை என்றபொழுது அடைந்த உணர்ச்சிகளை எடுத்துக் கூறுக.
4. நம்பியாரூரர் முதலிற் சிரித்தவர் பின்பு சிரிக்காமைக்குக் காரணம் யாது?
5. சிவபெருமானுக்கும் நம்பியாரூரருக்குமிடையே நடந்த உரையாடலைத் தருக.
6. சிவபெருமான் சுந்தரரை நோக்கி 'அத்தனைக்கென்னை ஒன்றும் அறிந்திலையாயின்' என்று உரைத்தருளியது ஏன்?
7. மேலே கூறியதைக் கொண்டு சிவபெருமானின் பேரருள் எவ்வாறு புலனாகின்றது?
8. இப்பத்துப் பாடல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளவற்றின் சாரத்தை உமது உரைநடையிலே தருக.

(ii) கந்தபுராணம்
(கச்சியப்ப சிவாசாரியர் அருளியது)
திருப்பெருவடிவம்

முகவுரை

முருகக்கடவுள் சூரபன்மனோடு போர் புரிந்த போது அவனுடைய சேனைகள் யாவும் அழிந்து போயின. அவன் தனித்து நின்று போர் செய்யவேண்டிய நிலை உண்டாயிற்று. அவன் அப்பொழுதும் தளரவில்லை. பலவகை மாய வடிவங்களை அவன் எடுத்தான். அவற்றையெல்லாம் முருகப் பெருமான் அழித்தருளினார். இனித் தனித்தனி கொள்ளும் மாயவடிவிற் பயனில்லை என்று உணர்ந்த சூரபன்மன் ஒரே சமயத்திற் பலகோடி மாயவடிவங்களைக் கொண்டு நின்றான். அவையாவும் முருகனின் ஆயிரகோடி அம்புகளால் அழிந்தொழிந்தன. செய்வதொன்றறியாது சூரபன்மன் நின்ற அந்த வேளையிலே குமாரக் கடவுள் அவனை நோக்கித் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

காப்பு

விகடசக்கரன் மெய்ப்பதம்

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர விண்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்

ப. உ.: திகழ் தசக்கரம் செம்முகம் ஐந்து உளான் - விளங்குகின்ற பத்துத் திருக்கரங்களும் ஐந்து திருமுகங்களும் கொண்ட சிவ பெருமானுடைய, சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன் - தேருக்குச் சில்லாய் முன்பு அமைந்த தாமரைக்குத் தலைவனுன சூரியன், அகட சக்கர விண்மணி யாவுறை - வட்டமரன் ஒளி நிறைந்த மணியாய் விளங்கப் பெற்ற திருவயிற்றினை உடைய, விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம் - விகடத் தன்மை பொருந்திய சக்கர விநாயகரது உண்மை ஞானமாகிய திருப்பாதங்களை எம்மைக் காக்கும் வண்ணம் வணங்குவோம்.

பொ. உ.: விளங்குகின்ற பத்துத் திருக்கரங்களும் ஐந்து திருமுகங்களும் உள்ள சிவபிரானது தேருக்குச் சக்கரமாக விளங்கிய

சூரியனே, வட்டமான ஒளி நிறைந்த மாணிக்கமாய் விளங்கப் பெற்ற திருவயிற்றையுடைய விகட சக்கர விநாயகப் பெருமானே எம்மைக் காக்கும் வண்ணம் வழிபடுவோம்.

விளக்கம் : முப்புரங்களையும் அழிக்கச் சிவபெருமான் புறப்பட்ட பொழுது அவரின் தேருக்குச் சூரியன் சக்கரமாய்ப் பொருந்தினான். மூன்றாவது அடியின் முதற் சீரான அகட (அகடு+அ) என்பதற்கு, திருவயிற்றினை உடைய என்று பொருள் கொள்ளல் வேண்டும். விநாயகரை வழிபடும் சுவோகத்திலே ('சுக்கிலாம்பரதரம்' எனத் தொடங்குவது) 'அவர் பிரசன்ன வதனம்' உடையவர் என ஓர் இடம் வருகின்றது. எந்தேரமும் மலர்ந்த முகம் என்பது இதற்குப் பொருள். இதனோடு நகைச்சுவையும் பொருந்தியவர் எனக்காட்ட 'விகட சக்கரன்' என்றார் ஆசிரியர். விநாயகக் கடவுள் தமது திருவயிற்றின் கண்ணை தரித்தருளிய கயிற்றணியாகிய ஆதிசேடனின் உச்சி மீது உள்ள இரத்தினமாகச் சூரியன் விளங்க எனப் பொருள் கொள்வாரும் உளர். (1. அகடு 2. அசக்கு 3. அரவின் 4. மணியா 5. உறை — 1. வயிற்றினிடத்தே 2. அசைக்கப்பட்ட (அணியப்பட்ட) 3. பாம்பினது (ஆதிசேடனது) 4. உச்சி மணியாக 5. இருக்கின்ற,

1. அகடு — வயிறு 2. அ — உடைய 3. சக்கர — வட்டமான 4. வில் — ஒளிபொருந்திய 5. மணி — இரத்தினமாக, உறை — இருக்கின்ற என்ற பொருளை தரப்பட்டது. திகழ் + தசக்கரம் = திகடசக்கரம். முகர ஒற்று (ழ்) நிலைமொழியீறாக வந்து வருமொழித் தொடக்கத்தில் தகர ஒற்று (த்) வரின், 'ழ்' உம் 'த்' உம் மறைந்து 'ட்' தோன்றுவதற்கு விதியில்லை என்று கந்தபுராண அரங்கேற்றத்தின் போது புலவர்கள் தடை கிளப்பியதாகவும், அடுத்தநாள் முருகப் பெருமானே புலவர் வடிவில் வந்து "வீரசோழியம் என்ற இலக்கண நூலிலே அவ்வாறு புணர்வதற்கு விதி உண்டு" என்று திருவாய் மலர்ந்து ஐயத்தைப் போக்கியதாகவும் வரலாறு உண்டு.

1. முருகக் கடவுள் சூரபன்மனுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தமை

உடல்சின மோடு சூர னெருவனா யங்க னின்றான்
அடல்வலி கொண்ட வானி யந்தர நெறியான் மீண்டு
புடையுறு சரங்க னோடு பொள்ளனெத் தூணி புக்க
சுடர்நெடுந் தனிவே லண்ண லவன்முக நோக்கிச் சொல்வான்

பதவுரை : உடல்சினமோடு சூரன்—வருத்தத்துடன் கூடிய வெகுளி யோடு சூரபன்மனைவன், சூருவனும் அங்கண் நின்றான் — தனித்தவனாக அந்தப் போர்க்களத்தில் நின்றான், அடல் வலி கொண்ட வானி — அழிக்

கின்ற வன்மையை உடைய அம்புகள், அந்தர நெறியால் மீண்டு — ஆகாய வழியாக மீண்டு வந்து, புடை உறு சரங்களோடு — பக்கத்தில் நெருங்கியுள்ள மற்றைய அம்புகளோடு, பொள் எனத் தூணி புகை — (முருகப் பெருமானின்) அம்பரூத் தூணியுள்ளே விரைவாகப் புகுந்து கொண்டன. கடர் நெடுந் தனிவேல் அண்ணல்—ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற நெடிய ஒப்பற்ற ஞானசத்தியாகிய வேலாயுதத்தை உடைய பெரியோராகிய முருகப் பெருமான், அவன் முகம் நோக்கிச் சொல்வான்-சூரபன்மனாகிய அவனது முகத்தைப் பார்த்துத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

பொ. உ. : வருத்தம் நிறைந்த வெகுளியோடு சூரபன்மன் தனித்தவனாய் போர்க்களத்தில் நின்றான். அழிக்கும் வலிமைபடைத்த அம்புகள் ஆகாயவழியால் மீண்டு முருகப்பெருமானின் அம்பரூத்தூணியில் விரைவாகப் புகுத்து கொண்டன. ஒளிபொருந்திய ஞானசத்தியான வேலையுடைய பெருமான் சூரபன்மனை நோக்கித் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

விளக்கம் : உடல் - வருத்தம். தன் சேனை, ஆயுதம் யாவும் அழிந்து தனித்து நின்றமையால் வருத்தமும் ஆற்றாமையும் சூரபன்மனுக்கு ஏற்பட்டன. பொள் - விரைவைக் குறிக்கும் உரிச்சொல் புடை - பக்கம். உறு - நெருங்கியிருக்கின்ற. சரங்கள் - அம்புகள்.

2. வெம்புயலிடைத் தோன்றி அழியும் மின்னல்

வெம்புய லிடையிற் றோன்றி விளிந்திடு மின்னு வென்ன இம்பரி லெமது முன்ன மெல்லையி லுருவங் கொண்டாய் அம்பினி லவற்றை யெல்லா மட்டன மழிவி லாத நம்பெரு வடிவங் கொள்வ நன்றுகண் டிடுதி யென்றான்

ப. உ. : வெம்புயல் இடையில் தோன்றி - கொடிய புயற்காற்று வீசுகையில் இடையிலே தோன்றி, விளிந்திடும் மின்னு என்ன - அழிந்து போகின்ற மின்னலைப்போல, இம்பரில் எமது முன்னம் எல்லையில் உருவம் கொண்டாய் - இவ்விடத்தில் எமக்கு முன்பு எல்லையில்லாத பல மாய வடிவங்களைக் கொண்டாய். அவற்றை எல்லாம் அட்டனம் - அந்த வடிவங்கள் யாவற்றையும் அழித்து விட்டோம். அழிவிலாத நம்பெரு வடிவம் கொள்வம் - என்றும் அழிவேயில்லாத எமது பெரிய வடிவத்தை நாம் கொள்வோம். நன்று கண்டிடுதி என்றான் - நீ அதனை நன்கு காண்பாயாக என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

பொ. உ.: “கொடிய புயற்காற்றினிடையே தோன்றி மறையும் மின்னல் போல இவ்விடத்தில் எமக்கு முன்பு எல்லையில்லாத பல மாய வடிவங்களை நீ எடுத்தாய். அவற்றை யெல்லாம் நாம் அழித்தோம். இனி என்றும் அழியாத எமது பெருவடிவத்தை நாம் கொள்வோம். நீ அதனை நன்கு காண்பாயாக” என்று முருகப்பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

விளக்கம் : மாயையின் நிலையற்ற தன்மையும் ஞானத்தின் நிலையான தன்மையும் இத்திருப்பாடலில் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. வெம்-விரும்பப்படுகின்ற, புயல்-மேகம் எனக் கொண்டு விருப்பத்திற்குரிய மேகத்தினிடையே தோன்றும் மின்னல் போல எனவும் உரைப்பர். போர்க்களத்திலே குறைக்காற்றுப் போலப் போர் நடந்து அங்குச் சூரபன்மனின் மாயவடிவங்கள் மின்னல் போல் மறைந்தன என்பது கூடிய பொருத்தம் உடையது போலத் தோன்றுகின்றது.

‘ஆனையாயுனக் கமைந்தன மாருதம் அறைந்த
பூனையாயின

என்று நிராயுத பாணியாகத் தனித்து நின்ற இராவணனுக்கு ஸ்ரீ இராமன் உரைத்தமை, இவ்விடத்து ஒப்புநோக்கத் தக்கது.

3. விமலன் கொண்டருளிய வியன்பெருவடிவம்

கூறிமற் றினைய தன்மைக் குரைகட லுலகுந் திக்கு
மாறிலப் புவன மண்டம் வானவ ருயிர்கள் யாவும்
ஆறுமா முகத்து வள்ளன் மேனியி லமைந்த தன்றி
வேறிலை யென்ன வாங்கோர் வியன்பெரு வடிவங் கொண்டான்.

ப. உ.: இனையதன்மை கூறி - இவ்வாறு தமது திருப்பெருவடிவ இயல்பினை எடுத்து உரைத்தருளி, குரைகடல் உலகும் திக்கும் - ஒலிக்கின்ற கடல் சூழ்ந்து பூமியும் திசைகளும், மாறு இலாப் புவனம் அண்டம்-நிலையாயுள்ள உலகங்களும் அண்டங்களும், வானவர் உயிர்கள் யாவும் - தேவர்களும் மற்றுமுள்ள அனைத்துயிர்களும் உயிரற்ற சடப்பொருள்களும் ஆகிய எல்லாம், ஆறுமா முகத்து வள்ளல் மேனியில் - மேன்மையான ஆறு முகங்களைக்கொண்ட கருணைவள்ளலாகிய முருகப்பெருமானது திருமேனியின் கண்ணே, அமைந்தது அன்றி வேறிலை - பொருந்தி இருந்தனவேயல்லாமல், வேறு எங்கும் எவையும் இல்லை, என்ன ஆங்கு ஓர் வியன் பெரு வடிவம் கொண்டான் - என்று சொல்லத் தக்க வண்ணம் அங்கு மிகவும் பெரியதோர் திருவடிவினைக் கொண்டருளினார்.

பொ. உ.: இவ்வாறு தமது திருப்பெருவடிவ இயல்பைக் கூறியருளிய பின் ஒலிக்கின்ற கடல், திசைகள், உலகங்கள், அண்டங்கள், தேவர், மற்றைய உயிர்கள், சடப்பொருள்கள் எல்லாம் மேன்மையான ஆறுமுகக்கடவுளான தமது மேனியின்கண்ணே உள்ளனவேயன்றி வேறு எதுவும் எங்கும் இல்லை என்னும் வண்ணம் அவ்விடத்திலே மிகப்பெரியதொரு திருவடிவத்தைக் கொண்டருளிஞர் முருகக்கடவுள்.

விளக்கம்: கடவுள் என்ற பதம் கட என்ற வினையடியோடு உள் என்ற தொழிற் பெயர் விசுவகொண்டு அமைந்ததாகக் கொள்வர். யாவும் கடந்தது என்பது இதன் பொருள். கடத்தல், உள்ளாதல் என்ற இரண்டு முதலிலைத் தொழிற் பெயர்கள் சேர்ந்து கடவுள் என்ற சொல் அமைந்தது என முதறிஞரான ராஜாஜி ஓரிடத்துக் கொண்டுள்ளார். இதுவும் பொருந்துவதே. இறைவனின் வியாபக வியாப்பிய இயல்புகள் கடத்தல், உள்ளாதல் என்ற இரண்டு சொற்களிலும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு முருகப் பெருமானாகிய பரம்பொருள் தமது பேரியல்பாகிய கடந்த தன்மையைத் (இதுவரை யாவினதும் உள்ளாக நின்று இயக்கியருளியவர்) தமது திருப்பெருவடிவத்தினாலே காட்டியருளுகின்றார்

திருப்பெரு வடிவம்

முருகப் பெருமானின் திருப்பெருவடிவிலே திருப்பாதங்களின் நடுவிற சகல மலைகளும் அடங்கின. அவற்றின் முற்பாகத்திலே கடல்கள் யாவும் அடங்கின. நெருங்கிய நகங்கள் கொண்ட திருவிரல்களிலே வீண்மீன்களும் சூரிய சந்திரர் முதலான கிரகங்களும் காணப்பட்டன. காற் பரடுகளில் வருணனும் சூபேரனும் நிருதியும் பெரிய இரூபைப் போன்ற அரக்கரும் காட்சி தந்தனர். சுணைக்கால்களிலே முனிவர்கள், சிந்தாமணி முதலான தேவமணிகள் தோன்றின. முழந்தாள்களிலே வித்தியரதரர், கின்னரர், கிம்புருடர் முதலான தேவ உலக இசைவாணர் தோன்றினர். தொடைகளிலே இந்திரன் அவன் புதல்வன் சயந்தன் ஆகியோர் காட்சி தந்தனர். தொடைமூலத்திலே யமனும் காலனும் காட்சி கொடுத்தனர். இடையின் முற்பக்கத்திலே அசுரரும் விலாப் பக்கங்களிலே இந்திரன் சயந்தன் தவிர்ந்த மற்றைய தேவர்களும் விளங்கினர். மூலாதாரத்திலே நாகர்கள், குறிநுணியில் அமிர்தம், திருவயிற்றிலே கருக்கொண்டு பிறந்து இறக்கும் உயிர்கள் மார்பிலே சகலசாத்திரங்கள், பூணூலிலே ஞானம், அரும்புகிற நுணியிரில் அண்டங்கள், உள்ளங்கையிலே எல்லாவித போகப் பொருள்கள், அகன்ற தோள்களிலே திருமால், நான்முகன், சிவந்த

கைவிரல்களிலே தேவ மாதர், திருவிழிகளிலே சூரிய சந்திரர், செவியிலே திக்குகள், நெற்றியிலே சூடியாகிய மெய்ப்பொருள், தலையில் சிவபெருமான் ஆகிய எல்லாம் அமைந்து விளங்குவதைத் தேவர்கள் கண்டு அற்புதமுற்றனர்; தொழுது நின்றனர்.

4. திருப்பெருவடிவிலே தினைத்திட்டான் சூரபன்மன்

இறுதியு முதலு மில்லா விப்பெரு வடிவந் தன்னைக்
கறைவிட முறழுஞ் சூரன் கண்டுவிம் மிதத்தி னிற்ப
அறிவரு முணர்த நேற்றா வாறுமா முகத்து வள்ளல்
சிறியநல் லுணர்ச்சி நல்க வினையன செப்ப லுற்றான்

ப. உ.: இறுதியும் முதலும் இப்பெருவடிவந் தன்னை - முடிவும் தொடக்கமும் இல்லாத இந்தத் திருப்பெரு வடிவத்தினை, கறைவிடம் உறழுஞ் சூரன் கண்டு விம்மிதத்தில் நிற்ப - கரிய நிறமுடைய விடத்தை ஒத்த சூரபன்மன் கண்ணுற்று வியப்போடு நிற்க, அறிவரும் உணர்தல் தேற்றா - உண்மையான ஞானிகளும் அறிவதற்கு அரிய, ஆறுமா முகத்து வள்ளல் - பெருமை பொருந்திய ஆறு திருமுகங்கள் கொண்ட வள்ளலாகிய சூமரப் பெருமான், நல்லுணர்ச்சி சிறிதுநல்க - அவனுக்குச் சிறிதே நல்லறிவினைக் கொடுக்க, இனையன செப்பல் உற்றான் - சூரபன்மன் இவ்வாறு கூறத் தொடங்கினான்.

பொ. உ.: தொடக்கமும் முடிவும் இல்லாத இந்தப் பெரிய திருவடிவத்தினைக் கரிய விடம்போன்ற சூரபன்மன் கண்ணுற்றான்; விம்மிதமடைந்தான். உண்மையான ஞானிகளாலும் அறிதற்கரியவரான முருகப் பெருமான் அவனுக்குச் சிறிது நல்லறிவை அருள் அவன் இவ்வாறு கூறலானான்.

விளக்கம் : மாயையின் மைந்தனான சூரபன்மன் தீயவை செய்தானேனும் சூமரவேள் திருமுன் உற்ற காரணத்தினால் பெரிய ஞானிகளும் பெறமுடியாத பெரும் பேற்றினை அடைந்தான். அந்தப் பெரும் பேற்றினாலே அவனுக்குச் சிறிது ஞானம் உண்டானது.

சூரபன்மன் உரைத்தவற்றுட் சில

அழகிய மேலான மயில் மீதிலே அமர்ந்து விளங்கிய சூமரப் பெருமானை நான் பாலன் என்று இது நான் வரை தினைத்திருந்தேன். இவரின் இயல்புகளை இன்றுவரை உணராதிருந்தேன். திருமால், பிரமன் மற்றுமுள்ள தேவர்களுக்கும் யாவருக்கும் மூலகாரணமாயின மூர்த்தி இந்த மூர்த்தியேயன்றோ? தூதுவராய் முன்னர் வந்த

வீரவாகு ஒப்பில்லாத வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய இப் பெருமானைப் பராபர முதல்வன் என்று சொன்னான். அவன் கூறியவற்றை யான் உறுதியெனக் கொள்ளவில்லை. இப்பொழுதுதான் இவர் யாவருக்கும் ஈசன் என்ற தன்மையினைக் கண்டு கொண்டேன். தேவர்கள், முனிவர்கள் பிறர் மற்றும் சடப்பொருள் என எல்லாவற்றையும் காட்டி நீற்கும் அண்ணலாகிய இவரின் முழுத் திருவடிவத்தையும் காணவல்லார் யாவர்? உடம்பெல்லாம் கூர்மையான பார்வையுடைய விழியினராலும் இதனைக் கண்டுமுடிக்க அனந்த கோடி கற்பகாலத் துக்கும் அதிகமாகச் செல்லும்.

5. என் கண்முன் நின்றான்

திண்டிற் றுடையேன் றூண்டுந் திறற்படை யாவு நீக்கிக் கொண்டவென் மாய முற்றுங் கொடுஞ்சர மதனான் மாற்றி அண்டமும் புவனம் யாவு மமரரும் பிறவுந் தன்பாற் கண்டிடும் வடிவ மொன்று காட்டியென் கண்மு னின்றான்

ப. உ.: திண்டிற் றல் உடையேன் தூண்டும் திறற்படை யாவும் நீக்கி-திண்ணிய வலிமை உடையவனாகிய யான் செலுத்திய வலிமையான படைக்கலங்கள் யாவற்றையும் தவிர்த்து, கொண்ட என் மாயம் முற்றும் கொடுஞ்சரம் அதனால் மாற்றி - யான் எடுத்த மாய வடிவங்கள் யாவற்றையும் கொடுமையான அம்புகளினாலே நீக்கி, அண்டமும் புவனம் யாவும் அமரரும் பிறவும்-அண்டங்களும் உலகங்களுமாகிய யாவையையும் தேவர்களையும் பிறபொருள்களையும், தன்பால் கண்டிடும் வடிவம் ஒன்று காட்டி - தன்னிடத்தே காணக்கூடிய திருப்பெருவடிவம் ஒன்றினைக் காணவைத்து, என் கண்முன் நின்றான் - என் கண்களுக்கு முன்னாலே நின்றான்.

பொ. உ.: திண்ணிய வலிமையுடைய எனது வன்மையான படைக்கலங்கள் யாவற்றையும் தவிர்த்தான். யான் எடுத்த மாய வடிவங்கள் அனைத்தையும் தன் அம்புகளாலே போக்கினான். அண்டங்கள் உலகங்கள் தேவர்கள் பிறசடப் பொருள்கள் யாவற்றையும் தன்னிடத்தே காணக்கூடியதாக இவன் என் கண்களுக்கு முன்னே தோன்றினான்.

விளக்கம் : தனது வலிமை தொலைந்த அற்புதத்திலும் முருகக் கடவுள் கொண்டபெருவடிவமே சூரபன்மனை ஆக்கிரமித்து அதனையே சிந்திக்க வைப்பதை இப்பாடல் நன்கு சித்திரிக்கிறது.

6. சீரிலாச் சிறியோன் மேலும் செப்புவான்

சீர்க்கும ரேசன் கொண்ட திருப்பெரு வடிவத் தன்னில்
ஏர்க்குறு மொழியுஞ் சீரு மிளமையு மெழிலு மெல்லாம்
ஆர்க்குள வுலகிலம்மா வற்புதத் தோடும் பல்காற்
பார்க்கிலும் தெவிட்டிற் றில்லை யின்னுமென் பார்வை தானும்

ப. உ.: சீர் குமரேசன் கொண்ட திருப்பெருவடிவம் தன்னில் - சிறப்புப் பொருந்திய குமரக்கடவுள் கொண்டருளிய இந்தத் திருப் பெரு வடிவத்திலே, ஏர்க்கு உறும் ஒளியும் சீரும் இளமையும் எழிலும் எல்லாம் - சிறப்புகளுக்கு உறுப்புக்களாய் அமைந்த ஒளியும் பெருமையும் இளமையும் அழகும் ஆகிய இவையாவும், உலகில் ஆர்க்கு உள - உலகின் கண்ணே வேறு எவர்க்கு உள்ளன? அம்ம - ஆஹா : அற்புதத்தோடு பல்காற் பார்க்கிலும் - அதிசய உணர்வேடு பலமுறை பார்க்கிலும், இன்னும் என்பார்வை தானும் தெவிட்டிற்றில்லை - இன்னமும் எனது பார்க்கைகூடத் தெவிட்டு நிலையை அடைந்திலது.

பொ.உ.: சிறப்புப் பொருந்திய குமரக்கடவுள் எழுந்தருளிய திருப்பெருவடிவின் உறுப்புக்களாய் அமைந்த ஒளி, பெருமை, இளமை, அழகு ஆகிய இவை உலகிலே வேறு யார்க்கு உண்டு? அதிசய உணர்வோடு பல முறை பார்த்தாலும் எனது பார்வை கூட இன்னமும் தெவிட்டு நிலை எய்தவில்லையே!

விளக்கம் : என்பார்வை தானும் என்பதில் வரும் உம்மை இடைச் சொல். இழிவு சிறப்புப் பொருளில் வந்தது. இதுநான்வரை ஆணவமென்ற அறியாமையில் முழுகியிருந்த சூரபன்மன் இன்றுதான் சிறிது நல்லுணர்வு வரப்பெற்றான். அந்த நல்லுணர்வு தனது சிறுமையையும் முருகக்கடவுளின் பெருமையையும் அவனுக்கு உணர்த்தி விட்டது. அந்நிலையிலே அவன் தன்னைத் தாழ்த்திப் பேசுவதில் வியப்பில்லை.

7. தம்பியர் உரைத்தன சரியே

இங்கென துயிர்போ லுற்ற விளவலு மினைய சேயுஞ்
செங்கையில் வேலோன் றன்னைச் சிறுவனென் றெண்ணிக் கண்டார்
பங்கயன் முதலோர் காண்ப் பரமனே யாகு மென்றார்
அங்கவர் மொழிந்த வாறுஞ் சரதமே யான தன்றே.

பொ. உ.: இங்கு எனது உயிர்போல் உற்ற இளவலும் - இந்த உலகின் கண்ணே எனது உயிர்போல் தோன்றிய என் தம்பியாகிய சிங்கமுகனும், இளைய சேயுள் - இளைய புதல்வனாகிய இரணியனும்,

செங்கையில் வேலோன் தன்னைச் சிறுவன் என்று எண்ணல் கண்டாய் - சிவந்த திருக்கரத்தில் வேல்தாங்கிய இவனைச் சிறுவன் என்று எண்ண வேண்டாம், பங்கயன் முதலோர் காண்பு பரமனே யாகும் என்றார் - தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமன் முதலியோராலும் காண இயலாத பரம்பொருளே ஆவன் என்று உரைத்தனர். அவர் மொழிந்த ஆறும் சரதமே ஆனது - அவர்கள் சொல்லியது உண்மையேயாயிற்று.

பொ. உ.: இந்த உலகின் கண்ணே எனது உயிர் போல உதித்த என் தம்பி சிங்கமுகனும் என் இளைய புதல்வனான இரணியனும், “சிவந்த திருக்கரத்திலே வேல்தாங்கிய இப் பெருமானைச் சிறுவன் என்று எண்ணாதே. பிரமன் முதலியோரும் காண இயலாத பரம்பொருளாகிய சிவனே இவன்” என்றனர். அவர்கள் சொன்னது உண்மையாயிற்று.

விளக்கம் : சூரபன்மனின் கழிவிரக்கம் இப்பாடலிலே புணை கின்றது. அகரராயினும் உண்மை அறிந்தவராய்ச் சூரபன்மன் பக்கவிலும் பலர் இருந்தனர். ஆனால் இதுநாள்வரை அவர்கள் கூறியவற்றை அவன் செவிமடுக்கவில்லை. தன்னைக் காக்கவந்த தன் தம்பி சிங்கமுகனைத் தன் உயிர் எனத் தோன்றியவனாகச் சூரபன்மன் கூறுவது பொருத்தமாகவேயிருக்கிறது.

8 இவன்பால் அன்பு பிறந்தது

திருகிய வெகுளி முற்றுந் தீர்ந்தன செருவி னூக்கம்
அருகிய துரோமம் புள்ளி யாயின விழியிற் றூநீர்
பெருகிய திவன்பா லன்பு பிறந்தன தமிழேற் குள்ளம்
உருகிய தென்பு தானும் முலைமெழு காகு மன்றே.

ப. உ. : திருகிய வெகுளி முற்றும் தீர்ந்தன உள்ளத்தை வேறு படுத்திய கோபம் யாவும் முற்றாகத் தீர்ந்துபோயின. செருவின் ஊக்கம் அருகியது - போரிலே ஊக்கம் குறைந்தது. உரோமம் புள்ளி ஆயின - உரோமத் துவராங்கள் யாவும் புளங்காங்கிதம் அடைந்தன. விழியில் தூ நீர் பெருகியது - கண்களிலே மகிழ்ச்சிக்கண்ணீர் பொழிந்தது. இவன்பால் அன்பு பிறந்தன - என் உள்ளத்திலே இவனிடத்தே அன்பு உண்டாயிற்று. தமிழேற்கு உள்ளம் உருகியது - உதவி வேறு இல்லாத தனியான எனக்கு உள்ளம் உருகியது. என்புதானும் உலை மெழுகாகும் - என்புகள்கூட உலையில் அகப்பட்ட மெழுகுபோல் உருகின.

பொ. உ.: மனத்தை வேறுபடுத்திய கோபங்கள் முற்றாக நீங்கி விட்டன. போரிலே ஊக்கம் குன்றியது. உரோமங்கள் பொடித்தன.

கண்களிலே மகிழ்ச்சிக் கண்ணீர் பெருகியது. இவனிடத்தில் அன்பு பிறந்தது. தமிழேனின் உள்ளம் உருகியது. எலும்புகள்கூட உலையில் அகப்பட்ட மெழுகாய் உருகிப் போயின.

விளக்கம் : முருகப் பெருமான் மூன்னூற்றதாலும் அப்பெருமானின் திருவருளாலே சிரித்து ஞானம் உண்டாகியதாலும் சூரபன்மனின் மனநிலை முற்றாக மாறிவிடுகிறது. அந்த நிலையில் அவன் கூறுவன படிப்போரின் உள்ளங்களிலே சூரபன்மன்மீது இரக்கத்தையே மிகுவிக்கின்றன.

9. வலத்தோளும் வலக்கண்ணும் துடித்தன

போயின அகந்தை போதம் புகுந்தன வலத்த தான தூயதோர் தோளும் கண்ணும் துடித்தன புவன மெங்கும் மேயின பொருள்கண் முற்றும் வெளிப்படுகின்ற விண்ணோர் நாயகன் வடிவங் கண்டே னற்றவப் பயனீதன்றே

ப. உ. : அகந்தை போயின — (எனது) மனத்தைப் பற்றியிருந்த அகங்காரங்கள் யாவும் தொலைந்தன. போதம் புகுந்தன — மெங்கு ஞானங்கள் உண்டாயின. வலத்தன தூயதோர் தோளும் கண்ணும் துடித்தன — தூய்மையான வலத்தோளும் வலக்கண்ணும் துடித்தன. புவனம் எங்கும் மேயின பொருள்கள் முற்றும் வெளிப்படும் விண்ணோர் நாயகன் — உலகங்கள் எங்கனும் உள்ள பொருள்கள் யாவிலும் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகின்றன தேவர்கள் நாயகனாகிய இப்பெருமானின், வடிவம் கண்டேன் — திருப்பெரு வடிவத்தினைக் கண்டேன், நல்லதவப் பயன் ஈது அன்றே — நல்ல தவத்தின் பயன் இது வன்றே?

யொ. உ. : என் அகந்தைகள் மமதைகள் யாவும் போய்விட்டன மெய்ஞ்ஞானங்கள் உண்டாயின. சிறந்தனவாகிய வலத்தோளும் வலக்கண்ணும் துடித்தன. உலகம் யாவிலும் நிறைந்த எல்லாப் பொருள்களிலும் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகின்ற தேவர்களின் தலைவனான இந்த முருகப் பெருமானின் திருப்பெரு வடிவத்தினைத் தரிசித்தேன். நல்ல தவத்தின் பயன் இதுவேயன்றே.

விளக்கம் : சூரபன்மன் நல்லுணர்வு மீண்டும் மறைக்கப்பட அவன்போராடப் போகின்றான். ஆனால் போரின் முடிவிலே சேவலும் மயிலுமாகி முறையே குமரக் கடவுளின் கொடியாகவும் ஊகனமாகவும் அமையப்போகும் நல்லூழ் அவனுக்கு ஏற்படப்போகின்றது. அதன் அறிகுறியாகவே அவனது வலக்கண்ணும் தோளும் துடிக்கின்றன. ஆண்களுக்கு வலக்கண்ணும் வலத்தோளும் துடிப்பது நல்ல சகனம், எதிர் வரப்போகும் மகிழ்விற்கு இவை அறிகுறிகள்.

10. தடுத்தது மானம் ஒன்றே

சூழ்தல் வேண்டுந் தாள்க டொழுதிட வேண்டு மங்கை
தாழுதல் வேண்டுஞ் சென்னி துதித்திடல் வேண்டுந் தாலு
ஆழுதல் வேண்டுந் தீமை யகன்றுநா னிவற்கா ளாகி
வாழுதல் வேண்டு நெஞ்சந் தடுத்தது மான மொன்றே

ப. உ.: சூழ்தல் வேண்டும் - இந்தப் பெருமானைச் சுற்றி வலம் வருதல் வேண்டும். தாள்கள் தொழுதிடல் வேண்டும் - இவனின் திருத்தாள்களிலே வீழ்ந்து வணங்குதல் வேண்டும். அங்கை தொழுதிடல் வேண்டும் - அகங்கைகளைக் கூப்பிக் கும்பிடல் வேண்டும். சென்னி துதித்திடல் வேண்டும் - தலையைத் தாழ்த்தி வழிபடல் வேண்டும். தாலு ஆழுதல் வேண்டும் - நாவானது இவனின் புகழினைப் போற்றுவதில் ஆழ்ந்து போதல் வேண்டும். தீமை அகன்று நான் இவற்கு ஆளாகி-என்தீய செயல்களினின்றும் நீங்கி இவனுக்கு அடிமையாகி, வாழுதல் வேண்டும் - நல்வாழ்வினை அடைதல் வேண்டும். மானம் ஒன்றே தடுத்தது-இவற்றிற்கெல்லாம் எனது தன்மான உணர்வொன்றே தடையாக உள்ளது.

பொ. உ.: இந்தப் பெருமானைச் சுற்றி வலம் வந்து, தாள்களிலே வீழ்ந்து வணங்கி, அங்கைகளைக் கூப்பிக் கும்பிட்டு, தலையைத் தாழ்த்தி வழிபட்டு நாவினால் இவனின் புகழைப் பேசி நல்வாழ்வினை அடைதல் வேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன். ஆனால் இந்தச் செயல்களினின்றும் தன்மான உணர்ச்சி ஒன்றே என்னைத் தடுத்து நிற்கிறது.

விளக்கம்: குரபன்மனுக்கு ஏற்பட்ட உணர்வு தற்காலிகமானது. அது சிறிய அளவு ஞானமே. அதனாலேதான் அவன் இன்னமும் தன்மான உணர்வு என்று பல பேசுகின்றான். ஆணவ முனைப்பு அவனில் அடங்காத நிலையே இது.

11. வீரனும் நானே ஆனேன்

ஒன்றொரு முதல்வ னாகி யுறைதரு மூர்த்தி முன்னம்
நின்றமர் செய்தே னிந்நா னெஞ்சினித் தளரே னம்மா
நன்றிதோர் பெருமை பெற்றேன் வீரனும் நானே யானேன்
என்றுமிப் புகழே நிற்கு மிவ்வுட னிற்ப துண்டோ.

ப. உ.: ஒன்று ஒரு முதல்வன் ஆகி - ஒப்பில்லாத ஒரு தனி முதல்வனாய் ஆகி, உறைதரு மூர்த்தி முன்னம் நின்று - விளங்குகின்ற இந்த மூர்த்தியின் முன்னர் நின்று, இந்நான் அமர் செய்தேன் - இன்று போரை நிகழ்த்தினேன். நெஞ்சு இனித் தளரேன் - இனி மனத்திலே தளர்ச்சி அடைய மாட்டேன். அம்மா - ஆஹா, நன்று இது - நல்ல செய்கையே இது. ஓர் பெருமைபெற்றேன் - ஒழு பெருமையை நான் அடைந்தேன். நானே வீரனும் ஆனேன் - நான் வீரனும் ஆகி விட்டேன். என்றும் இப்புகழே நிற்கும் - எப்பொழுதும் இந்தப் புகழே மேலோங்கி நிலவும். இவ்வுடல் நிற்பது உண்டோ - இந்த உடல் நிலைத்து நிற்பது உண்டோ ?

பொ. உ.: ஒப்பில்லாத தனி முதல்வனாய் விளங்குகின்ற இந்த மூர்த்தியின் முன்பு நின்று இந்த நாளிலே போர் நிகழ்த்தினேன். இனி என் மனத்திலே தளர்ச்சியை அடைய மாட்டேன். இந்தப் போராகிய நல்ல செயலால் நான் பெருமையையே அடைந்துள்ளேன். நான் வீரனும் ஆகிவிட்டேன். எப்பொழுதும் இந்தப் புகழே மேலோங்கி நிற்கும். இந்த உடல் நிலைப்பது உண்டோ ?

விளக்கம் : ஆரம்பத்தில் அகந்தை நீங்கி நின்ற சூரனின் நல்லுணர்வு சிறிது சிறிதாக மங்கத்தொடங்குவதை இப்பாடல் காட்டுகின்றது. உடற் பற்றை நீக்கிய அவனாலே புகழ்ப்பற்றைத் துறக்கக் கூடவில்லை. முருகப்பெருமானோடு போர் நடத்திய ஒரு புகழுக்காகவே அவன்பெருமைப்பட்டுப் பேசுவதை இப்பாடலின் மூலம் அறியக்கூடியதாயுள்ளது.

12. புகழும் வீரமும் பொன்றவிடேன்

வானுளோர் சிறையை நீக்கி வள்ளலை வணங்கி - யிந்த ஊனுலா முயிரைப் போற்றி யளியர்ப்போ லுறுவ னென்னின் ஆனதோ வெனக்கி தம்மா வாயிர கோடி யண்டம் போனதோர் புகழும் வீரத் தன்மையும் பொன்றி டாவோ.

ப. உ.: வான் உளோர் சிறையை நீக்கி - தேவர்களினது சிறையிலிருந்து அவர்களை விடுதலை செய்து, வள்ளலை வணங்கி - வள்ளலாகிய குமாரக்கடவுளை வணங்கி, இந்த ஊன் உலாம் உயிர்ப்போற்றி -

இந்தத் தசை பொதிந்த உடலிலே உலவுகின்ற உயிரைக் காத்து, அளியர்போல் உறுவன் என்னில் - பலவீனர் போல யானும் இருப்பேனே யானால், எனக்கு இது ஆனதோ - எனக்கு இது தகுந்ததோ? அம்மா - ஆஹா. ஆயிரகோடி அண்டம் - ஆயிரம் கோடி அண்டங்களிலும், போனதோர் புகழும் வீரத் தன்மையும் பொன்றிடாவோ - சென்ற என் புகழும் வீரவியல்பும் அழிந்து போகாவோ?

பொ. உ.: தேவர்களின் சிறையினை நீக்கி வள்ளலாகிய குமரக் கடவுளை வணங்கி இந்தத் தசைபொதி உடல் உலாவுகின்ற உயிரைக் காத்து நான் இருப்பேனோ? அவ்வாறிருப்பின் ஆயிர கோடி அண்டங் களிலும் சென்ற என் வீரமும் புகழும் அழிந்து போகாவோ?

விளக்கம் : சூரபன்மனின் நல்லுணர்வு மங்கி அவனது நான் என்ற அகங்காரம் தலையெடுத்துப் புகழையும் வீரத்தையும் பொருளாகப் போற்றும் நிலைக்கு அவனைச் செலுத்துகின்றன. இந்த உண்மை இப் பர்டலாலே நன்கு புலனாகின்றது.

13. போதம் மாறிய பேதை

என்னவித் தகைய பன்னி நின்றலு மெவர்க்கு மேலோன் உன்னருந் தகைத்தாய் நின்ற வொருபெருந் தோற்ற நீத்து மின்னீவர் கலாப மூர்ந்த வியனுருக் கொண்டு நண்ணித் துன்னலன் போத மாற்றித் தொன்மைபோ லாகச் செய்தான்.

ப. உ.: என்ன இத்தகைய பன்னி நின்றலும் - என்று இவ்வாறு பலவற்றைச் சொல்லிக் கொண்டு சூரபன்மன் நிற்கையில், எவர்க்கும் மேலோன் - யாவர்க்கும் மேலவனான முருகப் பெருமான், உன்னரும் தகைத்தாய் நின்ற - நினைத்தற்கு அரிய பெருமை உடைத்தாய் நின்றதாகிய - ஒரு பெரும் தோற்றம் நீத்து - ஒப்பற்ற தமது திருப்பெரு வடிவத்தினை நீக்கி, மின் இவர் கலாபம் ஊர்ந்த வியன் உருக் கொண்டு - மின்னலைப்போல் ஒளி வீசுகின்ற மயிலின்மீது ஊர்வதாகிய சிறந்த திருவுருவினைக் கொண்டவராய், துன்னலன் போதம் மாற்றி - பகை வனாகிய சூரபன்மனின் மெய்ஞ்ஞானத்தைப் போக்கியருளி, தொன்மை போல் ஆகச் செய்தான் - பழைமை போல ஆணவ நிலையை அவன் அடையும் ஆ செய்தருளினார்.

பொ. உ.: என்று இவ்வாறு பலவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டு சூரபன்மன் நின்றான். அப்பொழுது யாவர்க்கும் மேலவராகிய முருகப் பெருமான் நினைத்தற்கும் அரியதாகிய தமது திருப்பெரு வடிவத்தினை மறைத்துக்கொண்டு முன்போல மயில் வாகனத்தில் ஏறிய திரு வடிவில் நின்றார். பகைவனாகிய சூரபன்மனின் மெய்ஞ்ஞான நிலையினையும் போக்கியருளி அவனை அவனது பழைய அறியாமை நிலைக்குக் கொணர்ந்தருளினார்.

விளக்கம் : துன்னலன் என்றசொல் பொருள் நலம்மிக்கது. ஞானத்திற்குப் பகையாகச் சூரபன்மன் என்றும் உள்ளான். அதனாலே தான் மேலும் உளதாகிய அவனது ஆணவ முனைப்பைக் கெடுக்க வேண்டிய தேவை உண்டாகின்றது. அதற்காகவே அவனுக்கு முருகப் பெருமான் பழைய நிலையைத் தந்தருளுகின்றார். “நல்ல குருநாதன் மமை வருத்துவது கொல்ல அல்ல, கொல்ல அல்ல, பொல்லாவினை போக்க” என்ற பொன்மொழி இவ்விடத்திற்குப் பொருந்துவதே.

14. சூழ்ச்சியோ அரியது!

காரண னாகித் தானே கருணையா லெவையு நல்கி
ஆருயிர் முழுது மேவி யனைத்தையு மியற்றி நிற்கும்
பூரண முதல்வன் மைந்தன் போதக மளித்து மாற்றிச்
சூரனை மயக்கஞ் செய்யுஞ் சூழ்ச்சியோ வரிய தன்றே.

ப. உ. தானே காரணனாகி - தர்மே நிமித்த காரணராகி, கருணையால் எவையும் நல்கி - தமது பேரருளின் மூலம் யாவற்றையும் அருளி, ஆர் உயிர் முழுதும் மேவி - அரிய உயிர்கள் யாவிலும் உயிராய் அவற்றினுள்ளே செறிந்து, அனைத்தையும் இயற்றி நிற்கும் - படைத்தல் காத்தல் முதலாகிய ஐந்தொழில்களையும் செய்தருளித் தாம் என்றும் போல் மாறாது நிற்கின்ற, பூரண முதல்வன் மைந்தன் - பரிபூரணப் பரம்பொருளான சிவபிரானின் திருமைந்தரானவர், போதகம் அளித்து - ஞானத்தினைச் சூரபன்மனுக்கு அளித்து, மாற்றி - பின்பு அதனை மாற்றி, சூரனை மயக்கம் செய்யும் - சூரபன்மனை மயங்குமாறு செய்த தந்திரம், அரியது அன்றே - அவருக்கு அரிதான செயல் அன்று.

பொ. உ.: உலகிற்கு நிமித்த காரணராகிப் பேரருளாகிய சத்திமூலம் அவைகளுக்கு வேண்டிய யாவற்றையும் சேர்த்து வைத்து

அரிய உயிர்களினுள்ளே உயிராக மேவிநின்று அவற்றின் உய்திக்காக ஐந்தொழில்களையும் புரிந்தருளித் தாம் இருந்தவாறே விகாரமற்று இருக்கும் சிவபெருமானின் மைந்தரே முருகக் கடவுள். அவருக்கு ஞானத்தைக் கொடுப்பதும் பின்பு அதனை மாற்றுவதுமாகிய செயல்களை நிகழ்த்திச் சூரபன்மனை மயங்க வைத்தல் அரிய ஒரு செயல் அல்லவே! அஃது இயல்பானதே.

விளக்கம் : தகப்பன்போல மைந்தன் விளங்குவது வியப்பன்று, உலகிற்கு நிமித்தகாரணராயிருந்து தமது திருவருட் சத்திநூலம் ஆன்மாக்களை நெறிப்படுத்தப் பஞ்சகிருத்தியம் நடத்தியருளும் சிவனின் மைந்தரான முருகக்கடவுள் சூரபன்மனுக்கு நல்லுணர்வையும் அறியாமையையும் மாறிமாறி அளித்தது வியப்பான செயல் அன்று, என்கிறார் கச்சியப்பசிவாசாரியர். நிமித்தகாரணம் — தோற்றத்துக்குக் காரணம். சிவபெருமான் விருப்பு வெறுப்பற்றவர். அவருக்குச் செயலில் வீழ்வுமில்லை; வெறுப்புமில்லை. ஆனால் ஐந்தொழில்களும் அவரின் சந்நிதியிலே திருவருட் சத்தி வர்யிலாக நிகழ்த்தப்படுகின்றன. முருகப் பெருமானுக்கும் சூரபன்மன் மீது பகையோ நட்போ எதுவும் இல்லை. ஆனால் அவரின் பேரருளின் ஆடலே சூரபன்மனின் மனப்போராட்டமாக உருவெடுக்கக் காண்கிறோம். இந்தத் திருப்பாடலிலே சைவசித்தாந்த நுட்பம் விளக்கக் காணலாம்.

வினாக்கள்

1. திகட சக்கரசு செம்முகம் ஐந்துளான் யாவன்?

அவனுடைய தேருக்குச் சக்கரமாகச் சூரியன் அமைந்த வரலாற்றைக் கூறுக.

2. முருசக்கடவுள் சூரபன்மனுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளியவற்றைக் கூறுக.

3. சூரபன்மனின் மனநிலை மாறிய வகையை விளக்குக.

4. அவன் நல்லுணர்வு பெற்றபின் கூறியவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுக.

5. சூரபன்மனுக்கு வலத்தோளும் வலக்கண்ணும் துடித்ததேன்? அதனால் வனுக்கு ஏற்பட்டது யாது?

6. 'திருகிய வெகுளி' என்ற பாடலின் பொருளை உமது உரைநடையில் தருக.
7. "என்றும் இப் புகழே நிற்கும் இவ்வுடல் நிற்பதுண்டோ?" இதன் பொருள் யாது? இதனால் சூரபன்மனின் இயல்பு எவ்வாறு புலனாகின்றது?
8. 'வானுளோர் சிறையை நீக்கி' எனத்தொடங்கும் பாடலின் வாயிலாகச் சூரபன்மனின் மனநிலை புலப்படுத்தப்படும் வகையை விளக்குக.
9. குமார்க்கடவுள் தமது திருப்பெருவடிவினைச் சூரபன்மனுக்குக் காட்டிய பொழுது அவனுடைய மனத்தில் எழுந்த கருத்துக்களைத் தொகுத்துத் தருக.
10. முருகப் பெருமானுக்குச் 'சூரனை மயக்கஞ் செய்யும் சூழ்ச்சியோ அரிய தன்றே' என்ற கூற்றை விளக்குக.

6. சண்மதம்

“மூன்னமிரு முன்று சமயங்கள் அவையாகிப்
பின்னையருள் செய்த பிறையாளன்”

— திருஞானசம்பந்தர்

- (i) காணபத்தியம்
- (ii) கௌமாரம்
- (iii) வைணவம்
- (iv) சௌரம்
- (v) சாக்தம்
- (vi) சைவம்

சண்மதம்

முகவுரை

சண்மதம் என்ற வடமொழிச் சொற்றொடர் சட் + மதம் என இருசொற்களாய்ப் பிரிக்கப்படும். சட் = ஆறு, மதம் = சமயம். ஆறு சமயங்கள் என்பது இதன் பொருளாகும். காணபத்தியம், கௌமாரம், வைணவம், சௌரம், சாத்தம், சைவம் என்பனவே இவ்வாறு சமயங்களுமாம். Sankara and Shanmata என்ற பெயரோடு வெளியிடப்பட்ட மலரிலே இந்த ஒழுங்கு முறையே காணப்படுகின்றது. இதுவே இங்குப் பின்பற்றப் பட்டுள்ளது. வழக்கமாகச் சைவம், வைணவம், சாத்தம், காணபத்தியம், கௌமாரம், சௌரம் என்ற ஒழுங்குமுறைதான் கடைப்பிடிக்கப்படுவதண்டு. திருமுறைகள், பெய்கண்ட சாத்திரங்கள் ஆகியவற்றில் அறுவகைச் சமயங்கள் பற்றி ஆங்காங்கே செய்திகள் உள்ளன.

‘மூன்னிரு மூன்று சமயங்கள் அவையாகப் பின்னையருள் செய்த பிறையாளன்.....’

என்று திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் இவைபற்றித் தமது தேவாரத்திலே திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

அருணந்தி சிவாசாரியர் தமது சிவஞானசித்தியாரிலே ‘அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் அவ்வவர் பொருளாய் நின்ற பரம்பொருள்’ பற்றிப் பேசுவதும் கருதத் தக்கது. சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருத்தொண்டர் பெரிய புராணத்திலே சாக்கிய நாயனார் புராணத்திலே,

அறுசமயத் தலைவராய் நின்றவருக் கன்பராய்
மறுசமயச் சாக்கியர்தம் வடிவினால் வருந்தொண்டர்

எனக் கூறுவர். இக்கூற்றுக்கள் யாவும் ‘சண்மதம்’ பற்றிய அறிவு எம் சைவமதச் சான்றோர்களுக்கு இருந்தமையைப் புலப்படுத்துகின்றன.

(அ) சங்கரரும் சண்மதமும்

‘சங்கர பகவத் பாதாள்’ என்று வேதாந்த நெறியினராலே போற்றப்படும் ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியர் தென்னாட்டிலே காலடி என்ற இடத்திலே அவதரித்தார். மிகச்சிறு வயதிலேயே பிரமஞான ஆய்னிலே

அவர் ஈடுபட்டுப் பிரஸ்தானத் திரயம் எனக்கொண்டாடப்படும் கீதை, உபநிடதங்கள், பிரமசூத்திரம் ஆகியவற்றிற்குப் பேருரை (பாஷ்யம்) செய்தார். உள்ள பொருள் பிரமம் ஒன்றே எனவும் அதனை அறிதற் குரியது ஞானமார்க்கமே எனவும் அவர் நிறுவினார். அவரது தத்துவக் கோட்பாடு கேவலாத்துவீதம் என வழங்கும். இரண்டு இல்லாத ஒன்று பற்றிய ஆய்வு என்று இதற்குப் பொருள் கொள்ளலாம். அந்த ஒன்றே பிரமம்.

ஞானமார்க்கத்திலே பெருந்தொண்டாற்றிய பெரியாரான ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியர் பத்திமார்க்கத்தைப் புறக்கணிக்கவில்லை. உருவ நிலையிலே பரம்பொருளை அமைத்துக் கொண்டு அதனைப் பல திருநாடங்களாலே ஏத்திப் போற்றி அன்பு செய்து ஒழுகுவதே பத்திமார்க்கம். ஊணிக்கவாசக சுவாமிகள்,

ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றும் இல்லாற்கு) ஆயிரம்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ

என்று திருவாய் மலர்ந்துள்ளமை பத்திமார்க்கத்தின் சிறப்பினை எமக்கு எடுத்துகாட்டுகின்றது. சமயகுரவர், சந்தான குரவர் ஆகியோர் ஞானமார்க்கத்தைப் போலவே பத்திமார்க்கத்தையும் போற்றினர். அந்த அளவிற்கு ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியர் பத்திநெறியைப் போற்றுவீடினும் அதனையும் மதிக்கத் தவறவில்லை. கணபதி, சிவன், உமை, விட்டுணு, இலக்குமி ஆகிய கடவுளர்மீது அவர் தோத்திரப் பாமாலைகளைப் பாடியுள்ளமையே இதற்குச் சான்று.

தோத்திரப் பாக்களை இயற்றித் துதிப்பதோடு அவர் நின்றார். தம் காலத்திருந்த வைதிக சமயங்களை நெறிப்படுத்தியும் புத்தியிரளித்தும் அவர் ஆற்றிய பெரும்பணி இணையற்றது. ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியரே காணபத்தியம் முதலான ஆறு சமயங்களையும் மீள் தாபிதம் செய்தோராவர்.

“வேதத்திற்குப் புறமானவையும் வேதத்தின் சில பகுதிகளை ஏற்றுச் சில பகுதிகளைத் தள்ளியவையுமான தத்துவக் கோட்பாடுகளின் குறைகளைக் களைந்து வேதநெறிப்பட்ட வாழ்வின் ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியர் புளருத்தாரணம் செய்தார். மெய்யியலாளர் (Philosopher) என்ற வகையில் இந்தப்பணி மிகவும் மகத்தானதே. ஆனால் இதனோடு அவரின் பணி முற்றுப்பெறவில்லை. மெய்யியல் மேதைகளைத் தமது கோட்பாட்டிற்குத் திருப்பி வென்றதுடன் சமயவாதி என்ற வகையில் தமது காலத்தில் நிலவிய வழிபாட்டு முறைகளை நெறிப் படுத்தியும் எளிதுபடுத்தியும் பெருந்தொண்டாற்றியுள்ளார்” என்ற கூற்றினை

இவ்வீடத்தில் நினைவுகூர்வது பொருத்தம் உடைத்தே. இந்தக் காரணத்தினால் பூர் சங்கராச்சாரியரை அத்துவிதத் தாபகர் என்பதோடு, சண்மதப் பிரதித்தாபகர் (மீட்டும் நிறுவியவர்) எனவும் அழைப்பர்.

(ஆ) காணபத்தியம்

“வெள்ளடை தரித்தவர், யாவிலும் மேலானவர், சந்திரன் போலும் குளிர்மையும் நிறமும் பொருந்தியவர், நான்கு புயங்கள் உள்ளவர், எம்போதும் மலர்ந்த புன்முறுவலுடன் கூடிய திருமுகத்தினர், எல்லாத் தடைகளையும் போக்கியருள்பவர்.”

விநாயகக் கடவுளின் மற்றொரு திருநாமம் கணபதி என்பதாகும். கணபதியை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயமே காணபத்தியம். கணபதி உபநிடதம், ஏரம்ப உபநிடதம், பார்சுவ புராணம் (இதன் மறுபெயர் விநாயக புராணம்), கணேச மகாத்மியம் (ஸ்காந்தத்தின் ஒரு பகுதி), பிரமவைவர்த்த புராணத்தின் கணேச காண்டம், முட்கல புராணம், கணேச கீதை, கணேச தந்திரம், கணேச சுற்பம், கணேசாசார சந்திரிகை என்பன காணபத்திய மதத்திற்குரிய முதலானவர்களாகும்.

காணபத்திய மதத்தைப் பின்பற்றுவோர் காணபதர் எனப் படுவர். இவர்கள், கணபதியையே மற்றைய மதத்தவரும் முதன்மைய் படுத்துகின்றனர் என்று கூறுவது நியாயமானதே. ஏனெனில் மற்றைய மதத்தவர்களும் தமது வழிபாட்டின் தொடக்கத்தில் கணபதியாகிய விநாயகப் பெருமானையே வணங்குகின்றனர்.

வேதங்களைக் கற்றுணர்ந்த மேலோர் இருக்கு வேதத்திலேயே கணபதி பற்றிய செய்தி உண்டு என்பர். அங்குக் கணங்களின் தலைவர் (கணபதி), ஞானிகளின் ஞானி அல்லது சவிஞர்களின் கவிஞர் (கவினும் கவி), அரசர்களின் அரசர் (ஜ்யேஷ்ட ராஜா) என்று போற்றப் படும் தெய்வம் கணபதியே என்பர்; ஆனால் அவருக்கே சிறப்பாக உரிய யானை முகம் கூறப்படாமையால் இக்கூற்றினைத் திட்டவாட்டமாகக் கொள்ளல் இயலாது. ஆனால் தைத்திரிய ஆரணியகத்தில் தந்தத்தை உடையவர் (தந்தின்) எனக் கூறப்படும் தெய்வம் கணபதியே என்பதில் ஐயம் இல்லை. காயத்திரி மந்திரத்திலும் “தந்தத்தை உடையவர் எமது சிந்தனைகளை வழிப்படுத்துக” என்று கூறியுள்ள மையும் சுவனிக்கத்தக்கது. இது எவ்வாறாயினும் இதிகாச காலத்தில் கணபதி விநாயகராக - தமக்குமேல் தலைவர் இல்லாதவராக - ஆகி விட்டார்.

விக்கினேஸ்வரன் என்ற திருப்பெயர் கணபதிக்கு உண்டு. விக்கினம் = தடை. ஈஸ்வரன் = இறைவன். ஆன்மாக்கள் ஆணவத்தாலே மூடப்படாமல் இருக்க அவற்றிற்குத் தடைகளை உண்டாக்கி ஈற்றில் அருள் புரிபவர் என்பதே இத்திருப் பெயருக்குப் பொருள். பரம்பொருளின் வெளிப்பாடு ஓசையினின்றே ஏற்படுவதாகும். ஒம் என்ற பிரணவத்தின் வெளிப்பாடாக, வடிவமாகக் கணபதி அமைந்துள்ளார். சிவபெருமானின் பூதகணங்களுக்கு இவர் தலைவர் என்றும் தேவகணங்களுக்கு முருகன் தலைவர் என்றும் உரைப்பர். ஆனால் காணபதர் கணம் என்பது சகல சீவராசிகளும் என்று கொண்டு அவற்றிற்கெல்லாம் கணபதியே தலைவர் என இவருக்கு முழு மதன்மை அளிப்பர்.

சிவபெருமான் ஆண் பெண் என்ற இருபால்களும் ஓர் உருவாய் அமைந்தவர் என்பதைக் காட்ட அவரின் இடப்பாகத்தைச் சத்தியாகிய உமையின் பாகமாய்க் (அர்த்தநாரியாய்க்) காட்டுதல் உண்டு. கணபதியின் தந்தம் முறிக்கப்பட்ட வலது பாகம் பெண்மையையும் இடது பாகம் ஆண்மையையும் கொண்டதாகக் குறிப்பர். மகா கணபதிக்குப் பத்துக் கரங்கள் கற்பிக்கப்படும். அவற்றுள் ஒருபக்க ஐந்து கரங்களும் முறையே விட்டுணு, சிவன், மன்மதன், வராகம், தாம் (கணபதி) ஆகிய ஐவரையும் குறிக்கும். மற்றைய ஐந்து கரங்களும் இலக்குமி, பார்வதி, இரதி, பூதேவி, வல்லபை ஆகிய ஐவரையும் குறிக்கும். பிரமம் விலங்காகவும் மனிதனாகவும் தேர்ற்றுவ தென்பதைக் காட்ட அவருக்கு யானைமுகமும் மனித உடலும் உள்ளன.

கணபதி கிருதயுகத்தில் தீபோன்ற நிறத்துத் திருமேனியும் சிங்கவாகனமும் பத்துத் திருக்கரங்களும் கொண்டு விநாயகன் என்ற திருநாமத்தோடு விளங்குவார். திரேதயுகத்தில் ஆறுதிருக்கரங்களும் வெண்ணிறத் திருமேனியும் மயில்வாகனமும் கொண்டு மயூரேசர் என அழைக்கப்படுவார். துவாபரயுகத்தில் இவருக்கு நான்கு திருக்கரங்களே இருக்கும். இக்காலத்தில் இவரின் திருநாமம் கஜானன் என்பது. மேனியின் நிறம் சிவப்பு. கலியுகத்திற் புசைநிறம் கொண்டு துமரகேது என்ற திருநாமத்தோடு இருதிருக்கரங்களும் குதிரை வாகனமும் உடையவராய் விளங்குவார்.

யானைமுகமும் பருத்த வயிறும் மோதகம் ஏந்திய திருக்கரமும் கணபதியின் இன்பவடிவான பரிபூரணத் தன்மையைக் காட்டுவதாகவும் பூர்ணப் பிரமத்தின் உருவகமே இந்தத் திருக்கோலம் எனவும் காணபதர் கொள்வர். எவியாகிய ஆன்மாவை ஆணவமடக்கி வாகனமாகக்கொண்டு அண்டசராசரங்களை யெல்லாம் தமது திருவயிற்

நிலுள் அடக்கிக் கருணையாகிய மதநீரைப் பொழிந்தவண்ணம் ஞானமாகிய மோதகம் ஏந்திய திருக்கரத்தராய் விநாயகப் பெருமான் விளங்குகின்றார். கண்மதம் முருகியல் ஞானம் எனவும் கழுத்துமதம் ஆன்மஞானம் எனவும் கபோத மதம் பிரமஞானம் எனவும் கொள்ளப்படும். கணபதிக்குத் துதிக்கை உட்படஐந்து திருக்கரங்கள் குறிக்கப்படும். இவ்வைந்து கரங்களும் ஐந்தொழிசீகளைப் புரிவன வாகும். பாசம் ஏந்திய கை படைத்தலையும், கொம்பு ஏந்தியகை காத்தலையும், அங்குசம் ஏந்திய கை அழித்தலையும் தும்பிக்கை மறைத்தலையும், மோதகம் ஏந்திய கை அருளலையும் குறிப்பன என்பர். கணபதியைப் பிரம்ச்சாரி என நாம் கொண்டுவழிபடுகின்றோம். ஆனால் காண்பதர் அவருக்கு வல்லபை, நீலசரஸ்வதி, சித்தி; புத்தி ஆகிய நான்கு சக்திகள் உளர் எனக் கொண்டு வழிபாடாற்றுவர். எழுத்துக்கள் 51 இலும் மூலமாக நின்றறொவிக்கும் பிரணவ ஒலிவடிவினரான கணபதிக்கும் 51 மூர்த்தங்கள் உண்டு. அவற்றுள் பாலகணபதி, தருணகணபதி, பத்தகணபதி, வீரகணபதி, சத்திகணபதி, துவஜகணபதி, சித்திகணபதி அல்லது பிங்கலகணபதி, உச்சிஷ்டகணபதி, விக்கினராஜ கணபதி, கூழ்ப்ரகணபதி முதலாக முப்பத்திரண்டு மூர்த்தங்கள் வணக்கத்திற்குரியன தமிழ்மக்கள் பிள்ளையார் என்ற திருநாமத்தோடு இவரை ஆவயங்களிலும், ஆறு குளக்கரைகளிலும் அரசமரங்களின் கீழும் எழுந்தருளப்பண்ணி வழிபாடாற்றுகின்றனர். மகாராஷ்டிர தேசத்திலே காணபத்திய மதம் நிலவுகின்றது.

தோபி கர்ணம் இட்டு விநாயகரை வழிபடும் வழக்கம் உள்ளது கைகளாற் காதுகளைப் பற்றி மும்முறை இருந்து எழுந்து வணங்கலே தோபிகர்ணமாகும். இதனை நாம் தோப்புக் கரணம் என்போம். வெற்றறிவுக்கு அறிகுறியாகத் தேங்காயை அவரின் சந்நிதியிலே சிதறடித்துப் பரஞானத்தை வேண்டி அவரை வழிபடுகின்றோம். ஸ்கந்த புராணம், காஞ்சி புராணம் முதலான நூல்களிலே கணபதியின் திரு அவதாரம் கூறப்படும். அவர் கயாகூரனை வதைத்த வரலாற்றை விநாயக புராணத்தில் விரிவாகக் காணலாம்.

நம்பியாண்டார் நம்பி, ஓளவையார் ஆகிய தமிழ்ப் புலவர் பெருமக்கள் கணபதியாகிய விநாயகரை இட்ட தெய்வமாக வழிபட்டு மேன்மைகளை அடைந்தார்கள். சைவர் யாவரும் எக்கருமத்தையும் விநாயக வணக்கத்துடனேயே தொடங்குவர். எழுதத் தொடங்கும் போது பிள்ளையார் சுழி இருவது தமிழ் மரபு. எள்ளருண்டை, மோதகம், அப்பம், அவல், நெற்பொரி ஆகியன கணபதிக்கு உகந்த நிவேதனப் பொருள்களாகும். விநாயகர், லம்போதரர், கஜானனர், ஏகதந்தர், சூர்ப்ப கர்ணர், வக்ரதுண்டர், வீக்நராசர், மூஷிகவாகனர்

முதலாகப் பல திருநாமங்கள் கொண்டு கணபதியை வழிபடுவர். மகாராஷ்டிரத்திலே மயூரக் கிராமத்திலே (மோர்க்கூண்) எழுந்தருளிய கணபதியை வழிபடக் காணலாம். இவருக்கு மயூரேசர் என்பது திருநாமம். ஆவணி மாதத்துச் சதுர்த்தி, கார்த்திகை மாதத்துச் சட்டி, சுக்கிரவாரம் ஆகியன கணபதிக்குரிய விரததினங்கள்.

புத்தர்களும் சமணர்களுங்கூட விநாயகரை வணங்குவர். விநாயகரைச் சீனரும் யப்பானியரும் அறிந்திருந்தனர். ஜாவாலிலும் விநாயக வழிபாடு ஒருகாலத்தில் இருந்தது. பர்மாவிலே அண்மைக் காலத்தில் கபால விநாயகர் (மண்டையோடு தரித்த விநாயகர்) விக்கிரகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு காண்பதின் முழுமுதற் கடவுளான கணபதி சைவர் முதலியோரின் முதல் வணக்கக் கடவுளாகவும் தென் கிழக்காசிய நாடுகள் யாவிலும் பரவலாக வணங்கப்பட்டவராகவும் விளங்கியமை எமது கவனத்தை ஈர்க்கும் ஒரு செய்தியேயாகும்.

(இ) கௌமரரம்

“குமார! சிவனின் மைந்த! உள்ளமாகிய குகையில் எழுந்த குணபவ! தெய்வத்தாயால் நீ ஒருருவாக்கப்பட்டனை. தேவர்களின் சேனாபதி! தேவராசகுமாரியான தேவசேனையின் தலைவ! வேலெனும் ஞானசக்திதரனே! உலகின் பலவேறு வடிவங்களையும் உருவகிக்கும் பன்னிறத் தூவியுடைய மயில் வாகன! வேட்டுவன் மகளாம் வள்ளி மணை! என்னை எக்காலமும் காத்திருவாய். பத்தரின் துயர் களையும் பரமன் நீ அல்லையோ?” — சுப்ரமணிய புஜங்கம்.

குமரக்கடவுளை முழுமுதற் பரம்பொருளாய் ஏற்று வழிபடும் சமயமே கௌமரம். வேதங்கள் சிவனைச் ‘சதாசிவோம்’ என்று ஒரு முறையே அழைக்கும். சுப்பிரமணியக் கடவுளையோ ‘சுப்பிரமணியோம். சுப்பிரமணியோம், சுப்பிரமணியோம்’ என்று முன்று முறைகள் அழைக்கும். இது அப்பெருமானின் பரம்பொருட்டன்மைக்குச் சான்று.

குமரக்கடவுளின் திறம் உரைக்கும் முதலூல் குமார தந்திர மாகும். அவருக்கு உரிய மந்திரம் ‘சரவணபவ’ என்பது. ஆறு எழுத்துக்களைக் கொண்டுள்ளமையால் இதற்குச் சடாட்சரம் என்ற பெயர் உண்டு. சரம் என்பது ஒருவகைப் புல். வனம் - காடு அல்லது ஏரி. பவ என்பது ‘அவதரித்தவ’ என்று பொருள்படும். தத்துவப் பொருளாக நோக்கினால் ச என்பது தெய்வீகத்தையும், ர என்பது ஓளியையும், வ என்பது தூய்மையையும் ந என்பது விரத்தையும் பல என்பது இவையாவும் சேர்ந்து ‘உதித்தவ’ என்ற பொருளையும் குறிப்பனவாம்.

குமரக்கடவுளின் திருவுருவங்கள் பதினாறாகும். அவையாவன,

1. ஞான சத்தி தரன் (ஞான சத்தியாகிய வேலைத் தரித்தவர்)
2. கந்தசுவாமி
3. தேவசேனாபதி
4. சுப்ரமணியன்
5. கஜலாகனன் (யானையை வாகனமாகக் கொண்டவன்)
6. சரவணபவன்
7. கார்த்திகேயன் (கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப் பட்டோன்)
8. குமரன் (என்றும் இனையன்)
9. சண்முகன் (ஆறுமுகன்)
10. தாரகாந்தகன் (தாரகனுக்கு யமனாய் அமைந்தவன்)
11. சேனாபதி
12. பிரம் சாஸ்தா (பிரஹ்மத்தை உணர்ந்தோன்)
13. வள்ளி கல்யாண சுந்தரன்
14. பாலசுப்ரமணியன் (சுப்ரம் - வேல்)
15. கிரவுஞ்ச பேதனன் (கிரவுஞ்ச மலையைக் கருக்கியவன்)
16. சிகி வாகனன் (சிகி - மயில்)

சுப்ரமணியன் என்ற திரு நாமத்திற்கும் தத்துவக் கருத்து உண்டு. சு - ஆனந்தம், பிரஹ்ம - பரம்பொருள், நிய - பரம்பொருளை இடமாகக் கொண்டு தோன்றுவன. அதாவது ஆனந்தமும் பரம்பொருள் தன்மையும் கொண்டு யாவும் தன்னிடத்தே தோன்ற இடமாய் உள்ள பெருமான் என்பது.

குமரக்கடவுள் ஞானத்தை வழங்கும் குருவாகவும், பழனியாண்டியாகிய நிலையில் யோகியாகவும், தேவர்களின் சேனைக்குத் தலைமை தாங்கும் சேனாபதியாகவும் விளங்கி அருள் பாலிக்கின்றார். ஞானிகள் யாவரும் அவரைப் பரம்பொருளாகக் கொண்டு வழிபாடாற்றுகின்றனர். குழந்தைகளுக்கு அவர் குழந்தைவேலன்; அடியார்களுக்குப் பாலசுப்ரமணியன்; கவிஞர்க்கும் கலைஞர்க்கும் சண்முகன்; வீரர்களுக்கு தேவசேனாபதி; ஞானத்தை விழைவோர்க்குச் சுவாமிநாதன் இல்லறத்தாருக்கு வள்ளி தெய்வயானை சமேத கந்தசுவாமி; ஞானிகளுக்குப் பழனியாண்டவர். இவ்வாறு எவரெவர் எவ்வெவற்றை விரும்புகின்றனரோ அவ்வவருக்கு அவ்வவ்வுருவிற்ப் சென்று அருள் பொழியும் கருணை வள்ளல் இம் முருகப் பெருமானேயாவர்.

குமரக்கடவுள் தமிழர்களால் முருகன் என்று அழைக்கப்பட்டு மிகப் பழங்காலந்தொட்டு வழிபடப்பட்டு வருகின்றார். மலையும் மலை சார்ந்த நிலமுமாகிய குறிஞ்சிக்கு அவர் தெய்வம். புறநானூறு, பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை ஆகிய இலக்கிய நூல்களிலும் தொல்

காப்பியம் என்ற இலக்கண நூலிலும் முருகனைப் பற்றிய செய்திகள் வரும். பின் எழுந்த சிலப்பதிகாரத்திலும் முருகனின் புகழ் பேசப்படும். திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் 'பெற்றும் உகந்தது கந்தனையே' என்று பாடியருளியதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அஞ்சும் முகம் தோன்றும் பொழுதெல்லாம் முருகனின் ஆறு முகங்கள் தோன்றி இடர்களையும் என்று பண்டைத்தமிழர் நம்பி முருகனைப் பண்டுதொட்டு வழிபட்டு வருகின்றனர். இறைமை, அழகு, மணமுடைமை ஆகிய மூன்று பண்புகளும் ஒருசேர அமைந்த என்றும் ஞானத்தை அருள்கின்ற குருகவாமியாக முருகன் போற்றி வழிபடப்படுகின்றார். தமிழ்நாட்டிலே திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழனி, திருவேரகம், குன்றுதோறூடல், பழமுதூர் சோலை ஆகிய ஆறு தலங்களும் அவனுக்கு ஆறு படைவீடுகள். சூரனை வதைசெய்ய எழுந்தருளிய பொழுது இந்த ஆறு இடங்களிலும் பாசறை அமைத்துத் தம் படைகளோடு முருகன் தங்கினர் என்பர்.

குமரன் ஒருவரே ஆண்மகன். ஏனெனில் மற்றவர் பெண் வயிற்றிலே தோன்ற அவர் ஆணாகிய சிவனது நெற்றிக் கட்டுபொறியிலிருந்து உதித்தார். மற்றவர்கள் காமச் சேர்க்கையிலே தோன்ற முருகனே மன்மதனை எரித்த காம அழிவிருந்து அவதரித்தார். காமரன் என்பது மன்மதனைக் குறிக்கும். மன்மதனின் அழிவில் தோன்றியவர், காமத்தைக் கடந்தவர் என்ற கருத்துக்களில் அவருக்குக் குமாரன் என்ற திருநாமம் அமைந்துள்ளது.

முருகனுக்கு வேல் ஞானசக்தி, தெய்வயானை அம்மை கிரியா சக்தி; வள்ளியம்மை இச்சா சக்தி; ஐம்புலன்களாகிய வேடர்கள் ளிடையே வாழ்ந்த வள்ளி என்னும் ஆன்மாவைத் திருவருள் வடிவாகிய குருவாய் எழுந்தருளி முருகன் தம்பாற் சேர்த்துக் கொண்டார். என்று வள்ளி திருமணம் தத்துவக் கருத்திற்கு இடமளிக்கின்றது. முருகனும் சிவனும் வேறல்லர், ஒருவரே என்பது தமிழர் கொண்ட முடிவு.

கந்தசஷ்டி, சக்கிரவாரம் (வெள்ளிக்கிழமை), கார்த்திகை ஆகியன முருகனுக்குரிய விரதநாள்களாகும். தமிழ் நாட்டில் முருக வழிபாட்டில் நிலைநின்றோரில் நக்கீரர், அருணகிரிநாதர், குமரகுருபர சுவாமிகள் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

(ஈ) வைணவம்

“நல்லோரைக் காக்கவும் கொடியோரை அழிக்கவும் அறத்தை நிலைநிறுத்தவும் புகந்தோறும் நான் அவதரிக்கிறேன்”

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் குருகேத்திரப் போர்க்களத்தில் அருச்சுணனுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தது.

பகவத்கீதை

விட்டுணுவை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம் வைணவம் எனப்படும். இதற்கு முதலூல்களாகப் பாஞ்சராத்திர ஆகமமும் வைகாசனச ஆகமமும் உள்ளன. வேதங்களிலே விட்டுணுவைப் பரம்பொருளாகக் கொண்டு வழிபடும் இடங்கள் காணப்படுவதாக வேதவிற்பன்னர் உரைப்பர்.

விட்டுணுவினிருந்தே உலகும் உயிர்களும் தோற்றின என்று கூறுவர். அவருக்கு நாராயணன் என்ற நாமமும் உண்டு. "நாராயணனே உள்ள பொருள்; அவனே மிக்குயர்ந்த சத்தியமாவன்." என்பது வேத வாக்கு. "உபநிடதங்களிலே 'பிரமம்' என உரைக்கப்படுவோன் வேறுயாருமல்லன், விட்டுணுவே" என்பது வைணவர்களின் உறுதியான நம்பிக்கை. இதன்படி நாமம், ரூபம், குணம் எவையும் அற்ற பரம்பொருளே நாராயணனாகிய விட்டுணு என்று கொள்ளப்படக் கூடியதாயிருக்கிறது.

ஆயின் வேதங்களுக்குப் பின்வந்த வைணவ ஆகமங்கள் விட்டுணுவுக்கு நாமம், ரூபம், குணம் ஆகியவற்றைக் கற்பிக்கின்றன. விட்டுணுவைப் பரம்பொருள் நிலையிலேகூட இவையாவும் பொருந்தியவனாகக் கற்பிக்கும் இயல்பினை வைணவ ஆகமங்கள் கொண்டுள்ளன. பாஞ்சராத்திரமும், வைகாசனசமும் கோயில்களில் மட்டுமன்றி இல்லங்களிலும் அவரைத் திருவுருவில் அமைத்து வழிபடும் முறைகளையும் விதிகளையும் எடுத்துக் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

வைணவத்தில் முதன்மையான அமிசம் அவதாரக் கொள்கையாகும். மன்னுயிர்கள் மீது கொண்ட கருணையாலே அவற்றைக் காத்தற் பொருட்டும் அவற்றிற்கெதிரான கொடும்பகைகளை அழித்தற் பொருட்டும் விட்டுணு அவதாரங்கள் எடுப்பதாகக் கூறுவர். இதுவரை மச்சம், கூர்மம், வராகம், நரசிம்மம், வாமனம், பரசுராமன், பலராமன், இராமன், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஆகிய ஒன்பது அவதாரங்களை விட்டுணு எடுத்துள்ளார். இனி அவர் எடுக்கவிருக்கும் அவதாரம் கல்கி என்பது. இவற்றுள் அடியார்களை மிகுதியும் கவர்ந்துள்ள அவதாரங்கள் இராமன், கிருஷ்ணன் என்ற இரண்டுமே. வான்மீகி எழுதிய இராமாயணமும், வியாசர் எழுதிய பாரதமும் வைணவர்கள் மட்டுமன்றி எல்லா இந்துக்களும் போற்றிப் படிக்கும் இலக்கியங்களாக இன்றும் மிளிர்கின்றன. அவதாரம் என்பதன் பொருள் கீழ் இறங்கல் என்பதாகும். விட்டுணு புராணம், பாகவதபுராணம், வராகபுராணம், மச்சபுராணம், கூர்மபுராணம் என்பன விட்டுணுவின் பெருமைகளையும் அவரின் அவதார மகிமைகளையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன. இவ்வகையிலே பாகவதபுராணம் மிகவும் மேலானது.

பிரமகுத்திரம் பிரமமாகிய பரம்பொருளின் இயல்பை ஆராய்வது, சைவசித்தாந்தத்திற்குச் சீவஞானபோதம் போல வேதாந்த தத்துவத்திற்குப் பிரமகுத்திரம் எனலாம். இதற்கு விரிவுரை எழுதியவர் மூவர். அவர்கள் ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியர், இராமானுஜாச்சாரியர், மத்துவாச்சாரியார் என்போர். இவர்களிலே பின்னவர் இருவரும் வைணவர்கள். அவர்கள் பிரமம் என்பதை விட்டுணுவாகக்கொண்டு பிரமம் பற்றிய ஆராய்ச்சியை நிகழ்த்தியுள்ளனர்.

விட்டுணு சரீரி என்றும் உயிர்கள் சரீரம் என்றும் கொண்டு முத்திநிலையில் சரீரம் என்ற உணர்வுபிழந்து சரீரியே எஞ்சும் என்றும் அதுவே அத்துவிதம் என்றும் இராமானுஜாச்சாரியார் பிரமகுத்திரத்துக்கு விளக்கம் எழுதியுள்ளார். இவரின் கோட்பாடு விசிஷ்டாதத்துவிதம் எனப்படும், மத்துவாச்சாரியார் பிரமமாகிய விட்டுணுவேறு ஆன்மாக்கள் வேறு என்று இருநிலைகளைக் கற்பித்து விட்டுணுவை அடைய ஆன்மாக்கள் பத்திசெய்யவேண்டும் என்று கூறியுள்ளார். இவரின் கருத்துப்படி விட்டுணுவின் அடிக்கமலங்களில் இருக்கும்போதும் ஆன்ம இயல்பு அழியாது; ஆன்மா தனித்தே இன்ப நிலையில் இருக்கும். வைணவதத்துவத்தில் இது துவிதம் எனப்படும். இவ்விருவரும் பத்திமார்க்கத்தை வற்புறுத்துவர்.

விட்டுணுவுக்கு ஐந்து வகைத் திருமேனிகள் உள்ளன :

(i) பரம் :

இது சைவ சித்தாந்திகள் கூறும் சொரூப நிலையை ஒத்தது; கற்பனை கடந்த சோதி எனலாம். இவ்வுருவிலே விட்டுணு வைகுந்தத்தில் ஸ்ரீதேவி, பூதேவி, நீலாதேவி சமேதராய் எழுந்தருளியிருப்பார்.

(ii) வியுகம் :

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், சம்சாரபந்தத்தினின்று ஆன்மாவைக் கடைத்தேற்றல் ஆகிய தமது நால்வகைத் தொழில்களையும் பாற்கடலிலே பாம்புணமேற் பள்ளிகொண்ட வண்ணம் இயற்றுகின்ற திருமேனி இதுவாகும்.

(iii) விபாவம் :

அவதாரத் திருமேனிகள் கொள்ளும் நிலை.

உதாரணம் : இராமன், கிருஷ்ணன்

(iv) அந்தர்யாமி :

உயிருள் உயிராய் நின்று ஆன்மாக்களை இயக்கி அருள்புரியும் திருமேனி.

(v) அர்ச்சம் :

ஆலயங்களில் விக்கிரகங்களிலே எழுந்தருளியிருக்கும் திருவுருவம். இவ்வைந்து திருமேனிகளும் எடுப்பது ஆன்மாக்களின் நன்மைப் பொருட்டே. எனவே ஆன்மாக்கள் அவர் மீது அளவுகடந்த பத்தி செலுத்துவது அவசியமாகும். வைணவர் விட்டுணுமீது செய்யும் பத்தியைப் பல படித்தரங்களில் அமைத்துள்ளனர். அவையாவன :

(i) சேவை :

கோயில் தொண்டுகள். சரியை வழிபாட்டினை ஒத்தவை.

(ii) நாமசங்கீர்த்தனம் :

விட்டுணுவின் திருநாமங்களைக் கூறி வழிபாடு செய்தல்

(iii) பஜனை :

பத்திப்பாடல்களை அடியாரோடு சேர்ந்து இசைத்தல்

(iv) பாராயணம் :

நாள்தோறும் பத்தி நூல்களையும் இதிகாச புராணங்களையும் ஒதுதல்

(v) உபாசனம் :

மந்திரங்களை நாள்தோறும் பன்னூற்றுக் கணக்காகச் செபித்தல்

(vi) கதாசிரவணம் அல்லது காலட்சேபம் :

சமயச் சொற்பொழிவுகள் உபதேசங்களைச் செவீமடுத்துக் கேட்டல்.

(vii) தியானம் :

மௌனமாகக் கண்மூடியிருந்து தியானம் செய்தல்.

(viii) பூஜை :

ஆலயங்களிலும் இல்லங்களிலும் ஆகம முறைப்படி பூசை செய்தல்.

இவ்வாறு இடைவிடாது செய்து வருவதன் மூலம் வைகுந்த வாசனாகிய விட்டுணுவின் திருவருளுக்கு இலக்காகலாம் என்பது வைணவரின் நம்பிக்கை.

மிகப் பழங்காலந் தொட்டுத் தமிழகத்திலே திருமால் ஆகிய விட்டுணுவின் வழிபாடு நிலவிவந்துள்ளது. திருமாலுக்கு அவரின் நீலநிறம் (மாமை) காரணமாக மாயோன் என்று பெயரிட்டு அவரை

முல்லைநிலக் கடவுளாகப் (காடும் காடுசார்ந்த நிலமும் முல்லை.) பழந்தமிழர் வழிபட்டனர். தொல்காப்பியத்தில் இதற்குச் சான்றுண்டு. கி. பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டளவில் பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் என்ற முதலாழ்வார்கள் தோன்றித் திரும்பல்மீது அந்தா திகள் பாடிப் பத்திசெய்தனர். சமயகுரவர் தோன்றிய பல்லவர் காலத்திலே (கி. பி. 600-900) பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், குலசேகராழ்வார், திரும்ங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார் மதுரக்கீ யாழ்வார் ஆகிய ஆழ்வார் ஒன்பதின்மர் தோன்றி விட்டுணு மீது பத்தினலம் கனிந்த பாசரங்கள் பலவற்றைப் பாடி வழிபட்டனர். இவர்களது பாசரங்களின் தொகுப்பிற்கு நாலாயிரத்திவ்யப் பிர பந்தம் என்பது பெயர். இவர்களின் போக்கில் வடநாட்டில் சைதன்பார், வல்லபர், நிம்பர்க்கர், இராமாநந்தர், மலுத்தாஸ், மீராபாய், நாராயணஸ்வாமி முதலிய வைணவ அடியார்கள் தோன்றி அருமையான பத்திப் பிரபந்தங்களைத் தத்தம் மொழிகளிலே பாடிப் பரவித் தாமும் பயனடைந்து மற்றவர்களையும் பத்திக்கடலில் ஆழ்த்தினர்.

சண்மதங்களிலே இந்தியா எங்கும் பேரும்பாலான மக்கள் பின் பற்றும் இரு சமயங்கள் சைவமும், வைணவமுமே எனலாம். விட்டு ணுவிற்குரிய விதங்களில் மார்கழி மாத ஏகாதசி சிறந்தது.

(உ) செளரம்

செங்கதிர்த் தேவன் சிறந்த ஒளியினைத்

தேர்கின்றோம் — அவன்

எங்கள் அறிவினைத் தூண்டி நடத்துக

என்பதோர் — நல்ல

மங்களம் வாய்ந்த சருதிமொழி

— பாரதி

சூரியன் உலக உயிர்களுக்கு வேண்டிய உணவுகளை ஆக்கியும் உண்பித்தும் ஒளிதந்தும் அருள்புரிவோன். அவனை முழுமுதல் தெய்வ மாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயமே செளரம். சூரிய வழிபாடு மிகவும் தொன்மையானது. இந்தியாவில் மட்டுமன்றி உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் இவ்வழிபாடு கி. மு. 1400 இவிரந்தே நிலவி வருகின்றது என்று ஆராய்ச்சியாளர் உரைப்பர். மத்திய கிழக்காசிய நாடுகளிலும் மேற்றிசை நாடுகளிலும் 'மித்ரன்' என்ற நாமம் சூரியனுக்கு வழங்கப் பட்டிருந்தது. 'ஹிற்றைநஸ்' என்ற குலத்தினர் தெய்வங்கள் யாவிற்கும் அரசன் என்று சூரியனைப் போற்றினர். எகிப்து, பாரசீகம்,

ரோமாபுரி, யப்பான், சீனா முதலான நாடுகளிலெல்லாம் சூரிய வணக்கம் நிலவியது. “சென்றும் நின்றும் வாழும் எல்லா உயிரினங்களுக்கும் சூரியனே உயிராய் உள்ளான்” என்பது இருக்குவேத வாக்கியம்.

வேதகாலத்தில் தெய்வங்களை மூவகையாகப் பிரித்தனர். விண்ணில் உறைபவை, இடை வெளியில் வாழ்பவை, மண்ணில் விளங்குபவை என்பனவே அந்த மூன்று வகைத் தெய்வங்கள். விண்ணுறை தெய்வத்திற்கு உதாரணம் சூரியன். இடைவெளி வாழ் தெய்வத்திற்கு உதாரணம் வாயு. மண்ணில் வாழ் தெய்வத்திற்கு உதாரணம் அக்ஷிவி. விண்ணுறை தெய்வக் கூட்டத்திற்குச் சூரியனே தலைவன் என்று வேதங்கள் கொண்டன. இருக்கு வேதத்தில் சூரியனைப் பற்றிய செய்திகள் நூற்றுக்கணக்கில் உள்ளன.

சூரியன் வெளியிருளை மட்டும் அழிப்பவன் அல்லன். உள்ளத்துக் கவலைகள் அறியாமைகளையும் அழிக்க வல்லவன் என்று வேத காலத்தவர் நம்பினர்.

“சூரிய பகவானே! உனது ஒளி, உலகம் யாவிற்கும் பயன் படுகின்றது. உதித்து மேலெழுந்து சுவர்க்கத்தையும் நிறைத்திடும் உன் ஒளியினால் எனது உள்ளக் கவலைகளையும் உடல் தளர்வுகளையும் போக்குவாயாக” என்றும், “சவித்ருவே! எல்லாத் தீமைகளையும் அழித்து நன்மைகள் யாவும் அருள்வாயாக” என்றும் இருக்குவேதத்தில் சூரியனை வேண்டுகின்றனர்.

பிரகதாரணியக் உபநிடதத்தில் உயிர்ச்சுவாசத்திலே சூரியன் உதித்துப் பிராணனில் மறைகின்றான் என்றும் எல்லா உயிர்களுக்கும் அவன் ஓளியாகிய தேனைச் சுவைபட அளிப்போன் என்றும் பல செய்திகள் வருகின்றன. சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் சூரியனாகிய புருஷனின் தலையிலுள்ள உரோமம் தொடக்கம் உடலின் ஒவ்வொரு பகுதியும், - விரல் நுனி ஈராக - யாவும் தங்கத்தாலானதே என்று கூறப்படுகின்றது. காயத்திரி மந்திரங்கள் சூரியனைப் போற்றல் காணலாம்.

மெய்யியற் கோட்பாட்டில் இருவழிகள் கூறப்படும். ஒன்று தேவவழி. மற்றது பிதுருவழி. தேவவழி, தேவாயனம் என்றும் பிதுரு (மறைந்த மூதாதையர்)வழி, பிதுராயனம் என்றும் கொள்ளலாம்; இவற்றுள் தேவவழி, ஒளிநிறைந்தது. முத்தியை அருள்வது. இந்த வழியைச் சூரியனே காட்டவல்லான் என்பது அறிவாளர் கொண்ட முடிவு.

சூரியனைப் பரம்பொருளாக ஏற்றுக் கொண்டு அவன் பெருமை பேசும் உபநிடதங்கள் இரண்டு என்று கலாநிதி வி. இராகவன் கூறுவர். அவை சவித்திரி உபநிடதம், சூரியதபினி உபநிடதம் என்பன. இவை வெளியிடப்படாத உபநிடதங்கள் எனவும் அவர் கூறுவர். சவித்திரி உபநிடதத்தில் சூரியனைப் போற்றி வழிபடும் காயத்திரி உபாசனை பற்றியும், பல, அநிபல மந்திரங்கள் பற்றியும் பேசப்படுவதாகவும், சூரியதபினி உபநிடதத்தில் சூரியன், பன்னிரு ஆதித்தர்கள், சூரிய மந்திரமாகிய அட்டாட்சரம், சூரிய பூசை முறைகள் சூரியனுக்குரிய யந்திரம் ஆகியன பற்றிய விபரங்கள் உள்ளதாகவும் அவர் குறிப்பிடுகின்றார். சூரியனுக்குக் கோயில்கள் இந்தியாவில் பல இருந்தன என்பதும் தெரியவருகின்றது. ஓரிசா விலுள்ள கோறாக் என்னுமிடத்தில் உள்ள சூரியன் கோயில் அடித்தளத்திலே பல சில்லுகளைக் கொண்டுள்ளது ஒரு புதுமையாகும். தென்னிந்தியாவிலே சூரியனார் கோயில் என்ற தலம் ஒன்று உள்ளது. அங்குச் சூரியனுக்கு மட்டுமன்றி மற்றைய கிரகங்களுக்கும் கோயில்கள் உள்ளன. காஷ்மீரிலே மார்ட்டன் என்ற இடத்தில் சூரிய கோயிலின் அழிபாடு இன்றும் காணப்படுகின்றது. இது போன்றே பரோடாவில் மோதர என்ற இடத்திலும் சிதைவுற்ற சூரிய ஆலயம் உள்ளது. கங்கை கொண்ட சோழபுரத்திலே சிற்பவடிவங்களிடையே நவக் கிரகங்களுக்கான கமலயந்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றி னிடையே சூரியனுக்குரிய யந்திரமும் உள்ளது.

இன்றும் சூரிய வழிபாடு எமது சமயத்தில் குறிப்பிடத்தக்க இடம் வகித்து வருகிறது என்றே சொல்லல் வேண்டும். சூரியனுக்கு உரிய வீரதமாக ஆவணி ஞாயிற்றுக் கிழமை கொள்ளப்படுகின்றது சிவசூரியமனைச் சிவசூரிய மூர்த்தி என்றும் விட்டுணுவைச் சூரிய நாராயண மூர்த்தி என்றும் அழைப்பதிலிருந்து சூரியனின் பெருமை நன்கு புலனாகின்றது.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களாகிய நற்றிணை, புறநானூறு, சிலப் பதிகாரம் ஆகியவற்றிலே சூரியனைப் போற்றும் இடங்கள் காணப்படுகின்றன. திருமுருகாற்றுப்படையிலே முருகப்பெருமானைச் சூரியனுக்கு உவமை காட்டுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது

மாநிலம் சேவடி ஆகத் தூநீர்
வளைநரல் பௌவம் உடுக்கை ஆக
விசம்பு மெய்ஆகத் திசைகை ஆகப்
பசங்கதீர் மதியமொடு சுடர் கண்ணாக
இயன்ற எல்லாம் பயின்று அகத்தடக்கிய
வேத முதல்வன் என்பு
திதற விளங்கிய திகிரி யோனே

(நற்றிணை I)

(ஊ) சாக்தம்

‘எங்கும் எவையும் உமை அல்லது சத்தியின் திருவடிவங்களே’

— சூத சங்கிதை

சத்தியை முழுமுதற் பரம்பொருளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம் சாக்தம். சத்தி என்ற சொல்லின் பொருள் வல்லமை, சிவத்தின் வல்லமையே சத்தி. அகிலாண்டங்களுக்கும் தாயாக விளங்கும் சத்தியை மிகப் பழங்காலந் தொட்டே வழிபட்டு வருகின்றனர். சிந்து வெளி நாகரீக காலத்திலே தாய்த்தெய்வ வழிபாடு நிலவியதாக அறிகின்றோம்.

சத்தி வழிபாடு வேதங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது என்பர். நாள்தோறும் ஓதப்படும் காயத்திரி மந்திரத்தில் காயத்திரி சூரியனுக்கு ஒளிதருவதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆயின் அப்பெருமாட்டி எங்கள் உள்ளத்து ஞான ஒளியையும் தரண்டி. எரிய வைக்கின்றாள் என்றே சொல்லல் வேண்டும். “அன்னையே, உன்னை வழிபடுவோருக்கு நீ வரங்களை வழங்குகின்றாய். வேதங்களும் உலகங்களும் உன்னையே மூலமாகக் கொண்டு தோற்றின. எனது சிந்தையிலே ஒளிர்ந்து எனது வணக்கத்தினை ஏற்பாய். நீயே விவேகம், நீயே பொறுமையின் ஆற்றல், நீயே வல்லமை, நீயே ஒளி, நீயே தெய்வங்களின் வல்லமையாகுவாய், நீ யாவிலும் இருப்பதோடு யாவற்றையும் கடந்து நிற்கின்றாய். உனது புகழிலே என்னைக் குளிப்பாட்டித் தூய்மை செய்வாய்.” என்பது காயத்திரி மந்திரம் கூறும் வழிபாடாகும். சத்தி தத்துவங்களையும் வழிபாட்டு முறைமைகளையும் கூறும் ஆகமங்கள் தந்திரங்கள் என்ற பெயரால் வழங்கும்.

“சிவபெருமான் உலகத்தைப் பல்வேறு தந்திரங்களால் (ஆகமங்களால்) நிரப்பினார். பின்பு சத்தியின் வேண்டுகோளுக்கிசைய முன்னைய தந்திரங்களின் சாரத்தையும் நோக்கம், பயன் யாவற்றையும் திரட்டிச் ஸ்ரீ தந்திரத்தை (சத்தி ஆகமத்தை) அருளினார். இது ஸ்ரீபுர வழிபாடு அல்லது ஸ்ரீ வித்யா (வித்தை) என அழைக்கப்படும்” என்று பொருள் பட ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியர் தமது செளந்தரிய லகரியிலே கூறியுள்ளார்.

தாத்தாத்திரேயர் என்ற பெரியார், ஸ்ரீ வித்யா எல்லா வகை வழிபாடுகளினதும் கூட்டாக இருப்பதையும் அது மற்றைய வழிபாட்டுப் பயன்களைத் தரவல்லதாக இருப்பதையும் கண்டார். எனவே இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு சத்தியின் பலதிருங்களையும் எடுத்துப் போற்றி வழிபடும் வகையிலே 18000 சுலோகங்கள் அமையச் சங்கிதை ஒன்றை ஆக்கினார். அவரிடமிருந்து பரசராமர்

தாம் கற்றவற்றை வைத்து அந்தச் சங்கிதையைச் சுருக்கி 6000 சுலோகங்கள் ஆக்கினார். தென்னிந்தியாவிலுள்ள சாத்தர்கள் இவற்றையே விதியாகக் கொண்டு சக்தி வழிபாட்டினை நடத்தி வருகின்றனர். ஆதிசங்கரர் ஸ்ரீ சக்கரம் அமைத்துச் சக்திபூசை செய்யும் முறையினைத் தமது சொந்தநியலகரி பிரபஞ்சசாரம் ஆகிய நூல்களில் எடுத்துக் காட்டினார். இவற்றின் வழியிலே சாத்தர்கள் ஸ்ரீ சக்கரம் என்னும் யந்திரத்தக்கடமைத்து அதன் வாயிலாகச் சக்தி வழிபாட்டை நிகழ்த்தி வருகின்றனர்.

சிவபெருமானுக்குப் போலவே சத்திக்கும் மூர்த்தங்கள் உள்ளன. அவை தொகையால் பதினெட்டு. அவையாவன:

(i) பாலா:

சத்தியைப் பத்துவயதுச் சிறுமியாக உருவகித்த திருவடிவம். செந்தாமரையில் வீற்றிருப்பாள். திருக்கரத்திலே செபமாலை தரித்திருப்பாள்.

(ii) லலிதாப்பாள்:

பதினாறுவயதுக் குமாரி. அவள் அமர்ந்தருளும் கட்டிலுக்குப் பிரம்ன், விட்டுணு, உருத்திரன், ஈசுவரன் ஆகியோர் கால்களாய் விளங்குவர். பசும், சவுக்கு, மலர், கரும்பு ஆகியவற்றைத் தனது நான்கு திருக்கரங்களிலும் தரித்திருப்பாள்.

(iii) ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி:

(மகாசோடசி) 60 வயதினர். ஞானமே உருவினர்.

(iv) நவகாசிபாலா:

பாலாவின் திருவுருவ அமைப்பு.

(v) அன்னபூரணி:

வலதுகரத்தில் தங்கக்கரண்டியும் இடது கரத்தில் வைரம் வடித்த குடமும் ஏந்தியிருப்பாள் தங்க வைரவெட்டுரிய ஆபரணங்கள் அணிந்து அடியார்க்கு அமுது பாலிக்கும் அன்னை.

(vi) அஸ்வருதா:

முக்கண். சிவப்பு அணிகலன். சிவப்பு உடை. நாற்கரங்கள் குதிரையில் அமர்ந்த திருக்கோலம்.

(vii) இராசமாதங்கி:

வீணை தாங்கிய திருவுரு.

(viii) லகுக்ஷியாமா :

நீலநிறத் திருமேனியுடையாள். இந்திர நீலம்போல் ஒளிர்வாள்.

(ix) வாக்வாதினி :

வெண்டாமரையில் வீற்றிருக்கும் பெருமாட்டி. எழுத்தாணியும் ஏடும் தாங்கிய இருகரத்தாள். பூரண சந்திரனே பரிவட்டமாய் அமையப்பெற்றவள்.

(x) நருலி :

பற்கள் வைரம்போல் ஒளிரும். அவை பகைவரின் நச்சு நாக்கைக் கத்தரித்தீடும் வலிமை உடையவை.

(xi) வராகி :

பன்றி முகமுடையவள். லலிதா என்ற மகாராணியின் படைத் தளபதியாவாள். இவளைத் தந்தினி எனவும் அழைப்பர்.

(xii) லகுவராகி :

பருத்த திருவுடல் உடையாள். பருத்த கூரான பற்கள் உடையவள். பூமியைக் கடவிலிருந்து தூக்கிக் காத்தவள்.

(xiii) சொப்பனவராகி :

தன் அடியார்களுக்கு நிகழ்ப்போகும் நன்மை, தீமைகளை அறிவிப்பவள். தீய கனவுகளின் பயங்கரங்களினின்றும் அவர்களைக் காப்பவள்.

(xiv) திரஸ்கரினி :

ஒழுங்கற்றுக் குலைந்த கூந்தலாள். எல்லாவகையான ஆபரணமும் தரித்திருப்பாள். உலகப்பற்றுடையாரை அலைக்கழித்து உண்மை உணரவைப்பவள்.

(xv) பரை :

லலிதாவின் இதயபாகமாயுள்ளவள். பூரண சந்திரன் ஒத்த மேனியள். மூன்று கண்களை உடையவள். பிறையணிந்த நெற்றியள். சின்முத்திரையை ஒரு திருக்கரத்திற் காட்டி மறு திருக்கரத்தில் புத்தகம் தரித்தவள்.

(xvi) புலனேஸ்வரி :

உதய சூரியன் ஒத்த ஒளி உடையாள். பிறை தரித்த மூடியினள். மூன்று திருவிழியாள். தங்கத்தோடுகள் தரித்திருப்பாள். தாமரை மலரில் விளங்கித் தோன்றுவாள். நான்கு திருக்கரங்கள் உடையாள்.

(xvii) சண்டி :

மின்னலொத்த திருமேனியள். சிங்கவாகனத்தில் அமர்ந்தவள். பயங்கரத் தோற்றமுடையாள். வானும் கேடயமும் தரித்தவள். இன்னும் பல அயுதங்கள் தாங்கியவள். நெருப்புப்போல ஒளிப்பவள். மூன்று திருவிழியாள்.

(xviii) தூர்க்கை :

இவளுக்குப் பலவேறு திருக்கோலங்கள் உள். இவள் பராசத்தியின் காலற்படைத் தலைவி. தூர்க்கம் என்றசொல்லின் பொருள் அகழி. பகைவரிடமிருந்து அகழி காப்பது போலத் தூர்க்கையும் தீமைகள், பகைகளினின்றும் அடியவரைக் காத்தருள்வாள்.

தமிழகத்திலே கொற்றவையாகிய சத்தியின் வழிபாடு மிகப் பழங் காலந் தொட்டு நடந்து வருகின்றது. கொற்றவை பாலைநிலத் தெய்வம். வீரருக்கு வீரம் அளிக்கும் வெற்றித்திரு அவள். சிலப்பதி காரத்தில் கொற்றவை பற்றிப் பல செய்திகள் உள்ளன. அதற்கு முந்திய சங்க இலக்கியங்களிலும் சத்தியாகிய கொற்றவை போற்றப் படல் காணலாம். தமிழ்நாட்டில் மாரிவளம் தருபவள், நோய் நீக்கு பவள் என்று முத்துமாரியம்மனைக் கொண்டு மக்கள் வழிபடுகின்றனர்.

சைவசித்தாந்த தத்துவத்திலே சிவபெருமானுக்கு உண்மைப் பொருளாகப் பராசத்தியும், உடைமைப் பொருளாகத் திரோதான சத்தியும் (சத்தமாயை) பேசப்படுவர். இறைவனின் திருவருளே பரா சத்தி. அவனைத் துணைகொண்டே இறைவனை அடையலாம். எங்கள் பிரான் சத்தி பின்னமிலான். சிவமும் சத்தியும் சூரியனும் கதிரும் போன்றவர்கள். (இவற்றின் வீளக்கத்தினைச் சைவசித்தாந்தம் என்ற பகுதியிலே காணலாம்.) சத்திக்குரிய விரதங்களாக நவராத்திரி, ஐப்பசி உத்தரம், சுக்கிரவாரம் ஆகியன கொள்ளப்படுகின்றன.

(ஏ) சைவம்

“உள்ள பொருள் ஒன்றே. அறிஞர்கள் அதனைப்

பலவாக அழைப்பர்.”

—இருக்குவேதம்

சிவத்தைப் பரம்பொருளாக ஏற்ற சமயம் சைவம். சுவேதாஸ் வதர உபநிடதத்திலே “தெய்வங்களுக் கெல்லாம் தெய்வம், எல்லா இறைதன்மையையும் கடந்த மாபெரும் இறைதன்மையை உடையவர் எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவர்” என்று சிவபெருமான் போற்றப் படுவதாக அறிந்தார் உரைப்பர். பிரகத்ஜபால உபநிடதத்தில் அவரின் ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் ஆகியன முறையே தலை, முகம், துடை, மறையுறுப்பு, பாதங்கள் எனக் குறிக்கப்படுகின்றன. இவையாவும் சேர்ந்த முழுவுடலும் ‘ஓம்’ எனும் பிரணவமாகும் என்றும் அந்த உபநிடதத்திலே கூறப்பட்டுள்ளது. அதர்வசிக உபநிடதம் பிரமா, வீட்டுணு, உருத்திரன், ஈஸ்வரன், சிவன் ஆகிய கடவுளியல்பு யாவும் ஒருசேர அமைந்த பதியே சிவபெருமான் எனக் கூறுகின்றது. இவரை

வழிபட்டால் எல்லா நன்மைகளும் கிடைக்குமென்று அந்த நூல் உரைப்பதையும் காண்கின்றோம். உமையோடு பிரிவின்றி விளங்கித் தோன்றும் பரம்பொருளான சிவத்தினை இதயத்தில் தியானம் செய்யுமாறு கைவல்ய உபநிடதம் அறிவுறுத்துகின்றது. இவ்வாறே சிவாகமங்கள், பாரத இதிகாசம், பின்வந்த சிவபுராணங்கள் ஆகிய யாவும் சிவபெருமானின் பரம்பொருட்டன்மையை ஒற்று அவரை வழிபடவே பிறவி எடுத்ததன் பயன் என்று கொள்ளக் காண்கின்றோம். வேதகாலத்துக்கு முன்பும் சிவவழிபாடு சிந்து வெளியில் நிகழ்ந்தமைக்கான சான்றுகள் வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளரால் குறிக்கப்படுகின்றன. இன்று இந்தியா, இலங்கை முதலிய நாடுகளிலே சைவம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டனும் அது பல பிரிவுகளைக் கொண்டதாய் விளங்குவதும் எமது கவனத்தை ஈர்க்கும் ஒன்றே யாகும்.

சிவபெருமானுக்கு இருபத்தைந்து மூர்த்தங்கள் கூறப்படுகின்றன. விங்கமூர்த்தி, சுகாசனமூர்த்தி, உமாசகமூர்த்தி, கல்யாண சுந்தரமூர்த்தி, அர்த்த நாரீஸ்வரமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி, சக்கரப்பிரதான மூர்த்தி, திரிமூர்த்தி என்பன அவற்றுட் சிலவாகும்.

சிவபெருமானை உருத்திரன் என்ற பயங்கர மூர்த்தத்தில் வழிபடுவோர் ஆறுபிரிவினராய் உள்ளனர். இவர்களின் சைவப்பிரிவுகள் வாமம், பைரவம், மகாவீரம், காளாமுகம், காபாலிகம், பாசுபதம் என்பன. இவர்கள் மதுமாயிசம் உண்பவராயும் சுடலை போன்ற இடங்களை நாடிச்சென்று சிவவழிபாடு நிகழ்த்துவவராயும் இருந்தனர். இவர்களின் சைவப் பிரிவுகள் இன்று அருகிவிட்டன.

சௌமியப்பிரிவு எனப்படும் வேறொரு சிவவழிபாட்டுக் குழுவும் உள்ளது. இதில் எட்டு உப பிரிவுகள் கூறப்படுகின்றன. இவை ஐக்கியவாதம், பாஷாணவாதம், பேதவாதம், சமவாதம், சங்கிராந்திவாதம் அவிசாரவாதம், பரிணாமவாதம், சித்தாந்தவாதம் என்பன.

இவற்றின் குறிப்பிடக்கூடிய ஒற்றுமை இவற்றைப் பின்பற்றுவோர் தாவரபோசணிகளாயும் சிவத்தை அன்பு வடிவாக வழிபடுவோர்களாயும் விளங்குவதே. எனினும் தத்துவ அடிப்படையிலே இவர்களுக்கிடையே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. சிறப்பாக முத்திநிலை பற்றிய கருத்தில் முரண்பாடுகள் அதிகமாய் உள்ளன.

சிவலிங்கத்தை வழிபடும் வீரசைவம், வட இந்தியாவில் ஒரு பிரிவிலே கடைப்பிடிக்கப்படும் காஷ்மீரசைவம் என்றவேறு பிரிவுகளும் உள்ளன. மேலே கூறிய ஐக்கியவாதம் முதலியவற்றுள்ளும் சில உபபிரிவுகள் காணப்படும்.

இங்குக் குறித்தவற்றில் சித்தாந்த சைவம் என்பதே தமிழ் நாட்டிலே பிரசித்தி அடைந்துள்ளது. இதனையே சைவசித்தாந்தம் என்ற பெயரால் அழைக்கின்றோம். இலங்கைத் தமிழராகிய எம்மிற் பெரும்பாலோர் பின்பற்றி ஒழுகும் சமயம் சைவசித்தாந்தமேயாகும். இதுபற்றிச் சைவசித்தாந்த தத்துவம் என்ற பாடத்திலும் ஆங்காங்கு வேறு பாடங்களிலும் விரிவாகத் தந்துள்ளமையால் ஈண்டு மீட்டுங் கூறுது விடுத்தோம்.

வினாக்கள்

1. சண்மதம் என்பதன் பொருள் யாது? அவற்றின் பெயர்களையும் அவற்றினைப் பிரதி தாபிதம் செய்த பெரியாரின் பெயரையும் குறிக்குக.
2. ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியர் பற்றி நீர் யாது அறிவீர்? அவர் தாபித்த தத்துவம் எப்பெயரால் அழைக்கப்படும்? அதுபற்றி இருவசனங்கள் கூறுக.
3. கணபதி என்ற சொல்லுக்குக் காணபதர் கொள்ளும் கருத்தையும் பிறமதத்தவர் கொள்ளும் கருத்தையும் எடுத்துக் காட்டுக.
4. சிவபெருமானைப் போலவே கணபதியும் பரம்பொருள் என்பதை அவரின் திருமேனி அமைப்புக்கொண்டு விளக்குக.
5. கௌமாரம் பற்றி உமக்குத் தெரிந்தவற்றை எழுதுக.
6. பின்வரும் முருகநாமங்களின் பொருளைத் தருக.
(i) ஞான சத்திதரன் (ii) தாரகாந்தகன் (iii) பிரம்சாஸ்தா
(iv) கிரவுஞ்சபேதனன் (v) சண்முகன்
7. வைணவத்தின் முதனூல்கள் எவை?
8. தமிழ் நாட்டில் பண்டைக்காலத்தில் திருமாவின் வழிபாடு நிலவி யதற்குச் சான்றுகள் காட்டுக.
9. சத்தியின் மூர்த்தங்கள் ஐந்தைக் கூறி அவற்றின் அமைப்பையும் எடுத்துக்காட்டுக.
10. சூரிய வழிபாடுபற்றி நீர் அறிந்தவற்றைத் தருக.
11. சிவபெருமான் பற்றி உபநிடதங்களிற் கூறப்பட்டவற்றைத் தொகுத்துத் தருக.
12. சிறுகுறிப்பெழுதுக.
(i) கவிஞர்களின் கவிஞன் (ii) படைவீடுகள் (iii) பிரஸ்தா
னத்திரயம் (iv) ஸ்ரீ சக்கரம் (v) கோறாக்

7. திருமுறைப் பாடல்கள்

(அ) திருமுறைப் பாடல்கள் (1 முதல் 12 வரை)

(11ஆந் திருமுறை தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது)

(ஆ) பிற்காலத் திருப்பாடல்கள்

1. கந்தபுராணம்
2. பரப்பரக் கண்ணிகள்
3. கந்தரலங்காரம்
4. சகலகலாவல்லிமாலை
5. அபிராமி அந்தாதி

இவை மனனம் பண்ண வேண்டியவை

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

திருமுறைப்பாடல்கள்

முகவுரை

I இப்பகுதியிலே முதலாந்திருமுறை தொடக்கம், - பதினேராந்திருமுறை தவிர்த்த - பன்னிரண்டாந் திருமுறை வரையுள்ள பதினெரு தொகுப்புக்களிலுமிருந்து திருப்பாடல்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

II இவற்றோடு திருமுறைகளுக்குப் பின் தோன்றிய திருப்பாடல்களாகக் கச்சியப்பசிவாசாரியரின் கந்தபுராணம், தாயுமான சுவாமிகளின் பராபரக்கண்ணி, அருணகிரிநாதரின் கந்தரலங்காரம், குமரகுருபர சுவாமிகளின் சகலகலாவல்லிமாலை, அபிராமிப்பட்டரின் அபிராமி அந்தாதி ஆகியவற்றிலிருந்தும் திருப்பாடல்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

III இவற்றின் பொருளறிந்து ஓதவும் மனனம் செய்யவும் வேண்டியது மாணவரின் கடனாகும்.

IV தேவார திருவாசகங்களை ஓதும் பொழுது, தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்று கூறல் வேண்டும். ஏனெனில், இவை தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்து அறையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை என்பதோடு, இவற்றை ஓதுவதன் பயன் சிற்றம்பலவரின் திருவடியைப் பெறுதலேயாகும்.

முதலாந் திருமுறை

(1-3 திருமுறைகள் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்தவை)

திருவீழிமிழலைத் திருப்பதிகம்

பண் : நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்ணும்பத மேழும்பல வோசைத்தமி ழவையும்
உண்ணின்றதோர் சுவையும்முறு தாளத்தொலி பலவும்
மண்ணும்புன லுயிரும்வரு காற்றுஞ்சுடர் மூன்றும்
விண்ணும்முழு தானுனிடம் வீழிம்மிழ னேயே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ.: பண்ணும் - (இந்தளம், நட்பாடை, கோல்லி முதலாக வுள்ள) இராகங்களாயும், பதம் ஏழும் - இந்தப் பண்களுக்கு அடிப் படையான குரல் (சட்சம்) துத்தம் (ரிஷபம்) கைக்கிளை (காந்தாரம்) உழை (மத்தியமம்) இளி (பஞ்சதம்) விளரி (தைவதம்) தாரம் (நிஷாதம்) என்ற ஏழு சுரங்களாயும், பல ஓசைத் தமிழ் அவையும் - இந்தச் சுரங்களைக் கொண்டு எடுத்தல் (ஆரோகணம்) படுத்தல் (அவரேர கணம்) முதலாக ஓசையை எழுப்பிப் பாடப்படுகின்ற தமிழ்ப்பாடல் களாயும், உள் நின்றது ஓர் கவையும் - இவற்றின் உள்ளாக நின்று உண்டாகின்ற பல்வேறு இரசங்களாயும், உறு தாளத்து ஒலி பலவும் - இவ்வீன்பங்களுக்குக் காரணமாயமைந்த பலவகைத் தாள பேதங்களாயும், மண்ணும் புனலும் உயிரும், வருகாற்றும் - பூமியும் நீரும் உயிரும் வந்து வீசுகின்ற காற்றுமாயும், சுடர் மூன்றும் - சூரியன், சந்திரன், அக்கினி ஆகிய மூன்று சுடர்களாயும், விண்ணும் - வானமாயும், ஆனால் இடம் - அமைந்த இறைவன் வீற்றிருந்தருளும் இடமாக, வீழிம் மிழலையே - திருவீழிமிழலை உள்ளது.

பொ. உ.: இராகமாயும் ஏழு சுரங்களாயும் அவற்றைக் கொண்டு அமைகின்ற இனிய ஓசையமைந்த தமிழ்ப் பாடல்களாயும், அவற்றிற்கு உள்ளாயமைந்து இன்பம் தரும் சுவைகளாயும் இந்தச் சுவைகளை மிகுவிக்கும் பலவகைத் தாளங்களாயும், பூமியும் நீரும் உயிரும் காற்றுமாயும் சூரியன் சந்திரன் அக்கினி ஆகிய மூன்று சுடர்களாயும் வானமாயும் விளங்கும் இறைவனின் வாழிபாட்டிடமாய்த் திருவீழிமிழலை உள்ளது.

விளக்கம்: திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் இசையே உயிராய் அமைந்தவர். சேக்கிழார் சுவாமிகள் அவரைக் 'கானத்தின் எழு பிறப்பு' என்று போற்றுவர். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் "நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தன்" என்று ஏத்துவர். அத்தகைய இசைவானார் இறைவனை இசையே வடிவாகக் கண்டதில் வீயப்பில்லை, ஐம்பூதங்களாயும் முச்சுடராயும் எல்லாமாக எம்பெருமான் விளங்குவதையும் இத்திருப்பாடலிலே அவர் மிக அழகாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். "இருநிலனய்த் தியாகி நீருமாகி" எனத் தொடங்கும் அப்பரின் திருத்தாண்டகத்தையும் "ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய்" எனத் தொடங்கும் சுந்தரர் தேவாரத்தையும் இதனோடு ஒப்பிட்டு நோக்கலாம். தாளங்கள் ஆதி, ருபகம், திரிபுடை முதலாகப் பலவாக வசூக்கப் பட்டுள்ளன.

இரண்டாந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலஞ்சுழித் திருப்பதிகம்

பண் : நடராசம்

திருச்சிற்றம்பலம்

என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
யிருங்கடகை வையத்து
முன்ன நீபுரி நல்வினைப் பயனிடையே,
முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னு காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி
வாணனை வாயாரப்
பன்னி யாதரித் தேத்தியும் பாடியும்
வழிபடு மதனாலே

திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ.: நெஞ்சமே - மனமே, வையத்து முன்னம் நீபுரி நல்வினைப் பயனிடையே - உலகத்தின் கண்ணே நீ முன்பு செய்த நல்வினைப் பயன்களிடையே, மன்னும் காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி வாணனை - நிலைபெற்ற காவிரியாறு சூழ்ந்த திருவலஞ்சுழித் திருப்பதியின்கண் எழுந்தருளிய இறைவனை, பன்னி ஆதரித்து ஏத்தியும் பாடியும் - (அவன் சிறப்புக்களையெல்லாம்) சொல்லியும் அன்பு செய்தும் புகழ்ந்தும் (பாடல்களைப்) பாடியும், வழிபடும் அதனாலே - வழிபடுவதாகிய அந்தச் செயல்களுக்குக் காரணமாக, என்ன புண்ணியம் செய்தனை - நீ செய்த புண்ணியங்கள் தாம் என்ன?

பொ. உ.: மனமே! உலகிலே நீ செய்த நல்வினைப் பயன்களுள்ளே, காவிரி சூழ்ந்த திருவலஞ்சுழிவாழ் பெருமானை அவன் புகழ் கூறியும் போற்றியும் பாடியும் வழிபட என்ன புண்ணியத்தைச் செய்தாய்?

விளக்கம் : பன்னி - சொல்லி, பஞ்சாட்சர மந்திரத்தைச் சொல்லுதல் எனலாம், அல்லது இறைவனின் புகழ்ப் பெருமைகளைச் சொல்வதாகவும் கொள்ளலாம். இப்பாடலிலே இதயத்தால் அன்பு செய்தலும், நாவினாற்பாடுதலும் உடலாற் கும்பிடலுமாகிய மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றினதும் செயல்கள் கூறப்பட்டன.

மூன்றாந் திருமுறை திருக்கோணமலைத் திருப்பதிகம்

பண் : புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினு மனத்து மருவீநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பிணியுந் தொழிலர்பா னீக்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலுஞ் சனையுங் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ. : ஞாலம் கோயிலுஞ் சனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த - நிலமும் கோயிலும் திருக்குளமும் கடலினாலே சூழப்பெற்ற, கோணமாமலை அமர்ந்தாரே - திருக்கோணமாமலையாகிய திருத்தலத்திலே எழுந்தருளியுள்ள திருக்கோணேச்சரப் பெருமானையே, தாயினும் நல்ல தலைவர் என்று அடியார் தம் அடி போற்றி இசைப்பார்கள் - பெற்ற தாயினும் நல்லவராகிய தலைவர் என்று அடியவர்கள் அவரது திருப்பாதங்களைப் போற்றிப் பாடுவர். வாயினும் மனத்தும் மருவி நின்று - அடியவர்களின் வாயை இடமாகவும் மனங்களை இடமாகவும் கொண்டு அணைந்து நின்று, அகலா மாண்பினர் - அவர்களை விட்டு என்றும் அகலாத மாட்சிமை பொருந்தியவர் அவர். நோயிலும் பிணியும் தொழிலர் பால் நீக்கி - உடலுக்கு ஏற்படுகின்ற நோய்களையும் ஆன்மாவிற்கு ஏற்படுகின்ற பிறவியாகிய பிணிகளையும் தொண்டர்களிடத்தினின்று போக்கியும், நுழைதரு நூலினர் - நுட்பமாகிய வேதநூல்களை அருளியவராயும் விளங்குகின்றார்.

பொ. உ. : நிலமும் கோயிலும் திருக்குளமும் கடலினாலே சூழப்பெற்ற திருக்கோணமாமலையிலே அமர்ந்த கோணேச்சரப் பெருமானைத் தாயினும் நல்ல தலைவர் என்று அடியார்கள் அவரின் பாதங்களைப் போற்றிப் பாடுவர். அவர் அடியவர்களின் வாய்களையும் மனங்களையும் இடமாகக் கொண்டு நின்று என்றும் அகலாத மாட்சிமை பொருந்தியவர். அடியார்களின் உடல் நோய்களையும் ஆன்மப் பிணிகளையும் போக்கி வேதங்களை அருளிய பெருமையாளர் அவர்.

விளக்கம்: தாய் தன் குழந்தையில் மட்டுமே கூடிய அன்பு செலுத்துவாள். அன்றியும் குழந்தையிலே உலகப் பற்றை வளர்த்து உடலையும் வளர்ப்பதே அவள் செயல். ஆனால் இறைவனோ எல்லா

உயிர்களிலும் தாய்போல் அன்பு செலுத்துகின்றார்; ஊனை உருக்கி உள்ளொளியாகிய ஞானத்தினைப் பெருக்குகின்றார். இவற்றினாலேயே அவர் தாயினும் நல்லவர் என்று திருஞானசம்பந்தர் போற்றிப் பாடுகின்றார். மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் 'பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து' என உரைப்பதும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. நோய் என்பது உடலுக்கு உறும் நோய் என்றும் பிணி என்பது ஆன்மாவிற்கு ஏற்படும் பிறவிப் பிணி என்றும் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

நான்காந் திருமுறை

(4-6 திருமுறைகளைத் திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்தார்)

திருவையாற்றுத் திருப்பதிகம்

இராகம் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர்ப் பிறைக் கண்ணியானை
மலையான் மகனொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப்
புருவார் அவர்பின்பு புகுவேன்
யாதஞ் சுவடு படாமல்
ஐயா றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடும்
களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர்திருப் பாதம்
கண்டறி யாதன கண்டேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப. உ.: மாதர்ப் பிறைக் கண்ணியானை - அழகிய மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனோடு தலைமாயையும் அணிந்த பெருமானை, மலையான் மகனொடும் பாடி - மலையரசனான இமவரனின் புதல்வியாகிய பார்வதி தேவியோடும் சேர்த்துப் பாடியவண்ணம், போதொடு நீர்சுமந்து ஏத்தி - (அர்ச்சனைக்குப்) பூவும் (அபிடேகத்திற்கு) நீரும் கொண்டு வணங்குவதற்கு, புருவார் அவர் பின்பு புகுவேன் - செல்பவர்களான தேவர் முனிவர்களின் பின்னால் திருக்கையையும் செல்பவனாகிய யான், யாதும் சுவடு படாமல் - பாத அடையாளம் நிலத்திற்பொருந்தாமல், ஐயாறு அடைகின்ற போது - திருவையாற்றினைச் சென்று அடைகின்ற வேளையில், காதல் மடப்பிடியோடும் - அன்புகொண்ட இளமையான பெண் யானையும், களிறு வருவன கண்டேன் - ஆண் யானையுமாகி வருவனவற்றைச் (சிவத்தையும் சத்தியையும்) கண்டேன். அவர் திருப்பாதம் கண்டேன் - அவ

ரின் திருப்பாதப் போதுகளைக் கண்டேன். கண்டு அறியாதன கண்டேன் - அவ்வாறு கண்டு முன்பு அறியாதிருந்த சிவஞானத்தை அறிந்து கொண்டேன்.

பொ. உ.: அழகிய பிறைச் சந்திரனோடு தலைமாலையும் அணிந்த வனாகிய பெருமானை மலையரசனான இமலான் மகளாகிய பார்வதியோடு சேர்த்துப் பாடியவண்ணம் மலர்களும் நீரும் கொண்டு திருக்கைலையினுள்ளே தேவர்களும் முனிவர்களும் புகுவர். அவர்களோடு நானும் நிலத்திலே சுவடு படாமல் மெல்ல நடந்து திருவையாற்றின் ஆலயத்தினுட் புகுவேன். அவ்வாறு அடைகையில் அங்குப் பெண் யானையோடு கூடிய ஆண்யானைபோல அப்பனும் அம்மையும் அமர்ந்தருளும் காணமுடியாத பெருங்காட்சியைக் கண்டு பேரானந்தத்தில் மூழ்குவேன்.

விளக்கம்: திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருக்கைலாயத்திலே சிவ பெருமான் வீற்றிருக்கின்ற காட்சியைக் கண்டு ஆனந்திக்க வேண்டி வடதிசை தோக்கிப் பலநாள் நடந்தார். அவரின் எண்ணம் ஈடேறவில்லை. உடல் தேய்ந்து குருதி கொட்டியது. நடக்கமுடியாது உருண்டாவது கைலையை அடைய அவர் முயன்றபோது சிவனானவர் பீராமண வேடம் பூண்டு அங்குவந்து “கைலையைத் தேவரும் சென்று காணல் இயலாது. உம்மால் முடியுமோ? வந்தவழி திரும்பும்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அப்பர் கேட்கவில்லை. “கைலாயத்தில் அப்பனைத் தரிசியாது மாளும் உடல்கொண்டு மீளேன்.” என்று அவர் ஓரே உறுதியாய்க் கூறினார். சிவபெருமான் தமது சொந்தக் கோலத்திலே அப்பர் முன் தோன்றி அவரைத் திருவையாறு செல்லுமாறும் அங்கு இந்தக் காட்சியைக் காட்டுவதாகவும் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அவ்வாறு திருவையாற்றிலே திருக்கைலாயக் காட்சியைத் தரிசித்து அப்பர் சுவாமிகள் பாடியருளியதே இந்தத் தேவாரம். தேவர்கள் கால் நிலம் தோயாதவர்கள். அவர்களோடு ஒருவராய்த் தாம் புகுந்த திறத்தினை ‘யாதும் சுவடு படாமல்’ என்று அப்பர் அருளியுள்ளார்.

ஐந்தாந் திருமுறை

திருக்குறுந் தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருக லாந்தவம் பேதைமை தீரலாம்
திருக லாகிய சிந்தை திருத்தலாம்
பருக லாம்பர மாயதோர் ஆனந்தம்
மருக லானடி வாழ்த்தி வணங்கவே,

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப. உ.: மருகலான் அடி வாழ்த்தி வணங்க - திருமருகலில் எழுந்தருளிய பெருமானை வாயால் வாழ்த்தி, கரங்களால் வணங்கினால், தவம் பெருகலாம் - தவமுயற்சிகளிலே மேன்மையடையலாம். பேதைமை தீரலாம் - ஆணவமாகிய அறியாமையினின்று தீங்கலாம், திருகல் ஆகிய சிந்தை திருத்தலாம் - மாறுபட்டு இடர்ப்படும் மனத்தைத் திருத்திக் கொள்ளலாம். பரம் ஆயதோர் ஆனந்தம் பருகலாம் - பரம் பொருளின் ஞானத்தால் பெறத்தக்க ஆனந்த அமுதைப் பருகலாம்.

பொ. உ.: திருமருகற் சிவனைப் பாடிக்கும்பிட்டால் எமது தவமுயற்சிகள் பெருகும். ஆணவமாகிய அறியாமை நீங்கும். மாறுபட்டு இடர்ப்படும் மனத்தைத் திருத்திக் கொள்ளலாம். பரஞானமாகிய ஆனந்த அமுதத்தைப் பருகி இன்புறலாம்.

விளக்கம்:- பேதைமை - அறியாமை. இது ஆணவமுனைப்பினால் ஏற்படுவது இறைவணக்கத்தால் அந்த ஆணவ அறியாமையைத் தீர்த்துக் கொள்வது எளிது. திருகலாகிய சிந்தை - நேர்வழிவிட்டுத் தவழியிலே திருகுண்டு செல்லும் மனம்

ஆறந் திருமுறை திருவையாற்றுத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓசை ஒலியெலா மாளாய் நீயே
உலகுக் கொருவளாய் நின்றாய் நீயே
வாச மலரெலா மாளாய் நீயே
மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே
பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
தேச விளக்கெலா மாளாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற்சோதி

திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ.: திருவையாறு அகலாக செம்பொற் சோதி - திருவையாற்றினை விடுத்து அகலாத சிவந்த பொன்போலும் ஒளிவடிவானவனே ! நீயே - இறைவனாகிய நீயே, ஓசை ஒலி எல்லாம் ஆனாய் - நாதமாகவும் ஒலியாகவும் ஆயினாய், உலகுக்கு ஒருவனாய் நின்றாய் - உலகம் யாவிற்கும் ஒப்பற்ற தனி முதல்வனாய் நிலைத்தாய், வாச மலரெலாம் ஆனாய் - மணம் நிறைந்த மலர்கள் யாவும் ஆயினாய், மலையான் மருகனாய் ஆனாய் - மலையரசனான இமவானுக்கு மருகனாய் அமைந்தாய். பேசு

பெரிதும் இனியாய் - பெருமைகளை எடுத்துப் பேசுதற்கு உகந்த பெரிதும் இனியனையும் ஆயினாய், பிரானாய் அடி என்மேல் வைத்தாய் - தலைவனாய் உனது திருப்பாதங்களை என்மீது சூட்டினாய். தேச விளக்கெலாம் ஆனாய் - உலகம் யாவிற்கும் ஒளிநில்கும் முச்சுடராய் அமைந்தாய்.

பொ. உ-: திருவையாற்றுத் திருத்தலத்தினை என்றும் விட்டு அகலாத சிவந்த பொன்போலும் ஒளிவடிவான இறைவா, நீயே நாதமாயும் ஒவியாயும் உலகிற்கு ஒப்பற்ற தலைவனாயும் வாசம் நிறை மலராயும் மலையரசனான இமவானுக்கு மருகனாயும் பெருமை பேசுதற்கு இனிமையானவனாயும் தலைவனாய் அடியேன் மீது உன் திருப்பாதத் தினைச் சூட்டி யருளியவனாயும் முச்சுடராய் அமைந்தவனாயும் ஆயினாய்.

விளக்கம் : நீயே என்ற சொல்லில் வரும் ஏகாரம் சிவ பெருமானை மற்றைய கடவுளரிவிருந்து பிரித்து உயர்த்திக் காட்டுகின்றது. ஓசை என்பது நாதம். அதுவே முதலில் தோன்றியது. ஓசை பொருளற்ற சத்தம். ஒலி மொழிக்கு முதற் காரணமாகிய பொருள் உள்ள சத்தம். இவ்விரண்டும் இறைவனிவிருந்தே தோன்றின வாதலின் இறைவனையே அப்பர் சுவாமிகள் ஓசை ஒலி எலாம் ஆனாய் நீயே என்று விளிக்கின்றார். 'வாசமலரெலாம் ஆனாய் நீயே' என்ற அடியை மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின்

‘பூவின் நாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும்
ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை’

என்ற அடிகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்கலாம். ஈசனான எம்பெருமான் மலரின் மணமாக எங்கும் எல்லாவற்றிலும் கலந்து நிற்கின்றான் என்பது இதன் பொருள்.

ஏழாந்திருமுறை

(7-ஆந் திருமுறை, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அருளியது)

திருப்புன்கூர்த் திருப்பதிகம்

பண் : தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

கோல மால்வரை மத்தென நாட்டிக்
கோளரவு சுற்றிக் கடைந் தெழுந்த
ஆல நஞ்சுகண் டவர்மிக இரிய
அமரர் கட்கருள் புரிவது கருதி

நீல மளர்கடல் வீடந்தனை யுண்டு
 கண்டத்தே வைத்த பித்தநீ செய்த
 சீலங் கண்டுன் திருவடி யடைந்தேன்
 செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கு ருளானே
 திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ.: செழும் பொழில் திருப்புன்கூர் உளானே-செழிப்பு நிறைந்த மாஞ்சோலை சூழ்ந்த திருப்புன்கூர் என்ற திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளுவானே, கோலம் மால்வரை மத்து என நாட்டி - அழகிய பெரிய மந்தர மலையை மத்தாய் நாட்டிவைத்து, கோள் அரவு சுற்றி - வலிமை பொருந்திய வாசுகி என்னும் பாம்பினைக் கடைகயிருக அந்த மத்திலே சுற்றி, கடைந்து எழுந்த ஆலநஞ்சு - கடைத்தபோது எழுந்ததாகிய ஆலகாலம் என்ற கொடிய விடத்தினை, கண்டு அவர் இரீய - கண்டு அஞ்சித் தேவர்கள் ஓடி அவ்விடத்தினின்றும் நீங்க, அமரர்க்கு அருள் புரிவது கருதி - தேவர்களுக்குக் காப்பளித்து அருள் செய்வதனைக் கருதி நீலங் ஆர் கடல் - (ஆலகால விடத்தினாலே) நீலமாகிவிட்ட கடலிலே தோன்றிய, விடத்தினை உண்டு - நஞ்சை அருந்தி, கண்டத்தே வைத்த - கழுத்தின் கண்ணே இருத்திக்கொண்ட, பித்த - பித்தனை, நீ செய்த சீலம் கண்டு, நீ செய்தருளிய பேரருளாகிய சிறப்பினைக் கண்டு, உள் திருவடி அடைந்தேன் - உனது திருப்பாதங்களைச் சரணாய் அடைந்தேன்.

பொ. உ.: பசிய பொழில் சூழ்ந்த திருப்புன்கூரின் கண்ணே எழுந்தருளிய இறைவனே! பித்தனே! அழகிய பெரிய மந்தர மலையினை மத்தாய் நிறுத்தி வலிய வாசுகியைக் கடைகயிருக்கிப் பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது அதிலிருந்து ஆலகாலவிடம் எழுந்தது. அதனைக்கண்ட தேவர்கள் அங்கிருந்து ஓடி உன்னைத் தஞ்ச மடைந்தனர். நீ அவர்களைக் காப்பதற்காக அந்தக் கொடிய நஞ்சினை அருந்திக் கழுத்திலே நிறுத்திக் கொண்டாய். உனது இந்தச் சிறந்த குணத்தினைக் கண்டு உன்னை அடைக்கலமாய் வந்தடைந்தேன் (என்னைக் காத்தருள்வாய்.)

விளக்கம்: "தேவர்களும் அசுரர்களும் பாற்கடலைக் கடைந்து அமுதத்தினைப் பெற முனைந்து ஆலகாலவிடத்தைப் பெற்றனர். அவ்வேளை அந்தக் கொடு நஞ்சினின்றும் அவர்களைக் காத்து அவர்கள் நெடுநாள் வாழ அமுதமும் அளித்தனை. உலகமாகிய பாற்கடலிலே இன்பமாகிய அமுதத்தைப் பெற நானும் முயன்றேன். இன்பம் கிடைக்கவில்லை. துன்பமே ஆலகாலவிடமாகப் பெருகிற்று. என்னுன்பத்தைப் போக்கிப் பேராணந்தமாகிய அமுதினை அளிப்பாய் நீ என்று கருதியே உன்னைச் சரண் அடைந்தேன்" என்று சுந்தரர் கூறும் நுட்பம் சிந்தித்து இன்புறத்தக்கது.

எட்டாந் திருமுறை

(8-ஆந் திருமுறை மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் திருவாசகம். இது விருந்து 3 திருப்பாடல்கள் தரப்பட்டுள்ளன.)

திருவெம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னிக கடலைச் சுருக்கி எழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை யானுடையா னிட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யானுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவன் நமக்கு முன்சுரக்கு மின்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ.: முன் இக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்து - (மேகமே!) கார்க்காலத்திற்கு முன்பு இந்தக் கடலைக் குடித்து நீரை வற்றவைத்து மேலே எழுந்து, உடையாள் எனத் திகழ்ந்து - எம்மை உடையவளாகிய உமா தேவியின் திருமேனிபோலக் சுறுத்து விளங்கி, எம்மை ஆள் உடையாள் இட்டிடையின் மின்னி - எம்மை ஆண்டுகொண்டருளும் திருவருளுடைய அந்த அம்மையின் சிறிய இடையைப் போல மின்னல் மின்னி, எம் பிராட்டி பொன் அம் சிலம்பிற் சிலம்பி - எம் தலைவியாகிய அவளின் பொன்னாலாகிய அழகிய சிலம்பைப் போல இடி இடித்து, திருப்புருவம் என்னச் சிலைகுலவி - அவளின் அழகிய திருப்புருவம் என்று சொல்லும் வண்ணம் வானவில் இட்டு, நம் தம்மை ஆள் உடையாள் தன்னில் பிரிவிலா - எம்மை ஆளும் திறமுடைய அம்மையினின்றும் என்றும் பிரிதல் அறியாத எங்கோமான் - எம் அரசனை இறைவனின், அன்பர்க்கு - அடியவர்களுக்கு, முன்னி அவன் நமக்கு முன் சுரக்கும் இன் அருளே - விரும்பி அந்த அம்மை முன்பு பொழிகின்ற இனிய அருளே, என்னப் பொழியாய் - என்று கூறும் வண்ணம் மழை பொழிவாயாக. (ஏல் + ஓர் + எம்பாவாய் - ஏற்றுக்கொள், ஆராய்ந்துபார், எமது பாவைபோன்ற தோழி! என்பது ஏலோரெம்பாவாய் என்ற சொற் றொடரின் பொருளாகும். பெண்கள் தம் தோழியார்க்கு எடுத்துக் கூறுவதுபோலத் திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.)

பொ. உ.: மேகமே, கார்காலத்திற்கு முன்பே இந்தக் கடலைக் குடித்து நீரைச் சுருக்கி மேல்வானிலே எமது பிராட்டியின் திருமேனியை ஒத்து நீ எழுவாயாக. அவளின் சிற்றிடைபோல மின்னு வாயாக. அவளின் சிலம்பினைப் போல இடிமுழக்குவாயாக. அவளின் திருப்புருவம் போல வானவில் விவாயாக. எம்பிராட்டியைப் பிரியாத எம் அரசராகிய இறைவனின் அடியவர்களுக்கு அவர் விரும்பி முன்னர் சுரக்கும் திருவருள்போல மழையினைப் பொழிவாயாக.

விளக்கம் : நாலாவது அடியின் முதற்சீரான முன்னி என்ற சொல்லுக்கு விரும்பி என்பது பொருள். இத்திருப்பாடலிலே மேகமும் உமாதேவியும் எல்லாவகையிலும் ஒப்பிடப்படுகின்றனர். இந்த ஒப்புமைகள் மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளன.

திருவம்மாளை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாசகத்தான் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வீயன்மண்ட லத்தீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண் டக்கோவால் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ.: அம்மானாய் - அம்மாளை ஆடுகின்ற அம்மையே, பண்சுமந்த பாடல் பரிசு படைத்து அருளும் - பண்களைக் கொண்ட பாடல்களைப் பாடும் பண்பினை உண்டாக்கி அருளிய, பெண்சுமந்த பாசகத்தான் - உமாதேவி தங்கிய பாசகத்தை உடையவன், பெம்மான் பெருந்துறையான் - விரும்பத்தக்கவன், திருப்பெருந்துறையுடையவன், விண்சுமந்த கீர்த்தி - விண்ணுலகிலே, நிலைநிறுத்திய மிகுபுகழ் உடையான், வீயன் மண்ட லத்து ஈசன் - அகன்ற பூமியினிடத்தே தலைவராய் வீளங்குபவன், கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் - கண் அமைந்த நெற்றியினை உடைய பரம் பொருள், கலிமதுரை - முழக்கம் மிக்க மதுரையின் கண்ணே, மண்சுமந்து கூலிகொண்டு - (பிட்டு வாணிச்சிக்காக) மண் சுமந்து அதற்குக் கூலியாகப் பிட்டுக் கொண்டு, அக்கோவால் மொத்துண்டு - அந்த மதுரை அரசனான அரிமர்த்தனனால் பிரம்படிபட்டு, புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் - அதனால் ஏற்பட்ட புண்ணையுடைய அவனது அழகிய திருமேனியை நாம் பாடுவோமாக.

யொ. உ.: பண்ணிசையோடு கூடிய பாடலைப் பாடும் பண்பினை உண்டாக்கியருளிய, உமையைப் பாகமாகக்கொண்ட பெருமான், வீரும்பத்தக்கோன், திருப்பெருந் துறையான் விண்ணிலகிலே நிலைநிறுத்திய பெரும்புகழாளன், அதன்ற பூமியின் கண் தலைவனாயுள்ளவன், முழக்கம் மிக்க மதுரைமாநகரிலே பிட்டுவாணிச்சிக்காக மண்சுமந்து பிட்டுடைக் கூலியாகப் பெற்றதோடு மன்னனான அரிமர்த் தவனிடம் பிரம்படிபெற்று அதனால் ஏற்பட்ட புண் அமைந்த பொன்போலும் அழகிய திருமேனியான், அவனை நாம் பாடுவோமாக.

விளக்கம்: பரிசு என்றசொல் பண்பைக் குறிக்கும். 'பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்' என்றாங்குப் பாடும் பண்பையும் இறைவனே அருளவல்லான். வியன் மண்டலம் - அகன்றபூமி கலி - முழக்கம். இறைவன் ஆன்மாக்களுக்காகப் பேரருள்பூண்டு ஆடும் திருவிளையாடல்கள் இப்பாடலிலே குறிப்பிடப்படுகின்றன. அம்மானை - பெண்கள் விளையாடும் ஒருவகைவிளையாட்டு.

திருக்கோத்தும்பி

திருச்சிற்றம்பலம்

தோலுந் துகிலும் குழையும் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமும் தொக்க வளைபு முடைத் தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பி.

திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ.: கோ தும்பி! - அரசவண்டே, தோலும் துகிலும் - புலித் தோலும் ஆடையும், குழையும் சுருள் தோடும் - குண்டலமும் வட்ட வடிவான தோடும், பால் வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தம் - டாள்போன்ற வெண்மையான திருநீறும் பசிய சந்தனமும், பைங்கிளியும் சூலமும் - பச்சைநிறக் கிளியும் முலைச் சூலமும், தொக்கவளையும் - தொகுதியான வளையல்களும், உடைத் தொன்மைக் கோலமே நோக்கி - உடைய பழமையான அர்த்தநாரீச்சுரத் திருவடிவத்தையே பார்த்து, குளிர்ந்து ஊதாய் - மெல்லென ரீங்காரம் செய்வாயாக.

யொ. உ.: அரசவண்டே, புலித்தோலையும் ஆடையையும், குண்டலத்தையும் வட்டத்தோட்டையும், வெண்மையான திருநீற் றையும் புதிய சந்தனத்தையும் பச்சைக் கிளியையும் சூலத்தையும் வளையல் தொகுதியையும் உடைய மாதொருபாகனின் பழமையான திருவடிவத்தைப் பார்த்து மென்மையான ரீங்காரம் செய்வாயாக.

விளக்கம்: புலித்தோல், சூண்டலம், திருநீறு, குலம் என்பன சிவனுக்கும் ஆடை, புதிய சந்தனம், பச்சைக்கிளி, வளையங்கள் அம்மைக்கும் உரியன. எனவே சிவம் சத்தி ஆகிய இரண்டும் இணைந்த அர்த்தநாரீச்சுர வடிவிலமைந்த பெருமானை நினைந்து உருகி மாணிக்கவாசக-சுவாமிகள் இந்தத் திருப்பாடலைப் பாடியருளினார் எனலாம்.

ஒன்பதாம் திருமுறை

திருவிசைப்பா

(கருவூர்த்தேவர் அருளிச் செய்தது)

திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்லாண்டும் ஒன்பதாந் திருமுறையுள் அடங்கும்)

பண் : பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுருதிவா னவனும் திருநெடு மாலாம்
 சுந்தர விசம்பினிந் திரனும்
 பருதிவா னவனும் படர்சடை முக்கட்
 பகவனும் அகவுயிர்க் கமுதாம்
 எருதுவா கனனும் எயில்கள்முன் நெறித்த
 வேறுசே வகனுமாம் பின்னும்
 கருதுவார் கருது முருவமாந் கங்கை
 கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ.: சுருதி வானவனும் - நான்கு வேதங்களையும் உணர்ந்த நான்முகனாகவும், திருநெடுமாலாம் - இலக்குமியுடன் கூடிய நெடிய தோற்றமுடைய திருமாலாகவும், சுந்தர விசம்பின் இந்திரனும் - அழகிய வானவலகத்தின் தலைவனான இந்திரனாகவும், பருதி வானவனும் - சூரியனாகிய தேவனாகவும், படர்சடை முக்கட் பகவனும் - படர்ந்து கிடக்கின்ற சடாமுடியும் முக்கண்களுமுடைய சிவனாகவும், அகவுயிர்க்கு அமுதாம் - உயிரின் உள்ளே நிறைந்திருக்கும் அமுதமாகவும், எருது வாகனனும் - நந்திதேவராகிய இடப வாகனத்தின் உடையவனாகவும், எயில்கள் முன்று எரித்த ஏறு சேவகனுமாம் - முப்புரங்களை எரித்த பொழுது வாகனமாக உலந்து ஏறிய திருமாலாகிய எருத்து வாகனனாகவும் பின்னர் கருதுவார் கருதும் உருவமாம் - மேலும் நினைப்பவர் நினைக்கின்ற வடிவங்கள் யாவுமாகவும், கங்கை கொண்ட சோளேச்சரத்தானே - கங்கை கொண்ட சோளேச்சரத்தின் இறைவன் எழுந்தருளுவான்.

யொ. உ.: கங்கை கொண்ட சோளேச்சரத்துப் பெருமானே நான் முகனாகவும் திருமாலாகவும் இந்திரனாகவும் சூரியனாகவும் உயிரின் உள்ளே நின்று அமுதமாகவும் நந்தியாகிய இடப வாகனனாகவும், முப்புரங்களை எரித்த வேளையில் திருமலை இடபமாகக் கொண்டு ஏறியவனாகவும் மேலும் எவ்வெவ்வாறு எவ்வெவர் நினைக்கின்றனரோ அவ்வவ்வாறு அவ்வவர் முன்னர்த் தோன்றுபவனாகவும் உள்ளான்.

விளக்கம் : இருக்கு வேதவாக்கியமாகிய “உள்ள பொருள் ஒன்றே ஆனால் ஞானிகள் அதைப் பலவாகக் கூறுவர்” என்றாங்கு ஏக பரம் பொருளாகிய இறைவன் அவரவர்க்கேற்ற வடிவம் கொள்வதை இந்தத் திருவிசைப்பா மூலம் கருவூர்த்தேவர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். சிவபெருமானுக்கு நந்தி தேவரே வாகனமாவார். ஆனால் முப்புரம் எரிக்கச் சிவன் சென்ற காலத்தில் திருமால் அவருக்கு இடபமாய் உருமாறி வாகனமாடார். இதனைக் குறிக்கவே எடுத்து வாகனன், ஏறுவாகனன் என்று இரு சொற்றொடர்கள் கையாளப்பட்டன.

திருப்பல்லாண்டு

(சேந்தனர் அருளிச் செய்தது)

பண் : பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக் கீழ்
ஆரும் பெருத அறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறுவாரூலகில்
ஊரு முலகும் கழற வழறி
உமைமண வாள னுக்காட்
பாரும் விசம்பு மறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ.: சீரும் திருவும் பொலிய - வீடுபேரூகிய சிறப்பும் திருவ ருளாகிய செல்வமும் பொலிந்து விளங்க, சிவலோக நாயகன் சேவடிக் கீழ் - சிவலோகமாகிய திருக்கைலாயத்தின் தலைவனாகிய சிவபிரானின் சிவந்த திருப்பாதங்களின் கீழே, ஆரும் பெருத அறிவு பெற்றேன் - எவரும் பெருத பெரிய ஞானத்தைப் பெற்றேன் உலகில் பெற்றதார் பெறுவார் - நான் பெற்ற இப்பேற்றினை உலகில் யார் பெறுவார்? ஊரும் உலகும் கழற - ஊரவரும் உலகத்தவரும் எடுத்துப்போற்றி

உரைக்குமாறு, உழறி - பித்துக்கொண்டு பிதற்றி, உமை மணவாளனுக்கு ஆள் - உமாதேவியின் மணவாளனுக்கு அடிமைப்பட்டதாகிய, பாடும் விகம்பும் அறியும் பகீசு - விண்ணுலகும் மண்ணுலகும் அறியும் சிறப்பினை எடுத்துரைத்து. நாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே - நாம் அவன் திருத்தாள்கள் பல்லாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்துவோமாக.

பொ. உ.: வீடுபேராகிய சிறப்பும் திருவருளாகிய செல்வமும் பொலியும்வண்ணம் சிவலோக நாதனாகிய சிவபெருமானின் திருப்பா தங்களின் கீழ் யான் ஆடும் பெறவியலாத பெருஞானத்தைப் பெற்றேன். இப்பேற்றினை வேறுயார் பெற்றனர்? ஊரும் உலகமும் அறிந்து போற்றும் வகையில் பிதற்றி உமையின் மணவாளனுக்கு நாம் விண்ணும் மண்ணும் அறிய அடிமைப்பட்டவகையினை எடுத்துக்கூறி, அவன் திருத்தாள்கள் பல்லாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்துக் கூறுவோமாக.

விளக்கம்: சீர் - சிறப்பு, இங்கு வீடுபேராகிய சிறப்பு. திரு - செல்வம். இங்குத் திருவருளாகிய செல்வம். இவ்விரண்டையும் பெறுவதைவிடச் சிறந்த பேரில்லை என்பதைப் “பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்?” என்று கேட்டு வியக்கின்றார் சேந்தனார்.

பத்தாந் திருமுறை திருமந்திரம் (திருமுலநாயனார் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே
திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ. பெருங்கோயில் உள்ளம் - பெரிய கற்பக்கிருகம் என்று சொல்லக்கூடியது அடியவரின் உள்ளமே. ஆலயம் ஊன் உம்பு - ஆலயம் என்று சொல்லத்தக்கது தசை, நரம்பு, எலும்பு என்பவற்றாலான உடம்பே, வாய் வள்ளற் பிரானார்க்குக் கோபுரவாசல் - (அடியவரின்) வாயானது கொடையாளியாகிய இறைவனுக்குரிய கோபுரவாசல், சீவன் தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சிவலிங்கம் - உயிரானது தெளிந்த மெய்ஞ்ஞானம் உடையோர்க்குச் சிவலிங்கமாகும். கள்ளப் புலன் ஐந்தும் காளா மணிவிளக்கு - கள்ளக்களைப் புரிசின்ற ஐந்து புலன்களும் ஒளிபொருந்திய விளக்குக்களாகும்.

பொ. உ.: அடியவர்களின் உள்ளங்களே பெரிய கருவறை தசைபொதிந்த உடல் ஆலயம், அடியவரின் வாய் கோபுரவாசல், உயிரே ஞானிகளுக்குச் சிவலிங்கம், ஐம்புலன்களும் ஒளிவீளக்குகள்.

விளக்கம்: பெருங்கோயில் என்பது மூலமூர்த்தி அமர்ந்த கருவறையையும் ஆலயம் கோயிலையும் குறித்தன. 'காயமே கோயிலாக' எனத் தொடங்கும் திருநாவுக்கரசு நாயனரின் தேவாரத்தை இங்கு ஒப்புநோக்கலாம்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

திருத்தொண்டர் பெரிய புராணம்

(மூன்று பாடல்கள் இந்தத் திருமுறையைச் சேர்ந்தவை)

(சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச்செய்தவை)

சுந்தரரின் தில்லைத் தரிசனம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்துபே ரறிவுங் கண்களே கொள்ள அளப்பருங் கரணங்கள் நான்குந் சிந்தை யேயாகக் குணமொரு மூன்றுந் திருத்துசாத் துவிகமே யாக இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமா னந்த எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின் வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துட் டினைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ.: ஐந்து பேர் அறிவும் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியாகிய ஐந்தாகப் பெயர்கின்ற அறிவுகள் யாவற்றையும், கண்களே கொள்ள - கண்களாற் பெறப்படுவதாகிய காட்சியறிவே பொருந்தவும், அளப்பு அரும் கரணங்கள் நான்கும் - அளவிடமுடியாதனவாகிய மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய நால்வகைக் காரணங்களின் செயற்பாடுகளும் சித்தம் ஒன்றினது செயற்பாடேயாகவும், குணம் ஒரு மூன்றும் - சாத்துவிகம், இராசசம், தாமதம் ஆகிய மூன்று குணங்களிலும், திருந்து சாத்துவிகமே யாக - திருத்தமான சாத்துவிகமே மேலாக அமைவதாகவும், இந்து வாழ் சடையான் - பிறை வாழ்கின்ற திருச்சடையைப் பொருந்திய ஆடல் வல்லான், ஆடும் ஆனந்த எல்ல இல் தனிப்பெருங் கூத்தின் - ஆடுகின்ற ஆனந்த மயமானதும் எல்லையில்லாததும் ஒப்பற்றதுமான திருக்

கூத்தினால், வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் தினைத்து - தமக்கு உண்டான பெரிய இன்பமாகிய வெள்ளத்திலே மூழ்கிப் போய், மாறு இலாமகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார் - ஒப்பு இல்லாத இன்பத்தினால் மலர்ச்சி பெற்ற வராயினார் (சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் என்றபடி)

பொ. உ: ஐந்துபுலன்களாற் பெறப்படும் ஆறிவைக் கண்களே தொள்ளும் வண்ணம் நால்வகைக் கரணங்களின் தொழிற் பாட்டையும் சித்தமே பெறவும், மூவகைக் குணங்களிலே சாத்து விகமே ஒங்கவும் பிறையணிந்த சடையினையுடைய கூத்தப்பிரான் ஆடுவதாகிய எல்லையில்லாத ஒப்பற்ற பெரிய திருக்கூத்தினாலே உண்டான பேரானந்தத்திலே மூழ்கி ஒப்பு இல்லாத மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் மலர்ச்சியடைந்தவராயினார்.

விளக்கம் : சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தீயிலையிலே கூத்தனின் திருக்கூத்தினைத் தரிசித்ததால் அடைந்த மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினைப் பெரியபுராண ஆசிரியர் இந்தப் பாடலிலே மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ஐந்து பேர் - என்ற தொடரில் பேர் என்பது பெயர் (தல்) என்ற வினையடியின் திரிபு. இந்தத் திருப்பாடலுக்குப் பொருள் கூறமாட்டாது குமரகுருபரசுவாமிகளின் வாக்குத் தருமபுரத்து மாசிலாமணி தேசிகன் முன்பு தடைப்பட்டது. “ஆதலின் இதன் பொருளை விளக்கல் விதிப்படி ஞானோபதேசமும் குருவருளும் பெற்ற அநுபூதி மான்களாகே கூடுவதன்றி என் போன்ற எனியோர்க்கு இயல்வதன்று” எனச் சிவக்கவிமணி C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார் கூழுவதிலிருந்து இந்தத் திருப்பாடலின் அருமைப்பாடு நன்கு புலனாகின்றது.

சம்பந்தரின் தில்லைத் தரிசனம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்ண லார்தமக் களித்தமெய்ஞ்
 ஞானமே யானவம் பலமுந்தம்
 உண்ணி றைந்தஞா னத்தெழு
 மாணந்த ஒருபெருந் தனிக்கூத்தும்
 கண்ணின் முன்புறக் கண்டுமும்
 பிட்டெழுங் களிப்பொடுங் கடற்கழி
 புண்ணி யக்கொழுந் தனையவர்
 போற்றுவார் புனிதரா டியபொற்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ.: அண்ணலார் தமக்கு அளித்த - சிவபெருமானானவர் தமக்கு (ஞானப்பால் மூலம்) வழங்கியருளிய, மெய்ஞ்ஞானமே ஆன அம்பலமும் - உண்மையான சிவஞானமேயாய் விளங்கிய தில்லை அம்பலமும், தம்உள் நிறைந்த ஞானத்து எழும் - தமது உள்ளத்தின் கண்ணே நிறைந்து வெளிப்படும் பேரானந்தத்திலிருந்து எழுவதாகிய, ஒரு பெருந் தனிக் கூத்தும் - ஒரு பெரிய ஒப்பில்லாத திருக்கூத்தும், கண்ணின் முன்பு உறக் கண்டு - கண்களுக்கு முன்பு நெருக்கமாகக் கண்டவராய், சூப்பிட்டு எழும் களிப்பொடும் - வணங்கி எழுவதாகிய மகிழ்ச்சிப் பெருக்கோடும், கடற்காழிப் புண்ணியக் கொழுந்தனையவர் - கடலாலே சூழப்பட்ட சீர்காழியின்கண் எழுந்தருளிய புண்ணியத்தின் சுடர் என்று கூறத்தக்கவரான சம்பந்தர் பெருமான், புனிதர் ஆடிய பொற்பு போற்றுவார் - பரிசுத்தரான தில்லைக் கூத்தப்பிரான் திருக்கூத்தாடிய சிறப்பினைப் போற்றிப் பாடத் தொடங்கினார்.

பொ. உ.: சிவபெருமான் தமக்கு ஞானப்பால் வழங்கியருளியதன் மூலம் பெற்ற உண்மையான சிவஞானமே உருவாய் அமைந்த திருச்சிற்றம்பலமும் தமது உள்ளத்தின் கண்ணே எழுவதாகிய பேரானந்தத்தில் விளைந்த ஒப்பரிய பெரிய திருக்கூத்தும் தமது திருவிழிகளின் முன்பு நெருக்கமாகக் கண்டவராய்ச் சீர்காழிப் புண்ணியச் சுடரான சம்பந்தர் பரிசுத்தரான தில்லைக் கூத்தரின் திருநடனச் சிறப்பினை உள்ளக்களிப்பு மிகுதியோடு போற்றிப் பாடத் தொடங்கினார்.

விளக்கம் : திருஞானசம்பந்தப் பெருமானார் ஞானப்பாலே அம்மை பொன்வள்ளத்திலே வழங்க அருந்திய பொழுது அவருக்குக் கிடைத்த ஞானம் பற்றிச் சேக்கிழார் மிகச் சிறப்பாகப் பாடியுள்ளார்.

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞானம்
உவமை யிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தார் அந்நிலையில்

இந்த மெய்ஞ்ஞானத்தின் வெளியான வடிவமே தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலம். அங்கு நிகழ்ந்த நடனத்தை நாடோறும் எச்சமயத்தும் உள்ளத்திலே கண்டு களித்த திருஞானசம்பந்தர் அதனையே இன்று நேரிற் கண்டு பெருங் களிப்படைந்தார்.

திருநாவுக்கரசரின் தில்லைத் தரிசனம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கையுந் தலைமிசை புனையஞ் சலியன
 கண்ணும் பொழிமழை யொழியாதே
 பெய்யுந் தகையன கரணங் களுமுட
 னுருகும் பரிவின பேறெய்து
 மெய்யுந் தரைமிசை விழுமுள் பெழுதரு
 மின்றும் சடையொடு நின்றும்
 ஐயன் திருநட மெதிர்கும் பிடுமவ
 ரார்வம் பெருகுதல் அளவன்றல்

திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ.: கையும் தலைமிசை புனை அஞ்சலியன - கைகள் தலையின் மிசைக்குவிந்து வணங்கின. கண்ணும் ஓயாதே - கண்கள் ஓய்வு ஒழிச்ச லின்றி, பொழிமழை பெய்யுந் தகையன - பொழிகின்ற கண்ணீர் மழையைப் பொய்யும் தன்மையனவாயின. கரணங்களும் உடன் உருகும் பரிவின - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமாகிய நான்கு ரணங் களும் அந்தக்காட்சியைக் கண்டவுடனே உருகும் தன்மையனவாயின. மெய்யுந் தரைமிசை விழுமுள் எழுதரும் - உடலானது தரையிலே விழுந்து கும்பிடமுன்னரே எழுவதாயிற்று. மின்தாழ் சடையொடு நின்று ஆடும் - மின்னலைப்போல் ஒளிவிடும் தாழ்ந்த சடையொடு சிற்றம்பலத்தே நின்று ஆடுகின்ற, ஐயன் - உயர்ந்தோனாகிய தில்லைக் கூத்தளின், திருநடம் எதிர்கும்பிடும் அவர் - திருநடனத்தை எதிரிலே நின்று பார்த்துக் கும்பிடுகின்ற திருநாவுக்கரசரின், ஆர்வம் பெருகுதல் அளவன்று - உள்ள விருப்பமானது பெருகுவதற்கு அளவே இல்லாது போய்விட்டது.

பொ. உ.: கைகள் தலையின் மீது குவிந்து வணங்கின. கண்கள் இடையீடின்றிக் கண்ணீர் மழை பொழிந்தன. நால்வகைக் கரணங் களும் உருகலாயின. உடலானது கீழேவிழுந்து வணங்கமுன்னரே எழுவதாயிற்று. மின்னல் போலும் ஒளிகாலும் தாழ்ந்தசடையினனான கூத்தப் பிரானது திருநடனத்தை எதிரில் நின்று கும்பிடுகின்ற அப்பர் சுவாமிகளின் உள்ளத்தில் எழுந்த வேணவாவிற்கு அளவே இல்லை.

விளக்கம்: விழுமுன்னரே அப்பர் எழுந்துவிடுகின்றார். தாழ்ந்து விழுந்து வணங்கும் அந்தச் சிறிதுநேர இடைவேளையிலேகூடத் தம் கண்களிலிருந்து அந்தத் திருநடனக் காட்சி மறைந்துவிடக் கூடாதே

என்ற ஆர்வம் அவருக்கு. நிறைந்து விளங்குகின்றது. தில்லைக் கூத்தனின் திருநடனத்தைக் காணக்கூடுமானால் அதற்காக மாணிடப் பிறவியும் வேண்டுவதே என்று விரும்பியவர் அன்றோ?

கந்தபுராணம்

(கச்சியப்ப சிவாசாரியர் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்
 மூவீரு முகங்கள் போற்றி
 முகம்பொழி கருணை போற்றி
 ஏவரும் துதிக்க நின்ற
 ஈராறு தோள் போற்றி காஞ்சி
 மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள்
 மலரடி போற்றி அன்னான்
 சேவலும் மயிலும் போற்றி
 திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி
 திருச்சிற்றம்பலம்

ப. உ.: காஞ்சி மா அடி வைகுஞ் செவ்வேள் - திருக்காஞ்சி புரத்துக் குமரகோட்டத்திலே மாமர அடியிலே வீற்றிருந்தருளும் சிவந்த மேனியரான சுப்பிரமணியக் கடவுளது. மூஇரு முகங்கள் போற்றி - ஆறு திருமுகங்களும் எம்மைக் காக்க, முகம்பொழி கருணை போற்றி - அந்தத் திருமுகங்கள் மழைபோன்று பொழிகின்ற திருவருள் எம்மைக் காக்க. ஏவரும் துதிக்க நின்ற ஈராறு தோள் போற்றி - யாவரும் துதித்து வழிபட நின்ற, பன்னிரண்டு திருத்தோள்களும் எம்மைக் காக்க. மலரடி போற்றி - மலர்போலும் திருவடிகள் எம்மைக் காக்க. அன்னான் சேவலும் மயிலும் போற்றி - அத்தகைய பெருமான் தனக்குக் கொடியாகக் கொண்ட சேவலும், வாகனமாகக் கொண்ட மயிலும் எம்மைக் காக்க. திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி - அவனது திருக்கரத்தில் விளங்கும் ஞானசத்தியாகிஷ வேலாயுதம் எம்மைக் காக்க.

பொ. உ.: காஞ்சிபுரத்திலுள்ள குமரகோட்டத்தின் மாவடியிலே எழுந்தருளிய சிவந்த திருமேனியுடைய சுப்பிரமணியக் கடவுளின் ஆறு முகங்களும் எம்மைக் காக்க. அத்திருமுகங்கள் பொழியும் திருவருள் எம்மைக் காக்க. எல்லாரும் துதித்து வழிபட நின்ற பன்னிரு தோள்களும் எம்மைக் காக்க. அவனது திருவடிகள் எம்மைக் காக்க. அவனது சேவற்கொடியும் மயில்வாகனமும் எம்மைக் காக்க. அவனது திருக்கரத்திலே விளங்கும் ஞானசத்தியான வேலாயுதம் எம்மைக் காக்க.

விளக்கம் : முருகனின் திருமுகம் தொட்டுத் திருப்பாதம்வரையுள்ள உறுப்புக்களும், அவனது வேல், மயில், சேவல் ஆகியனவும் எம்மைக் காத்தருள் புரிய வேண்டுமெனக் கச்சியப்ப சிவாசாரியர் எம் சார்பில் அவனை வேண்டுகின்றார்.

பராபரக்கண்ணிகள்
(தாயுமானாசுவாமிகள் அருளியது)

[பராபரம் - பரம்+ அபரம். பரம் - மேன்மை. அபரம் - மேன்மையின்மை. மேன்மையற்ற தேவர் மூவர் யாவர்க்கும் மேலான பரம்பொருள் என்பது பொருள். அந்தப் பராபரம்பற்றிய கண்ணிகள் (ஒருவகைப் பாடல்கள்) என்பது இந்தத் தலையங்கத்தின் பொருளாகும்.]

நெஞ்சமே கோயில் நினைவே சுகந்தம் அன்பே
மஞ்சனநீர் பூசைகொள்ள வாராய் பராபரமே.

பரம்பொருளே, எனது மனமே உனக்குத் திருக்கோயில் அதில் புனித நினைவுகளே உனக்கு நறுமணத்தரபம். அன்பே உனக்கு அபிடேகநீர், எனது பூசையை ஏற்க நீ வந்தருள்வாய்.

அன்பர்பணி செய்யஎனை ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால்
இன்பநிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரமே.

பரம்பொருளே, உனக்கு அன்பர்களான அடியார்களின் திருப்பணிகளைச் செய்தற்கு என்னை நீ ஆளாக்கி விட்டாயானால் அதன்பயனாக முத்திறிலை தானாகவே என்னை வந்து சேரும்.

ஆள் — அடிமை

மூர்த்திதலம் தீர்த்தம் முறையால் தொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச் சற்கூருவும் வாய்க்கும் பராபரமே.

பரம்பொருளே, மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் ஆகிய மூன்றையும் ஒழுங்காக வழிபட்டு வருபவர்களுக்கு உபதேசம் செய்தருள நல்ல ஞானகுரு வந்து வாய்ப்பார்.

வார்த்தை - சொல். இங்கு உபதேசம்,

விரும்பும் சரியைமூதல் மெய்ஞ்ஞானம் நான்கும்
அரும்புமலர் காய்கனிபோ லன்றோ பராபரமே.

பரம்பொருளே, விரும்புவதற்குரிய சரியை, கிரியை, யோகம், மெய்ஞ்ஞானம் ஆகிய நான்கும் முறையே அரும்பு, மலர், காய், கனி எனக் கொள்ளத்தக்கவை உலவோ?

சுந்தரலங்காரம் (அருணரீநாதர் அருளியது)

விழிக்குத் துணை திரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்மமை குன்று
மொழிக்குத் துணை முரு காவென்னும் நாமங்கள் முன்பு செய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே.

திருச்செங்கோட்டின் கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப் பெருமானின் மென்மையான மலர் போலும் திருவடிகள் எமது விழிகளுக்குத் துணையாவன. உண்மையினின்றும் வழுவாத மொழிக்கு முருகா என்னும் திருநாமங்கள் துணையாக உள்ளன. முன்பு நாம் செய்த பாவவினைகளைப் போக்குவதற்கு அவனுடைய பன்னிரு தோள்களும் துணையாயுள்ளன. பயந்து நாம் நடந்து செல்கின்ற வழிக்கு அவனது அழகிய வேலும் மயில் வாகனமும் துணையாயுள்ளன.

திருச்செங்கோடு - முருகனின் திருத்தலங்களுள் ஒன்று

சகலகலாவல்லி மாலை (குமரகுருபரசுவாமிகள் அருளியது)

பண்ணும் பரதமும் கல்வியும் திஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெனீர் தெய்ததல் காய்எழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலும் கனலும்வெங் காலும்அன்பர்
கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகலகலா வல்லியே

ப. உ.: சகலகலாவல்லியே - எல்லாக் கலைகளுக்கும் தெய்வமான கொடிபோன்ற சரசுவதித் தாயே, எழுதா மறையும் - எழுதாக் கிள வியான வேதத்திலும், விண்ணும் புவியும் புனலும் கனலும் வெங் காலும் - ஆகாயம், பூமி, நீர், தீ, கொடுங்காற்று ஆகிய ஐம்பூதங்களிலும், அன்பர் கண்ணும் கருத்தும் - உன் அடியவர்களின் கண்களிலும் உள்ளங்களிலும், நிறைந்தாய் - வியாபித்து இருப்பாய். பண்ணும் பரதமும் கல்வியும் திஞ்சொற் பனுவலும் - பண்ணகிய இசைக்கலையும் பரதமாகிய நடனக்கலையும், எல்லாவகைக் கல்வியும் இனிய சொல் அமைந்த செய்யுள் யாக்கும் கலையும், யான் எண்ணும் பொழுது - நான் நினைக்கின்ற வேளையெல்லாம், எளிது எய்த நல்காய் - இலகுவாக அடையத் தந்தருள்வாய்.

பொ. உ.: சகல கலைகளுக்கும் அன்னையே! எழுதாமறையிலும் ஆகாயம் முதலாய ஐந்து பூதங்களிலும், அடியாரின் கண்ணிலும் கருத்திலும் நீ என்றும் நிறைந்து இருப்பாய். பண், பரதம், கல்வி, கவித்துவம் ஆகிய யாவும் யான் எண்ணும் பொழுதிலே மிகவும் எளிதாக அடைய உதவுவாய்.

விளக்கம்: நான்முகன் வேதங்களில் வல்லவன். வேதங்கள் எழுதாமறைகள். அவற்றை நன்குணர்ந்து வேதஞ்சிய நான்முகனின் நாவில் அமர்ந்திருக்கும் அவன் சக்தியே கலைமகள். கலைகளின் தொகை அறுபத்து நான்கு என்பர். 'ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும் ஏய உணர்விக்கும் என் அம்மை' என்றார் பிறரும். பரதம் என்பது பரதமுனிவரால் வகுக்கப்பட்ட பரதநாட்டியக் கலை.

அபிராமி அந்தாதி (அபிராமிப் பட்டர் அருளியது)

தனந்தருங் கல்வி தருமொரு நாளுந் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவுந் தரும்நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நல்லன எல்லாந் தருமன்ப ரென்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழ லாளபி ராமி கடைக்கண்களே.

ப. உ.: பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக் கண்கள் - பூவணிந்த கூந்தலை உடையவளான அபிராமி அன்னையின் திருக்கடை விழிகளானவை, அன்பர் என்பவர்க்கு - அவளின் அடியார்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்களுக்கு, தனந்தரும் - செல்வத்தைத் தரவல்லன, கல்வி தரும் - கல்வியைத் தரவல்லன, ஒருநாளும் தளர்வறியா மனந்தரும் - எக்காலத்திலும் தளர்ச்சியை அறியாத உறுதி வாய்ந்த உள்ளத்தைத் தரவல்லன, தெய்வ வடிவும் தரும் - மனித வடிவினை நீக்கித் தெய்வத் திருவடிவினைத் தரவல்லன. நெஞ்சில் வஞ்சம் இல்லா இனம் தரும் - மனத்திலே சூதுவாது இல்லாத சுற்றத்தைத் தரவல்லன, நல்லன எல்லாம் தரும்-உலகில் நல்லன என்று உள்ள யாவும் தரவல்லன.

பொ. உ.: பூவணி கூந்தலாளாகிய அபிராமி அன்னையின் திருக்கடைக்கண்கள் அவளின் அடியார்கள் என்பவர்களுக்குச் செல்வம், கல்வி, தளர்வில்லா நெஞ்சம், தெய்வத் திருவுருவம், மனக்கரவில்லாத மாண்பான சுற்றம் முதலாக நல்லன எல்லாவற்றையும் தரவல்லனவாம்.

விளக்கம்: அபிராமி அன்னையின் கடைவிழிப் பார்வை ஒன்றே இவ்வளவும் தரவல்லனவாயின் அவள்தனது முழுவிழியாலும் அருள் சுரப்பாளாயின் அப்போது அடியவர் பெறக்கூடியன இவ்வளவு என்று எம்மாற் கூறல் இயலுமோ, என்ற குறிப்பைப் பெறவைத்த அபிராமிப்பட்டர், ஆதலாலே அவளை மனமொழி மெய்களாலே வழிபட்டு உய்யுமாறு குறிப்பாகக் கூறுகின்றார் என்றே கொள்ளலாம்.

அச்சுப்பதிப்பு :
ஆசிர்வாதம் அச்சகம்
கண்டி வீதி, யாழ்ப்பாணம்

ஸ்ரீ லங்கா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்;